

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ରାତିକସମାଦିପତ୍ରବା

卷之三

१८५

କା ୨୭ ଦିନ ମାତ୍ର ସହ ୧୮୮୩ ମରିଥାଏ ମୁଁ ଦେଇ ବେଳେ ପାଇଁ ପାଇଁ

ମୂଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରିମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଡାକମାଲୁଟି	ଟ ୦.୭୫	ଟ ୧୯

ଭାବକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗବହୁମେଣ୍ଟ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ
ଅଛି ବି ଅସନ୍ତା ଅପେକ୍ଷା ମସ ପ୍ରଥମ ଦିନ
ଠାର ଦେଉ ବର୍ଷ ଅମ୍ବ ହେବ ଉହିରେ
ଲୁଗର ମାସୁଳ ହଣା କିମ୍ବା କବି କରନ୍ତିର
ମେଘି ସବୁ ନାହିଁ । ପ୍ରତିକଳ ଦରରେ
ଲୁ କିମ୍ବାଯିବ । ଲବଣ ମହାଜନମାନେ
ବର୍ଷ ଦାର ମାସୁଳ ଉଣା ହେବାଦାର
ଲୁଗରୁ ହୋଇଥିଲେ ବେଳ ସେମାନଙ୍କ
ଅନ୍ତି ନମିର ଏଥର ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ପିଧୀ
ମାନ୍ଦିଅଛି ।

କାହିଁ ରହୁଥିଲା ପଞ୍ଚନାୟକ ତେଜୀୟା ଅନୁ-
ନାଦକ କାର୍ଯ୍ୟର ଘର ଗଢ଼ିବା କରିବା ନମିଦ୍ଵାରା
ଏହି ସପ୍ତବିଦରେ ଏଠାକୁ ଅସିବେ ବୋଲି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷୟ କେହି ବ୍ୟାପ୍ତି ବାଲେଖରର
ଫେରୁଣ୍ଡ ନନ୍ଦପ୍ରେକ୍ଷିତ ପଦରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇ
ଦୀନାହାନ୍ତି । ସବାଦ ବାହିବା ବିଶ୍ଵ ଦୁର୍ଗାଚରଣ
ମାତ୍ର ଏହି ବାଲେଖର ସ୍ଥଳର । ସ୍ଵି ତିଷ୍ଠକିଳୁ
ଏ ପଦର ଯୋଗବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ମୁଦ୍ରିତ ପଦର
କରିଅଛନ୍ତି । ଅଚୂମାନେ ଥାଣା କରୁ
ଦୃଢ଼ିପଣ୍ଠମାନେ ଯୋଗବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏ ପଦ ପ୍ରଦାନ
କରିବେ । ତେଜୀୟା ଭାଗୀ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଉଦୟମ
କୁଷେ କାହାନ୍ତି ଭାବାକୁ / ବାବୁ ଅପୁଗଣଙ୍ଗ
ହେବାର ରୁଚିର ।

ଏଥୁପୂର୍ବେ କଲିବଗାର ଉତ୍ତର ଭାଗରୁ
୧୪ ଅଇନ ଛଠିଆର କେବଳ ଦିନେଶ ଭାଗ
କି ସହିରେ ଲଭିଷେଖୀତ୍ ବୈନ୍ୟ ଏବଂ
ଜାହାଜାକର ଗଢ଼ିଥୁ ଦୁଆର ଛହିରେ ଉଚ୍ଚ
ଆଇନ କରିଥିଲା । ସମ୍ମର ଭାଙ୍ଗ ଜଗରର
ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ ଏହି ଅଇନ ଉଠିଶାର ଆଣି ।
କଥିତ ଦୁଆର ଲଞ୍ଜ ରାପନକ ଅବେଳାନୁଭାବେ
ବଜାପ୍ରଦେଶର ଡେଟିଲିଟିଆବେବ ଏହି ମାତର
ବରୁଦ୍ଧ ଏହି ପିତାଦାୟକ ଆଇନକୁ ଭାଠାର
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଧଳ୍ୟ ନର୍ତ୍ତ ରାପନ ଆପଣ
ସେବନ୍ୟ ଛରମ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକା
ଶବ୍ଦନ କାବଳୁ ହଜିଲ ଏବଂ ପ୍ରଦେଶର ବ୍ୟାପକିତ
ତାମା ଜାରିବା ସିମନେ କଦାକାଳରେ ଦୂର
ପାରିବେ କାହିଁ ।

ଭାବିତରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସତିକ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ
ସାହେବ ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର କରସଂହାନ ନୃତ୍ୟ
ଆଜନର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପାଦି କରିବ ମାସ ତା । ରଖିରେ
ଭାବିତରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାହେବ ଉପସ୍ଥିତ
କରି ଏକ ଅର୍ଦ୍ଦ ବଳୁହାତ୍ମାର ରହିବ ପ୍ରଥାକ
ପ୍ରମୁଖମାନ କରି କିମ୍ବାଲି । ଏହି ପାଣ୍ଡି-
ଲିପି ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵମନ୍ଦିରୀ କାଗଜପତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ
ଗଜେଟଟାଙ୍କରେ ସବସାଧାରଣକୁ ଜାରିବା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକଟିତ ହେବ ଏବଂ ଆଗମେ ଶାତ-
କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବସାଧାରଣକୁ ଅବସର ଦିପ୍ତ-
କାଲ ସେ ଏଥି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସେମାନେ ଏହାକୁ

ସାବଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକାଳୀ କର ଆମଣା
ମତାମତ ଜଣାଇବାରେ । ପ୍ରଜାଙ୍କ ସ୍ଵରାଷ୍ଟା ଏ
ପ୍ରମୁଖଦଙ୍ଗକା ହୃଦୀ ପଥରେ ଏହି ପାଶୁଲିପିରେ
ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଛି । ଏ ସମୟ ବିବନ୍ଦ
ରଣ ଆମେମାନେ ମମେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ ।

ପୁଣ୍ୟ କଳେକ୍ଟର ଓ ପୁଲାଷ ସୁପରଯୋଗୀ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ଏଥୁ ମଞ୍ଚରେ ଦକ୍ଷ ବିପଦରେ
ପଢ଼ିଥିଲେ । ତିଳକା ବାଟେ ଏମାନେ ଭିନ୍ନ ସମ-
ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ନୌକାରେ ଅସୁଧିବା କାଳରେ ଗର
ବେତେ ଦନ ଭଲେ ଯେଉଁ ପ୍ରବଳ ବଜାଗ ଓ
ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ସମ୍ମାନରେ ପଢ଼ିଥିଲେ
ଏବଂ ଏଠାରେ ଜନରକ ତୃତୀୟିଲ ଯେ
କଳେକ୍ଟର ସାହେବ ରଖା ପାଇଲେ ମାତ୍ର
ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ସୁପରଯୋଗୀଙ୍କ କୁର୍ବା ସାହେବଙ୍କର
କୌଣସି ଭବନଶ ମିଳ କଥ ଥିଲା । ପରେ ଜା-
ଗାଗଲ ଯେ ଉଦୟ ସାହେବ ଉବାର ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଗର ଦୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିବାରେ
ବହିର ସବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନା ଲେଖା ଅଛି ।
କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ନୌକା କୁଳ ପାଖରେ
ବନ୍ଦାସ ଦଳରେ ବୃତ୍ତଗଲ ମାତ୍ର ତହିଁରେ କିନ୍ତୁ
ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କୁଳ ସାହେବଙ୍କ
ନୌକା କୁଳରୁ ବହୁର ଛଡ଼ା ଚଲାଇବା ମଧ୍ୟରେ
କେଉଁଟ ପଢ଼ିଥିଲ ଏବଂ ସାହେବ ବିଶ୍ଵର
ଧାରେ ପର୍ବତ ପ୍ରାଣ ରଖା କରିଥିଲେ । ସବୁ

ଲେବକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି' ବୁଦ୍ଧି ପର୍ବତ ଯାଇ
ଅନ୍ୟ ନୌକା ଘେନିଥିଏ ସମସ୍ତକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ
କୁଳରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ବୌଧାସୀ ଲେଜ
ମରୁ ପଡ଼ି ଲାହାନ୍ତି ବଢ଼ି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ
ଆଠିଲ ।

ଗୁନବାଲି ଅଗ୍ରିବାସୁର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗତ
ଅସ୍ତ୍ରଦରେ ଉତ୍ତ୍ରେଷ କରିଥିଲୁଣ୍ଠିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ତହୁଁର ଦୟାନ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲା । ଏମାର
ଶାରୀରିକ ଦିବା ଦୂରପ୍ରତିକର ସମୟରେ ଜଣେ
ଶୁଣିଥ ଧରାନ୍ତ ପ୍ରପୂର କରୁଥିଲା ଦେଖାଇ
ଦୃଢ଼ ପଲମରୁ ନାଥ ଭାବାର ଗୁଣ ଧର
ଯବଳ ଯୋଗେ ବସ୍ତୁର ହେଲା । ପ୍ରାୟ ସବଳ
ଶୋଭାନୟକ ବେଳେବ କରେଥିଲା ଓ ଅ-
କୌଣ ହୋଇଥାନ କରିଯାଇ ହୃଦୟକୁଳ ହୋଇ-
ଥିଲା । ବେଳେ ଗୋଦାମ ସାମଣୀରେ ପରିପ୍ରତ୍ଯେ
ଦୁଇ ସେଷରୁ ନାମ୍ବୁ ହୋଇଥିଲା । ସେଷମରେ
ଅନ୍ତରେ ପଥ୍ରକ ପେଠାରେ ଉତ୍ତ୍ରେଷ ଥିଲେ
ସେମାନେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ କରୁଣାର ଓ ଛାଡ଼ା
ଦେବାକୁ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମନକରି
ସମ୍ମାଦଦଶା ଏ ମସି ତାଟ ଉପରେ ଲେଖି-
ଥିଲେବ ଦୂର ତନିଥର ବର୍ଣ୍ଣଦେବା ପ୍ରଭାନେ
ସେବକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିକୁଳେ ଲାଗୁ
କଥିଲା । ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ରାଶି
ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ ହେଇଥିଲା ବଡ଼
ଦୂରର କଷ୍ଟ ଅଟଳ । ଅମ୍ବେଶକେ ଆଶା-
କରୁଁ ମହାଜନମାନେ ଏଣିକି ଧର୍ମ ଗୋଦମ
ଚର୍ମିର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନୋହିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗେ କାରବାର କରିବାକୁ
ଲୋକଙ୍କର ସାହସ ହେବ ନାହିଁ ।

ବାରୁ ପ୍ରକାଶରତ୍ନ ଘରସ୍ଵରୂ ପ୍ରକାଶିତ ମହା—
ଲୁହର ସ୍ପ୍ରିମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ପାଇଅଛୁ ।
ଏଥରେ ମୁକୁତ ସର୍ବପଦ ଶେଷ ହୋଇ ବଜାପକ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ବଜାଲା ସଙ୍ଗେଷବୀ ୨୭
ଅଧ୍ୟୟ ସାଥେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛୁ । ଏଥରେ
କଞ୍ଚାପମାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଳ୍ପକୁ ଖାନନ
ସ୍ଵର୍ଗ ପାଠବଳୀ ସେ ପ୍ରକାଶ ବଦୁକର ଅ-
ନୁଣ୍ଡିତ ଏହମହିତାର୍ଥରେ ଦେଖାଯୁ ଧନାତା
ଓ ବଦୁ ନୂରାଣୀ କଞ୍ଚାପମାନେ ସାହସ୍ରଦରା-
ଚାକୁ କମଳଃ ଅପ୍ରସର ହେଉଥିଲା କେହି
କାହିଁବ ହେବା ଦେଖାଇ ଶୀକୁତ ହୋଇଅଛୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ହେବୁ ଇତ୍ତାମବେ ସେତେବେଳେ ଯାହା

ସ୍ଵର୍ଗଧା ଦେଲୁ ବାଜ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଏଥର ଯେହୁ
ବକାଳିକରଇଲାମ ଲେଖା ଅଛି କହିଲୁ ମଧ୍ୟରେ
ଶାକାର ବିଶ୍ଵାସ ଜୀବିର ନବାବ ଖାଲେ
ଅବଦୂର ଗନ୍ଧିଲ ନାମ ଦେଖି ଆମେମନେ
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରାତି ହୋଇଥିଲା । ସେ ବାର୍ଷିକ ଦୂର
ଶତ ଟଙ୍କା ଦେବା ଦେବାକୁ ଅଜୀବାର କର
ଅଛନ୍ତି । ମୁଖମ ନମାକେ ଅଳ୍ୟ ଧର୍ମର ଅସ୍ଥିର
ତର ଦିବ୍ରେଖୀ ହୋଇ ପଢ଼ିପର ଦେବା ପୁଣ୍ୟ
ନବାବ ବାହାଦୁର ସେଇ ଧର୍ମବଳମ୍ଭୀ ହୋଇ
ହିନ୍ଦୁମନ୍ଦିର ଶାନ୍ତିକାରର ସହାୟତା କର
ସେଇ ଭବାରତୀ ଓ ସମଦର୍ଶିତାର ପରତମ୍ଭୀ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି କହିର ଭୁଲନା ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ
ମନେ ଏହି ଅସାଧରଣ ଭବାହରିଛେ ଅମ୍ବ
ଦେଖିଯୁ ଧନ ତଥ ହିନ୍ଦୁମନ୍ଦିର ବିଶେଷ
ଜୀବାଗରରେ ଥିଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭୂତି କରୁଥିଲୁ
ସେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଉତ୍ତମମୂଳ୍ୟେ ହୃଦୟ-
ଜମ କରିବେ । ପ୍ରବାପ ବର୍ତ୍ତକର ବାହାର
ପ୍ରତି ଶ୍ଵାରାର ମଧ୍ୟରେ ତେଣୁ ବାହିକର ନାମ
ଦେଖିବୁ ଏହାର ଅମ୍ବମନହର ଏହାକୁ ଅମ୍ବ
ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା
ସେ ଚଲନ ମୁସ ଗା ୨ ଘରରେ ଫୋରାଖୀ
ଏଇବା କୁରଙ୍ଗୀ ମୌଜା ନିବାସୀ ଅନ୍ତରୁ
ପୁଣ୍ଡି ନାମକ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁଣ୍ଡି ଜେମ୍ପଟି
ମାଲିଙ୍ଗେଟ ବିଳଯୁମୟଳ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ
ଜଜହାର ଦେଇଥାଇ ବି ଦୟା ନିଧାରର ଗୋ-
ଟାଏ ମରଦାର ଭୁବି ଯାଉଥିବାର ଦେଖି
ସବରୁଣ୍ଟିକ୍ରି ଗିରିଧାର କର ତାହା ଜ୍ଞାନକୁ
ଯାଇ ତାହାର ଭୂର ନିଧ ପୁଣ୍ଡି ଉପରେ ଉଚ୍ଚ
ଅପରଥ ସନ୍ଦେହ କର ତାହାକୁ ଆଜାକୁ ଧଇ
ନେଇ ଗଲେ ଏହି ସୋଠରେ ତାହା ଉପରେ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରହାର ହେଲ ଯେ ସେଥିରେ ସେ
ମରଗଲା । ସେ ଛଦମ କି ତାହା ଜ୍ଞାନକୁ ଧର
କେବା କେଳେ ସେ ଘରେ ନ ଥିଲ ପଢ଼ିଲ
ସବାର ଶୁଣି ଥାଳାରୁ ସାର ଦେଖିଲ ଯେ
ତାହା ଭୂର ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ ଲୁଗା ଯେତେ
ଦୋଷକୁ ଡିତାହା ନାହା ତ ମୁଦରୁ ଭର
ଭୁବି ଯାଉଥାଇ । ଏହା ଦେଖି ସେ କାହା
ଦରକୁ ଲେଉଥିବାର ଅର୍ଥ କବନ୍ଦେ ପୁରୁଷ
ବାଲମାନେ ତାହାରୁ ବେଳିଗଲେ ଏହି ତାହା
ଭୂର ହାତା ଗାଁରେ ମହାତମ ଏହି କାହା
ପରାସ ତଥାହା ତାରେ ବିପଥ୍ୟାପ ହାତ ତାହା

କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ । ଉଚ୍ଚବାର ନେଇ
ମାତ୍ରକୟୁଣ ବ ଅଦେଶ ଦେଇଅଛି ଏହି
ଏଥୁରେ କହୁ ମୋକଦମା ହୋଇଥାଏ କି ନା
ପଢ଼ିଲାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ ବେଳକ
ସମ୍ମଦିନ ଏଇବି ଶୁଣେଥିଲାନ୍ତି ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ହସ ଖାର ମନ୍ତ୍ରବାର ପୁରୀର ପ୍ରକାଶ କରିଥି-
ଲେ ମାତ୍ର ତାକୁର ସାହେବ ଗହର କହୁ ତତ୍ତ୍ଵ
ନ ପାଇ କିମେଷ ବିଦ୍ୟାର ନିନିତ ଭାବାର
ବଲିଛା ଉତ୍ସାହ କଲିବତା ପଣ୍ଡକଳା ନିଜ
ଟକୁ ପଠନାହିଁ । ସାହା ହେଉ ପୁରୀ
ବରୁନରେ ଦୟାନବ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ
ଏବି ଏଥୁର ଭରନକୁସ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା
ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦେଖି କଲେବୁଣ୍ଡ
ନିଯୋଗର ବିଧା ।

ଡେଣ୍ଡାରିକଲେବ୍ସ ପଦରେ ଲୋକ ନି-
ଯୋଗ କରିବା ବନ୍ଦୟରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଫୋଟୋ
ଲଟ ମନ୍ଦିରର ଶାନ୍ତିକୁ ସାହେବ ନୂହଙ୍କ
ବିଧ ନିର୍ମିତ କର ସବୀଧାଧାରାଶକ୍ତି କଲିବାର
ଗଜେଟହାର ଜମାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ପଦ
ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏ ପାହାନକାଳ କେବଳ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ଏବଂ ଗୋଟିଏ
ଲକ୍ଷମାନଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ବୌଣୀର ବ୍ୟକ୍ତି
ଉପରେ ବିଶେଷ ସବ୍ୟା ହେଲାଥିଲା କାହାରୁ
ଏହି ବାର୍ଷିକ ପ୍ରଦାନ ବରୁଷରେ ସାଧାରଣତା
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏ ପଦ ସହାଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀ
କୃତକ୍ଷମ କାହାଙ୍କ ନାମ ଘବ୍ରୁମେଖ ଅର୍ଥରେ
ଖୁଣ୍ଡିଏ ରେଜଞ୍ଚାର କ୍ରତ୍ତ କୃତକ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ
ଖାଲ ହେଲ ସମୟରେ ଭାରି ବୌଣୀର
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାହି ନିଯୋଗ କରାଯାଏ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଭାର୍ତ୍ତ ରେଜଞ୍ଚାରରେ ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ
ଅଛି ଯେ ଷେମାନେ ସମ୍ପେ କର୍ମ ପାଇବାକୁ
ସର୍ଵଭାବ ଲାଗିବ କାରଣ ବର୍ଷର ଟ୍ରେ ଖଣ୍ଡିତ
ଅର୍ଥକ ବାହରି କରି ଆଜି ତୁଥର ନାହିଁ ।
ତଜିର ଅର୍ଥରୁ ଏକ ୧୮୮୫ ମହିନାରେ ଯେତେ
କରି ଡେଣ୍ଡାରିକ ପଣ୍ଡାଳ ହେବ କହି ଶୀଘ୍ର
ଏହି ରେଜଞ୍ଚାରଙ୍କୁ ଲୋକ ହାତୁଥିଲା । ଏହବେଳେ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଯେ ଏ ବାର୍ଷିକ ଅବ୍ୟକ୍ତି ରହିବେ
ଯେମାନେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ତ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ସବୁରେଣ୍ଡାକୁ କର୍ମରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇମାନେ ଅଗମା
ଅଳ୍ପକୁ ଏକ ୧୮୮୫ ସାଲର ଜାନୁଆରୀ ମାସ
ରେ ପ୍ରତିଦିନିରା ପଣ୍ଡାଳ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି

ପାଇବେ ଏବ ସେହି ବର୍ଷ ଗେବେ ଜଣ
ଡେସ୍ଟାର ପ୍ରୟୋକଳ ଦେବ ଏହି ପଶୁଷ ରେ
ଉଦ୍‌ବାହି ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଲବ୍ର ଆବ୍ୟ
ଭାଗରୁ ଦେଇଛେନ୍ତକୁ ନିଯୋଗ କରୁଥିବ ସନ
୧୮୮୫ ସାଲ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଡେସ୍ଟା-
କଲେବ୍ସ୍ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ର ସାଧାରଣ ପ୍ରକିଯୋ-
ଗିବା ପ୍ରତି ନିକଳିବ ହେବ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେଇ
ଜଣ କରିବୁଥା ପ୍ରୟୋକଳ ଦେବ ପଶୁଶାର
ଦୁଇମାତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ତହିଁର ସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞାନକ
ଦୟାରୀବ ଠେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ପଦଟି
ଶୁଣ୍ୟ ପଢିଥିବ ପଶୁଶାର ଅଳାନ୍ଦ୍ସାରେ ତହିଁ-
ରେ ଲେବ ନିୟନ୍ତ୍ର ଦେଇଥିବେ । ପଶୁଶାର
ନିୟମ ଏହି କି ପିରଣ୍ଜିମାଳକ ସହିତ ଭାବର-
ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ଅଧିକାସୀ କି ଯେଉଁମାନେ ବିଜ୍ଞ-
ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେଶିବା ପଶୁଶାରେ ଉତ୍ସର୍ଜି
ହୋଇଥିବେ ସୁମ୍ପୁ ମନ୍ଦ୍ୟାଦା ଏବ ସଜରଚ-
ତାର ଯୋଗାଳାପତ୍ର ଦେଖାଇ ପାଇବେ ଏବ
କ ୧୯୮୫ ରୁ ବ୍ୟୋମରୁକ୍ତରୁ ନ ଥିବେ ସେମାନେ
ସନ ୧୮୮୫ ସାଲ ଏବ ତହିଁର ପରିଚରୀ
କର୍ମମାନଙ୍କରେ ପଶୁଶାର ଦେବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ
ଦୋଇ ପାଇବେ ପଶୁଶାର ବିୟୁ ନିଷାଦ ବ-
କାଣେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥୀଠାରୁ ଟ ୧୦ ଲା ଟିଏ
ନିୟାରୀବ । ପଶୁଶାର ଦେବାର ଆବେଦନପତ୍ର
ସହିତ ଏହି ଟିଏ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର
ଆବେଦନ ଅଗ୍ରତ୍ୟ ଦ୍ୟ ଦେଲେ ଟିଏ ଫେରି ଦୟା
ଦିବା ସେତେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଶୁଶାରେ ଉଦ୍‌ବାହିଦେବେ
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ କର୍ମ ପାଇବେ ଏପରି
ନହିଁଲ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ସେତୋଟି କର୍ମଗୁରୁ ବକ-
ଟ୍ଟିମେଗନ୍ଦର ପ୍ରୟୋକଳ ଦେବ ସେ ବର୍ଷର
ପଶୁଶେଭାରୀ କ୍ଷେତ୍ରକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମାକ କେଇକ
ଲେବ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଅଗ୍ରତ୍ୟ ଦେବେ କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷ୍ୟ ବର୍ଷରୁ
ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ କ ୧୯୮୫ ରୁ ଅଧିକ ଦେଇ
ନ ଥିଲେ ପଣି ପଶୁଶାର ଦେଇ ପାଇବେ ।
ସେହିମାନେ କର୍ମ ପାଇବା ସବାରେ ମନୋମାନ
ଦେବେ ସେମାନେ କର୍ମ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାପକୁ
ଟ୍ରେନ୍‌ଲା ବେଳନରେ ବିରାଗୀୟ କମିଶ୍ନ୍ଦ୍ର ଠେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମଗୁରୁ ପ୍ରକବିଲୁ ଅଧିକରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପ କରିବେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିଯମ ଗୁଡ଼କ ମନ୍ଦ ହୋଇ
ଗାହୁ ଏହି କୌଣସିରୂପେ ସାଧାରଣ ପଢି-
ଯୋଗିତାତ୍ମାଙ୍କ କର୍ମଗୁରୁ ନିଷୟେତ୍ର କରିବା
ମାତ୍ର ପକାଇରେ ବାଜାଲୀଯୁ ଅଟିଲି ମାତ୍ର ପ୍ରବେ-

ଶେଷା ପରିଷାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଗିଷ୍ଠାରସୀମାନଗୁଡ଼ିଗ
କରଦେବା କିଛି ଉଣା ହୋଇଥାଇ ।

ଦଖଲ ସତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦାନର ବିଧ୍ୟ ।

ବନ୍ଦେକସ୍ତରେ ଜମାବିର ଶାମା ନିରୂପଣ
ଦିଷ୍ଟପୃଷ୍ଠରେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ଯେଉଁ ସରକୁଳ-
ଅର ପ୍ରଶ୍ନର କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ଯହିର ବିଚର-
ଣ ଆମେମାନେ ଏଥି ପ୍ରଦେଶ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ତହିଁରେ ଯୋଗ ପଢ଼ି ଉଭୟ ଦେବା ସଙ୍କଳ-
ରେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ଯେଉଁ କୌଣସି କରିଶିରକ
ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଦେଶ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ତାହା
ସମସ୍ତାଧାରଣକ ଜ୍ଞାନ ଓ ଉପଦେଶ ନିମିତ୍ତ
ପ୍ରଶ୍ନର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏକଜଣ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଏହିପରି
ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ ତ “ ଆଜନ ସଙ୍ଗର
ଯେ ଉପରୁ ତାହାକୁ ବୃଦ୍ଧାୟାଏ ବିଭିନ୍ନମାନେ
ତାହା କାଣ୍ଟି ନାହିଁ । ” କରିବିର ସାହେବ
ଏହି ଶୁଭୁକର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଢି ଦୁଇଁ କରି ନ
ଥିବାରୁ ବୋର୍ଡ ତାହାକୁ ସୁବଳ କବଳ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କି ରାଜପଦ୍ମ ଯୋଗସର ଲାଭ କରିବାର
ଅଧିକର ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ମାଦେନର ବିନ୍ଦ
ପ୍ରାଣୀୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର ତର୍କ କରିବାର ବଥ
ନାହିଁ । ରଖିପୂରାକାରମାନେ ଏହି ବିତ୍ତିକ
ବିଲ୍ଲାଗୀୟ ଗବର୍ଣ୍ମମେ ଭାବୀୟ ମିଳି ଏହି ରଜ
ନାନ୍ଦ ପ୍ରିୟ କରିଅଇଗୁ କି ରନ୍ଦମୋନେ ଯୋ
ଗସରୁ ଲାଭ କରନ୍ତି । ଏଥରେ ଭାବମହେବ
ଯେଉଁଥେ ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଦାତିମଙ୍କ କହିବା ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ଏହି ମାଦ୍ରାସାର ପ୍ରଚାରମାନେ ଯୋଗସରିବ
ଆଜନସଙ୍ଗର ଭାବ ତୁମ ନାହାନ୍ତି କେବେ
ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସେ କୁଣ୍ଡାଳ ଦେଇ
ପାରନ୍ତି ଭେଦେ ହଲ । ବୋର୍ଡ ଥାଣା କରିବ
କି ବର୍ତ୍ତମନ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ
ଥିବା କର୍ମଗୁରୁଙ୍କରେ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ପାରିବ
ଏହି ଆଜନସଙ୍ଗର ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଞ୍ଜଳି
ନାମ କରିବାକୁ ସହ କରିବେ ଏବି ତୁମେ
ଏପରି ସାବଧାନ ଦେବ ସେମନ୍ତ କି ତୁମୁଁ ଅଧି
ନସ୍ତ୍ର ମାଦ୍ରାସାର ସମୂହର ମାନେଜରଙ୍କ ମୟଦେ
ଏହି କୌଣସି ଭାବ ରହ ନ ପାରେ । ସେମାନେ
ନକ୍ଷତ୍ର ପ୍ରତି ଏହି ମଧ୍ୟ ଭାବରେ ବହିକ
ଆଜନସଙ୍ଗର ଯୋଗସର ଦୂରି ପ୍ରତି ବା
ଦେବାର କୌଣସି ରେଖା ଦେବ ନାହିଁ । ଏହି
ଯେତୁଠାରେ ସେପରି ସହ ଉଭୟଙ୍କ ଦୋଷାଙ୍ଗ
ତାହା ଭାବୁ ମାଦ୍ରାସାର ସମସ୍ତ ଜମିଦାରୀ କା

କରେ ସମ୍ପଦଗୁଡ଼େ ଛାଇ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ୟୁକର ଏହି ନିୟମଟି ମଧ୍ୟ
ସୁଲଭ ହୋଇଥାଏ । ଜିମିଦାରମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ତୁ
ଦଖଳ ସବୁ ପ୍ରବାନ କରିବା ବିଷୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧି
ଅନିତ୍ତକ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକାଶକେ ସେ
ପ୍ରକାର ସବୁବାନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଜିମିଦାରମାନେ
ତାହା ଲେଖ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସାଥେମରେ
ଦ୍ୱାରା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରକାର କାଳେ ବିନା
ସରକାରଙ୍କର ଏଥରେ ବସ୍ତୁକ୍ଷେତ୍ର କରିବାର
ଅଧିକାର ନାହିଁ । ମାତ୍ର କେବେ ସୁଲଭେ
ଦେଖା ପାଇଥାଏ କି ବୋର୍ଡ ଅବାର୍ତ୍ତର ଅଧୀ-
ନରେ ଥିବା ମାଦଳ ସମ୍ରକ୍ତରେ ମାନେଜର
ଅଥବା ସ୍ଥାଲ୍ୟ କଲେକ୍ଟର ଅପଣାକୁ ଠିକ
ଜିମିଦାରର ପ୍ରତିନିଧି ଜୀବ କର ପ୍ରକାର
ଯୋଜନା ଲାଗୁ କରିବ କରନ୍ତି । ଏହାରେ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖି ବୋର୍ଡ ଉପର ଲାଇଚ ନିୟମ
ପ୍ରତିବର୍ଷ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହା ବୋର୍ଡ ଅବାର୍ତ୍ତର
କାହିଁକି ଶାସମାଦାନରେ ସବା ଏହାର ଘଟନା
ବିବଳ ନୁହଇ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତିକ୍ରମ ଜମା
ହୁବି କଲେ ଯେବେ ପ୍ରକାର ତଥା ଦେବାକୁ
ଅନ୍ୟମ ବା ଅସ୍ତ୍ରୀକାର କଲା ରେତେ ତାହାର
ଦଖଳ ସବୁ ପଢି ଦୃଷ୍ଟି କରି ଜବାକୁ ଜମା
ଗାଇ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଖେରଧା ସର-
ବରକାରକବର ଏପରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ାର ଶୁଣା
ଯାଏ । ପ୍ରକାଶନେ ଯେମନ୍ତ ଯୋଜନାର ଅଛି
ଅଛନ୍ତି ସରବରକାରମାନେ ସବା ଅନ୍ୟ କୋ-
ଶିଖି ସବୁହାର ହେବ କି କି ହେବ ଅପଣା
ସରବରକାରକୁ ବହୁକାଳ ହେଲା କରିବାକୁବୁ
ବହିରେ ଦଖଳ ସବୁ ଲାଭ କରିଥାଏନ୍ତି । ସେ-
ମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରା ସବୁକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିମେ ଅଥବା
ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ୟଗତା ହୋଇରେ ବାହାର କର-
ଦେବା ଅବଶ୍ୟ କରିଲ କଥା ଅଟିର । କୋର୍ଟ୍
କ ଉପଦେଶରୁ ଯେବେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମା-
ନେ ଦିବ୍ୟ ଜୀନ ଲାଭ କରିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତକରୁ
ହେଲା ସବୁ ପଢି ସମାଜ ମାନ୍ୟପ୍ରକାଶ ଦୟାବେ
ତାହାଦେଇଲେ ଗରବ ସରବରକାର ଓ ପ୍ରକାଶ
ସମେର ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ଏହି ଉପ-
ଦେଶନ୍ୟାରେ ବିଶ୍ୱର କଲେ ବାଟି ଜାଗିର-
ଦାରଙ୍କ ସମ୍ରକ୍ତରେ ବଲେକୁବ ସାହେବ
ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚି ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟମୁ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନ ଦୁଆରୁ ସେ
ଅଞ୍ଚି ଅଛୁ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବ ନାହିଁ ।

କୁଳବାଳ ଉପନାଟକାଳିଯ୍ୟ ।
ଏ ଲଗଭର ସେହି ନାଟକାଳିଯ୍ୟ ମେ-
ଳଙ୍କ ଯହି ଓ ଅଧିବସ୍ୟରୁ ଗତ କେତେବେଳେ
ହେଲା ବସନ୍ତବାଳରେ ଥରେ ନାଟକାଳିଯ୍ୟ
ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଗାନ୍ତି ସର୍ବରେ ଦେଉଥିବା
ସେହିମାନେ ବହୁ ବାନ୍ଧିବବାନ୍ଧିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁ
ଦୃଢ଼ାଘରରେ ଗଜ ମଙ୍ଗଳବାର ଘଢରେ ଶିର୍ଧା-
କିତ ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟ ବରାଞ୍ଚିଲେ । ଏହି
ଭୂପନାଟକର ପ୍ରଣେତା ବାହି ରମଣକର ସଧ୍ୟ
ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟକ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହି କି
ଜଣେ ଦୃଢ଼ କରଣଥିଲୁାନ ଛଂଗଳ ଶିଳ୍ପୀ କବି
ଖଣ୍ଡ ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁରୁ ଦଠାତ ବାହି ହୋଇ
ପଡ଼ିଲେ । ମାଦବଦ୍ୱାବ୍ୟ ଦେଶର ମର୍ମିଳା ସହିତ
ମୌଜିତରବାନ୍ଧିତ ବିଲାସଦ୍ୱାବ୍ୟରେ ଅଭିନ୍ୟ-
କ୍ରାନ୍ତି ଅଶ୍ଵକୁ ହୋଇ ଆପଣାର ଅବସ୍ଥାର ଅଭିନ୍ୟ
କର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅରମଣ କଲେ ଏବଂ ଶିଳ୍ପୀ
ବଜ୍ରାରରେ ଦେଶଦାର ହେଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଅସ୍ତ୍ର-
ସାହ ଭବାନ୍ତି ଭୂପାଯ୍ୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ।
ଏହିଦିନ ସଂକ୍ଷିପ୍ତମାନକ ସହିତ ଅଭିନ୍ୟ ଗୋକୁ
କରି ନିଷା ଅବସ୍ଥାରେ ଆପଣା ରଖିବା କେ-
ପଥକୁ ଦୀର୍ଘ ପକାଇଲେ ଓ ତହିଁ ଅଭିନ୍ୟ
ଲିହା ଓ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶିଳ୍ପୀ ଆଶିଲାଲେ ସବ୍ଦା ତହିଁ
ରେ ପ୍ରାଣ ଗଲ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପୁଲିସକୁ ଏ ଥୁର
ହୋଇ ପାଇଁଦର୍ଶ ଲାଭିଲେ । ବିଷୟକ ଅବଶ୍ୟକ
କାଳେ ତତ ଅଟଇ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ଥବାମା
କିମ୍ବା ଭଲ୍ଲ ପାଇବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସାବଧାନ କରିବା
ଏବୁ ଉପନାଟକର ଅଭିନ୍ୟ ଅନ୍ତରଣୀୟ ଅ-
ଟର । ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ଦୂରେ ଦୂରେ ହୋଇ କହି-
ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ସେହି ବର୍ଷମାନକରେ ଏହି ନାଟକାଳି
ଘରୀ ମେଳାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖି ଯେଉଁ ଅନ୍ତର
ଜୀବ କରିଥିଲୁଂ ଏବର୍ଷ ସେପରି ହେଲା ନାହିଁ ।
ଅଭିନ୍ୟନେବୁମନେ ନୂହନ ଥିଲା ବେଳେ ତାହା-
କର ଅନେକ ଦୃଢ଼କୁ ଅମେମାନେ ଉପେକ୍ଷା
କରିଥିଲୁଂ ଏବଂ ଅଶା କରିଥିଲୁଂ ସେ ଉତ୍ତରପ୍ରେ-
ତର ଦେଶମାନେ ଅଶ୍ଵକ ଦୟାଗତା ଦେଖାଇଲେ ।
ମାତ୍ର ସେହି କମଳାର ଜୀବିତର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦେଖା
ଗଲାଲାହିଁ ଏବଂ ତର୍ହିସଙ୍କେ ଏଥର ଉପନାଟକରର
ରାଜନୀ କୌଣସି ମଧ୍ୟ ହଲ ହୋଇ ଲାଗିଥାଏ
ବରଂ ପୂର୍ବାତ୍ମାରୁ ନୂହନ ଦେଖିଗଲ । ସମ୍ଭାବ୍ୟ
କୁଣ୍ଡ ଏହି ଅଭିନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହେଲେ
ଅଥିଲେ ଏକଦିନୀ ବା ଦେହବୟାରୁ ଅଥବା
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଗନ୍ତା ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶରେ ଦିଲାପନ
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଲାଗିଲୁ ଏବଂ ଏହି ଦୂରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ସମୟରେ ଏହେ ବନମ୍ବଦେଲଥିଲୁ ଯେ ବର୍ଷ
କମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର ପାଇଲେ ଜାହାଁ । ଅଛି-
ନୟକାରିଙ୍କ ମୟରେ କେବେ ବିଲଗଣିପୁଣୀତା
ଦେଖିଲ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଅସକାଂଶ ଦେଖାଇ
ଆପଣା । କିମ୍ବା ଭଲ ଅଭ୍ୟମ କର ନ ଥିଲେ
ଏବ ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଅଧିକ ଅକ-
ର୍ପଣ ବନ୍ଦକାର ଆଶା ଥିଲ ସେଠାରେ ଅଥବା
ତୃତୀ ଲକ୍ଷିତ ହୋଇ ଥିଲ । ସୁରରେ ଏବକ
ବୋଲିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଅଭିନ୍ୟକା
ତମାନେ ଏବର୍ଷ ସୁବିନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଠକ ଯେଉଁ ନୂତନ
ବାନକଟକୁ ଆପଣା ମେଳ ଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତନ କର
ଗାନ ଶାର ଚାହା ଉପରେ ଦେଲାଅଛି
ଯେବେ ତାହା କରନ ଆନ୍ତେ ତେବେ ଏ ଦଳର
କିମ୍ବା ଅଭକ୍ତ ମନ ଦେଇଥାନ୍ତା । ବାପୁବରେ
ସେହି ଏବ ପିଲ ଅବ ଚନ୍ଦ୍ର ରତ୍ନପ ଗୀତ
ଗାଇବାନ୍ତାର ସମୟକ ମନ ଦବର କଲା ଏବା
ଅଳ୍ୟ ସଂପ୍ରକର ତୃତୀ ପର୍ଯ୍ୟ କରିଦେଲା ।

ଆମେମାନେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପଥରେ ଉପର
ଲିଖିତ ମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶ ଦେଇବାକୁ କାହିଁ ଦେଲ୍ଲୀ ।
ଏଥର ଦୂରେର କୃତକାମ୍ୟ ଦେଲାପାରାଲେ
ନାହିଁ । ଏବା ଶୁଣି ଅଭିନ୍ୟକାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂରିତ
ହେବେ ମାତ୍ର ଯେବେ ବିଭାଗ ଦେବେ ତେବେ
ଆମ୍ବମାନେ ଅଭିନ୍ୟ ଦୂରିତ ଦେହି । ସେମାନ-
କଳିଠରେ ଆମ୍ବମାନକର ପ୍ରକୃତ ସହନ୍ତରୁତ
ଅଛି । ଆମ୍ବମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ନାଟକର ଅଭି-
ନ୍ୟ କରିବା ଅଭିନ୍ୟ ବ୍ୟୟ ଏବ ଶମ୍ଭବ
ବ୍ୟାପାର । ଅଭିନ୍ୟମାନେ ଏହେ ଯହ କର
ସୁଦ୍ଧା ଅବଧ କୌଣସିଧନାତମ୍ଭରକିମା ପରିମାଣ
ପରମାଣ ସାଧାରଣ ସାହାଯ୍ୟ ଲିଖିବାକୁ ସମେତ
ହେଲ ନାହାନ୍ତି ଏ ବିଦ୍ୟାରେ ସେମାନେ
ଆପଣା ବାହୁବଳରେ ଯାହା ବରୁଅରୁ ତାହା
ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପନାୟ କିନ୍ତୁ ସେହି ବାର୍ଯ୍ୟ କେ
କେ ଚାହାର ପରମ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବ
ତହିଁରେ ଫୁଲ ଦେବାର କୋଣସି କାରକ
ନାହିଁ । ପ୍ରକଳ୍ପନା ଅଭିନ୍ୟକାର ସେବେ ଆପଣା
କାରା କିମ୍ବା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ପେତେବାବକୁ କେବୁ
ଦରିବେ ଏବ ଯଥାକାଳରେ ତହିଁ ପାଇଁ ଅପ୍ରକଳ୍ପନା
କେବେକେ କେବେ ସେ ଅକର୍ଷଣ ଦର୍ଶକଙ୍କ
ମନ ଅକର୍ଷଣ ଦରିବେ ଏବରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ

ପରିଚାର୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂଖ୍ୟାଧଳୀ
ପାଇଲାପି ।

ଏହି ସଂଗ୍ରାମକଳ ବି ଯତ୍ନୀର୍ବା ଦେଶାବୁ ହିତ-

ଲିପା-ମନକୁ ଉଦୟେଷ୍ଟୀୟ ଅତ୍ୟନ୍ତକାଳ
ବିଶୁର ଜାଗର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୟା ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିବା କହିବାର ଲଙ୍ଘନକମାନେ ଯେପ୍ରକାର
ସମ୍ବନ୍ଧକ କରି ପ୍ରକାଶ ଥରମୁ କରିଅଛନ୍ତି
ପାଠକମାନେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି ।
ଦେଖିଯାକ ଯଂଦିର ସର୍ତ୍ତର ବିବେଦୀ ସେପଥ
ସମୋଧନ ଶାନ୍ତି ଉତ୍ସବ ହେବ ଏହା ଆମ
ଜାଗରା କଠିନ କେବଳ ଲାଭ ଯପନକୁ ଥାଏ
ଥାରା ନିରାପେତ ବିଶୁର ଦ୍ୱାରରେ ଅମ୍ବାମାନ-
କର ବରଷାଜଳ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣରେ ଏହି ସମୋଧନ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧେ କୃତ୍ୟ ଉତ୍ସବ
ଦିନରେ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଯଦ୍ୟତ କ ଅଧିକାଂଶ
ସବୁ ଏହୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତ ପ୍ରଦାନ କରେ
ମାତ୍ର ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହିଁ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମତ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେ କାହିଁ ଯେମାନଙ୍କ
ସୋଜବକାଳ ଉପରେ ନର୍ତ୍ତର କରି ଥାଏ ନ
ପାରେ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶୁର ମତ ପ୍ରଦାନ
କଲେ ସେମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଣିର ବିଜ୍ଞାନ
ଶିକ୍ଷୟାଦ ଏହି ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାପ୍ରେ
ଦେଶୀୟ ଲେବ ହୋଇ ସୁଦେଶୀୟ ଅଧିକାର
ପତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ କାହିଁ ଅଧିକ୍ରମ କୁଣ୍ଡଳାକ
ଅସ୍ଵର୍ଗକ କରସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ଯଂଶକମାନଙ୍କରୁ
ସେ ସୁମୁଖ ଏହି କରି ପଦ ପାର୍ଥକାରୁ ଉଚ୍ଛବିତେ
ଛେଲ୍ପ କହାର ଅସ୍ଵକ୍ରତ ହେଲେ କି
ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଶୀୟ ଲେବଙ୍କ ପଦକୁ
ସୁଲ୍ଲେପ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବିବାଦବା ମନ ହୋଇଥିଲା
ହୋଇବାକୁ ହେବ । ଅମ୍ବାମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲେଖକଙ୍କ ଗର୍ଭର ଟାମିଳ ସାହେବ ମନ
ଦିଶେଥି ଦଳ ଭାବୁ ହେଇଥାଏନ୍ତି । ତୁଳଯତ୍ତ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଯାହେବ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର
ଭବତ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଥିଲେ ଭାବାଜର ସ୍ଵରାଜପାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ ସାହେବ ଭାବୁ ଏହି
ପ୍ରକାଶ କରି ଅମ୍ବାମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଲ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏହାର ଅଧିକି ଏହାକ
ଏହି ସମୋଧନକର ଅବଦେବତା ଅବଧ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇବାକୁ । ଅଜ୍ୟାଳ୍ୟ ଅପର୍ତ୍ତିନାରାଜ୍ୟ-
ପ୍ରଥମ ଟବକୁ ଏହି ଅଛନ୍ତି । ମତ ଅଜ୍ୟାଳ୍ୟ
ଅବଜାର ହେଲୁ କେବଳକାହିଁ ମନ ମୁକ୍ତ
ହୋଇଲାକି ଯାହା ଦେଇ ମୁଖର ବିଷୟ ଏହି
କ କ ଯେଉଁମନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ବିଭୁବନ୍ଦ୍ର
ମତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ
ସୁଧା ଦେଇ ବ୍ୟବସନ ସାହେବ ପଢ଼ିବାକୁ
କରୁଥାଏ ଟାମିଳରେ କିନା କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଧାନ ଅମେରିକା ସେସାହିତ ସରୁଚିର
କରିଛନ୍ତି ।

ପରେଥିଲ ପଶୁ କାରଣ୍ୟର ଛାନ୍ତି
ପାଦେବ ଦାର୍ଯ୍ୟ ବକ୍ତ୍ଵା କରିଥିଲେ ସେ ତହିରେ
ପାଏ ଅଛିର ଘାଁ ନିରିଥିଲ । ସପର
ବଳାୟ ଦେଖିବ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଦୟର
ପାଦେବ ହତମ ପୁଣିମାନ ଦେଖାଇ ଥିଲେ
ଏବ ଦେସାକହାର ଅପରା ପୁଣିର ପେଷକଳା
ତମାଜିଲେ । ପରଶେଷରେ ପ୍ରକରିତ ଲଞ୍ଜ
ପୁଣକ ପାଦେବ ଏହ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେପରି ଗବଣ୍ଟି-
ଚନ୍ଦ୍ରକ ବିଶ୍ଵାଧିଜରେ ଆସିଲ ଉତ୍ତର ସଂଶେଷ
ଦ୍ୱାରା କର କହିଲେ କ ଏଥର ବିଜ୍ଞର
ନିରିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଳ ଉପଯକ୍ଷ ଅଟଇ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହ ନିମ୍ନମହିନୀ ବିଧିକ୍ଷତ ହେଲେ
ଦେବକ ଦୂରଜଣ ଦେଖିଯୁ ଦିବିଲ୍ୟାନ
ଅର୍ଥାତ୍ ବମ୍ବାରରେ ସର୍ବେନୁନାଥ ଠାକୁର
ପାଦେବ ଏବ ବଜଳାରେ ବିହାଶାଲାକ ଗ୍ରହ
ପାଦେବ ଲଭିରେପୀଯମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵର କରିବାର
ପାଇବେ । ଏଥରେ ଉତ୍ତରେପୀଯମା-
ନିରିତ ଅଥବା କ୍ଷତି ଦେବ ନାହିଁ ଅଥବା
କାର୍ଯ୍ୟର ପରାମାର୍ଦ୍ଧ ଦେବ । ଯେ ମୁଲେ ଲଞ୍ଜ
କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପଦରୁ ନିମ୍ନମହିନୀଙ୍କ ଯେ ସିବା-
କାର୍ଯ୍ୟର ଏକଗଣ୍ଯର ଦେଶୀୟକ୍ଷେତ୍ରକେ
ଦେବର ସେପୁଲେ ବିବରିତରେ ସେମାନଙ୍କ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବର ସେ ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ ସେ-
ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ଦେଶୀୟକ୍ଷେତ୍ରକେ କ୍ଷମତା ଦେଇପଣ୍ଡା କର-
ବାର ପ୍ରୟୋଗ ଦେବ ନାହିଁ । ଅଜାତିର
ଅମ୍ବମ ଦେଲେ କମେ ଦୂରଜଣ ଜୂରଜଣ
ପେନିତ ପାଇବାର ପୋର୍ବ ଦେଇ
ପ୍ରକାର ସେମାନେ ବିପରି କରିବେ
ପ୍ରାଣୀ ଗବଣ୍ଟିମେଆମାନେ ସବକରେ ଉତ୍ତର
ପ୍ରକାର ଦେବ ପାଇବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକମୁମକ
ରହିଥିପୁଣ୍ଡର ହେଉଥିଲା ଏବ ସେହିଦେବୁ ସେ
ଏ ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର କଲୁ ତିର୍ଯ୍ୟା କର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରକାର ରଜନୀତିକ ବ୍ୟକ୍ତିର
କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଏହ ଲଞ୍ଜ ରଙ୍ଗ ପେଶ ଅବ-
ଦ୍ୟପୁଣ୍ଡର ପାଇବାର ପାଇବା ପ୍ରତିପଦ କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା
ଅକାନ୍ତ ପ୍ରକାର ପାଇବା ଅଟିଲା । ଏଥରୁ ଅମ୍ବମା-
ନିରିତ ଅଗା ଦେଇଅଛ ସେ ସେ ଅମ୍ବମାନ
ଦେଶୀୟ ଦୂରବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଦୂରବେ
ଅମ୍ବମାନ ପାଇବାର ପ୍ରକାର ଗବଣ୍ଟିମେଆମା

ମର ଜାଣିବା କାରଣ ଏହି ପାଣ୍ଡିଲିପି ଗଜେଟ-
ମାନ୍ୟରେ ଶୁଣି ଦେବାର ସମ୍ଭାବରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଅଛି । ସୁତରଂ ଦେମାନ୍ଦ ମତାମ୍ଭ
ଉପରେ ଏଥର ବିବରଣ୍ୟ ନିର୍ଭର କରୁଥାଇଲା ।
ଆଗାମୀ ଶିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଙ୍ଗ-
କରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଦେବାର ଆଶା ଲାଗି ।

ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଇତିହାସ ।

ଏ ପୁସ୍ତକ ଅମେମାନେ ବହୁତ ଦିନରୁ ଉପ-
ଦାର ପାଇଥିବାର କୃତିଜ୍ଞତା ସହି ସ୍ମିକାର
କରୁଅଛୁ । ଅବକାଶିତ୍ତବ୍ୟ ଏଥିର ବିବରଣ
ପଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ଯାହା ବିଲମ୍ବ
ହୋଇଅଛି ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତିର୍ଥକା କରୁଅଛୁ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତର ବାଲେଶ୍ଵର ଦେବ ହଞ୍ଜଳ ପ୍ରେ
ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ କିଏ ଏଥର ଗ୍ରନ୍ତକାର ଏବଂ କି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରକାଶ
ନାହିଁ । ଏ ଗ୍ରନ୍ତ ପେ ୧ ଜି ୪୭ ପୃଷ୍ଠାରେ
ଶେଷ ଗୋଲାଙ୍କ ଏବଂ ତହିଁ ର ଅନ୍ୟନ ୧୯
ଅଂଶ ପ୍ରଣ୍ଟାବଳୀ ମେଢା ଦେଲେ ଏଥର ପ୍ରକାଶ
କଲେବର ୩୦ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ
ଏତିବରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଉଚ୍ଚତାଧର
ଦେଖେ କଥା ଲେଖାଯାଇ ପାରେ ତାହା ଧାୟ-
କମାନ୍ଦେ ଅନ୍ତମୀୟରେ ଅନ୍ତମାନ କରିପାରିବେ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବୋଲିବାର ଅଧିକ । ପ୍ରକାଶରେ
ଏହାକୁ ପାଠ କଲିବେଲେ ବୋଲିମଣ୍ଡପରେ
ଗ୍ରାମ୍ୟ କେବାଲିଶକତାରୁ ପଣ୍ଡି ଶିଳେ ପ୍ରାୟ
ବୋଧ ହେଲା । କାହା ଉତ୍ତରାରୁ କେହିଁ ସମ-
ସ୍ଵରେ କିଏ ସଜା ହୋଇ କେହିଁ ପ୍ରଧାନ
କର୍ମ୍ୟ କଲେ ଏଇବି ଜାଗାଏଥରେ ଆହୁ କିମ୍ବା
ନାହିଁ ଏବଂ ବୋଧ ହୁଅଲେ ଏହକରେ କରି
ଦ୍ୱାରା ଉଦେଶ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଅର ନାହିଁ ଏହା
ଜାଗିପାର ଗ୍ରନ୍ତକାର ପକରିବା ପଦ୍ଧତି ଆପଣ
ନାମ ଅପ୍ରକାଶ ରଖିଅଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗଂ ରତ୍ନ
ସମ୍ମରରେ ଅତ୍ର କିନ୍ତୁ ବୋଲିବା ଅନାବଧ୍ୟକ ।
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଏହି କି ଏ ଗ୍ରନ୍ତର ପ୍ରକାଶକ
ଗ୍ରନ୍ତକାରଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଅନୁବରଣ କରିଲାହାନ୍ତି
କାରଣ ସଦ୍ୟି କି ପୁସ୍ତକ ଖଣ୍ଡିବ ସମନ୍ଦ
ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ କୌଣସିରୂପେ ଦେବ
ପ୍ରେସର ଘୋଗ୍ରା ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାଏ ଏପରି
ଆମ୍ବାନେ ବୋଲିବାକୁ ଅସମର୍ଥ । ଏହି ପ୍ରେସ
ରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧାରଣରୂପେ ଯେତେ
ଅବସ୍ଥାର ଦେଖାଯାଏ ତହିଁ ର ଅବରଙ୍ଗୁ ଏଥରେ
ରେ ଛାଇ ନାହିଁ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ନାହିଁ

କର୍ଣ୍ଣର ରକ୍ତଚ ତୋଶାର ମାନଚିତ ଓ ଦୂର
ଖଣ୍ଡ ମୁଦୁରିତ ଅର୍ଥର ଖଣ୍ଡଏ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଓ ଖଣ୍ଡଏ ଜଗନ୍ନାଥଦବଙ୍କ ମନୀର । ଏମାନ
ପଥର ପ୍ଲଟରେ ଦୁଇ ହୋଇଅଛି । ବୌଧାରୀ
ବିବରଣ ବିନା କୋତିଏ ମନୀରର ମୁଦୁ ଚିତ୍ର
ଦେବବାରେ କି ବିଶେଷ ହେଲୁ ଅମ୍ବୋଦୋ କୁହି
ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ସବା ହେବ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ମନୀରଟ ଅଞ୍ଜିକୁ ଘେନଥିଲୁ ମାତ୍ର ମ ନବିନ୍ଦିତ
ବିଭିନ୍ନମଳା ମାତ୍ର । ଦେଖିଲୁ ମାତ୍ରକେ ବୋଧ ହୁଅର
ତିବ କର ନ ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ଲେଖି
ଅଛି । ନିଃମା ନାଲ ସତ୍ତକ ପ୍ରଦ୍ଵିତ ଅନେକ
ସ୍ତରରେ ବାର ହେଲୁ ନାହିଁ । ଧୂର ଅଶୁଭର
ମଧ୍ୟ ସୀମା ନାହିଁ ମାନଚିତରେ ଦେଖାଯାଏ ଘେ
ଚିତ୍ରଗୋଲା ନିଃ ଚୌହାର ପଶୁର ବହାର
ଅଛି ଏବ କାଠଗୋଡ଼ ସାନ୍ତେପୁର ଦର୍ଶନ ଏକ
ସ୍ଥାନରେ ମନାନିଃ ସଙ୍ଗେ ମିଶିଅଛି । ରୂପାନ୍ତିର
ରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଏକି ଯଥେତ୍ର ଅଟଇ ।

ପ୍ରକାଶକ ଏହୁପରି ନମ୍ବରାତା ସହିତ ପୁସ୍ତକ
ଖଣ୍ଡିକ କାହାର କର ଉପର ମୂଲ୍ୟ ଟେଳ / ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥାଇଲୁଛି ଏହି ଏହା ବାବୁ ରହା ସଙ୍ଗେ
ଡେଶାର ଜୀବନକାଳୀପିକ୍ଟର ଏହାକୁ ଏହେ
ବଂଶୁରା ସହିତ ଦିଦ୍ୟାଳୀପୂରେ ପ୍ରତିକରି କର
ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ଅଳେକ ଛଢି ସେ କ
ଏହି ପୂର୍ବ ପ୍ରତିକରି ଥିଲା ପୁସ୍ତକ କିମ୍ବ
କରିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମନ ଅର୍ଥବତ୍ତ ଦେଇ ଏହାକୁ
କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି । ଦେଇ ପ୍ରେସର ଯେବେ ନିରାକୃ
ଦୂରବସ୍ତା ଘଟିଥାଏ କେବେ ସେ ଏହୁକାର
ଦୂଷତ କାହାର କର ଆପଣା ଅବସ୍ଥା ସୁଧିଷ୍ଠର
ନେଉକୁ ତହିଁରେ କାହାର ଅପତ୍ତି ହୋଇ ନ
ପାରେ ମାତ୍ର ଜୀବନକାଳୀପେକ୍ଟରକ ଏହାର୍ଯ୍ୟ-
କୁ ଅଚ୍ୟମାନେ କହାତି ଅଳ୍ପମାତର କରି ନ
ପାରୁ ଆଦୌ ସୁପ୍ରତିକଟ ଅନୁଗ୍ରହର ଯେତାପାତ୍ର
ନୁହେ । ତଥାତ ଯେବେ ଜୀବନକାଳୀପେକ୍ଟ-
ରିକର ଏହା ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଇ ତେବେ
ଏଥିର ରୂପର ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରଇ ଆଗାମୀ
ବର୍ଷକୁ ତଳାର ସ୍ଥଳେ ତୌରେ ସର ନ ଥିଲା
ଏଥିପାଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବର୍ଗରେ ପଛାଇବା
କୌଣସି ମତେ ଡାକି ଦୋଷ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ରାଦ୍ଵିକ ସଂଗ୍ରାମ ।

ଅଭ୍ୟାସକ ଦଳ ଆସୁଥିଲେ, ଏହି ପାଇଁ ମାତ୍ରାକୁ ପାଇଁ
ଯେ ଦଳକୁ ଦଳ ଛଲେ ପଠାଇ କଲା ଥିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦୂର୍ଧ୍ଵାନ୍ତମାତ୍ରା

ପ୍ରତିକାଳ ପୁଣିତିବଳ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଦେଖାଇ ଟ ଟାଙ୍କ = କା ଅଧିକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କଳ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଂକେ
ପ୍ରକଳାର କରିବାର ଏ ଧାରାରେ କଣ ଏହା କିମ୍ବା
ତଥା ହୋଇଥିଲା । ଏହେହି ବେ ଅଳ୍ପପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି ଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀନତା ଅଛି ମା ଏ ସାହେବ କଥା କହୁଣେ
କୃତକ ମେଳକର କଲେକଟ ପରିଷୋରେ ଯେଉଁ ଜୀବ ଜାଗା
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତାରୀର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମାତ୍ରିକ ଓ ତୁ କା ଦେବତାରେ
କଥା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ପାଇଁ ଧ୍ୟ ଉପରିପରିପ୍ରାଣ
ମାତ୍ରିକ ଓ ଏ ଆପଣଙ୍କ କିମ୍ବେ । ଭାବିତବ୍ୟ ପରି
ମାତ୍ରାଯର ଦଶେଷ ଅବର ଏହି କଷେତ୍ରର କାଳିକ୍ଷମରେ
ଭାବୁକାମାନେ ଛାଇ ବକା କରିବାକାହିଁ ବାହାରରେ ପ୍ରାଞ୍ଚିନ୍ତ୍ୟ
ଦର୍ଶା ବାର୍ତ୍ତାରେ ସେବେ ନିର୍ମିତ ହେବେ ନିର୍ମାଣର
କଷେଷ ଅଛି ।

ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକ ପ୍ରଥମରେ ୨୦୧୦ ସୁନ୍ଦର
କରେବାକୁ କରିବେ । ୨୦୧୦ ସୁନ୍ଦରରେ ଏହି ଅଳ୍ପ କେବୁ
ହେଲେ ଗିରାଯାଇ ଶମ୍ଭୁରୁଷଙ୍କ କଷ୍ଟର ଗରିବ ।

ଶମଦିଲୀବ ତା ଏ ପରିଚେ ନିହାରଳି କିମ୍ବାଠିମୋଟ
କି ୧୯୯୮ ଫେବୃଆରୀ କିମ୍ବାକମାତ୍ର ଶମଦିଲୀ କି
କେବ ପରିଶରେ । ସେଇ ଏ ଧର୍ମାଚାରୀଙ୍କ ପୁରସ୍କାର
ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ମହିମା ଏ ତାଙ୍କ ପର କେବେ ସେଇମୋ
କୁହଠକର ତୌରେ କୌଣସି କଷ୍ଟରେ ଉତ୍ତର ବିଭାଗୁରୁ
କୁ ଜବ ନ ଥିଲେ ।

ସମୟ ଜୀବର କଥରେ ଦଳ ଅଧିକରେ ତୋରିଲା
ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ମେଳର ସଂଗ୍ରହ କବନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା
ଚରତାର ବିବାହର ପାଇବା ହାଲୁଦିନ ହଲେ ଏଠାରେ
ପେଟ୍ ମାତ୍ରର ଶପଣା ମେମର୍ ବେଳର ଜାହାନାଦାର
କହୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରତିବିଧିର ବାର୍ତ୍ତାରେ ୧୦୨ ହେଉ ଲମ୍ବକବେ ଆଜି
ଫଳେ ଏଥିର ବେଳାଥାର ଲେଖିଥିଲୁଁ ବାଢ଼ା ମଧ୍ୟ ଏହି
ହେଠି ପରିବଳେ ହୋଇଥାର କଥା କୃତ ଏ । କିମ୍ବା
ହୃଦୟରେଣ୍ଟରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ କର୍ମର ଲକ୍ଷଣ
ଆପଣ ନିହାରଳା ହେବାର ମୋତ୍ତ ପାତ୍ରର ବେଠି
ବାହାରେ ଉପରେ ଘେରିବାକୁ ଏହି ବିଦ୍ୟାପ୍ରକରନ୍ତିର ଦେବ
ମୂର୍ତ୍ତି କବ ଦେଇ ଅଛୁଁ । ଏ ଖର୍ବରୁ ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ଦେବ
ବୋଟିର ଯାହାରେ ଅଳ୍ପିତ ଅଛେଇ ପରମରେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ରେ ଦେବମାତ୍ର ଦେବମାତ୍ର ଏହି ବିଦ୍ୟାପ୍ରକରନ୍ତିର କର କାହିଁ
ନାହିଁ । ବୃଦ୍ଧମାତ୍ରରେ ତୈରିଥିଲା, ପିତ୍ରବିଂଶ ଓ ମନ୍ଦିର
ଏମାତ୍ର ପାଢ଼ା ହୁଏଗାନ୍ତି ରହିଥିଲା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟା
ଦେବମାତ୍ର ବାଢ଼ା ଏହି ପଦ୍ମବିନନ୍ଦରେ ଏହି କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରର
କ୍ଷେତ୍ରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ତେବେଳାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣରଥର ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ ସମୁଦ୍ରରେ
ଛନ୍ଦେ ସହିତେବେ ନିଃମନାଳକ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ
କଷୟ ପରିଚାର ଦେଖାଇଲୁ ପରିଚାର କଣାଳରେବେ
ନମିତ ଧାର ପରେ ହେଉଥିବା ନମିତ ନଳପ ପଠନ
କାର ହୁଏବ ଏ କାମର କାର ନମିତ ଧାର ପରିଚାର
ହେଇଲା । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଫୋଟୋଫିଲ୍ ବିଜ୍ଞାନ କି ନିଃମନାଳକରେ
ବିଜ୍ଞାନ କିନ୍ତୁକେ ବୟବ ନିରାକାର ଆହ କରିବାକାମ
ପଠାଇ କରାଯାଇ ! କି କୁର୍ଦ୍ଦେ କି ? ନାହିଁପରିଚାରକେବେଳା
କି କିମ୍ବା ଏବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକୋରି ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ରଖିଲା ଏବଂ
କଥାମାଧ୍ୟର କୋଣ ବିଜ୍ଞାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଧିକ ଚିନ୍ତାପଦାର !

ବେଳମାତ୍ର ଦା ୧୦ ଦିନରେ ହାତୁ ନାହିଁରୁ ଠାଣୀଗା
ଆୟ ମୟୁଲେପ କମରୁ ଯୁଦ୍ଧ ବରଚତାରେ ପଡ଼ିଥିଲୁଏ
ଦେଖାଗଲ କହିମେଳ ଏହାକୁଣ୍ଡ ଦିନକ ବ୍ୟବହାର
କରିପାର ।

ମେଲାପୁର କିମ୍ବା ପେଇଁ ଗ୍ରାହଣର ତେଣୁ
ଦିନ କାହିଁବେଳେତୁବାବ ଅଧେମାହେ ଦେଖିଥିଲୁଁ ଏବୁ
ବର୍ଷାଜିନ ଅଛବି ହେଲୁଁ ଯେ ମାତ୍ରେବ ମନ୍ଦିରକ ଭାବା
ଦିନ କ ଥିଲେ ମୟା କେବଳ ପୃଷ୍ଠାରେ ଅପରି ଦିନ ହାତିବ।
ଫୁଲଙ୍କ କବାରରାତୀ ନିରାମ ପଠିଲାଗୁଣେ ଭାବକବଶ
ଦେଖିବାର ସେ କୁ ଭାବୋଦ ହେବାରେ ହତିଯାଇ ପାଇ
ପରିବିଷ୍ଟ । ତାଥି ତେଣୁ କାହିଁବାର ଅଛେବ ତେବାରୁ
କିମ୍ବା ଅଛବି ହେଲାନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକ ପାଇଁ ମହିଳା ଲାଗୁ ହିସବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏଇ
ନିର୍ଦ୍ଦିତ କୋର୍ଟର ଫେଦ୍ଦର ହେଲେ । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କରଙ୍କର
ଏହା ଯା ଯେ, ଏହା ଉପରେ କେବେହେଠି ହେଉ ଏ
ଦେଖିପୁ ଯେଇ ଯାଏ ହୋଇ ପାହାଇ । ମାଧ୍ୟମର୍କ ଏ
ପଠରେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ହେଲେ ସମ୍ମେ ହୁଅଛି ହେଲେ ।
କେତେମଧ୍ୟ କିମ୍ବାକିମ୍ବା, କିମ୍ବା ସବୁ ହିସବର୍ତ୍ତ ମେଘର୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଦେବ, ପାହାଇ କେବୁକର କହାଇରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି
କରିବା ସମ୍ଭାବ ଥାଇ ।

ଅମେରିକାର ସମ୍ପଦଗୀତିକ ଜୀବ ଦୂର ଧଳାଇବ ଅଛି
ଏବେ କାନ୍ଦରେ ଯତନୀତି ଦେବାକ ବନ୍ଦୋକଣ୍ଠ କଷୁକାହନ
ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶ୍ରୀମଦ୍ ମରାତ୍ମକରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦେବା କରୁ
ଶାଶ୍ଵତାନ୍ ।

ପାତା କାର୍ଯ୍ୟର ଜନକିତ ହୋଇଥି ନର୍ମା ପଢ଼ୁଥିବ
ଏବଂ ସାହେବ କରିବେ କବି କବି ପାଇଁ । ଦାତା ମଧ୍ୟରେ
ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ, ଦିନାବିପାଇଥ ଏବଂ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ
ଦ୍ୱୀପର ଦଶଙ୍କ ହାମରର କାହିଁ ଦଶଙ୍କ କାହାର ପାଇବେ
କାହିଁ କହିନାହିଁ ।

ନର୍ତ୍ତକୀୟ ରୁ ହେଉ ଏକ ଦୂର ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚୀ ହେଉଥିଲା ।
ଆଧୁନିକ ମୋର୍ଦ୍ଵାଳାକାଳୀଙ୍କୁ ଏବଜ୍ଞାନକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନନ୍ଦ
ପରିବାର ଅନେକମୁକ୍ତିର ଶବ୍ଦକ୍ଷେତ୍ର ସେଇ ମୁଢି ଏହାକୁ
କରୁବେଳଗାଇ ଏ ବିଦ୍ୟାଭିରତେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇ
ଗାଇଛା ।

ଶ୍ରୀହାବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋଟିଏ ମୁଦ୍ରଣେ କି ୧୯ ଏ
ମେଲୁ ପରିଦେଖା ଦିଲେ । ସେମାନେ ଜୟନ୍ତାଖବ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ତେବେବି ବାଢାକ କବି ମୋଟିଏ ଶ୍ରୀହେବର ମୋଡ଼ର୍ ଏବଂ
ବାଢାକ ବିଷବାଦ ଅଳ୍ପ ଦିଲେ । ସେ ଗର୍ଭରୁଲି ଆଶ
ହୃଦ ଶାନ୍ତିର ତାତକ । ହେତେହେଲେ କ୍ଷେତ୍ରମନେ ହୀଦ
ଦେଖି ସେହି ଶାନ୍ତି ଉଭୟ ଦେଇଥି ଏହି ଚକ୍ରଚାର
ବହୁଦେ,—କୁଣ୍ଡଳ ମୁ ସମସ୍ତକିଂଠ ସମ୍ମାନ କବି ସମ୍ମ
ନିମ୍ନରେ ଶୋଇଅଛି କି ସମ୍ମ ନିନ୍ଦା କହୁନ୍ତି ମେଘି କହେ
ଏହିତି କୋଟି ସବୁ ବିଦାକ ଉଚିତେବି ଶ୍ରୀହେବର

ଶାନ୍ତିର ସୁମଧୁର କହାଇଲା ଯାଏ କୁଣ୍ଡଳ ହେଉ ଉପର
ଦେଇଦେଖେ ଗୋଟିମାନେ ପୁରୁଷ ମୁହଁମୁହଁ ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ
ଗଲେ । ପଥମୟ-ର ପେହିଦର୍ଶ ଘର ନିମ୍ନରେ ବେଳାମଧ୍ୟ
ସତରେ କୟବଳ ହେବୁ । ଅବଶ ଦେବାରୁ ହେବେ ଏହି
ବାହାର ଯେମାନଙ୍କ ନିଧି ଓ କରନ୍ତି ଧରିଲେ । ତମିରରେ
ଯେମାକି କଣ୍ଠରେ ବିଶ୍ଵାସ ନିଅବ ଦେଇଲାମାତ୍ର
ଅବଶିଷ୍ଟ କୋମାନର ବାଜାର ହେବାରେ ।

ମାନାକଳ ଉତ୍ସାହର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଖା ଦେଇ ମହା
ଲଙ୍ଘ । ଏଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ଏକବାରେ ଯୁଦ୍ଧ ଚିତ୍ର ମୁଦ୍ରାରେ
ଫାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆଜ କିମ୍ବା ତେବେ ଦୁଇମାତ୍ର ସମ୍ମାନେ

ମହୁକ୍ତ ଚୋଇଥର ମାନ ବିଠିଲ ପଦଶବ୍ଦ କେ କଷ୍ଟସୂଦର
ବୀର । ମାତ୍ରାଜେଇ ମାତ୍ରାଜେ କେବେଠେ ଏଇପାଇଁ
ପରିଶୀଳନ ଦୋଷ ମଧ୍ୟବାର କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭ । ନାମଗ୍ରାମର
ବ୍ୟବଧାର କୋମମାତ ଦେଖି ଘୋଟକ ମନ୍ତ୍ରର ଏବେବିହିତ ପ୍ରାଣଶବ୍ଦ ।

ବୀଜରଙ୍ଗେ ସୁତ କରିବା ନମ୍ବିର ପାପର ହୀପରେ
ସୁତ ସବୁ ଘରିଥିବା ରଖି ମଧ୍ୟ ଏବଚାରି ପାପର ପାତ୍ର
ମର ଦେବାର ଦେବାର ଘରିଥିବା —ବୋଲିଦେବା
ମହାପାତ୍ର ହୁଏ ଦେବାର କମ୍ପ ସୁତ ଉପରେ ହେଉ ।
ଦେବି ମୁଣ୍ଡ ସବର୍ଷ ଦେବାର ଅରଦୂମାନ କରିବୁ ଶିଳ୍ପ
କରିଥିବା ।

ବାନ୍ଦପୁରମହିଳା କରି ଦେଖାଏ ସବ ସାମାଜିକ କାମଙ୍କ
ମନ୍ଦିରରୁ ଯାତ୍ରାକର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମନ୍ଦିର ପରିଷରର ଶ୍ରେଣୀ
ପରେ ଯେବେଳାର ଏହି ହୃଦୟ ପରିଷର କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ
ଦୋଧରିକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ହେବାରୁ ଯାତ୍ରାକର କାମଙ୍କ
ପରେ ଏହି ବିବାହ ପରିଷରର ବାଧ୍ୟ କରୁଣିବ ଏହି
ବିବାହ ଏହି ବିବାହରେ ଅନ୍ତରାଳ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ପରିଷରର
ଦେବମୂର୍ତ୍ତିର ପାଦକ୍ଷମେ । ଏହା ହୃଦୟ ମୋହିବ କରିବେବେଳେ
ମଧ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ପାଦକ୍ଷମ ହୃଦୟ ପରିଷର
ମଧ୍ୟ କରିବେ ବେଳେ ଦୁଃଖରୁ ପ୍ରାଣ ଦେବମୂର୍ତ୍ତିର
ଦେବମୂର୍ତ୍ତି କରୁଣିବ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିବାହ ଏହି ବିବାହରେ
ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରାଳ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଏହି ବିବାହ ଏହି
ଅନ୍ତରାଳରେ ଦ୍ୱାରା କରିବାକି ନାହିଁ । ଯାତ୍ରାକର କାମଙ୍କ
କରେଯେ କେବେ ଆଚିକାର ମୋହିବରୁ ଦିବ କରିବାକାମଙ୍କ
ଏ ବିବାହରୁ ଅନ୍ତରାଳର କରିବାକାମଙ୍କ ଏହି ବିବାହ
ସେଠା ମୋହିବ କରୁଣିବ ଏହି ବିବାହ ।

ବନ୍ଦମେସ ତା । ସଙ୍ଗେ ମହାବାହୀ ମୁଦ୍ରକମଣ
ବନ୍ଦମାତ୍ର ପଶାକ ବନ୍ଦେ ବାତରେ ବନ୍ଦକିମ୍ବ ଅବଧାରାତ
ଅବସ, ସମ୍ପର୍କ, ପଶା ଓ ଲମ୍ବାର ହୋଇ ଯାଇ
ଦିଲୋକ ଏହି ଜୀବ

ପରମାଣୁ ତାତ୍ତ୍ଵର ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବାହୁଦୀ ଧରନ
ଯେହିଚାଲାମୟ ଏକ ବାହୁଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରେ ପରାମ୍ପରା ଦର୍ଶନ
ଅଛି—ଏହା କିମ୍ବା କୁଳା କି ଜ୍ଞାନେ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିତ
ଦର୍ଶନୀ ହେବେ ?

ବିମ୍ବନାମ ପୋତ୍ର ଅଧିକ ମହିନେର ଦେହାର ଗଲୁ
ନୟନ୍ତ ଦେହାରଙ୍କାର ମହିନେ ଠାରମାହଙ୍କ ଜାଣା
ହୁଏ । ସେ କର୍ମକାଳ ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚତା ମହିନେ ତେଣେ ଦେଖା
ଇବା ହେବେ ଯାଇଥେବେ । ଫେବୃଆରୀ ମହିନେ ବ୍ୟାକ ବିମ୍ବନାମ
ମହିନେ କର୍ମକାଳରେ ମାତ୍ରିକ । ୩୦୦ ବା ହଜାରରେ
ମଧ୍ୟରେ କାର୍ତ୍ତିକା ମହିନେ । ସେ ସପରି ମୁହଁ ଏ

ପାଇଁ ଏହି ମୟ ତାତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଥିକାର କରନ୍ତି ।
ପଞ୍ଜିଯିର ଦଳକ ଦିବକାର ବରାନ୍ଦିକପୁରର ଉତ୍ତମ
ମର୍ମର ପେଟମା ପରିବର୍ତ୍ତନେ ନିରାକରଣ ମହାପାତ୍ର
ଏବଂବାବୀକ ଏବଂଲିଖ କବା ତାଙ୍କ ଦେଖାଇ ମନ୍ତ୍ରର କାହାରେ

ବୋଲି ପ୍ରଦେଶକ କମିଟିର ପାଇଁରେ ହିଂଦୁ ରାମନାଥ ପାଇଁରେ ଉପରେ ଉପରେ

ବସ୍ତୁରେ କାହିଁଏକ ପଦମାନାବେ ବସନ୍ତରୁ ପେଟ୍ ଥିଲୁ ହୁଅଥିଲା
କାହାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ବହୁତ ଅଳ୍ପକାଳେ କାହାରଙ୍କ
ପାଣି ଉଠିଥିଲା ।

ପାଇଁ ଶମନାର ହଜାଲକ ଘର ବଳାଇରେ ଛୁଟିଲା
ଅଧିକତା ଦିଇଥିଲା । ଯୁଗାଧୀନ ସେ ପରେବେଳେ
କମ୍ପାନୀରେ ଅଛି ଦେଖିବେଳେ ଗୋଟିଏ ଘାସୀ ବମ୍ବ
ବାକ ଗାହାକ ବମ୍ବାକ କରିବାକୁ ଅଠ ଜଣକ ଇଷ୍ଟା ହେଲା
ଘାସିର ଝାଇସମାନେ ସେ ଆଇସି ଦିଲ ଅଛି ବାହାରିବି
ବାହା ଦିଲାଇ ବାହୁଁ, ବାହାବାହାଦୁରକାର ସହବରମାନେ
ବକଥ ସୁମଧୁର ହର ବାହାକୁ ଦୂରାପରେ । କିନ୍ତୁ ବନା
ବୌଣିମାନେ ପ୍ରଦେଶ ମାନିଲେ ହାହୁଁ । ତିନି ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହାହୁଁ ପାଶିବମଣିର ହାହୁଁ ହେବ ପରି
ଠିକ ହୋଇଥାଇଥାଇବା ଏହି ବକଥ ବୁଦ୍ଧି ନିବନ୍ଧି ହେଲେ ।
ତାର ପ୍ରାଣରେ ସୁମଧୁର ଦାନିଲେ । ପରେ କିମ୍ବା ମୁହଁର ବାର
କୁଣ୍ଡ କଲେ । ହାହୁଁ ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେମନ୍ଦର୍ଶ ବନ୍ଧୁର ହାହୁଁ !!
ପକାଇବ ଦେଇମାନେ ଦେଇଲେ ଯେ, ବାହାନ ମାନାରେ
ଅର୍ଥିଏ କୋଣାରିପେ—ପ୍ରାଚୀକୃତ ଦେଖିବେଳେ ନିଷ
ଧ୍ୟ ଧ୍ୟ ଦୂରାପରେ । ବାହୁଁ କେଇ ଓ କୋହିପକ୍ଷୀ ଅବାଧି
ଦୂର ସେବ ନେ ଅର କିମ୍ବା କରିବେ ଦେଖିବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟୁ
ତେବେଶା ଦେଇବ ପରେ ବନାବାର ପ୍ରାଚୀକାରରେ ମାନ୍ଦିଲ
ମା ସମ୍ବନ୍ଧ କଲେ । ଅମେମାନେ ବରଙ୍ଗ ବଳାଇର ଅଧି
ମୁହଁରାକ୍ଷୀ ଗୁଣ ପରିପ୍ରେ ଦେଇଁ ।

ପ୍ରେସିପକ୍ଷ ।

ମଦ୍ଦାସ୍ତ୍ର ।

“ମହୁମା ଧର୍ମବଳମୀମାନେ କ୍ରେ” ବୋଧ
କ୍ରେ ଏବା ପ୍ରାୟ ସମୟକୁ ଅଳିଦିଲ ନ ଥିବ ।
ଏହି ଧର୍ମବଳମୀମାନେ ଏହେଣ୍ଠିର ବାଗା ଓ
ଜୀବିତେବେଳ ମାଳକୁ ଲାହିଁ ଏବା ସର୍ବଦିଲର
ଭବ୍ୟତ୍ତାକୁ ଅନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ରହି ଅଳ୍ୟ
ସମୟରେ ଆହାର କରିଲୁ ଲାହିଁ (ଦିବସ
କିଳା ଶାଖରେ ଖାଇବା ନିଷେଷ)

ଯଶ୍ଚକୁ ପୁନର୍ଧାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଲଭକା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଥା-
ନମନକରେ ଯେପରି କିମ୍ବା ଧର୍ମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ମହିମାଙ୍କ ସହି ଏବଂ ଲଗଭରେ ସ୍ଵଜନିଳକ
ଦେବା ଏହି ଧର୍ମବଳମ୍ଭାନାଳଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହି-
ପରି ବିରାପି । ଏ ଧର୍ମକାଙ୍ଗ ସମାଜର କୌଣସି
ଛିଦ୍ରବ ଦେବାର ନାହିଁ । ଏଥିର ମାତ୍ର ଅବଦିଃ
ଲୋକମାତ୍ରେ ଅଧିକାଂଶ ଥିବାରୁ ଧର୍ମର ଗୋ-
ର୍ବ ଓ ମହିମା ଉହି ପାଇଲା ନାହିଁ ନତେହି
ପ୍ରାଞ୍ଚଧର୍ମ ପରି ସମାଜର କୌଣସି ଉଦ୍‌ଦିତ
ହୋଇ ଆଆନ୍ତା ।

କୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥବଳମିମାକେ ଦୂର ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
ବିଜନ୍ତ; ସାଥୀ ଯୋଗୀ ଓ ଛୋଗୀ । ପ୍ରଥମେଣ୍ଟ ଦଳ
କୁମୁଦିପତ୍ରର ଅର୍ଥାତ୍ କୁମୁଦିପତ୍ର ପରିଧାଳ କରନ୍ତି ।
ଏମାନ୍ଦର ମଠ ଦେଖାନାକ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର କୋ-
କନା ପ୍ଲଟ ପାଇଁରେ ଅଛି । ଏଠାରେ ମହି-

ମାଙ୍ଗର ସମାଧ ଅଛି । ସମାଧ ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ
ଅମୁଦୀ ଦେଉଳ ଅଛି । ଏ ମଠ ମହାପଲତା
ମଂପର ରମଣୀୟ ନାହିଁ ।

ଘେଷୋକୁ ଦଳ କନାପଥିଆ ଅର୍ଥରୁ ଗେବୁ
ବହୁତ ମଠାଦ କ୍ୟବଦାର କବନ୍ଧି । ଏମାଳଙ୍କର
ମଠରେ ଗଡ଼କୁ ପ୍ରାୟ ଚିଲଙ୍ଗୋପ ଦୂରରେ ମହୁ-
ଲପତ୍ତା ଗ୍ରାମ ନିବଟସ୍ତ ନାର୍ଜନ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ମହିମାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଶିଖ
ନରସିଂହ ଦାସ ଅଛନ୍ତି । ମଠକୁ ଦେଖି ପୁରୁ-
ଶାଳର ବର୍ଣ୍ଣର ଆଶ୍ରମପଥର ବୋଧ ହୋଇ ଏବଂ
ମନ୍ଦରୁ ପାର୍ଥିକ ଦିନ୍ଦା ସକଳ ଦୂଷତ୍ତର ହୋଇ
ଅବୁଦ ପୂର୍ବ ସ୍ଵର୍ଗାୟ ଭାବ ଉଦୟ ହେଲା ।
ଏହାର ପ୍ରବେଶ ମାର୍ଗଦେଇ ଗେହିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟମଳ
ଝର ପ୍ରବାହର ହୋଇ ଜୀବ ଜନ୍ମନ୍ତର ଅଭିଭ
ମେଚନ କରୁଥିଲା । ଅନ୍ତରୁରରେ ଗୋଟିଏ
ଉଚ୍ଚ ମଣ୍ଡପ ଅଛି । ଶିଖମାଳକ ରହିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଶେଷ ଗୁହ ଅଛି । ଲଞ୍ଚକ
ନିର୍ମିତ ଗେହିଏ ଶଳି ଗୁହ, ଗୋଟିଏ ଦିଶାର
ଗୁହ ଓ ଗୋଟିଏ ଅଗ୍ନି ଗୁହ ଅଛି । ଅଗ୍ନି ଗୁହର

ଚତୁର୍ବିଂଗରେ ଶୁଣଗାନ ହାର ଥିଲା । ଅପ୍ରମାଦ
ପଣସ ଓ କବଳୀ ପ୍ରବତ୍ତ ଷେଟ' ଦୃଷ୍ଟମାକେ
ଫଳରୁଚରେ ଅବନନ୍ତ ଦୋର ପ୍ରାନର ମହିମ
ପ୍ରକାଶ କରୁଆନ୍ତି । ଆପ୍ରମବାନିମାକେ ଉଚ୍ଚ
ଆପନିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଫଳ ବସନ୍ତ କରନ୍ତି
ନହିଁ । ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଲୋକମାକେ ଭାବା ପ୍ରକାଶ
କରନ୍ତି ପ୍ରକ୍ଳେଷକ ଦୃଷ୍ଟର କିମ୍ପଦେଖରେ
ଗୋଟିଏ, ଆଜବାଳ ଥିଲା । ଧନୀନାନନ୍ଦବ
ଅଳ୍ପବୋହପୂରେ କଳ ଘନ କରିବା ଦେଇ
ହୁଣ୍ଡା ବ ଜୀବନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଭାବା ଉତ୍ସମବୁଦ୍ଧେ
ହୃଦୟଭାଗମ ହୁଏ । ସହ ବା ଅଖମରେ ଯୋ-
ଷିତ ମୂଳ ଶାବକଗଳ ନାହାନ୍ତି । ରଥପି ଦରି
ଶରଣ ସମସ୍ତେ' ବନ୍ଦରୁ ଆସି ହେଲା ଅଭାବ
ମୋତଳ କରନ୍ତି । ଭାବ ସକଳ କାହୁ ବେଗରେ
ଝାଲ ପତ୍ରଭାବୁ ବୋଧ ହୁଏ ଏମାନେ ଧନ
ପ୍ରଦାନ କରିବା ଲାଗି ଲାର୍ଜ ଅଭାବ କି ?

ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଜ କଣ୍ଠ ଦରଖାଳ ମୁଗେନ୍ଦ୍ର
ବିଶ୍ୱାସ ପଥିଗରୋଟି ସମକ୍ଷରୁ
ନଂକ ମୁଖନଳଟ ଫଳ ଦୃଶ୍ୟବ
ଚକରିରେ ତଢ଼ ଲଭା ବିଲେଲାଟି ।

ସତକୁଣ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଅଳ୍ପନାଳ, ଦୂଷେ-
ପର ସାଧୀଳ ବିହଙ୍ଗ କିମ୍ବର ମନୋଦର
ଜଳାଦ, ଏକ ସମ୍ମର ଅଳ୍ପ ସୁଷ୍ଠୁ ଗମ-
ନେନ କଥା କହ ସକୁଳର ମୁଖୁ ସୁମଧୁର

ସୁଳ, ଅଗ୍ନିଶୂଦ୍ଧ ଆହୁର ଓ ବନପ୍ରଦେଶରେ
କୁସମତୟେର ଗନ୍ଧବସ୍ତା ମନ୍ଦ ସୀରଣ, ଏହା
କବନ୍ ଦୃଷ୍ଟର ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍ତରିକାତମା
ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାୟିତା ମୃଗ୍ୟ ବେଦକା ଆଶମର
ଶୋଭା ବର୍ଷନ କରଅଛି ଏବ ଦର୍ଶକଙ୍କର
ମନକୁ ଆନନ୍ଦ ଲଭରରେ ଖୋଲାଇ ଦେହି-
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ } ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ପଟ୍ଟନାୟକ
କଟକ }

To the Editor of UTKAL DIPIKA,
SIR,

Recently I had occasion to talk with some of the cultivators connected with canals and learnt that their objection to the use of canal-water was on the following grounds :

1. The rate at which the canal revenue was realised, was too high to leave them any margin for profit.

2. They did not get canal water in time, owing to the obstructiveness of the underlings of the Department.

3. The canal water was not serviceable for all kinds of lands; the low-lands that they mainly depend on for their livelihood, deriving no advantage from it; on the contrary the crops on such lands suffering absolute damage when the overzealous underlings of the canal department let out water into them, either to increase the canal revenue or to give a passage to super-abundant water.

4. Many of the canal Amins and underlings harassed and oppressed them by entering in their measurement papers along with the lands irrigated with canal water the lands to which canal water was never taken and for which it was not required. In such cases they had to make payment to induce the Amins to give a correct return, but those of them that stood on their rights and did not oil this Engine No. 1 of Government machinery had to rue their imprudence.

Any one conversant with the doings of the canal servants and state of affairs in the Muffosil cannot but admit the justice of the reasons given above.

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ଶାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

四

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ମାହେ ମାର୍ତ୍ତିକା ଥାର୍ମିଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରାଙ୍କ ମୁଁ ଚିତ୍ର ଉତ୍ସବ ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ ବାଲ ଶଳକାରୀ

२५ श्री

ମଳିଧ	ଆଶ୍ରମ	ବଲ୍ଲପୁର
ବାଣିଜ	୩ ୫ ୯	୩ ୨୯
ଜୀବନାସ୍ଥଳ	୩ ୦ ୫	୩ ୮୮

ଅଜ ଏ ଦେଖଇ ପ୍ରଧାନ ପଥ ଦୋଳ-
ପାଶାର ଶେଷଦିନ । ଏବର୍ଷ ଏହି ପଥ ସଙ୍ଗେ
ମୁଣ୍ଡରତାର ଗୁଡ଼ପ୍ରାନ୍ତରେ ପଥ ମିଳି ପାଇଁଥେ-
କାରୁ ହନ୍ତ ଓ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଉତ୍ସବ ଏକାବେ-
ରତ୍ନକ ଲଗି ଯାଇଥିଲା ଏବି ନେଇମାନମାନେ
କାହାର ବିମୁଖ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଅନୁଭବ
ସେମାନଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧବାରଟା ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ।
ଏପରି ଯୋଗ ସଂଦା ପଢ଼ଇନାହାଁ । ରକ୍ତବାହ
ଦର୍ଶକ ତମିଶ୍ଵର କରିବେଳା ପାଇଥିଲା ଏବି
କଲେକ୍ଟିଭ ରହିଦିନ ବନ ହୋଇଅଛି କେ-
ବଳ ଅଧାଳର ପୁଣ୍ୟ ବିବଚନା ହେଉ
ଇହିର ଅମନିମାନେ “ଦିନରୁ ଅଧିକ କିମ୍ବା
ମାର ନାହାନ୍ତି । ଦୋଳ ପାଶାର ଉତ୍ସବ ବିଧ-
ିତରେ ସଦର ମୋଧସଳରେ ଲଗି ରହିଅଛି
ଏବି ଏହି ଅପରିଷ୍ଠ ଯୋଗ ସମୟରେ ଆମେମା-
ନେ ପଠନମାନଙ୍କ ସହି ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ
ବନ୍ଦର୍ଥ ଦେବାରୁ ସମୟକ ଅନନ୍ତ ଲାଭ କରୁ-
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀକାଳରେ ପାଠମାଳେ ଗୁନବାର ବ-
ନରରେ କେତେ ଜମି ବିନୟୁ ହେବାର
କୁଳଧନ ଦେଖିବେ । ଏହି ଜମି ଗୁନବାଲ
କନ୍ଦର ଅକଷାର ଓ ଶ୍ରୀଧନ କରିଥିବା ଲପାଳ
ନାହିଁଲାକୁ ସମ୍ଭବ ଅଛି । ସେ ଶାବ୍ଦୀ ଗବ-
ର୍ମେଷବତୀରୁ ଦାସଙ୍କ କରିଥିଲେ । ଗୁନବା-
ର ଦଳ, ଜନବ ସଙ୍ଗେ ଏହି ଜମେର ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ତ୍ତାକୁ ଏବଂ ଉବ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏହା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ-
ବାନ୍ ସମ୍ପଦରେ ହୋଇପାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥିରେ
ଅନେକ ଗୋଦାମ ଦୋଳାନ ଓ ବିଷାଗର
ଅଛି ଏବଂ ତତ୍ପର ଅନେକ ଖଜଣା ଆଦାୟ
ଦେଉଥିଲା ।

ଶବ୍ଦ ଶନିବାର କଳିକାଳ ଦୂରାଟକର ଅଛି
ଥରେ ଅରିଯୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୂରାଟ ହୁଏଇଥିଲା ଅନେକ ପରିମାଣରେ ପରିହାର
ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ବଡ଼ ଆନନ୍ଦର ହେଲା ।
ପ୍ରାୟ ସତ୍ତା ୧୦ ଘଣା ସମୟରେ ଅରିଯୁ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଦେଖି ମଧ୍ୟରେ ଘେଷ
ହୋଇଥିଲା ସ୍ଵତଂଶୁ ଦୂରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ
ବର୍ଣ୍ଣକର ଥିବେ କିମ୍ବା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅରିଯୁକୁରିମାନେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଠାରୁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆପା କରୁ କି
ଏମାନେ ଅଧିକ ଯହି ଓ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ
ନାହିଁ ଦେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହା ଦେଲେ
ଭରିଷେତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ଭଲକ ଦେଖି ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଅଧିକର ଅନନ୍ତର ଦେଇଥିରୁ ।

କଥା ଗୋଟିଏ କେଉଁଠାରୁ କେବେଦୁବି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଏ ରାହା କଲିବା ସବକ ନୁହଇ
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆରାଜ
ମନୋଧଳ କରିବାର୍ଥ ପାଣ୍ଡୁଲିଷି ବିଦ୍ୟାପଦକ
ବର୍ଗରେ ଅଗତ ହେଲି ଦିନକୁ ଉପରକ ମଣ୍ଡ-

ଲିରେ ତୁମ୍ଭୁ କାଣ୍ଡ ଲାଗି ଯାଇଥିବା ।—ସତେ
ସେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାରୁ କିଏ ଭଣିଆ
ଦେଲ ତତିଦେଲ । ଏଥିରେ କଳିକଟାର
ବଣିକ ସର୍ବ ମୁଖୀଙ୍କ ହୋଇ ଗାହାରୁଥିବା
ବିଷୟ ପାଠକେ ଜୀବ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ଯେ ଖାଲ ଟାଇଲ ହଲରେ ବଳ୍ବା ଦେଇ
ନିହାର ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଲୁଚ ମାତ୍ର ନେଇ
ମଧ୍ୟରେ ତରଣ୍ୟ ଘୂରୁପେ ଏକ ସର୍ବ କର ଗୁନା
ସଗ୍ରହରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ତହିଁର ବିଶ୍ଵାପଳ
ତାହାର କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ୧୩ ଦିନାର ଟବା
ହେବା ସ୍ଥାପନର ହୋଇଅଛି ।—ଦେଖାଯାଉ
ସେମାନେ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ କି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେବୁଁ
ବୁଝରେ ସାଧନ କରିବେ ।

ବ୍ରାନ୍ତର ସାହେବ ବାରଷୁର ଜଣେ
କିମ୍ବାର ବାରଷୁର । ସୂଚରଙ୍ଗ ସେ ଯେ ନିରାକୃ
ଚର୍ବି ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଧୂଳି ଯୋ-
ଗବ ଭାଙ୍ଗୁ ଛିଲ ମିଳିଥାଇ ଏଣୁ ସେ ଅପରାଜୀ
ଚିତ୍ତବାର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏବେବାଳ ଦେଶରେ ବାରଷୁର ଆଜ
ଏବେଶୀଯ ଲୋକଙ୍କ ସାହୀୟ ଓ ବନ୍ଧୁଭାବ-
ରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇ ବିଲାକ ଯିବା ସମୟକୁ
ଫର୍ଜିତଦାତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯୋଗ ମିଳଗଲା ।
ସମୟ ଦୃଢ଼ି ଝାଇଲ ହଲରେ ଦେଶୀଯ ନେ-
କଳୁ ସଥେସ୍ଥ ଚିରଯାର ତର ଏବେଶୀଯ
ଲୋକଙ୍କ ହର ପାଠ ପଡ଼ାଇଦେଲେ । ଝାଇକ

କଲରେ ବ୍ୟାନବଳ ମାଦେବ ଯାହା କହିଅଛି
ତାହା କାହାରଙ୍କ ଅବଦର ଲାଗୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ଦେଶ ଜ୍ୟୋତି କରୁଥିବା ଉପରୀଷେରେ ତାଙ୍କ
ଏକ ଭୋକ ଦେବାର ନାମ ଉଦ୍‌ଘୋଷ ଲାଗି-
ଅଛି । ବୋଜିର ଜ୍ୟୋତି ଏହି ଯେ ଟାର୍କିଲ-
ହଲରେ ଯେ-ଯାହା କହିଲେ ତାହା ଇଂରାଜ
ମହାନ୍ତରେ ମନକୁ ଯେତାପାଇଁ ଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କପ୍ରକାଶ
ସଭାବ ଅଚରଣ ବରିବା ଉଠିବ । ଯାହା
ହେଉ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଇଂରାଜମାନ-
କର ପ୍ରକୃତରେ ମନୋଭାବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ଏବେ ଦିନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବକ
ହେଲେ ପ୍ରପ୍ରାଦତ ସଂଶୋଧନ ଘଣ୍ଟାଲିପିର
ଫଳ । ଧଳା ବ୍ୟାନବଳ । ଏବେ ବିଜ୍ଞାନ
ପାଇ ଜୀବଜାଗାରୀଙ୍କର ସଥେଷ୍ଟ ନିଜାକର
କୁମୁଦ ମଙ୍ଗଳ ଦେବ । ବିନ୍ଦୁ ଭୋକ ସଙ୍ଗେ
ବାଟ ଝର୍ଣ୍ଣା ଦ୍ୟାମିତାର ହତିବ ହେଉଅଛି ।

ବାରୁ ଅନନ୍ତିବାଜୁଯେଷ୍ଟା ।

ଏହି ମହିଳା ଅମେରିକା ଯାଇ ଚକ୍ରପୂର୍ବ
ଅଧୟୁନ କରିବାର ମନ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ଜାତ
ମାସ ଟାଙ୍କରଙ୍ଗ ଅପର୍ଶତ୍ତି କାଳରେ ଶାରମଧୁର
ବିଲେଜରେ ଗେଟ୍‌ଏ କ୍ଲୁଗ୍ ଦେଇଥିଲୋ।
ଆବଶ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ଭାରତ ମହିଳାର ଏପର ଭାବଦ୍ୟ
ମରେ ଅନେକେ ନିରାକୁ ସନ୍ଧଗୁ ହୋଇଥିବେ।
ଯେହି ହେତୁରୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ବିଲୁଗ୍‌ହାର ଅପ
ଆର ମନୋଗତ ଜୀବ ସମସ୍ତକୁ ବ୍ୟାହ ଦେଲେ।
ବିଲୁଗ୍‌ହାର ଆବଶ୍ୟକରେ ସେ ଗୁଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ
କର ବହିଲେ ସେ ସେମାନ ଉତ୍ସମର୍ମେ ଜାତର
କର ଦେଲେ ଆହଁ କାହାର ମନରେ ମନ୍ଦେହ
ଉହିକ ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରଶ୍ନମାନ ଏହି ପଥା—(୧)
ଆମ୍ବେ କାହିଁକି ଅମେରିକା ଯାଇଅଛି ? (୨)
ଭାରତରେକି ଅଧୟୁନ କରିବାର ଉପର୍ଯ୍ୟ
ନାହିଁ ? (୩) ଆମ୍ବେ ଏକ ବିନା ଦୋଷ କାହିଁକ
ଯାଇଅଛି ? (୪) ଭାବିତକୁ ଫେର ଅନ୍ତରେ
ଆମ୍ବେକ କାହିଁରୁ ବହୁତୁ ତା ହେବୁ ନାହିଁ ?
(୫) ଦୁର୍ଗଠନ ହରଣିତ ଦେଲେ ଆମ୍ବେ ତ
କରନ୍ତି ? (୬) ଏଠା ଘୀମାନକହାର ଯାହା
ବେବେବେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ତାହା ଆମ୍ବେ କାହିଁ
ତ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛି ? - ସଥମ ପ୍ରଶ୍ନର ଭାର
ରରେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ କହିଲେ ଭାରତରେ ଯେ
ହା—ତିବିହିକର ନିତାନ୍ତ ଅଞ୍ଜଳ ଅଛି ତାହା
ଅମ୍ବୁର ସମଜାତୀୟ ମହିଳାମାନେ ଅବଶ୍ୟ ହୃଦ-
ସ୍ଵର୍ଗମ କରିଥିବି । ଭାରତରେ ନାନାପ୍ରକାର

ସବୁ ଓ ସମେତ ଶ୍ରୀପିଲ ହୋଇଥାରୁ ସେ ସେମାନେ ଧିନ୍ଦି ବିଜ୍ଞାନାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନକାରୀ କରିବା
ନିମିତ୍ତ ବିବେଶକୁ ଏଠାରୁ ଲେକ ପ୍ରେରଣା
କରିବାର ନାନାଦ ଉତ୍ସବରେ ଲଗାଇଥାରୁ
ମତି ଆଶ୍ରଯେ ବିଜ୍ଞାନ ସେ କେହି କେବେଳେ
ଏଠାରୁ ଧାରୋକ ପଠାଇ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରରେ
କିପୁଣି କଷାଯବାର ବିଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଭାରତବାସୀ ମାତ୍ର ଏ ଅଭିବ ପ୍ରଦିପଦରେ
ଅନୁଭବ କରି ଆଶ୍ରୟକେ ଏବଂ ସବୁଷ ତଥା
ସବ ବା ବିଜ୍ଞାନୀ ବା ବିଜ୍ଞାନୀ ଧ୍ୟାନକାରୀ ନବ-
କରେ ଭାରତ ମହାକା ସେ କହାନି ଅପଣାର
ମନ ଫେରି ବା ସବୁମରେ ଚିତ୍ରା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଦିନମାତ୍ର
ଅଭିବ ଭାରତରେ ହନ୍ଦମହାକା ଜ୍ଞାନର
ନିଜାନ୍ତ ଅଭିବ ଧ୍ୟାନାରୁ ସେହି ଅଭିବ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବା ନିମିତ୍ତ ସେ ଅଭ୍ୟମର୍ଣ୍ଣା କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ ।
ହିନ୍ଦୁଧ୍ୟ ପ୍ରଦୂର ଉତ୍ସବରେ କହିଲେ ସେ ଭାର
ତିରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଉପାୟ ଅଭିବରୁ
ସେ ସେ ଅମେରିକାଯାଇଥାରୁ ଏପରି ନନ୍ଦନ
ମାତ୍ର ଏଠାରେ ଆଖି ପଢ଼ିବା ପରେ ତାଙ୍କର
ଅନ୍ଦେଇ ଅସୁଧା ଦେବ । ସେହିହେଲେ ରସ
ବ୍ୟାଲରେ ପଢ଼ିଥିଲେ ଲେବେ ପୁଲ ଗନ୍ଧ-
ଦେଲେ ତାଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରୁଥିଲେ । ଜାଳା
ପ୍ରକାର କଥା ଲେବକି ମନରେ ଉଦୟ ଦେଇ
ଥିଲା-କେହି କହୁଥିଲେ ‘ଏ କବି ? ମୋକା
ପିଲିପୁଣ୍ଡକ ସେଇ ଏ କେଉଁ ଧାରୋକ ମୁଲକ
ସାହିତ୍ୟ ? କଳିମ୍ବଗାନ୍ଧୀରତର ହୋଇଥିବାର
ଏଥିରୁ କି ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ? ଲାଗାଦ
କେହି ତାଙ୍କୁ ଜାଣି କହୁଥିଲା କା ଅଭିବର
ସମ୍ବନ୍ଧା ମନେ କରି ତାଙ୍କୁ ନାନା ପ୍ରବାର ଉପ-
ଦ୍ୱାର କରୁଥିଲେ । ଯେହି ପ୍ରାକବ ଲେବମା-
ନକର ରୁଚ ଏବେହି ଅପରାହନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେଠାରେ
ଆଇ ତାଙ୍କପର ଲେବର ବିଦ୍ୟାଧିକୀ କରି
ବାରେ ସେ କେତେ ଅସୁଧା ଅଛି ତାହା
କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଅମେରିକା
ସିବାର ବାରଗ । ହୃଦୟ ପଦ୍ମର ଉତ୍ସବରେ
କହିଲେ ସେ ତାଙ୍କର ସାମୀ ସଙ୍ଗେ ଯିବାର
କଥା ହୋଇଥିଲା ମତ ସଥେଥୁ ସଙ୍ଗର ନ
ଦେବାରୁ ତାହା ହୋଇ ପାଇଲା ନାହିଁ । ତାଙ୍କ
ସାମୀଙ୍କର ଦୂର ପିଲା ମାଗା ଓ ହଜରୁ ଭାର
ଦୟା ଅଛନ୍ତି କେ ସେମନଙ୍କର ପ୍ରକଟେ ଜୀବ
ଭାବ ଭାବ ଉଧରେ ଥାରୁ ଏମାନଙ୍କ ସଂତୋଷରେ
ଏ ଜୀବନ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ରୁପ

ଅସୁ ସଙ୍ଗେ ଗଲେ ହେତେରୁ ନିଷ୍ଠୁର
ବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଯାହା କୋଲିବା ବାହୁଳ୍ୟ ।
ସେହି ହେଉଥି ସେ ଏକାକିମୀ ଯାଇଥିଲୁ ।
ଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଦ୍ଦରରେ କହୁଲେ ତୁ
ସେ ଅପାରାର ଆମାଜ ଶତମାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ନ କର ସେଠାରେ ହିତପ୍ରାୟ ଅବସ୍ଥାକ କର
ଯେପରି ହିତଧର୍ମରେ ଆଜ ପ୍ରଶ୍ନାକ କରୁଥି-
ଲାଇ ସେହିପରି ହନ୍ତୁମହାକଲ୍ପମ୍ବା ଥାର ଏଠା-
କୁ ଫେର ଅହିବେ ସେମାନେ ସହ ଏଥିରେ
ମଧ୍ୟ ଭାବୁ ବଳରୁ ବଳ୍ପୁତ୍ତକର ଦେବେଷର
ନାହିଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯାହା କର ପାଇଛି
ପରମ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଦ୍ଦରରେ କହୁଲେ ସେ ଦୂର-
ଟଳା ଏତ ଦେବା ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ ଜାହାନ୍ତା
ସେବେବେଳେ ଏଠାରେ ନିତ୍ୟ ଜାନାପ୍ରକାର
ଦୂର୍ଘଟନାରେ ଦିଲାଜିପାତାର ହେଉଥିଲା ସେଠାରେ
ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଦିଲାଜିପାତାର ହେବ । ସେବେବେଳେ
ବିଦେଶକୁ ଯାଏ ନୁହନ ଜ୍ଞାନ ଉପାର୍ଜନଦ୍ୱାରା
ଦେଶର ଗୋଟିଏ ମଦୃତବାର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ ଦେବ
ତେବେବେଲେ ଜାହିଁରୁ ବରତ ମୁଖେ ଦୋହାର
ଜନ୍ମଶକ୍ତିରୁ ସହାୟ ସେଇ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୃଢ଼
ହେବା ବିଧେୟ । ଏ ସୁତ୍ର ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମାଙ୍କ
ପର୍ମିର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର କଷରେ ମନୁଷ୍ୟ
ଜାତ ଗୋଟିଏ ପୋଡ଼ି ଧ୍ୟାନ କୁମାର । ଦିନ-
ର୍ଧିତାରେ ଜ୍ଞାନହିଁ ଜାହିଁ ର ପାର । ସୁଖ ଦୂର୍ଘଟନ
ପଦକ ଏବ ବିଶ୍ଵ ଜାହିଁର ମଜାଥର । ଅତେବେଳେ
ଭାବନା କି ଜଗଧାୟର ଏଠାରେ ଯେପରି ଏବ
ମନ୍ତ୍ର ସହାୟ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେହି ପର ।
ଭାବୁ ବଳ ପ୍ରସହାୟ କିମି ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦୃ-
ଢ଼ ଉଦ୍ଦରରେ ବହୁଲେ ସେ କୋଳମାତ୍ର ବାର୍ତ୍ତା
ବ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଦି ଯାହାକୁ ଯାହା ଅଭିନ୍ନ
ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ କୋଲ ଦୋଷ ହେବ ଯାହାର ଜାହିଁ-
ରୁ ବରତ ହେବା ଭାବିତ ନୁହେ । ସେ ଦେଶରେ
ଦେଶରେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଅଗ ହୋଇ ପଦା-
ର୍ଥ କରିବ ଅତେବକ ଯାହା କରିବାରେ ପ୍ରଦୃ-
ଢ଼ ହୋଇଥାଏ ରହିଁରୁ ବରତ ହେବା ଭାବିତ
ନୁହେ । ମନ୍ତ୍ର କହିଅଛି ଯେ ଯେହି ମେଳ
କରି ଶୀଖ ଯେତେରେକାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତମ୍ବ ନ କରେ ଯେ
ନାହାନ୍ତିମତ । ସେ ଅଭିନ୍ନ କର ଅଧିକାରୀ
ହେଉଥି ଜ୍ଞାନହିଁ ସେ ମଧ୍ୟମରେଣ୍ଟାୟ ଅଭି
ସେ ଭାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତମ୍ବ କରେ ଦିକ୍ଷାନ୍ ହେବା ପର୍ବତନ୍ତ୍ର
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅବ୍ୟକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବରତ କି ହେବା ଗନ୍ଧପ୍ରାୟ

ଯେତିବା ଉଚିତ । ଧୂଳ ପ୍ରଧାନ ଶୁଣ—କି ବହୁ-
ମୂଲ୍ୟ ବାକ୍ୟ । ଏ ଥାମେରଙ୍ଗରୁ ପଣ୍ଡିତା ହୋଇ
ପର ଆସନ୍ତି ଏହିବ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଏକାନ୍ତ
ବାସନା ଆହି ଏହିର ଅବର୍ଦ୍ଦ ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଅମୃତା-
ନନ୍ଦର ସେ ଅନେକ ନାଲିଶିଖିବାର ଅଛି ଏ-
ଥିରେ ହୁବୁଣ୍ଡି କାହିଁ ।

ବିଜେତା ।

ପିଲା ୬୮୩୦୮ ସାଲର ଆସ୍ତିକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ନୂତନ ଆଜନ ପ୍ରମୁଖ କରି-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ନ ସ୍ଥବାବୁ ଏହିବର୍ଷର
ବଜେଟ ସଙ୍ଗରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ହୋଇ କେବଳ
ଆସ୍ତିକ ଧଳାପଦବ ମେଜର ବେଳଙ୍ଗ ଦା-
ହେବଳ ଲିଖିତ ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ସବସା-
ଆଇଶ୍ୱର ଜୀବିବା କାରଣ ଉପିତ୍ତ୍ୟା ଗଜେଟ-
ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତହଁ ର ସମେପ
କରିବାର ବଳନିଶ୍ଚିତ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଟଇ ।

ପିଲା ୮୮୯୮୮୯ ସାଲର ଶକ୍ତି ୧୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
୨୫,୨୦,୦୦୦ ବ୍ୟାପ୍ତି ୧୨୧,୧୫,୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଇତିହାସିକ ୫୮,୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା !

ଏହି ବର୍ଷ ଆମଦାନୀ ମାସୁଳ ଭିତ୍ତି ଗଲା
ଏକ ଲକ୍ଷର କର ଜଣା ହେଲା । ଯେଉଁ ଦିନ
ମାତ୍ର ଆମଦାନୀ ମାସୁଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ଅନୁମାନ ଅପେକ୍ଷା ଶତକରୀ ୩ ୨ ଲକ୍ଷ
ହବି ହୋଇଥିଲା ଲକ୍ଷଣକର ଭିତ୍ତି ଯିବାରେ
ଯେବେ ଟଙ୍କା ନିଅତ ପଢ଼ିବାର ଅନୁମାନ ହୋଇ
ଥିଲା ତେବେ ନିଅତ ପଡ଼ି ନାହିଁ । ବଜଳା ଅ
ଯୋଗାରେ ଲକ୍ଷଣ ମୂଲ୍ୟ ଅନେକ ଶତ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଲକ୍ଷଣର ଖର୍ଚ୍ଚ ଶତକରୀ ୨୫
ଲକ୍ଷ ହେବାରୁ ଥିଲୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହବି ହେଉଥିଲା
ଅଛି । ଲକ୍ଷଣର ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିପରା ଦୃଢ଼ ହେଉଥିଲା
ତହିଁରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅର ସେ ମାସୁଳ ଜଣା
ଦେବା ପୂଜା ବାର୍ଷିକ ଯେବେ ଟଙ୍କା ଆମଦାନୀ
ହେଉଥିଲା ଖର୍ଚ୍ଚ ବୃଦ୍ଧିହାର ଅର୍ଥ ଲକ୍ଷଣରେ
ତେବେ ଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଆମଦାନୀ ହେବ ।

ପନ୍ଥାମାର୍ଗରେ ଅଧୀନିଷକ୍ତଯୁ ଏବଂ
ଜୀବକୁ ଟଙ୍କା ଯିବାର ବଢ଼ା ଏହି ଦୂର କାବ୍ୟରେ
ବ୍ୟରତିମ ଏହି ଅଛି ଏହି ମିଶର ସୁନ ବ୍ୟବୀର
ଅଂଶ ଭାବରକର୍ତ୍ତରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ତାନର
ଦେଶୀୟ ଭୟନ ଅଗୋମ ଥିବା ପରିମାଣରେ
କହୁୟ ଦେବକାଳୁ ଭାବରକର୍ତ୍ତାୟ ଅଗୋମର ଅର୍ଦ୍ଧ
ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚା ପତିଷ୍ଠା ଏବଂ କହୁଁରେ ଗର
କର୍ତ୍ତର ଅନୁମାନାମୁଁ କଳନାର ମୁହଁ ପତିଷ୍ଠା ।

ଏହିପରି ବିଲ୍ଲାରର କଟାରେ କଷ ଲମ୍ବ ଟକା
ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ପଢ଼ିଥିବୁ ଏବଂ ନିସର ଯୁଦ୍ଧ ସକା-
ଗେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲମ୍ବ ଟଙ୍କା ଦେଖି ପଢ଼ିଥିବୁ ଏ
ସମସ୍ତ ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ଉତ୍ତରାବୁ ସନ୍ଦା ଛାଲୁ ବର୍ଣ୍ଣର
ହଶୋଧର ଆୟ ବ୍ୟୟର ଅନୁମାନ ଜଳଲିଖିତ-
ରୂପ ହୋଇଥିବୁ ଯଥା;

ଆପ୍ତ ଟ ୨୨,୫୧,୪୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଟେଲିଫୋନ୍ ୫୪୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଛବିରେ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ।

ଏପରି ସମ୍ମୋହକଳକ ଫଳର ପ୍ରଧାନ କା-
ରଣ ଦିଯେଣ୍ଟ ଅଟଳ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଉତ୍ତମ
ଏବଂ ଦେଶର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥା । ଦ୍ଵିତୀୟ ଗଲା
ବର୍ଷ ଥକେକ ପ୍ରକାର ଧଳ ସଂକାନ୍ତ ନିମ୍ନମ ଉତ୍ତ-
ମୁକୁପେ ପରବର୍ତ୍ତର ହୋଇଥିବାରୁ ଆୟୁକ୍ଷ୍ୟପୂର୍ବ
ଅନ୍ତମାନ ଅଶାଧାରଣ ସାବଧାନଗା ସହି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିଲା । ଏପରି କଥ୍ଯର ହୋଇଥାଇ ଯେ
ସତରତର ଯେଉଁର ଅନ୍ତମାନ କରିବାଏ ଭାବ-
ଭବର ବଜୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ବର୍ଣ୍ଣନଗାଲ
ଅଟଳ । ସ୍ଵତମ୍ଭର ପ୍ରଧାନ ଶାଖାମାନ ଗତବର୍ଷର
ଅନ୍ତମାନ ଅପେକ୍ଷା ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଇ ଏବଂ
କୌଣସି ବ୍ୟୁତର ଅଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଭଣା ହୋଇଥାଇ
ଏହିମାତ୍ର ଶୈଶ ମଧ୍ୟରେ କିଳାର ବାଣୀପରି
ଗ୍ରୋଧ ଛିତ୍ର ଏକ ହୋଟ ଟଙ୍କା ଖେତାର
ପଠାଯିବ ଏବଂ ଏଥର ଅଧିକା କଟା ଖର୍ଜ ମଧ୍ୟ
୧୨ ଟଙ୍କା ପଢ଼ିବ ।

ବକେଟରେ ପ୍ରଦଶୀତ ହୋଇଅଛି ଯେ
କେବଳ ବାଣିଜ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବିଶେଷବେ
ବ୍ୟାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ଉପର ମୂଲ୍ୟବ୍ରାତ
ଦେବା ହାସ୍ତରୁ ଭାବରକ୍ଷଣ ରମା ପାଇ ପାରେ
ଆମ ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶୁଘର ମୂଲ୍ୟ ଯାଇବା
ଆମ୍ବାକୁ ହେଉଥୁ ଧନ ସଙ୍ଗକ୍ଷେପ କୌଣସି
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ସାଖକ ଏ କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ
ଗୁରୁଳ ଜିପରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାନୀ ମାସକ ନିଯାମ
ଯାଇଥାରୁ ରାହା ଭାବାଇ ଦେବାର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
ଏ କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ପାରିଲା କାହିଁ ବୋଲି ଦୁଃଖ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ଭାବରକ୍ଷଣ
ରହମ ଆମେରକାର ରହମ ସଙ୍ଗେ ଲାଭକର
ହାଠରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେବ
ଏହି ଆଶାରେ ଉଦ୍ଭବ ଭାବରକ୍ଷଣରୁ ବମେ
ତରୁ ବ୍ୟାନୀ ହେବା ଗନ୍ଧମର ରେଲ ଉଡ଼ି
କିନ୍ତୁ ଉଗା କର ଦୟା ଯାଇ ଅଛି ଯେ ଏଥିରେ
ଭାବରକ୍ଷଣ ରହମ ଲାଭକରେ କିମ୍ବା ଶପା
ଦରରେ କରିଯୁ ହୋଇ ପାରିବ । ଲାଭକର୍ତ୍ତାରେ ମାତ୍ର
କେବଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟକିମ୍ବ ରେଲବାଠରେ ମାତ୍ର

ଏହିପର ଭଡା ଭଣା ହେଉ ପାଇବ ଏମନ୍ତ
ଆଶା ହେଉଅଛି ।

ସନ ୧୮୮୩-୮୪ ଏହି ବର୍ଷର ଅୟ ଟେ-
୭,୨୭,୪୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାପ୍ତି ଟ ୨୯,୮୯,୭୦,
୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତରିତ ଟ ୪୫,୭୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା । ଏହି
ଅନୁମାନରେ ଅଣୀମର ରଜ୍ୟ ପୂର୍ବ ବର୍ଷଠାରୁ
୧୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉଣା ଏହି ବର୍ଷଠାରୁ ବ୍ୟାପ୍ତି ପୂର୍ବ
ବର୍ଷଠାରୁ ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅୟକା ଧରାଯାଇ ଥିଲୁ
ଅନୁଭାନ୍ୟ ଆୟବ୍ୟାପ୍ତିମାନ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ସାବଧାନ
ପୂର୍ବକ ଅନୁମାନ କରାଯାଇ ଥିଲୁ । ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ବଙ୍ଗଲାର ଅଣୀମ ଶୁଷର ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ମନ୍ଦ
ଅଟର ଏବଂ ତହୁଁର ଫଳ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବ କିନ୍ତୁ ମେଜର ବେରିଙ୍ଗ ମାଝେ-
ବ କହିଅରନ୍ତି କି ମେଜନ୍ ଅଣୀମର ରଜ୍ୟ
ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ଉଣା ପଢ଼ୁଆଛି ମେଜନ୍ ଦେଶର
ମୂଳ ରଜ୍ୟର ଶାଖାମାନ ଯଥା ଅବକାଶ ଲଭଣ
ଖାଲେ ରେଲବାଟ ଇତ୍ୟାଦି କ୍ରମରଙ୍ଗ ଦୃବି ହେବା-
ର ଦେଖାଯାଏ ଏହି ପଦ୍ଧତି ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷତ ବିପଦ
ଉପସ୍ଥିତ ନ ଦେବ ଘେବେ କୌଣସି କିମ୍ବୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ବିଶେଷ ଲଭଣ କର ଉଣା
କରିବାରାବ ରଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକତର ଦୃଢ଼
ହୋଇଥିଲା ଏହି ମେଜନ୍ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷତ କ୍ରମରଙ୍ଗ
କୌଣସି ସମସ୍ତରେ ନିରାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ
ଦେତେବେଳେ ଲଭଣ ମାସୁଲ ଚାନ୍ଦ ତରି
ଆୟବ୍ୟାପ୍ତର ସାମଙ୍ଗସ୍ୟ ଉଣା କରିବାକ ହେବା

ଲଇଷେନ୍ଟ ଟାକ୍ତ ସମ୍ବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଲାଗି ।
ଗବ୍ରୀମେଟ୍ ଏ ଟାକ୍ତ ଦିନର ଅସମାନତା ଥିବାର
ସମୁଦ୍ରଚୂପେ ସୀକାର କଲେବେଳେ ଦୂରପ୍ରଦେଶ
ଏଥୁ ବିବ୍ୟାରେ କି କଥାଯୁ କରିବେ ସେ ଜୀବ
ଆପଣା ଭାବରେ ରଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଝୁକ ନୋଟ
ସମସ୍ତ ଭାବରିବର୍ଷରେ କେବଳ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା-
ର ବିନ୍ଦୁ ଦୋଳିଥାବିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଉପାୟକୁ
ଭାବରିବର୍ଷରେ ପରିଶେଷରେ ତେବେବକ ବି
ନ୍ଦୀର୍ଥ କେବଳ ଆର୍ଦ୍ଦବାଳ ଅନୁଭବହୀନ କିମ୍ବା
ମୃଦୂରିପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପଞ୍ଚଶିଲ
କରୁଥିବାର ଭାବର ହେଉଥାଇ ଏକ ଠାରୀର
କିମ୍ବମରେ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବ-
ଶିକ୍ଷକ ଦୋଲିଥାରେ । ସନ ୧୮୮୨ ସାଲ
ଅପ୍ରେଲ ମାସ ପ୍ରଥମମୂର୍ତ୍ତି ଭାବରିବର୍ଷ ସେହିପବା-
ଳ ମାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରାୟ ୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଖିବ ଅଛି । ରଖିବକା-
ରିକି ୧୦ଶହା ରାତ ଦିବମର୍ରରେ ୩୬୯୮୮ କୁଣ୍ଡ

ବଜେଟର ଉପଲିବନ୍ଦିର ସଂଶୋଧ ବିବରଣୀ
ଆମ୍ବୁମାନେ ଗଜେଟରୁ ଦିନ୍ତୁଳ କରି ଥାଠିବା
ପାଇଁ ଜଣାଇଲୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର
ମହାମର କିଛି ପ୍ରଭାବ ଜରନାନ୍ତି । ଅବସର
ନାହିଁ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ବୋଲିରୁ
ଏ ବର୍ଷ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କର ଶତ ଦକ୍ଷି ଦିନ୍ତି ଲାହୁ
ପୁନର୍ବାର ଏକ ବର୍ଷ ଏହିପରି ବିଚାରନେ
ଆଗ୍ରାମୀକୁ କି ହଜି ମନ ହେବ ଦେଖାଯିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନେଶ୍ଵର ଲାଳ ଗୁଜର୍ବାବୁ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଇଁ ଯାଇଲୁ କଣ୍ଠରେ ବଜାଏଥିଲା
ନାଳ ଗୁରୁତ୍ବ କିମ୍ବା ସମ୍ମର୍କରେ ଲେଖିଲାମୁ
ଗବ୍ରୀରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ କଲିକଟା ଗଲେଟରେ
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଏଛି । ଏହି ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ ପକାଏ ଯେ
ଜାଗ୍ରତ୍ତ ବର୍ଷ ଶେଷଅର୍ଥରେ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଟ ୫,୮୩,୧୦,୦୪୩୯ କା ମୂଲ୍ୟକ ଶର୍ତ୍ତ ହୋ-
ଇଥାଏ । ଏଥାରୁ ଜାଗ୍ରତ୍ତ ବର୍ଷରେ ଟ ୫୫୭୩୦୮୯
କା ଆମଦାନ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଆମଦାନକୁ
ମୂଲ୍ୟକର ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ସମସ୍ତପଦବାର ସାନ୍ତୋଷ
ଓ ଅସାନ୍ନତା ବ୍ୟୟ ନିହା ଦେଲେ ଲାଭ ଉଚ୍ଚ-
କାର କେଣିବ ଆଉ ଟ ୧୫୨୨୨୩୯ କା
ଦୁଇ ପଦବାର ଦେଖା ଯାଏ । ଏଥର ପୃଷ୍ଠାବର୍ଷ
ସଫ୍ରମବା ଟ ୩,୦୭,୧୧୯ କା ଦୁଇ ପତିଥଳା
ସୁତ୍ରଶାଖା ଟ ୩,୦୭,୧୧୯ କା ଏବଂ ପତିଥଳା
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଏଛି ଏହିକି କାଗଜର ବିଷୟ କିମ୍ବା
ନାଲଥକର ସ୍ଵର୍ଗ ଶିତିଦେଲେ ଟ ୧୫୨୨୩୯
କା ଲାଭ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ କିମ୍ବା କାଗଜର
ଯାଏ ଯେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧିକ ଏକା ଘୋଲକାଳ
ଦେଇବ ବହୁଥାଏ ।

ବେଳେ ନାଲରୁ ବେଳେ ଅନଦାମା ହୋ-
ଇଥି କଲିପିଛି ତାଲକାରୁ ଜଣା ଯିବ ।

ଯଥା—

ଶ୍ରୀମତୀ	କାଳ	ଟ ୨୨୩୫୪୯
ମେଦିମାଧୁର	"	ଟ ୨୮୦୨୪
ହଜଲ	"	ଟ ୪୬୨୫୩
ସୋଳ	"	ଟ ୧୩୭୨୮
ଅତ୍ୟ		ଟ ୧୨୪୫୨୦୯

ପୂର୍ବବର୍ଷର ମୋଟ ଘମଦାନା ଟ ୧୦୨୫୩୭୧୯
କ୍ଷା ଥିଲା ସୁରହଂ ଏବର୍ଷ ପ୍ରଧା ଦୂରଜୀବି ଟ୍ୟୁ
ଦଳାର ଡକା ଅଧିକା ଅୟୁ ହୋଇଥାଏ ଏଥେକୁ
ଏକା ସେବନାଳରୁ ଗତବର୍ଷ ଟ ୪୭୮୭୪୦୯
କ୍ଷା ଅୟୁ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକ୍ଳେ ଏବର୍ଷ ଟ ୨୩୭-
୨୫୨୫ କ୍ଷା ଆୟୁ ହୋଇଥାଏ । ଅଜ୍ଞାନ ସେ-
ନନ୍ଦାଳ ଅୟୁ ଦୃବିର କାରଣ ଅଟର କରୁବା
ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନାଳରେ ଅୟୁ ଜଗା ହୋଇଥାଏ ।
ଓଡ଼ିଶା ନାଳର ଅୟୁ ବିପ୍ରକାର ହୋଇ-
ଥାଏ ଭାବା କିଲେ ଲେଖା ଗଲ ସଥା ।—

	ସଙ୍ଗ ପରିମାଣ	ଦିନ ପରିମାଣ
କଲିକ୍ଟର	୫ ୧୯୮-୪୭	୫ ୧୩୮୮୮
ମୌକାମାୟର	୫ ୨୫୪-୨୭	୫ ୧୩୮୩୬୦
ବିଦ୍ୟୁତ୍ପ୍ରାକାର	୫ ୩୦୩-୨	୫ ୮୮୩-୧
ଅତ୍ୟ.	୫ ୩୨୮୦୦୮	୫ ୧୦୮୫୫

ବହୁତ ବର୍ଷରେ ନାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବ୍ୟଧି ଓ ୧୯୦୩-୦୪ ଏବଂ ତାହା ମୁଖ୍ୟବର୍ତ୍ତ
ଟ୍ୟୁକ୍ୟୁ ଓ ୧୯୦୫-୦୬ ଜୋକିଥିଲା । ଏଥିରୁ ଦେଖା
ଯାଏ ସେ ସୌଜନ୍ୟରେ ଅୟ ହବି ହୋଇଥିଲେ ତେଣେ
ବ୍ୟଧି ଟ୍ୟୁକ୍ୟୁ ଓ ୧୯୦୬-୦୭ ଜୋକିଥିଲେ
ପତିଥିଲା ବ୍ୟଧି ସେ ମୋଟ ବ୍ୟଧି ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲା ସେଥିର ନାରଙ୍ଗ ତେଣେ ଓ ମେଦି
ନାପର ଅଛି । ତେଣାରେ ବସି ନାରଙ୍ଗ
ଦେଇ ଚେତରଣୀ ଏକାକାର ବନମାଳାରେ
ବିଶେଷ ଓ ବସ୍ତୁରାତ ସମ୍ମାନର ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମେଦିନୀପୁରରେ ନାରଙ୍ଗରୁ
ମାଟେ ଖୋଲିବା କଲ ଉତ୍ସାହରେ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ
ହୋଇଥିଲା ।

ଅତେବ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଏକ ଘୋନ-
ନାଳର ଅକ୍ଷୟ କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ ଅଶ୍ଵାପ୍ରଦ
ହୋଇଥାଇଥାରେ । ଏଠାରେ ଅୟ ଜମନୀ
ଦୂରି ଏବ ବ୍ୟୟ ଉଚ୍ଚା ହେଉଥିଲୁ ଅଥବା ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରଦେଶ ଥିବାରୁ ଏକପରିବରେ ସେମନ୍ତ ନାଳ
ଜଳର ଅଧିକ ପ୍ରଫ୍ଲେଜନ ଅଛି ବେଳନ୍ତ କଣ୍ଠ ଦୂରି
ଭଗ୍ନାଦର ଦୟ ନାହିଁ । ଏହ ନାଳର ଆୟ
ଆହୁର ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ଆନ୍ତା ଯେବେ କି ତୁସିଲ
ର ସୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅଶ୍ଵବରୁ ସାରେ ଝରନିମ୍ବ
ଟଙ୍କା ବାଜା ପଞ୍ଜ କି ଆନ୍ତା । ଏଗିର ତୁସିଲ
କାର୍ଯ୍ୟର ସୁବିଧା ସକାଗେ ସାହାବାଦରେ ଜଣେ
ବହୁଦର୍ଶୀ ତେଷାକଲେବୁରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ ଉପ-
ଯାଇଥିଲି ଏବ ବଲେହିକରିଥାବେଳ ମଧ୍ୟ ବ-
ରଗେବ ମନୋଶୋଗୀ ହୋଇଅଛି । ଏହାକୁବାର
ଆଗାମୀ ଦର୍ଶ ଆହୁର ଭଲଫଳ ପରିଷ ହୋଇ
ପାଇବ । କିମ୍ବା ତେଣା ନାଳ ବେଳନ୍ତାର-

ର ବଢ଼ି ପୃଷ୍ଠାରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଲଥୁମେଟେର୍
ଅବଧ ଉଚ୍ଚର ସେଇର ଭାବର ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ ବରଂ ଗର ଦୂରବର୍ଷତାରୁ ଏ ବର୍ଷ କ୍ଷୁଦ୍ର
ର ଅୟ ଭାଗ ପତଥକୁ ଓ ବରି କଣାଳ
ଦେଇ ଘଟନା ପ୍ରାୟ ବୋରେ କର୍ଷ ଶକ୍ତି ପାଇଁ
ଏ ନାଲ ଅରମ୍ଭ ହେବାତାରୁ ଏଠାକେବେଳେ
ଏହାକୁ କେବେ କରିବାର ଦେଖିବାକୁ ଏହା
କରିବାକୁଣ୍ଟି ଏବ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେହି ଆଶା ପାଇବା
ହେଉଥାଇ । ସଦ୍ୟପିକ ପ୍ରକାଶରୁ ଏହାର କରି
ଦିଲ୍ଲି ବରିଅଛି ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ହାର ଦର ଦରି କରି
ଭାଗୀ ସେ ତଥାର ହେତେ ବର୍ଷରେ ଏହାକୁ ଏହା
କରିବାର ସ୍ଥିର କରିବା କଠିନ । ମାତ୍ରାରେ
ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଟ ଅମ୍ବାଜକଷତର ଦିଲ୍ଲି ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରେଟିଲଟ୍ସାରେକ ବିହାରସ୍ତର୍ଵେ ଡାଙ୍କିଲାନାଳ ୧୫ ମାଲ୍‌କ ଲମ୍ବା ହେଲେବେଳେ
ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରୁ ମା ୧୦୨ ଲଲ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟଗ୍ରୂ
ଭିପରେ ବିହାରଥାଲ୍ଲି ଉଚ୍ଚରେ ଯେତକୁ କିମ୍ବା
ଦେବବାର ଅହୋ ପାଆନାଳ ନାହିଁ ସୁଧାରେ
ସେ ନାବହାରାଗୋପରେ ପତର ଅବାୟ ଦେଇବ
କାହିଁ । ଏହି ସ୍ଥାନମାକରିବରେ ଆଜାନାଳ ମର୍ଦ୍ଦି
କରିବା ବାରର ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ମବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଅକ୍ଷୟବା
ବୋର ଅଛନ୍ତି ଏବ ଯେବେ ଜୀବୁ ମହୁଳ୍ ଏବି
ଆଖାନାଳମାଳ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ କେବେ କେବେ
ଏ ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ପାଖାନାଳ ଅଛି କାହିଁରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମନ୍ତ ଅୟ ହେଉଥାଇ ସମ୍ଭାବ
କରିବାରେ ଭାବା ଦେବ ଏବ ସେ ପାଞ୍ଚମୀ
କେବେ ଖର୍ଚ୍ଚବୋପରିକ ଏହା କିମନ୍ତା କିମନ୍ତା
କିପ୍ପଣ୍ଡରୁ ସମାବଳା ଅଛି କି? ଅଜାତାରୁ କେବେଳେ
ପତରପୁଣ୍ୟା ଦେବବାର ଦେଖାଗଲାଣି । ଗର ହେତେ
ମାସ ଦେଇ ପ୍ରଜାମାନେ ଗୋପି ରୁପୁଣ୍ୟ କରେ
ଅଛନ୍ତି ଏବ ପ୍ରଜାପତିର ନାଲକଳ ପ୍ରତି ପ୍ରାଣ
ଦିବରୁ ଭାବ କାହିଁ ହୋଇଅଛି ଭାବା ଦେଖାଯାଇ
ବୁଝେ ସଜ୍ଜାପ୍ରକାର ଜୀବାଜୀବ କାହିଁ । ଏହାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବର ମଧ୍ୟରେ କିମକର ଏବାର
ସମ୍ମର୍ମାୟ ଅଭିନର୍ଜନର କଥା ଅନେକବର୍ଷାବେଳେ
ଶୁଣାଯାଏ । ମାତ୍ର ଏଥର ବୋରେ ପ୍ରତିକାର
ହେବ ଏମନ୍ତ ସବା ଅନୁମାଳ ହେଲୁ ନାହିଁ
ମେବମୟରୁରେ ଏହିପରି ଅଭିନାୟରର କଥା
ତତ୍ତ୍ଵିକାଯୁଦ୍ଧବାବେଳ କିମିର କରିପାରିବ
ଏହି ସମ୍ପଦ ଲେଖନେଇ ଗବର୍ନ୍ମର ସେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ

ଭୁଲଗ୍ର କରିବା ସମୟରେ ଶୁଣିଥିଲେ । କଲେ-
ନିର ଏବଂ ସ୍ଵପନରେଣ୍ଟିଂ ଛଞ୍ଜିଲୀଧୂରଙ୍କଦାସ
ଛହୁର ଅନୁସାରାନ ହେଲ ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାଗୃର
କଥାମାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅପ୍ରମାଣ ହେଲ ।
ଫଳଟିଃ ଏଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ଅଭ୍ୟାଗୃର ଆହ
କ ନ ଆହ ଲୋକଙ୍କର ଏଥରେ ହସ୍ତକର
ଦରାସ ଜନ୍ମିଅଛି ଏବଂ ଜାହା କୌଣସି ଉପା-
ସ୍ଥରେ କିନ୍ତୁ ରତ ନ ହେଲେ ଜଳକର ଆୟ
ରହି ପାଖରେ ବିଶେଷ ବ୍ୟାଘାତ ହେବ ।

ଯେଉଁ ନାଳଦ୍ଵାରା ଯେତେ ହୁମରେ ଜଳ
ମାତ୍ରଥିଲେ ତହିଁର ଭାଲିକା ନିମ୍ନେ ଲେଖାଗଲା
ଏଥି;—

ପାତ୍ର,		
ଶ୍ରୀଶା କାଳ	ମା ୧୩୭୨୮	
ମେଦିନୀପୁରି "	ମା ୧୦୪୮୩	
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ "	ମା ୧୦୫୫୮	
ପାତ୍ର	ମା ୪୯୪୭୯	

ଶ୍ରୀଶାନ୍କିଳ ପାତ୍ର ସେନାଳ କେବଳ ଗୁଲିଖ-
ଦକ୍ଷାର ମାଣ ଅସ୍ଥକା ହୁମେକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇ
ଅଛି ଅଥବା ପ୍ରାୟ ଗୁରୁମୁଖ ଜଳକର ଆଦାୟ
କରାଯାଇ । ଏଥରୁମୁଦ୍ବା ଶ୍ରୀଶା ନାଲର ଉଦ୍‌
ବ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିକ ଦିଶୁକାହା । କେବଳ ନୌକା-
ମାୟର ଅବାୟ କଷମୁହେ ଏହି ଦୂର ନାଲର
ଏକପ୍ରକାର ସମଗ୍ରୀ ଦେଖାଯାଏ ଅର୍ଥରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ବର୍ଷରେ ଶ୍ରୀଶାନ୍କିଳନାଳକରୁ ଟ ୫୩୧୯୯
ଟଙ୍କା ଏବଂ ସେନାଳକରୁ ଟ ୫୪୧୪୯୯ଟଙ୍କା ମାୟର
ଅବାୟ ଦେଖାଯାଇ । ବାସ୍ତଵରେ ନାଲର ଏହି
ଅମଦାବାଦ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ସନ୍ତୁରେ ଦୂର ଦେଇ-
ଥିଲା । ସରକାରୀ ଜାହାଜର ବନୋବସ୍ତୁ ନାୟକ
ଲଭିକର ହୋଇଅଛି ଏହାହାର ସନ୍ତୁରେ
ଟ ୮୮ରେ ଟ ୨୭୮୮୨୯ଟଙ୍କା ଅୟ ହୋଇଥିବା
ପ୍ରତିମେ ଗରବର୍ଷ ଟ ୧୨୦୦୯୯ ଟଙ୍କା ଅୟ
ହୋଇଥିଲା । ବବର୍ଣ୍ଣିମେଞ୍ଜର ଇହା ସେ
କମଶଃ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକସାୟୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର
କରିଦେବେ ଏବଂ ଅର୍ଥମୁହୂର୍ତ୍ତ ଗର ଜଳୋ-
ଧାମାପ ପ୍ରଥମକୁ ମେହନ୍ତିପୁର ନାଲରେ ଥୁଅ-
କଳ ଚଲାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରମାଣି-
ଗେଣକ ବିଶ୍ଵାନିଙ୍କ ବିଭିନ୍ନେଇ ଅଛନ୍ତି ।

৪১

ପ୍ରକାଶକ ।

(୨୧ ମହେୟ ସାକ୍ଷାତୀ ।)

(ବୁଦ୍ଧି ଶୁଭମେହୁ) — କେହି ବିଷୟ ଜାଣାବନ୍ତି—ବରାଗ୍ରମ
ଏହି ତେମଣିକରେ ଜାଣାଯା ଥିଲେ ? ବରି

“ଶ୍ରୀମଣ୍ଗଳ-ଶରନାଶ” ଏହି କଥା ଶ୍ରୀ ଯା-
ଥେବୁ ଉପଦ୍ରବ କରିପାରନ୍ତି । କରୁନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ
ପାଠବକର୍ତ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶରଙ୍ଗନାର ବିଷୟ
ଉପଦ୍ରବ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲା । ଏହାର କୌଣସି
ଅଂଶ କପୋଳ-କଳ୍ପନା ବା ଅଛି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
ରଖିଲା କରିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହିଁ ।

ବାଜୀ ଗଡ଼ଙ୍ଗାର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କୁନ୍ଦ
ଆସୁଣନର କିଞ୍ଚି ହେଲେହେଁ ଶରବରେ
ଅନେକ କିଞ୍ଚି ଥପେଖା ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ଉପ-
ବିଷ୍ଟ । ଏହାର ଲଭିତାର ପର୍ଯ୍ୟାନୋଚନା କଲେ
ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ଆଗ୍ରେୟଗିରି ବୋଲି ବୋଲି
ଯାଇପାରେ । ଅଗ୍ରୀ-ପବତର ଚତୁର୍ବୀମାବର୍ତ୍ତ
ଜଳଗଣ ଘେପର ଜାବନର ପ୍ଲାୟିଭ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନଶକ ଧୌର କିଣିନ୍ତ ନୃତ୍ୟ, ଗିରି ଭୟରୁ କମେ
କମେ ପଶ୍ଚାଦ୍ଵପଦ ହେଉଥାନ୍ତି ଏବ ପବତ-ପ୍ର-
ସାବର ମରୁଜୀ ବାତାନୁଶ ଅଳ୍ୟ କିଛି କାରାଗାର
ସବାରଯାଢ଼ା ନିକାହରେ ବିହୁମାତ୍ର କଷ୍ଟ ହୁଏ
ନାହିଁ । ସେହି ପର ବାଜୀର ଚତୁର୍ବିଶ୍ଵ ରଜ
ନିଧଗଣ ସବଦା ଶୁଭ, ବିଭିନ୍ନ ହୋଇ ବିହୁ
ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟାଂଶ ପ୍ରଦାନ କର ପୁଣ୍ୟରେ ରହୁଥିଲେ
ଏବ ଅଳ୍ୟ ଶହୁ-ଭୟ ହୁବିଯୁ ଥାଏୟ କବୁ ନ
ଥୁଲୁ ପୁଣି କାହାର ମିଠାର ଦୁଇ ଲକ୍ଷିତ ହେଲେ
ତାହାକୁ ଆଗ୍ରେୟଗିରିର ଅଗ୍ର୍ୟ ପ୍ରାତ ସହ୍ୟ କି
ବାର ହେଉଥିଲା । ‘ଶଶା ଶକଦେଖ୍ଯ ସାନ୍ତ୍ଵାଣି
ଏହ ସରସକବଣ-ରମଣୀ ।

ବୁଦ୍ଧ କାଳ ଗତ ହୋଇ ନାହିଁ — ବିଜ୍ଞାନ
ଉଳକଂଶ ସଙ୍ଗ ଧନ୍ୟର୍ଥ ଆନନ୍ଦକ ମହାପାତ୍ର
ଲୁଣ୍ଠାତି ୧୯୦୦ାବୁ ୬୨୫୫ ମସିହା ପର୍ବତୀ
ବ ୧୯ ମ୍ର୍ଚ ୪ ମାସ ସଙ୍କଳି କରିଥିଲେ । ୧୯
କଣେ ପରିବାକୁ ଚେକ୍ଷଣୀ ସଙ୍ଗ ଥିଲେ, ଦୁଃଖର
ଦିନ୍ୟ ଦୁକ୍କାବସ୍ଥାରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ତଥାନ୍ତରିନ
ସଙ୍ଗରେ ବୌଦ୍ଧ ଅଞ୍ଜଳି ବାରଗ୍ରା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ମନୋମାଳିକାରେ ଜାର ହେଲା, ଅବଶେଷ
ରେ ଏହି ମାଳିକରୁ ଯୁଦ୍ଧପତ୍ର ଦ୍ଵାରା । ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ବାରଗ୍ରା ଅନେକ ସେନାରେ ସହିତରେ ବାଜାର
ଆତମଙ୍ଗ କଲେ । ଧର୍ମର ସେନାରେ ଭ୍ରତ ନ
ହୋଇ ବୁନ୍ଦ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ ସେନାରେଣି ଶତ୍ରୁ
ସମନ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଥାଦତ ହେଲେ । ସୀମା ପ୍ରକଟରେ
ଦୂର ପରିବର ସୁଦ ହେଲା; ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧ ଧନ୍ୟର୍ଥ
ବନ୍ଦୁକରଣ ଉପରେ ପାରିଲେ ନାହିଁ । କେତେବେଳେ
ଯୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ପୃଷ୍ଠରଙ୍ଗ ଦେଲେ । ଗଢ଼ୁପନ
ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ପାତ୍ରଦ୍ୟାବିତ ହେଲେ । ବାରଗ୍ରା
ର ଉଗଡ଼ୀ ପ୍ରାମରେ ଦୂରୀଯ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା

ଶାତନନ୍ଦ ପ୍ରାଣଶରୀ କରି ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ଦେବି
ପ୍ରତିକୁଳ-ଶେଷରେ ଅଗ୍ରତ-ବିଶାଖା-କୁପାଶରେ
ଧନୁର୍ମୂଳକର ହୃଦତ ମସ୍ତକ ତୁମିଶାୟୀ ହେଲା ।
ଶୋର୍ଦ୍ଧାଶଙ୍କା ସମୁଦ୍ରାୟ ବାଜୀ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ
ଉଦୟମୁକ୍ତ ହେଲେ । ସନ୍ଦା ଉପସ୍ଥିତ, ବାଜୀ
ଚକ୍ରଲରେ ବଶଧର୍ମ, ସଜ୍ଜମୁର କରି ଓ ନାୟ
ପରିବୃତ୍ତ ଗୀରକୋଡ଼ରେ ବିରଜିତ, । ହେଲନ୍ୟ-
ମନୋନ ଏହ ସବୁ ପ୍ରତିକରନ୍ତି ଦେଖି ବଜ୍ଞ-ପ୍ରସ୍ତା-
ବରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ହେବାକୁ କୃଣିତ ହେଲେ; ତହୁଁ
ଅଗଭ୍ୟା ସଜ୍ଜା ବିଶାମ ଲୁହାର୍ଥ ଆଦେଶ ଦେ-
ଲେ । ଗେଥାଲମ୍ବୁର ଦିନ୍ଦିଗବର୍ତ୍ତୀ ଧାଟରେ
ଶିବର ସମ୍ମାନିତ ହେଲା ।

ସହିତା ଏହି ରଧ୍ୟାକଳ ସଂବାଦ ରାଜ୍ୟରେ
ରଧ୍ୟ ହେଉ ଦେଲା । ରମଣୀ ମଣ୍ଡଳୀରେ
ହୃଦୟ ଦେଖା କରୁଣ ଧୂନ ଉଚ୍ଛଵିତ ଦେଲା ।
ପାଠକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତୁ—ଧନୁର୍ମ୍ୟ ଶାତ-
ନନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ରଣୀ ଶୁଭଦେଷ୍ୱା ସାନ୍ତ୍ବାଣୀ
ଏକବେଳେ କିପରି ଭାବଗ୍ରହ ଦୁଃଖରେ କିପ-
ତିଲା ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି, ଅନ୍ୟ ସ୍ଥା ହୋଇଥିଲେ
ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଦବଜ୍ଞାନ ହୋଇ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବାସ୍ତବରେ
ସମ୍ମା ହୃଥିଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶତ୍ରୁ
ଅଧିକା ହୋଇ ଜାବନ କିମ୍ବା କରିବାକୁ
କୁଣ୍ଡଳା ହୃଥିଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସାନ୍ତ୍ବାଣୀ ସମ୍ମାନ୍ୟ
ସ୍ଥା ନୁହନ୍ତି, ସେ ନିଜ ହୃଦୟର ଶୋକବେଳ
ସମ୍ବଲଣ କଲେ ସୁଦି କରିବାର (ଆତୁରପୂର୍ବ)
ବାଞ୍ଛାରେ ହୃଦୟନିଳୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଗଲା ।
ଅବରେଥ ବାସିନୀ ସଜରମଣୀ ଆଜି ସାଧ୍ୟ ସମ୍ମା
ବସ୍ତୁ ବାଲକଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଦେଇ ସୁକାର୍ମ
ବିଦର୍ଘରା ହେଲେ ଏଇକି ବେଳେ ବନ୍ଦର୍ତ୍ତା
(ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତା ବା ଦେବାଳ) ଦିମର୍ଶବଦିନ ଓ
ଅଶ୍ରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୟନରେ ରଣୀଙ୍କର ସମ୍ମାନ୍ ହୋଇ
କାନ୍ଦର ସରରେ କହିଲେ—“ ଦେବ ! ଦୁର୍ବାଗ୍ୟ,
ମୋତେ ପଣି ଏହା ଜଣାଇବାକୁ ବରାଇଅଛୁ ।
ଆଜି ବାଜୀର ଗୋରବସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ।
ହୃଦୟ ଧାଟ ଯାଉଥିଲି—କିପରି ସେ ରଧ୍ୟାକଳ
ସମ୍ବାଦ ମଣୀମାଙ୍କ ଶମ୍ଭୁରେ ନିବେଦନ କରିବ
ସଜରହ ଧନୁର୍ମ୍ୟ ଶାତନନ୍ଦନ ମହାପାତ୍ର ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ସଜାଙ୍କ ସୁଜ୍ଜରେ ରହିଲେକି ପରିଦ୍ୟାଗା କିନ
ସ୍ଵର୍ଗରେହଣ କରିଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଦ ଭାଙ୍ଗିଲେ
ନିଧାନକ ଯେପରି ଦେଖ ପ୍ଲାବନରେ ହେଲା
ବରେ ନାହିଁ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରେର ସଜପେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମଳେ
ବାଜୀ ପ୍ରାସ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରମରା ଏକବେଳେ
ଉଦ୍‌ବାସ କରି । ଶୋକର ବେଳ ନୁହେ, ଜୀବନ୍

ଅନୁମତି ହେଉ—କିମ୍ବା ସଙ୍ଗୀଂଶ ପ୍ରଦାନ
କର ସଙ୍ଗୀପଳକ କରଇ; ତାହା ହେଲେ ତୁ ଏକ
ବାଲକ ଗମୀର ସାମନ୍ଦରକ ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଉଦ୍-
ଦୟାଧୀ ନିବାଦ ସକାଶେ କିମ୍ବା ରହି ଥାଏ
କୋହଲେ ଅନ୍ୟ ଜୀବାୟ ନାହିଁ” ଅକଳୁର
ସାଖୀ କହିଲେ ପଢୁଳାୟକେ ! ଆପଣ ବିଦ୍ୟା-
ଦୂର ଅଖଦ କିମ୍ବା କହିବ, ଏକଇ—ମୁଁ ନିଜାମ୍ଭୁ
ନିରୂପାୟରେ ସବା ମୋର ପଢିଦିଲ୍ଲା ନିକଟରେ
ବଶଦା ସାକାର କରିବ ନାହିଁ ଅନୁରୋଧ
କରେ କାଳବିଳମ୍ବ ନ ବର ସୁନ୍ଦର ଅଗ୍ରୋଧ
କିମ୍ବା କରିବା ହେଉନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସଙ୍ଗାକ
ସମ୍ବନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି ଅସନ୍ତ୍ବା କାଳ ପୁନଃବାର ସୁନ୍ଦର
ହେବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିବର ପ୍ରାଣ ଦୂହବାଳୁ ଲଗିଲା ।
ଆଜୁକ ବସନ୍ତରେ କହିଲେ ଦେବି । ଏହିମା !!!
ସୁଦର ଉଚ୍ଛା !!! ମରିମ ସୁଦର ଉଚ୍ଛା ପରି-
ଦ୍ୟାଶ ବରନ୍ତି, ସନ୍ଧବମଣି ମୁହଁ ବରିବେ !!!
ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ସାହସରେ କହିଲେ ଅଧିକ ସୁଦର
ଅଯୋଜନ କରନ୍ତି, ମୁଁ କାବନ ବର୍ତ୍ତମାନରେ
ବହି କରିବ ନାହିଁ । ପଢୁନାୟକ କହିଲେ
ଧୈର୍ଯ୍ୟ କାହାରୁ, କିମ୍ ଯେତି ମୁହଁ କରିବେ ?
ଶମ୍ଭୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ସନ୍ଧବବାର ତେଣ୍ଟା
କରିବ, ଏତାଦୁଷ ଖୀ କରେ ସନ୍ଧବା ସଫଳତ୍ବର
କୁହେ, ଏ ଦୃଢ଼ର ଅନୁଶ୍ରୟ ଅବଦେଲା
କରିବେ ନାହିଁ । ଶଶୀ ତୋଥରେ ଅଖିର
ଦେହର ରହୁଥିଲୁ ରଷ୍ଟ ଦେଖାଇ କହିଲେ
“ ଯାଆଯଥ, ସଲାହରେ ମୋତେ କେହି ତମଣ୍ଠି
ନାହିଁ, ସାହାୟ କରିବେ ନାହିଁ, ନ କରନ୍ତି
ମୁଁ ଏହି ହାତର ଦୟାକିଧ ଦୁର୍ବେଳ ସୁତ ନର
ପ୍ରାଣ ବିଷକ୍ତିକ କରିବୁ; କାବନ କଲିପିତା କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ସନ୍ଧବର ଆଜନ୍ତାପୋଷିତବାଜା ବୈକିର
ଭିଦେଖାଗ କର, ଲୁଣ ଖାଇ ଦେଇ ବୁଝ ମାନନ
ପାହା ଉତ୍ତା ତାହା କର, ମୋତ ସମସରେ
ଅହୁ ସୁଦ କହୁଡ଼ିର ପ୍ରସ୍ତାବ କର ନାହିଁ
ଯେବେ ଅନୁଗ୍ରହ କର ମୋତ ପ୍ରାର୍ଥନା ରଙ୍ଗ
କର ହେବେ ପରି ଅଧିକାର ଉଲ୍ଲବ୍ଧ କରିବେ
ଦୟା କର ନାହିଁ, ମୁଁ ପ୍ରତିଶ୍ଵଳଶାୟୀ, ଧର
ରମଣୀ, ତାକୁରେ ମୋତ ସହାୟ ଦେବେ
ଏବେ କର୍ମଦରେ ତତ୍ତ୍ଵର ହେଉଳା ।

କାଳୀ-ସରତ୍ତ ଦର୍ଶନରେ ବୃଦ୍ଧ ପଟ୍ଟକାମୁଦ୍ରି
କୁ ମାନସରେ ସାହସ ସଞ୍ଚାର ହେଲା । ଏହି
ଶତପଥ୍ବୀ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ବୈଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି
କାଳୀ ଲାଗିଲେ । ସମ୍ବାଦ କିମ୍ବା ପରିଶ୍ରମ କରି

ଅନେକ କଷ୍ଟରେ କେତେକ ପାଇକ ସଂଗ୍ରହିତ
ହେଲା । ଶତି ଶେଷ ପ୍ରାୟ, ଏହି ଶୁଭ ସଂଗ୍ରହ
ସମାବେ ରଖାକର ଅନନ୍ତବର୍ଦ୍ଧନ ହଲା, ବିଦି
ର୍ଦ୍ଦୁ ଅଗ୍ରଣୀ ଧଳେବାଦ ପ୍ରକାନ ହଲେ ।

ପୂର୍ବଦଶ ଅକ୍ଟୋବ୍ର ହେଲ, ସୃଜନଦେବ
ପୁଣ୍ୟତାମାର ଗୋଟି ସଂବର୍ଷକ କଲେ, କା
ଳୀର ଘୋରାଗ୍ରେ ସୃଜନ ପୁରୁଷ ହେଲ,
ବାଣୀ ଅଧିକପୁଣ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଯୋଟିକ
ଆଗାର ତହୁଁ ସୁଖରେ ଥରେଇବ କଲେ,
ଯାହାକୁର ସାର ଏକ ନବଭୂବ ଧାରଣ କଲେ
ଅହୁଙ୍କ ଦେଖ କବନ୍ତୁ !!! ସେ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରବ୍ୟ
ଅନ୍ତର୍ବିଦ୍ୟାରୁ ଆଜି କରୁଥିଲେ, ଅଜି ସେ
ଯାଥାରେ ସମସରେ; ସୁଖବନ୍ଦୀ ସାକ୍ଷାତର ପରି
ଦେଖୁ ବସ, ସେ ଆଜି ଚର୍ଚାବର୍ମ ପରିପାତା;
ବୋମଳପ୍ରୟା ଯାହାକୁର ଅପନ, ସେ ଆଜି
କଠିନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷରେ; ବୁଦ୍ଧର ନାମ, ବାଲକର
ସମ୍ମେ ପଦାନ୍ତର ମୁହଁ ସଙ୍ଗାଦନ କରୁଥିଲା,
ସେ ଆଜି ସୁଦ୍ଧାର୍ଥ ବନିର୍ଗତା ପ୍ରିୟ ଦୟାନିଧିକୁ
ଜଣେ କିମ୍ବା ଜୀବା ହସ୍ତରେ ସମୟର ଉପ,
ପାଇବ ମଧୁକରେ ଜୁପାତ୍ରିତ ହେଉ କହିବାକ
ଲାଗିଲେ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଜଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଭଲଭିତ୍ତି ସମ୍ବାଦମାନ
କେବିଆରି ପଥା:—

୪୧୩। କରୁଥିଲମ୍ବନ ନାହିଁ । ସେ କରିବୁକ ଉଚିତ
ଅଭିଭବତୀରୁ ନାମକ ଏବଂ ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ ଆହୁ ହୋଇବ
ତାହାର ଦ୍ୱୟାକ ଉପରେ, ଜାହାର ଉ କୋଟି ଗୋଡ଼, ଦୂର
କୋଟି ପଦା ଆହୁ ହେଉ ତମ ପୃଷ୍ଠାର ହୋଇଥାଏ ।
ଦକ୍ଷାମୟ ପରମେଶ୍ଵର କରିବଳେ ଏହାର ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଃଖ
କରି ଜାହାନ୍ତି । ତମାତି ଏ କରିବଳେ ଅଛି ପରମେଶ୍ଵର ଏହିତ

୨ । ଉପରେକୁ ପଦମରାତ୍ରରେ ମୂଳ କଷତି ଶମକ
ଜୀବନରେ ଥକିଲୁ ହି ୧୫ ଲ ହେଲେ ଗୁପ୍ତରୀ ସେଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦେଖିବାରେ ପ୍ରାୟ କି କି ଏ କିମ୍ବା ଗମନ ଦେଖିବା
ପାଶାକୁ ଦିଲ୍ଲେମ / କେବଳ କିମ୍ବା ଶୁଭ୍ରାତା କୋଣ ଦେଖିବା
ଦେଇଲା !

୪ । କର ହୁଏ ସ୍ଥାନେ ପୁଣ୍ୟ ହାତୁଳୀ ଗାନ୍ଧୀ ଦୂର୍ମାଲ
ମାନବ ଜ୍ଞାନରେ ଏହି ଶୋଧିଲେ ଯାଇ ଦୂର୍ମାଲ କହିଲେ ତୁମେ
ଏହିମୋହି ମୁଁ ପ୍ରସତ କରିଅଛୁ । ଉଦ୍‌ ବର୍ଷାନ ତୁମେ ଏହି
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଲାଭକୁ ଅନୁଭ୍ବା ଏବେ କି କାନ୍ଦେବେ କାହାରେବେ
ଏହିମୁହୂର୍ତ୍ତ କରିଅଛୁ ।

ସମ୍ବନ୍ଧିତାରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରବ୍ଲସୁବ୍ୟ ନିର୍ମଳ ଏବନ କବି-
ବିଲେ ବୃଦ୍ଧ ନିରବରେ ଯୁଦ୍ଧର୍ଥ, ସେ କି କିମ୍ବା ମହା-
ଦୟ ମହାନ ପ୍ରକଳ୍ପ କର କଣିକା ହଟି ଦୟାତଥାର ଅନ୍ତରେ
କାନେବ ଜୀବତ ହଠାତ ଘୋଷି ଅଗ୍ରହ ଅଗ୍ରହ ସବ ଦୟ
ମହାତ୍ମା ହୁଏ ।

ଅମ୍ବାଜକ କରିଥିବ ଆସନ୍ତ ପୁଣ୍ଡ ଶାଢ଼େ ଅପାର
ଏହିକାଳ ଅଦୟରେ କୁଟ ଦେଖ ଦେବଦୂ ରହେ ବନ୍ଧୁ
ବନ୍ଧୁ ପୁଣ୍ଡ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ଼ ଶ୍ରୀମତୀ ପଦ୍ମମଣି ମାତ୍ରେ । ଏ
ବାରୀ ମର ଦାର କା ଏ ହରତାର ଏଥା ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ଼ କିମ୍ବା ହେଲୁ
ଦିଗନ୍ତରୁ ଶାରତକୁ ଯହ ଉତ୍ତର କର୍ମରେ ଦିନାଧିକାରୀ
କିମ୍ବା ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ଼ ଏ ବୀଟ୍ଟ ସାରଦାକ ଅମୃତାକୁ । କିମ୍ବା
ଦର୍ଶକରୁ ଦତ୍ତର ସେ ଉତ୍ତର ସାହେବ ଅପ୍ରେଳ ମଧ୍ୟ ପା
ଇ କରିବାର ବାଲେଶ୍ୱର ମାତ୍ର ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀଦବାତ୍ମବା ଦେଖିଛନ୍ତି କି କିମ୍ବା ଏହି ଚର୍ଚାରେ
ମୁକୁଳଙ୍କ ଅଗ୍ରମ୍ଭିତ ମନ୍ଦିରର କିମ୍ବାରେ କୁରା ପିଲା ନିଜର
ତଥାର ସହ ତାଙ୍କୋଟି ଓ କରୁଣାଧୂର ଆମ୍ବା ଏବାରେ
ଯାଏ ଯେତେ ତଥାର କୁଶପ୍ରଥମ ଖାଟି ହୋଇଥିଲା ଏହିଦେ
କେବେଳ ମହାଶ୍ଵର ଗୋଟିଏ ଜାତି ଦୋଷତଥିଲା । ଏହି ଦେ
ହିତା ପରିବାରର ମଧ୍ୟ ଏହି କମାଳାବଳେ ଥାଏ ।

ବ୍ୟାପକ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା ଏବଂ କାନ୍ଦିଲା କାନ୍ଦିଲା
ମନ୍ଦିରମାରୁ ଯୋଗିଛନ୍ତି କାନ୍ଦିଲାପ୍ରକାଶ ମହାପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା
ପରମେ କେବଳମାତ୍ର କାନ୍ଦିଲାରୁ କାନ୍ଦିଲାପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା
ଏହି ଚାହାର କାନ୍ଦିଲା ଯୋଗିବିମା ହେବାର ବାଟୁ ହେଲା
କାନ୍ଦିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନର ଏହାର ବାରୁ ହାତ୍ଯକ ଘୋଟ
କିମ୍ବା ମାତ୍ରର କଥା ପଦାର୍ଥର ଏକ ଆଧୀନ ହାତ୍ଯକ
ହାତ୍ଯକର ଏହାଙ୍କ ସଦକେମ୍ବୁଟି ବାରୁ ବିଷୟାଳକ ହାତ୍
କିପରି ଚୋଇପାରିଛି ।

ନରେ କୁତ୍ରଦେଶୀୟ ମାଟିହେଲେ ବୋଇବ କୀ ଯେବେଳ
ବୈଜ୍ୟାଣ ମେହେ ଅପରାଧରେ ବି ୧୦ ମ ହାତୁଗାପର ବନ୍ଦାଳ
ଦେଇଥିବେ । ସେ ଉତ୍ସ୍ଵ କରୁଥିଲେବୁ ବାଢ଼େବେ କରି
ବେ ଏହିବାକ କୁତ୍ରଦେଶୀୟ ବନ୍ଦାଳର ପଦମୁଖେ ଉପାଦା
ଆୟମ ବେ ବର୍ଷା ହେଉ ଥାଏ ପାଇ ହେବା କିମ୍ବା
ମୁଦେଇଗାର ମର ବିଭାଗୀ ଉତ୍ସାହ ମର ବିଭାଗୀ
ସୁଦ୍ଧା ଖାଇ କରୁଥିଲେବେ ମରିଥିବ କର । ମାତ୍ର ମୁହଁ
ବନ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ବୀଠେ ଅଜାତ ହୋଇ ପାରିବ ।
ଅଜାତ ପ୍ରତି ଏବୁ ତେବେଳ ଅଦ୍ୟାତର ଜାତି ଗ୍ରାମ
ମୁକ୍ତିକ ଅନ୍ତରେ ବୁଝି ଦିବି । ଏକତ ସୂଦେବଚକଳ କାମ
କ୍ରୂତ ଅଛେବ ତେବେଳପାଇଁ ସମ୍ମ ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରକୁ ଦେ
ପେଇଥିବ ସମ୍ମ ହିତ କରା ହାତୀ । ଦୂରର କଣ୍ଠ ମାତ୍ର
ସେ କାହାର ସମ୍ମଦିନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତନକ ଗୋଟିଏବା
ବାର୍ତ୍ତନକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥିବା ବନ୍ଦମୁଖରେ କରି କରେ
ଯେତି ପରିବାକ ମନ୍ଦିରକୁ ପାଇବା ଶରୀର ବନ୍ଦମୁଖ । ମାତ୍ର
ମନ୍ଦିରକୁ ପାଇବା କାହାରେ ବନ୍ଦମୁଖ ଏକତ ହେବା କଣ୍ଠ କରି
କରି କାହାରେ ବନ୍ଦମୁଖ ।

ବେଳେବେଳେ ଘର୍ମା ଦେଇବେଳେ ହେଲା କିନ୍ତୁ
ପାଦରେଇଲା କରିବ ବା କାହିଁ ହେଲା ପଥିଲା କାହା
ଅଧିକାର ହେଲା କେବଳ ସେଠିମାନଙ୍କ ଦେଇଲା ଅଧିକାର
ଦେଇଲା ଯାଏ ଦେଇଲା ପ୍ରକାଶିତ ଯାଏବୁଲା କିମ୍ବା
ଯାଏବୁଲା ଯର୍ଣ୍ଣିତ ଦେଇଲା କିମ୍ବା ଯାଏବୁଲା କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷୟ କିମ୍ବା ଯଦୀ ଯଦୀ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କରୁଥାଏ ଶୁଣୁଥିବାକୁ ବନ୍ଦିବାର ଦରତ ପାଇସନ
ମେଲୁ ୩ ୧୦୦ ଲାଟାଟ ଦେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।—ଦାନକ
ଭୂଷଣ ହୋଇଥିବା ।

ମୁହଁରବ କୁଟୁମ୍ବ ଦେବାନ୍ତ ଶେଷାଦ୍ଵ ଅସର ଏହି
ପଦମଣଗୀଳ ଦେବାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କାମ ଶର୍ଚ୍ଛିଲେବେ । ସେ
ପଦମଣବ ଦେବାନ୍ତ କାମ କରିଛି । ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁଠିତ ଓ
ବର୍ତ୍ତକରିବାରେଇ ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବର ଅବଦଗାୟ ହୋଇ
ଦିବାର ବିଧି କୃତ ।

ତଥା ଦେଖାଯି ଅଟେମରିବ ବସା ପିତାଙ୍କ ଓ ସିଦ୍ଧ
ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗରେ ମାତ୍ର ନିର୍ଭାବ ହୁଏ ।—ସବୁରେ
କର୍ତ୍ତା ଉଚ୍ଛବିଲୁଗେ ହେଉଥିବାର କେହା ? କହନ୍ତି ।

ତୀର ଓ କାଳି ମଧ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷାରେ ଏହାର ଦେଖିବାକୁ କାପକାମାତ୍ରେ କାହାକୁ ନମ୍ବର୍ଟିଙ୍ଗ ଓ ତତ୍କାଲିମାତ୍ରେ ବାଇବ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବାକୁ ।

ନୟାସୁରତାରେ ଆମ ଏହି ଅଳ୍ପ ରଥକ ହୋଇଛି
ବଥକୁ ତେବିକିଷ୍ଟ ଲେଖିଥିଲୁଗା ସେ ସକଳ ଏହି ମନ୍ଦିରା
କେ ଏହିର ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବଳ ହୋଇଥିବାର କେବଳ ବୟବେ
ଧ୍ୟାନାୟ ବାକୀ ତେବାକୁ ମେହକିରମାନେ ଆବେଦନ
ଦେଇଛନ୍ତି । ପଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏ ସମ୍ବଳ ଅପରିଷ୍ଠ ପରିମା
ଣରେ ହୋଇଥିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହିରେ ସେଇ ଦୃଷ୍ଟି ହେବାର
ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।

ପାଦି ଏହା କାନ୍ଧମୟ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ କବି ପଠାଏ
କରିବ ମାତ୍ର ତାଣ୍ଡ ପଥ ସଫଳ ଏ ଏହା ସମୟରେ
ଶୋଭିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଶୋଭାକୁ ଜାଗରୁ ହେତୀ ସୁଭାବ ଓ
ଆନନ୍ଦରେ ଯେବେଳାକୁ କୁଟିଲେଖ କଲେ । ୧୦ ଏ ଅଧିରେ
ଦିଗନ୍ତ ଦିଶାର ତୁମ ବାହାର ବର ହୃଦୟ ମାତ୍ର ପକାଇ
କାହାରେ କାହାରେ ତେଣୁ ତେଣୁ ମାତ୍ର ପକାଇବ । ତ୍ୟରେ କବି
ମାରଖାତ କି ଦେଖି ତାକୁ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ପକାଇବ । ଅବସେ
ତ୍ରେତା ଜମେ ଜୟେଷ୍ଠ ମାତ୍ରରେ ତାହା ମୁଦ୍ରରେ ବକ୍ତାଗାତ୍ର
ଯେତାକୁ ସେ ମୂଲ୍ୟରେ ପଢ଼ିବା ଓ ତାହାଠାର ସମୟରେ
ତୁମ୍ଭ ଆପଣିହେଲେ — ଏ ପଠାମ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ହେଲୁ
କାହିଁ ପଞ୍ଚକୁ ଫେର ଆସିଥିବା । କର୍ତ୍ତା ତଳ ଓ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେଲୁ ।

ପାତା ହେଉ ଦୁଇ କଷା ଦିବାଟ ସବୁରେ ପ୍ରକାଶ ଥାଏନ
ଦେବଦୂତଙ୍କ ଦେଖିଯାଏ । ସେମାନେ ଚାଲେ ଉଠୁଳେକର
ଦୟା ଦେବଦୂତ ଦେ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମ ପଦକ୍ଷେପ କର ଦିଲେ
ଦୁଇ କଷାପଞ୍ଜ ଓ ମର-ମାରେ ମନ୍ଦୁରେ ଦେବଦୂତ କରିବେ
ମନ୍ଦୁରେ ଉପରିବଳଠାରୀ ଏବଂ କିମ୍ବା କରିବେ ମନ୍ଦୁରେ ଦେବଦୂତ
କରିବେ, ତେଣୁମା କଷାରେ ଦେବଦୂତମାର ଗ୍ରହ ଦେବ,
ତାପ ଦେଖଗଲା ରହି ଦିବାଟ ଶାପରେ କଲେ ୫ ୧୦୦ କି
ମୀଟିଲୁକାର ପାଦକ । ଶାପରେ ଅରୁପଦକ କରୁଥିଲା ଏହିକି
କୋଣୀୟ ବାଲଦିନଙ୍କ ପାହାଟ ଉପରିପରା କା ବଦିମାତ୍ର
ରହି, କି ଅନ୍ତର ଖେଲ ମାତ୍ରାର ଦେଇଲେ ତାହାକୁ ତ ମାତ୍ରା
ପୁରୁଷର ମିଳକ ଏହି ପ୍ରଦେଶ ବାନନଧିବାର ବିବାହ
ଆସିର ଆହାର ନିମିତ୍ତ କରିଯାଇବ ଦେଇ ୫ ୧୦୦୦କି
ମାତ୍ରାର ଦେବଦୂତ ପ୍ରଦେଶ ହାତୁଛି ।

ଦେଖିବ ପଢ଼ାଇବ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ହୀନରେ
ଏହି ବିଧବାଦାତି ଚୋଇବାରୁଣ୍ୟ । ଯାହା ଜାଗରେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଥିଲା ତ । ଆଜି ଉଠେ ଦୂର
କାମ ଯାତିବିଦ୍ୱାରା ଏ ବିଶାଖ ହନ୍ତୁମୁଖ୍ୟାବୀ ସମ୍ମାନ
କରାଯାଇଛା ।

କହିଲା ଉଦ୍‌ଧରଣୀରୁ ଯେଉଁ ତପସ୍ୟାତିନ ନମ୍ବର
ଢୋଇଅଛି ଗହିରେ କହୁଛି କଳରେ ମେଲେଇସ୍ଥାଇ
ଦେଖିମାକ ଅବେଳା ହେବାର ସମ୍ବାଦ ନୀଳଙ୍ଗାଛି । ସୁଶର
ଦଶ୍ୟ ।

ବନ୍ଦାଇସର କଣେ ଜେନୋଗା ପତ୍ରିତ ଶ୍ରାନ୍ତଗାସ ଶାହୀ
ଦିଲ୍ଲିଆ ସମ୍ରତ ୧୯୫୦ ରେ ଭାରତରେ ଉତ୍ସାହିତ ଦୁର୍ଗମ
ପଦମାର ଉଦ୍‌ଘାଟନା କରିଛନ୍ତି ।

ପରିବାସକୁ ରେ ଲେଖନ ଥାଇଲୁ ଯେ ଉତ୍ତରାଧିକ୍ରମରେ
ତଥେଟରେ ୩୦୦୦୦୦ ମୂଳ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ । ମାତ୍ର କବଳିରେ
ସହୀୟତା କରିବାରେ ୧୫୦୦୦୦୦, ଉପିଷ୍ଠାରେ
୨୦୦୦୦୦ ଘୋଷା, ଉତ୍ତରାଧିକ୍ରମରେ
୩୦୦୦୦୦ ଅଛି, ଅନ୍ତେକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ
ରେ ୮୦୦୦୦୦ ମେଘା ଲୁହର, ବୁଦ୍ଧିମୁଖ କଣ୍ଠୀୟ
ରେ ୮୦୦୦୦୦ ଉତ୍ତରାଧିକ୍ରମରେ କଣ୍ଠୀୟ ମେଘାଅବଶ୍ୟକ ।
ମାତ୍ର ୩୦୦୦୦୦ ବୁଦ୍ଧି ଅବଶ୍ୟକ । ସୁଅମରେ ଗାନ୍ଧି
ବୌଦ୍ଧିତାରେ କେବେ କାହିଁ । କାରତରେ ହେଉ,
ଅବସ୍ଥା ମାତ୍ର ଅପ୍ରକାରେ ୧୫୦୦୦୦ ଓ ମେହିକାରେ
୨୦୦୦୦ ।

ଶେଷାବ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନକୁ କରିବା ନମିର ବର୍ଜିମାନ
ସୁଧେବ ବସନ୍ତମାଳୟରେ କରେ ତାରଗେହକ ନିୟମ୍‌
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଶୂନ୍ୟାବ୍ୟ ସେ ଏମଙ୍କ ଭାବରେ ଆଗାମୀ
ମର ମାତ୍ରକ ସଂତୋଷ ଭାବରେ ନମିର କରେ ଶିଖମନ୍ଦା
ଓ ଚାହିଁ ଏହି ରଣ୍ଟିକା ନପାର ହେବେ ।

ବିଜ୍ଞାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କଣେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ପରି ସୁରକ୍ଷା ବିଷୟ କରିବାର ବନ୍ଦରମ୍ଭରେ ଆବେଦନ
କରିବା କାହାର ସହାଯାତ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ଭାବେ ମେଲ ହୋଇ
ଥିଲେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପରିପାଇ ।

ନାହିଁଲା କାଟରେ ମୋହନସ୍ତର ଦୂଢ଼ ମୋହନକା
ନମିତକ ୨୨୨୦ ଲା ଠାଙ୍କ କରିଥିଲା ରେଣ୍ଡ ନଟ
ଆହେବ ସପଦାଧିକାର ଖେଳିଛୁ ଖରବାବ ଦେଇଥିଲା
ଏ ହାଜି ଅନ୍ତରେରାଯା ।

କୁଣ୍ଡଳାରୀଙ୍କ ପୁରୁଷ ସେ କଥ ଏକ ମହୋତ୍ସମ୍ପଦ ଶାପ ବନ୍ଦର ପାଇଁ ଦିବ୍ଯ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାମିକ ବନ୍ଦର ଏବଂ ସେ ସମ୍ମରଣର ବନ୍ଦର ମହିଳା ସମେତ ଏକ ବନ୍ଦରଙ୍ଗ — ପ୍ରମାଣିତ ଏହା ଅନୁମାନକୁଟିଲା କରିବାର ହେଲା କରିବାର ଏହାର ହେଲା କରିବାର ।

କୁଳାଙ୍କର ମହାବିତା ମାନ୍ଦିଲାଜ କଣକାଖାର ଗପି
ଏକ ଶୋଇଥ ହାତା ମାତ୍ର କମନେ । ଦୟାକ ଦୟାକ
ଏ ହାତାକୁ ଦୂରପଦାରେ ମାରିବିଛନ୍ତି ଏବଂ କା ଫର୍ଦ୍ଦିବ
କା ଏବେ ଶୁଭାବ୍ୟ ଅଛି ମାତ୍ର ହୋଇ ନ ପାଇବା ଦୃଢ଼ି
ର ଜନସାଧନ ନିର୍ମିତ କମନେ ସବଳ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଲ୍ୟାନେ ଯେବୁକୁ ହାତରେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିବରନେ ଦୂର
କା ପଞ୍ଚାକ ହୋଇଥିଲା । ୩୭ ଉତ୍ତମ ।

ଅମେରିକା କିମ୍ବା ଏବିଜନ୍‌କ କ୍ଲିନ୍‌କ ସାହେବ ଯାଥା
ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଧୂମକେଡ଼ି ଲାଗି ଥାଇ ବିଷ ଏ ହୁଏ ଏବଂ
ଅତିବାର ଛାଇ କିମ୍ବା ହରିମହିଳା । ତାଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରତିକି
ବନ୍ଦ ଥାଇ ସବ୍ବା ଆଜି ଲାଗି ମାନନ ହୁଇବେ ଏହି ।

କରନ୍ତମାନ ତା ୧୯ ଦିନରେ ସେଇଁ ରୟାଜିତ ହେତୁ
ଦୁଃଖର କଥାଥିବ ଗାହା ଅବରୁଁ ଘୋଷ ହେଉ ଥାଇଲୁ-
ଏ ଅଶ୍ଵେମାନେ ଗାହା ଅନୁମାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୁଁ ଗାହା ସଂଧାରୀ
ବ୍ୟକ୍ତିବାନେ ଅଣିବ । ସେଠିକି ଅଶ୍ଵେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ
ଫଳ ଅଛି । ଅହାର କେବଳ କିମ୍ବା ମେଘାକୁ ବିଦା ।

CORRESPONDENCE.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA
SIE,

Referring to correspondence of
Argumentum ad hominem appeared
in your journal of the 10th instant,
I beg to state the following few lines
which you will kindly give publicity to:

From tenor of the correspondence I understand that an advertisement was published for filling up of the Mourbhanj second Clerkship in the office of the Superintendent of Tributary Mehals, but to my best recollection I say that no such advertisement was inserted in your paper, nor placarded in conspicuous places of the town. I remember it well, Mr. Editor, that there was published a notice inviting graduated and undergraduate candidates for a clerkship on salary Rs. 20 a month lying vacant in the office of the Superintendent of Tributary Mehals, and not for the Mourbhanj second clerkship. The Superintendent in accordance with his tone of justice was right in bestowing the former appointment upon a candidate who passed successfully the Calcutta University Entrance examination and acted temporarily on several occasions in his office for subordinate clerks while on leave. It is rather regretful that a correspondent holding the position of graduate or undergraduate should stigmatise and depreciate the value of your journal existing for about two decades by furnishing misinformation than your inserting such official advertisements referred to in last paragraph of the correspondence.

The man, whom the Superintendent elected for the Mourbhanj clerkship not even an undergraduate. Although, in fact, he possesses very poor and meagre knowledge in English, he is well up in making fair copies with good and neat handwriting which is chiefly required of the underlings in English offices. I think that the correspondent is totally ignorant of

the practice of filling appointments in Secretariat offices of the Governments of India and Bengal. In the copying establishments of these offices, the posts, when vacant, are conferred on those who write good hands without any special consideration to their extent of education, as their duty is to copy out letters, memoranda, minutes, resolutions, circulars &c. and not to draw them up. Last year Mr. MACKENZIE, Secretary to the Government of India introduced a system of clerical examination in the secretariat for selection of candidates for appointment to the upper and lower grade clerkships prescribing distinctly subjects of examination. Will any of your readers or your *argumentum ad hominem* take trouble to explain the cause of introducing such a system of examination, while numerous graduates can easily be had in the Metropolitan town? The duty of the second clerk of the Mourbhaj Court of Wards is simply to copy out letters, returns &c., and this is the reason why our Superintendent gave preference to him who writes a good and legible hand.

It is clearly evident from the interrogatory. "If the claims of the graduates.....high education to our children?" that our British Government gives us high education to drive quills in its offices, but this is not the noble end of high education imparted in our schools and colleges. If that be the sole object, your correspondent need not send his children thither for such an education. Rs. 30 and 20 are not the remuneration commensurate with labor and trouble our high educationists undergo during their scholastic career. Under the circumstances it would be better for them if they pursue such callings as will bring in lucrative resources of earning money within their reach. The field opened by the Government for working of the well educated is extensive enough to provide labour

to as many able workers as our Education Department supplies. I therefore beg to say with due deference to the highly educated people that they should not grudge their low-educated brethren in respect of berths of Rs. 20 or 30 which is paltry and insufficient in comparison with their learning. If a young man passing, say, B. A. and M. A. examination resorts to district Courts in quest of drudgery, what is the good of acquiring knowledge in Sciences and Arts. ?

Your *argumentum ad hominem* is likely a graduate or undergraduate and seems to have put in petition for the post in question, but he could not succeed in the appointment through his misfortune. He must not, I pray, sit at home idly on account of his being discouraged by the failure of his attempt. If he has recently left school or college, and if his age does not exceed 25 years, he may prepare for the Thompsonian system of the competitive examination for Deputy Collectorship to be held annually from January, 1885. Here our Government has opened a fresh remunerative field by removing enclosures around it for our work. Let the correspondent try first in our province for the ensuing examination, and if he stands first or second in order of merit, he will undoubtedly pull away the first vacancy of Hakimship. On the other hand, if he does not choose to do so, let him hang about the offices, serve as an honorary apprentice for some months and improve his writing before he aspires for the post of a quill driver.

As regards the concluding paragraph I need not offer any further remarks as your editorial foot-note is pertinent and answers properly the interrogatory. I beg to apologize for my lengthy communiqué—which I fear, will occupy much space of your small paper.

Entick, 2 Yours faithfully,
19-3-83] *Argumentum ad ignoratiom.*

ବ୍ରିଜ୍ଞପଦ ।

ଡେଶ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତର ଗୁରୁତବକାଳୀନ ପ୍ରକାଶକ ।
ବିପ୍ରାଜ ଲୋକଙ୍କର ମେଦିନିକ ବାଲିରେ ଥିବା ସରକାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୁଏ
୧, ୨, ୩, ୪ ଓ ୫ ନମ୍ବର ପ୍ରକଳ୍ପାଳକ ବିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଛି ।
ବେରେଣ୍ଡା ଦେବା ପାରଣ ପ୍ରସ୍ତର ଅନ୍ତର୍ମାଳା
ପରି ୧୮୮୫ ମହିନା ଅପ୍ରେଲମାତ୍ର ଘା ୧୦ ଟଙ୍କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତବକାଳୀନରେ ବିପ୍ରାଜ ମେଦିନି
ପ୍ରକାଶକ ଗୁରୁତବକାଳୀନରେ ।

ଦିଶେଷ ଦ୍ୱାସ୍ୟ—ଅରାମ ଟ ୧୦ କାହିଁ
ବରେଣ୍ଣ କୋଟ ପ୍ରସ୍ତରବଳ ସଙ୍ଗେ ନ ହୁଏଲା
କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତରବଳ ପ୍ରତି ଦ୍ୱାସ୍ୟରେ ନାହିଁ

NOTICE

The power of attorney granted by the undersigned to Ms. A. W. Bellis is cancelled from this date.

Cuttack,
23th Feby.
1883. } J. BULLOCH & CO.

ଶର୍ମୀମେଳ ସିଦ୍ଧାତା ଫେରୁଣ୍ଡିଲକୁ ।
ଏହା ଦୂରଦେଶକେ ଦୟାନାନନ୍ଦ ସବ୍ରଦ୍ଧିରେ
ତେଣୁ ଦୋଷ କରନ୍ତି । ଦୂରଦେଶର ପ୍ରଥାର
ଅନୁଭବୀ ତ କରିବି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲା—
ଦୟାନାନନ୍ଦ ଦୋଷକୁ ପାରିବି ଦୂରଦେଶ
ଦୟାନାନନ୍ଦ ଦୋଷକୁ ପାରିବି ଦୂରଦେଶ
ଦୋଷକୁ ପାରିବି ଦୂରଦେଶ ମିଳାଇଲେ ଯଥା,
ତେଣୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ୮ ପଦ୍ମମୁଖ
କିମ୍ବା । ୯ ପଦ୍ମମୁଖ କିମ୍ବା । ୧୦ ପଦ୍ମମୁଖ

ହିନ୍ଦୁନାଥପାତ୍ରେ କଲେପନ ହସ୍ତାନ୍ତର ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର
ଶ୍ରୀ ମୁଖେଷାର୍ଥ, ଡୋକ୍ଟର ସମ୍ମାନ —

୭୩୬୫ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ	
ଶତ ଦୂର	ଟ ୨୦୮
ଅଧ୍ୟତ୍ତମାର	ଟ ୨୯
ମୁଖ ସର ସହିତ	ଟ ୨୮
ମାତ୍ର କୌଣସି କୋପକ ପେତେ ପୁଅ ଡିଲାଇ	

ବହୁ କି ଏହି ତୀର୍ଥର ଦେଶ ହାତୁଁ ।
ବୃଦ୍ଧି ଓ ଅନୁଯାୟୀ ଦେଶର ରେ ସ୍ଵାତମ ପରିଚୟ
ଦେବ ଏ ଉତ୍ସବ ସମ୍ମାନ କରୋ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ପାତ୍ର କାନ୍ତିକାଳୀ

ପ୍ରକାଶକ ନମ୍ବର ପତ୍ରିକା ପରିଚୟ ପଠାଇବାରୁ ଏହାରୁ

— 1 —

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ପାଠ୍ୟ ଶାଖାରେ ମୁଦ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି ପାଠ୍ୟ ଶାଖା

କେତେ ଦୂରାକ୍ଷରିତା ଯାହାର କଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଛବୀତାରେ

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାଙ୍ଗ ପରିଚୟରେ ୧୯୮୫ ମେ ଶତାବ୍ଦୀରେ

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 workers in a certain industry.

Q D A / G

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ପା ୧୯ ଦିନ ମାତ୍ର ସାର ପକ୍ଷ ୫୦୦ ମରିଥାଏ । ମୁଁ ଦେବ ଓ ୨୦ ଜନଙ୍କ ହେଲାଏ ।

四庫全書

ମୁଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରିମ	ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୫	ଟ ୨୯
ତାଙ୍କମାସିଲ ଟ ୦.୩		ଟ ୧୯

କୁଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ
ଶୋଭା ଟାଙ୍କି ହାଠଠାରେ ଚଳିଥିଲା ସାଥ ତାଙ୍କୁ
ପାଦରେ ମେଲାଗ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତିନି ଗୁର
କଜାର ଝାଁ ଘରୁଷ ସେଠାକୁ ଯାହା ଦେଖି
ଅର୍ଥାତ୍ ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନାର ଶାମସ୍ତନର
ପାଦକ ଅଧିକା ପିତା ଓ ପିତାମହଙ୍କ ପ୍ରାପିତ
ଏହୁ ଯାହାକୁ ଜୀବ ସମାବେଦ ସହିତ ଠାକୁର
ପିତାମହ ଅନ୍ତିମାନ୍ଦ୍ୟ ଭୟକ ମଞ୍ଚରେ ଝାଗି-
ଥାର ଅବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ସମାଦାପତ୍ର ପଠନ
ପରିଚ୍ୟାତ ଦିଶ୍ୟତାରେ ଗୋଟିଏ କଲୁତା କର-
ଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ଭାବା ମନୋ-
ପଥାର ପୂରକ ଶୁଣୁଥିଲେ । ଶାମସ୍ତନାରେ
ନାଥାରଣ ଉନ୍ନତିକର ବହୁତା ପ୍ରଦାନ କର-
ଗୋଟି ବଢ଼ି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅନୁକରଣୀୟ ଅଟମ ।

ବିପ୍ରାକ ଲଙ୍ଘଦର୍ଶି ସାହେବ ଏବଂ ତାହାକ
ମଜୀ ଥର କିନଳଶ ସରବେଅର ସାହେବ କି
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତିପ ବନାଇସ କଟକ ରେ-
ନବାଟ ଜଞ୍ଚିବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟନ୍ତ ହୋଇଥ-
ିଲାନ୍ତି ସେମାନେ କେଉଁଠା ଅନୁର୍ଗତ ଗୋକା-
ଳକା ପରାକ ପାଖରୁ ବୈଶରଣୀ ନନ୍ଦ କୁଳେ
ବାଟ ଦେଖି ଆସୁଥିଲାନ୍ତି ଅଶ୍ଵମା ତା ୧୫ ରଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେନ୍ଦ୍ରାଧାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ
ଏବଂ ଦେଖାଇ ଦାଇଲେବଳ କାଳ କୁଳେ
କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛିବେ । ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ
କୁଳ ଅପ୍ରେର ମାତ୍ର ରେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନଙ୍କ

କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ପାରେ କାରଣ ସେକା-
ମୁରତାରୁ କଟିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ ଏକପ୍ରକାର
ଜୀବନ ହୋଇ ରହିଅଛି, ଅଥବା କିଛି ଦେଖି-
ବାକୁ ଦେବ ଲାହାଁ ।

ଏ ବର୍ଷ ଦୋଳନାଥା ଉପରେ ରେ ଏ
ନଗରରେ ତିନୋଟି ବଡ଼ ମଜଲିସ ଦୋଇଥିଲା
ଗୁନନାଶେଖରରେ ବାବୁ ହିନ୍ଦାଶିଳାଲ ପଣ୍ଡିତ
ଧୀରନା ବରିଶ୍ଵରାଚାରୀ ମଜଲିସ କରିଥିଲେ
ଏହି ସୋଇରେ ନାତବା କାରିଗ କଲିବାରୁ
ଦୂର ପଞ୍ଜା ବାବୁ ଅଜାଇଥିଲେ । କଲିବାର
ବାହିମାଳେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ କି ହେଲେହେଠେ ଏଠାକୁ
ପ୍ରତି ମନ ହୋଇ କି ହୁଲେ ଏହି ସେମାନଙ୍କ
ନାଟ ଦେଖିବାପାଇଁ ବଢ଼ିବ ନୋକ ତୁଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲେ । ବକ୍ଷିବଜାଇର ଧନୀତ୍ୟ ମହା-
ଜନ ବାବୁ ଦୂର୍ଗାପ୍ରସାଦ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଶିବପ୍ରସାଦ
ଦ୍ଵାରା ଦୂର ଧୂଥିବ ମଜଲିସ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଦୂରଥିରେ ଏହି ନଗରାବାସମା ବାରିବର ନାତ
ଦେହିଥିଲ ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ବହୁରୋ-
କଳୁ ଅମ୍ବଳ ହୋଇଥିଲ ଅଧିକତ୍ତୁ ବାବୁ ଶିବ
ପ୍ରସାଦ ଦ୍ଵାରା ପଲଟନର ଲାଂଘଳ ବାଦ୍ୟକା-
ରମାକଳ୍ପ ଅଶାଇ ଭାବାକ ବାଦ୍ୟହାର ନୂରକ
ପ୍ରକାର ଅମୋଦ ଦେଖାଇଥିଲେ । ଠାକୁରଙ୍କ
ମେଲନ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ନୃତ୍ୟ କିମ୍ବା
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ନୂତନ ମିଛଳସିଧାଳକ୍ଷଣ ଆଜନ ସଙ୍କଳରେ
ବଜାରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ବାହାର ବରଣସିର ଭାବ ଏବା ତେଣୁଥି
ମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ ଦେଇ କମିଶନରମାନଙ୍କୁ
ଦେବା ଉଚିତ ଏଥରେ ବମିଶନରମାନଙ୍କର
ସମ୍ମାନ ଦୃଢ଼ି ହେବ ଏବା ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁ
ବାହାର ନେବାର ଅସ୍ଵକ ସୁବିଧା ଦେବା । ଏହି
ଦେବୁ ଅମେରିକାରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା
ଅନୁମୋଦନ କରୁଁ । ଏବା ତେଣୁଥିରମାନଙ୍କ
ହାତରେ ବର୍ମଗୁରୁ ନିୟୋଗର ଭାବ ରହିଲେ
ସମୟରେ ଯେପରି ଅନ୍ତର୍ଭାବର ସମ୍ମାନ
ବକା ଭାବର ଭାବାକରଣ ଅମେରିକାରେ ଏହି
ନଗରରେ ପ୍ରତିଧିକରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଅମୁମାନଙ୍କ ଭାବ-
ସତେଣୁଥିରମାନ ମାନଙ୍କ ସାହେବ ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ
ବିଶ୍ୱମାଳା ବିନାଦୋଷରେ ବାହାର କରିଦେଇ
ଏମନ୍ତ ନେବା ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଯେ ସେ ବାହାର
ଅନ୍ତରେ ଧୂଳ ଦେଇ ମିଛଳସିଧାଳ ଟଙ୍କା ଅତି-
ସାହି କଲା ଏବା ବାହା ଭାବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା କଷ୍ଟମୂଳରେ
ଅବସ୍ଥା ସବସାଧାରଣାକ ମନ ମାନ ନାହିଁ ।
ଏହିତ ସଦର କରିଥାର କଥା ନଗର ସଂସାର
ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍କଳିତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଏହିପରି ସମୟରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ନେବା ନିୟୁକ୍ତ
ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ବାଲୁ । ଏଥାହ କାଣ୍ଡ
ବିବାହର କରିବା ଉଚିତ ଏବା କମିଶନରଙ୍କ ଅଧି-

ବାର ଦୟା ଗଲେ ତଥା ଅନ୍ୟାୟାସରେ ହୋଇ
ପାଇବ ।

ବାନେଶ୍ଵରାରେ ନାଲ ଖୋଲାଇ କାଷ୍ଟି
ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ସରଜାସ ବାରଖାନା
କର ସୁଧିତ ହୋଇଥିଲା । ସରଜା ମିଳିବନ
ସାହେବ ସେହି କାରଖାନାର ସ୍ପର୍ଶରେଣ୍ଡ୍ରାଜ୍ଞା
ଦିଲ୍ଲିଲ ବର୍ଷରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଲୋକ-
ନାଥ ଦିଇ ନାମରେ ଏକ ବିଦ୍ୱି ଏହି ସ୍ପର୍ଶ-
ରେଣ୍ଡ୍ରାଜ୍ଞା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପୁଅ ନାମରେ ସେଠା
ପଢ଼ିବାକୁ ଅଦାଳତରେ ଏହି ନାଲସ କର
ଅଛି କି ଚଳିବ ଚେତ୍ତମାସ ଦି ୨ ନ ସକାଳ-
ବେଳେ ସେ ଦିଲ୍ଲି କାରଖାନା ସମୁଖରେ କା-
ହାର ସମ୍ବାଦେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଦେବୁଥିଲା ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ମୃଦୁଲମାନେ ତାହା ନିକଟରୁ ଅଧି
କ୍ରମ ଓ ଶୈଳବାତରେ ଅନେକ ପ୍ରଦାର
କଲା ଉପରୁ ତାହାଙ୍କ ପରମତା କରି ବାଜ
ଗୋଟିଏବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନା ଅବ ଜଳରେ
କଥିବ ବରିଲେ ଓ ତାହାର ହର୍ମୀପତି ପଲ୍ଲ
ସରେଇ ତୁଳବେବାରୁ ସ୍ପର୍ଶର୍ଥକ୍ଷମ୍ଭ୍ରମ୍ଭେତ୍ତା
ମେତାକୁ ଯାଇ ତାହାକୁ ମୁକୁଳାର ଅଭିଲେ
ମୋକଦମା ଦୃଷ୍ଟିଥରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତା
ରାନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଗ୍ନମଧ୍ୟରେ ଅଛି
କଥିତ ଦ୍ଵାରା ଏହି ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଏଥୁ
ପୂର୍ବେ ଦୂର କିନ ନମ୍ବର ଏହିପରି ମୋକଦମା
ଦୋଷଥିଲା ଏବଂ ଦୂର କିନ ଟଙ୍କା ଲେଖିଏ
ଜମାନା ଦେଇଥିଲା । ସୁଧି ତାହାଙ୍କ ନାମ-
ରେ ମୋକଦମା ହେବାରୁ ସେ ନଗରରେ
ଏଥର ଗ୍ରାମ ଚର୍ଚା ଇଣିଥିଲା ଏବଂ ସ୍ପର୍ଶର୍ଥକ୍ଷମ
ଦ୍ଵାରା ତଦାରକ ହେବାର ଅଶା ନ ଦେଖି
ଫରିଯାଦ ସ୍ପର୍ଶ କାଳରୁ ମୋକଦମାକୁ ତାହା-
ର କର ନେବା ସକାଗେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ
ଅଛି । ଅମେମାନେ ସ୍ଥାନାୟ ହାତମଙ୍କୁ ଅନୁ-
ରେଖ କରୁଥିଲୁଁ, ଏହି ମୁକୁତର ମୋକଦ-
ମାର ସମ୍ମାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ବିଗ୍ରହ ସନ୍ଧରେ
ପ୍ରେସ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ।

ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷତ୍ର ।

ମୟୁରିହଙ୍କର ଦିଲ୍ଲାତାମାନେ ଆପଣା
ନନୋଭଥ ସିନ କରିବା ଲଗି ସାମାଜିକ ଚେଷ୍ଟା
କର ନାହାନ୍ତି । ଅମେରିକାରେ ପନେ କରିଥିଲୁ
ଦେଇନେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଗବର୍ଣ୍ମମେଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ
ନାହିଁ ହେବେ ବିଦ୍ୟା ଭାବା ନାହିଁ । ସବାକି

ପ୍ରମନକରେ ପାଠ କଲୁଁ ସେ ସେମାନେ
ପାରିଷେଷ୍ଟ ସାହର ଜଣେ ସହ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର
ଡେନେଲ ସାହେବଙ୍କ ଘୋଗେ ଅପଣା ଶାସ୍ତ୍ରର
ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ । ଡେନେଲ
ସାହେବ ଭାବତବର୍ଷର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ କଳ
ସେ ଭାବତବାହିଲେ ଦୁଃଖ ସାହରେ ଉପସ୍ଥିତ
କରିବାରୁ ସବ୍ୟା ତୁରୁର । ସଜ୍ଜାମାନ ଦୂଃଖ
ଭାବାକ କର୍ମଗୋଚର ଦେବାରୁ ସେ କିମ୍ବାର
ଭାବତବର୍ଷୀୟ ଅଶ୍ଵର ସେତେଷ୍ଟଶକ୍ରୁ ସେ ବିଷୟ-
ରେ ପ୍ରଥମ କଲେ ଏବ ଅଶ୍ଵର ସେତେଷ୍ଟଶା
ତିର୍ହିର ଭଦ୍ର ଦେଲେ ତ କଞ୍ଚିତ୍ମାନ
ଦିବାଦପତ୍ରରେ ମୟୁରହଞ୍ଜ ବିଷୟରେ ସାହା
ଲେଖା ଥିଲା ସେ ଭାବା ପରିଅଛନ୍ତି । କେ
ଲେଖାରୁ କଣ୍ଠାସାବ କ ମୟୁରହଞ୍ଜର ସହା
ଗୋଟିଏ ଦୂରବର୍ଷ ବିଷୟର ଭାବାଳଗ ସନ୍ତୁକ୍ତ
ରଜି ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ପାଖରଣ କିମ୍ବନ୍ଦ୍ରାରେ
ଉଚ୍ଚ କଟ୍ଟାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦାଦ ସକାଗେ କାବ୍ୟ-
ମେଳ୍ପ ସାମୟିକ ବନ୍ଦେ ବସ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଭାବାଙ୍କର କଣ୍ଠାସାବ ସେ କରିବୁମେଳ୍ପ ଉତ୍ତର୍ପ୍ତୀ
ସକଳ ବିଷୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ
କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବା ଭିତର ଜୀବ କରିଥିଲୁକୁ
ସେପଞ୍ଜ କରିଥିଲୁକୁ ମତରଂ ତହିଁରେ ହସ୍ତମେ-
ଧ କରିବାର ପ୍ରୟୋକନ ନାହିଁ । ସହ୍ୟତି କ
ଏହିକୁଷେ ସଜ୍ଜାମାନଙ୍କର ଅଶା ବିଷୟ
ଦେଲ କଥାର ସେମାନେ ସାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେବୁ କରି ଦେଖିଲେ ଏଥିରେ ଭାବାଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଛି । ଗାଁତ ଫଳ ଲାଭ କରିବା
ସମସ୍ତଙ୍କ କିପାଳରେ ଗଟଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିତମ ଓ ଯହ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ । ଆମେମାନେ ଅଶା କରୁଥିଲୁ
ଏଥର ସଜ୍ଜାମାନାନେ ପନ୍ଦ୍ରାଷ ପୂର୍ବକ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପେଇ ଅବି ଅପଣା ନିମ୍ନମିଳି କାର୍ଯ୍ୟ
ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବେ ଏବ ଭାବୁମ୍ଭ ଦେଖା-
ଇବ ସେ ସେମନ୍ତ ଦୁଇ ଭାବା ଅଳ୍ପକରିତ ମନ
କଷ୍ଟକୁ ଦମନ କରିବାରୁ କିନ୍ତୁ ପ ଦୁଇ ଅଟଙ୍ଗ
ବାସ୍ତବରେ ଏଥିରେ ଅଥବା ପୁରଣାର୍ଥ ଥାଏ ।

ଗୋଟିଏ ଶୁଭତର ମୋହନୀ ।

ବାଲେଖର ଜିଲ୍ଲାରେ ଦୟୋତି ଶ୍ରୀ ପାଞ୍ଚ-
ଜବାଖ ମୋହମ୍ମଦ କୋଇଅଛି ଏହି ସେହି ମୋ-
ହକମାମାକ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାକତିଭୁତୀଯାଙ୍କ କେବା କାରଣ
ହାଇକୋର୍ଟରେ ପେଟ୍ ଆବେଦନ ହୋଇଅଛି

ରହିଲୁ ନଗାଯାଏ ସେଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବିଡ଼ିଲ
ସାହେବଙ୍କ ଏବଂ ଶ୍ଵର କି ତହିଁ ନାମ ଏହି
ଏ ବିତନ ଅଟଳ ବୋଣ୍ଡା ଦେଲାଲର ତୁମ୍ଭାକୁଠାଳୀ
କରି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତୁମଲାଲସିଂହ ନାମରେ
ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ପାହାର ଅଖିଲ ଲହୁକୁଳ ଏବଂ
ଏକାଚୁଆଖ ଥିଲେ । ଏହି ବିତନ ସାହେବ
ତୁମଲାଲ ଉପରେ ତହବଳ ତ୍ୟାରଧର ମନେ
ବିତନ କି ୧୯୧୫ ଶତାବ୍ଦୀ ସଙ୍ଗେ ଏକଦିନ
ପାହା ଧରିବାର ସହି ରହିବା ପରିବୁ
ଦେଇପରି ତହାର ହେଁବାକ ପଢ଼ି ନଗନ୍ତା
ଟଙ୍କା ଘୋଡ଼ା ଗେରୁ ଲଜ୍ଜାଦି ଆପଣା ବଜାର
କାରୁ ବୋହୁ ଅଣିରେ ଏବଂ ୨ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାହାର ଅଟଳ ରଖି ଟଙ୍କାର ପାଇଦା ବିଲେ
ବିହି ଟଙ୍କା କି ନିଳାଗାରୁ ବିତନ ସାହେବ
ଆପଣା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟେ ତୁମାରୁ ମୋହାରିଲୁ, ତିଟି
ନେତ୍ରି ଅଖାଳ ପାହାର ସାମାଜରେ ଆସିଲା
ବଜାରାକୁ ତୁମଲାଲର ତହାର ଟଙ୍କା ତଳବ
ବିଲେ ଏବଂ ଟଙ୍କା କି ଦେଲେ ଦାକିରାକୁ
ପଠାଇବେ କୋର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଧମାରାରେ
ତୁମଲାଲ କିମ୍ବା ଟଙ୍କା ଆଜ ଯାଇ କି ଥିବାର
ଓ ହେଁବାବ ବଜାର ଦେବେ ତାହା ଦେବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାର ବିହି । ଏହି ଯେତେ କି କିମ୍ବା
ମମ୍ବାରେ ଏ କର୍ମ ହେଲା ତେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ଆଦେଶମରେ ଭାବାକ ଲାଇ କଷାଯାଇ ଫୌଲି-
କଦାଳ ମାଲିଶ କରିବାରେ ତୁମଲାଲ ତୁମାରି
କିମ୍ବା ଗରିପ୍ରାର ହୋଇ ହେଁପୁଣ୍ଡ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ-
କି ନିକଟକୁ ବିଶ୍ଵର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେରଣ ହେଲା
ଏବଂ ଯାମିକରେ ଖଲପ ପାଇ କିତନ ସାହେବ
ନାମରେ ଅଳ୍ପାପ୍ତ କରିବ ଦେଇ ରହିବାରି
ଅର୍ଥଯୋଗ କଲା । ତେଣୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏ
ମୋହାରି ମୁଖ୍ୟମାରୁ ମମତା ବଜାର ଥିବାକୁ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ହେବେ-
ବେଳେ କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ କିଛି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କମିଶର ଏବଂ
ବଜାରା ଗର୍ଭମେତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ତାର ନବାଚ
ସାମାଗ୍ରୀ ହେଲା ଏବଂ ତୁମଲାଲ ମଧ୍ୟ ପାଇ
ମହାବ ପଠାଇବାରୁ ମୋହାରି ମୁକାକୁରାରୁ
କରିରହିମିତି ପ୍ରେରଣ ହେବ ବୋଇ
କମିଶରସାହେବ ରହିବ ଦେବେ । ଏହି
ମମ୍ବାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ମୋହା-
ରିମାନ ବିନ୍ଦୁଖର ଜେମ୍ପ୍ଟୋ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଜନନ୍ତ
ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଶ୍ଵର ନିମିତ୍ତ ଧରାଇଲେ
ଏବଂ ନିକଟ ସାହେବ ବିନ୍ଦୁଖର କିମ୍ବା

ଦେବତାର ଜ୍ଞାନ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଅପିଜେବିଟ
ହୋଇଥାଏ । ଦୂର ଶୈଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବାର
ଦେସାକ ଟଙ୍କା ଗୋଡ଼ା ରେଣ୍ଡାବ ପୁଲିସ ଜମା
ହେବା ଲାଗି ଚନ୍ଦଳାଲ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ମାତ୍ର
ତହଁରେ କିଛି ହୁକୁମ ହୋଇ ନାହିଁ । ଚନ୍ଦଳାଲ
ଆହୁର କହଇ ବ ସେ କାଗଜପତ୍ର ନା-
ହିଲ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ମାତ୍ର ସେ ସମସ୍ତ ଧାର
କାହିଁ । ସେ ଆହୁର କହିଥାଏ ବ ବାଲେଖ-
ରରେ ଏକଜଣ ମାତ୍ର ଉକ୍ତାର ଅଛି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
ସରକାର ଉକ୍ତାର ଏବ ବିଜନ୍ ସାହେବ ଭା-
ଦାରୁ ଥରତାରୁ ନିୟମିତ କରିଥାଇଲା ଥର
ମୁଲ୍କାରମାନେ ଭାବାର ମୋକଦମା ଗ୍ରହଣ
କରିବାରୁ ଅନ୍ତରକାର କଲେ । ଏହି ସବୁ କଥା
ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ବ କାରଣ ମୋକଦମା
ଅନ୍ୟ ହାକମ ପାଖକୁ ବଦଳ ହୋଇ ନ ଯିବ
ତହଁର କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ସକାଶେ ଗ୍ରାୟନ୍ତି
କିଜନ୍ ସାହେବ ଏବ ପବଲିକ ପ୍ରସିକ୍ରୀ-
ଟରକ ଉପରେ ହାଇକୋର୍ ଅବେଶ ପ୍ରଚ୍ଛର
କରିଥାଇଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉପର ଲିଖିଛି ବିବରଣୀଟି
କ୍ରାନ୍ତି ପବଲିକ ପେନ୍ସନ୍‌କ୍ଲୁ ଉଦ୍ଦୂତ କର
ପାଠ୍ୟମନ୍‌ଦଳ୍କୁ ଜଣାଇଲୁ । ହାଇକୋର୍ଟ କି
ହିମ୍ବର କରିବେ ଭାବାସଥା ସମୟରେ ଜଣାଇଲୁ । ସମ୍ବଲ ମୋହଦମା ସମ୍ବର୍କରେ କୌଣସି
ମହାମର ପ୍ରକାଶ କର ନ ପାରୁ । ମହା ବଡ଼
ଆଧୁର୍ୟର ବିଷୟ ସେ ଏତେ କାହା ହୋଇ
ଗଲ ବାଲେସବରେ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ସମାଦିଷ୍ଟ
ଆଇଁ, ଏଥର କୌଣସି ବିବରଣ ଏଠାରେ
ଛେହ ଜାଣି ପାଇଲେ କାହିଁ । ଇହକର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ
ଅତି ସଂକ୍ଷେପରେ ଏଥି ପୂର୍ବେ ଯାଦା
ଲେଖାଖ୍ୟଳ ରହିଲୁ ଏତେ ବଡ଼ ବୁଝିବା
ମୋହଦମାନ ହୋଇଥାର ବୋଲି ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅବୋ ହୁଏ କରିବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ
କି ଥିଲୁ ।

ନୂତନ ମେଉଳିଷିପଳ ଆଇନର
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ।

ଭୁଲ ଦର୍ଶକୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ବାଲେଖର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକ କିଶୋର ଅଥବେଶକରେ
ଏହି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ସମାଜେଚଳା କର ତଳି-
ପ୍ରତପରବର୍ତ୍ତନମାନ ଅବଶ୍ୟକ ଥିବାର ଦିକ୍ଷାନ୍ତ
କରାଯାଇନାହିଁ ।

୩୦ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରକଳଣ—ଏଥରେ କେ

ବଳ ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କମିଶନର ମନୋମାଳ
କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଯା ଯାଇଥାଲା । ଏଥକୁ
ସଜ୍ଜର ବିବେଚନାରେ ସେହି ଶ୍ରୀମାନେ ମିଛି-
କରିପାଇଛି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପରର ମାଲିକ
ଅଟକି ସେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାର ଦେବାର
ତୁଳିବ ।

ଧ୍ୟାନ—ଏଥରେ କିମ୍ବମ ହୋଇଅଛି କ
ପେବେ ନିଷାଚନକାରୀମାନେ ସମୁଦ୍ରାୟ କଲେ-
ଶନର ମନୋମାତ୍ର କରିବାକୁ ଅନ୍ତର ହେବେ
ତେବେ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ପେବେ କମି-
ଶନର ଅବଶୀଳନ ରହିବେ ଗବହୀମେଘ ସେମା-
ନକୁ ନିୟମକୁ କରିବେ । ଏଥକୁ ସବୁ ବୋଲିଲୁ
ଯେ ଏହି ଅବଶୀଳନ କମିଶନରଙ୍କୁ ଗବହୀମେଘ
ନିୟମକୁ ନ କରି ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଥିବା କମି-
ଶନରମାନେ ନିୟମକୁ କରିବେ ।

ଧ୍ୟାନର—ଏଥରେ ନିୟମ ହୋଇଅଛି କି
ଗବଣ୍ଣିମେଘ ବୌଗବି ମିତ୍ରନିଷିଧାଳାଟୀରୁ ନିଷା-
ନ ପ୍ରଣାଳୀରୁ ଅନୁର କରି ପାଇବେ । ସାରା
କିବେଳକାରେ ଏହି ଧ୍ୟାନଟି ଅନ୍ତରେ ଅଟଇ ।
କେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଗବଣ୍ଣିମେଘ ବୌଗବି
ମିତ୍ରନିଷିଧାଳାଟୀ ପ୍ରଭ ଏହି ଅଧିକାର ତଳାଇ
ପାଇବେ ତାହା ହୃଦୟ କରି ଆଜନରେ ଧ୍ୟାନ
କରିବାର ଉଚିତ ।

ଧା ୨୪ ଶ୍ରୀ—କେଉଁ ମିହିଦିପାଲିଟିରେ
କମିଶନରମାନେ ଆପଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୋଜୀତ
କର ପାରିବେ ଏବଂ କେଉଁଠାରେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଖ
ପରାପର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ଏହି ଧାରାରେ ଲେଖା
ନ ସ୍ଥବାରୁ ସବୁ ପ୍ରତ୍ୟାକରିତ କରିଅଛନ୍ତି କି ସେଉଁ
ଠାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଶାଳା ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଦେବ
ହେଠାରେ ମନୋଜୀତ କମିଶନରମାନେ ଅଧିକା
ରମ୍ପର ନିଯୋଗ କରିବେ ।

ଧ୍ୟାନୀ— ମିଶ୍ରକବିଷୟର ଟଙ୍କା ଯେ ସମସ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୁତି ଦେବ ଛାଇଁ ମଧ୍ୟରେ ଚଟି-
ଗର ଜାମିଶ କରିବା କଥା ଘୋଗ ହେବ ।

ଏଣିବ ମିଛନ୍ତିପାଇଟ୍ଟା ଅଧୀନରେ ପୁଲିସ୍
ନ ଥୁବାରୁ କର୍ଯ୍ୟର ବଡ଼ ଅସୁଦ୍ଧା ହେଉଥିଲା
ଏଣ୍ଟକର ମିଛନ୍ତିପଳ ଆଜନ ଘଟଇ ଅପରା-
ଧମାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା କାରଣ ପୁଲିସ୍ ପ୍ରତି
ଆଦେଶ କରିବାର ଅଧିକାର କମିଶନ୍ରମାନଙ୍କ
ଦେବାଶୀର ସତ୍ତା ଅନେକେ କରିଥିଲା ।

କୃତିର ସାହିତ୍ୟ କେତେବୀଳ ହେଲା ଏହି
ପାଣୁ ଲାଗିବ ବିବେଚନା କରୁଥାନ୍ତି ଅବଧି
ଶେଷ ହୋଇଲ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସଜଳ

ବିଷୟ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରୁ ଅଗ୍ରମ
ଦେଲୁଁ କେବଳ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ସ୍ଥିର ହୋଇ
ଅଛି ତହୁଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ କଟକ ସର୍ବ
କେବେବ ବିଷୟରେ ବାଲେସର ସର୍ବ ସଙ୍ଗେ
ଆଜିମ ହୋଇ କାହାନି ।

ବାଲେଖର ସତ୍ତା ସ୍ଥିମାନଙ୍କ କମିଶନର ମନୋମାତ କରିବାର ଅଧିକାର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଛିନ୍ତି ମାତ୍ର କଟକ ସତ୍ତା ଗହିର ବିଶେଷୀ ।
ଆମୁମାନଙ୍କ ବବେଳନାରେ ବାଲେଖର ସତ୍ତାର
ମତ ସଥାର୍ଥ ଅଟଇ । ସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଜୀ-
ବେଶ୍ୟରେ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଜାନା ଉପାୟ ଅବଳା-
ମିଳ ଦେଉଥିଲୁ ଏବଂ ସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଜୀବନ
ଏକାକୀ ବାହ୍ୟମୟ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ସ୍ଵିଭାବ
କରୁଥିଲୁ ସେ ସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଧି-
କାରକୁ ବିହିତ କରିବା ଅସଙ୍ଗତ ବୋଧ ହୁଅର
ବିଶେଷଙ୍କ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅଳେକ ସ୍ଥିତିର
ଅଧିକାରଣୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ-
ପର ସମାଜ ଭାବରେ ଟାଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲୁ ଏବଂ
ଟାଙ୍କୁ ଟକ୍କାର ବ୍ୟପୁରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାର୍ଥ
ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବିତ ରହିଥିଲୁ । ସେମାନଙ୍କ
ଉପରୀ କରିବାର କୌଣସିଯୁନ୍ତି ଆମୁମାନେ
ଆନୁମାନ କରି ପାଇ ନାହିଁ । ବାଲେଖର
ସେମନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ନନ୍ଦରେ ସ୍ଥାନିକୀ କରିପରେ
ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ସେହିପର ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁ-
ବରେ ଭବାରଗା ଦେଖାଇଥିଲୁ । କଟକକା-
ଷିଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ଏହି ସଙ୍କ୍ଷିପ୍ତିଗା ଅବସ୍ଥ ବହୁ-
ରହ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟର ଯେଉଁ ସଂଶୋଧନ ବାଲେ-
ଏଇବିମାକେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କଟକ
ଜହାରେ ବୀକ୍ୟ ହୋଇ ଲାଗିଛି । ଆମ୍ବେମାକେ
ବୋଧକରୁଁ ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟର ବୌଣ୍ୟ ସଂଶୋଧନ
ପ୍ରୟୋଜନ ଲାଗିଛି । ଯେବେ ଲେବେ ଆପଣା
କମିଶନର ମନୋମାତ୍ର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରତର ନ
ଦେବେ ଭେବେ ଘେମିନଙ୍କ ପ୍ରକଳିନ୍ଧକୁ ବେ
ଷମଳା ଦେବାର ବୌଣ୍ୟ କାରଣ ଲାଗି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେହ ଅବଶ୍ୟ ସେଠାରେ ଆପଣା ଅଧ୍ୟ-
କାର ତଳାଇବେ ।

ଥୀବା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ବାଲେଖର ଉଚ୍ଚତ-
ବିର ମନ ଏକା ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ସ୍ମରଣ
ଶ୍ଵର କଣାପାଉଥିଲୁ କି ସେପରିଅନେକ ଅବସ୍ଥା
ଘଟଣା ହୋଇ ପାରେ ଏବଂ ଭାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରିବା କୌଣସିଗୁପେ ସହଜ ନୃତ୍ୟ ସେ
ସ୍ମରଳେ ଗବତ୍ତିମେଘଙ୍କ ବିଜ୍ଞବ ଉପରେ ନିର୍ଭର

କର ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେମନ୍ତ, ଅଛି ସେହିପରି ରଖି
ଦେବାର ତତ୍ତ୍ଵ ।

ଧ୍ୟାନକରେ ମଧ୍ୟ ବାଲେଶ୍ଵର ଓ
କଟକର ମତ ଏବା ହୋଇଥାଏ ଏହି ଧ୍ୟାନରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖାଙ୍କୁ ଅଧୀନ ଅଧିକାର ଦେବା ଉଚିତ
ହୋଇଲାହିଁ ଏବଂ ଏହା ନିଷାଚଳ ପ୍ରଶାନ୍ତିର
ନିର୍ଦ୍ଦିଗା ସହିତ ସଙ୍ଗକ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ
ସର୍ବପରି ନିଯୋଗ ଉପରେ ନିଷାଚଳ
ପ୍ରଥାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ବିଶେଷରୂପେ ନିର୍ବିର
କରଇ । ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ
ବୌଦ୍ଧବିମ୍ବିନ୍ଦୁଶିଖାରୀଙ୍କରେ ବିନିଶନର ମନୋକାର
ଅଧିକାର ଦେବା ଉଚିତ ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ସର୍ବପରି ନିଯୋଗର ଭାବ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି କାରୀତା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାର କଥାକି ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବୋମାନେ କହୁଁ କି ସେହିଠାରେ ଏପରି
ହୋଇଥାଏ ସୋଜେ ମନୋକାରପ୍ରଥା ସଫଳ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ସାହେବ
ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉଚିତ । ବିଶେଷ
ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏକ କୁଳପୂଜା କରି ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ
ନିୟମିତ କରିବେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସର୍ବପରି ନିଯୋ-
ଗର ଭାବ ଅଧିକା ପାଇବେ ରହିବାର କୋଣି
ଯି ପ୍ରଯେତିକିନ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଧ୍ୟାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାନ୍ଦେଖର ସହି
କଳିବ କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ ଥମ୍ବନାଳଙ୍କ ବିବେ-
ଜନାରେ ଭାବୁ ଗାର୍ଯ୍ୟ ମିଛନ୍ତିପାଲିତୀ ଆପଣା
ହାତରେ ଲେଲେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଘ୍ର ପ୍ରତି
ଅବାରଣ ହସ୍ତିଷ୍ଠାପନ କରିବା ହେବ ଏବଂ ଭାବା
କୌଣସି ମତେ ବାଞ୍ଚନୀୟ ନୁହଇ । ବାନ୍ଦେଖର
ସର ସୁରକ୍ଷାକୁ ପେରୁ କମଳା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ବରତ୍ତ ଅମୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଭାବା
ଅଛୁଟୁ ଉପ୍ରୟାକ ଅଟଇ । ସବ୍ୟତି କି ପୁରୁଷ
ଶାଶବ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଅଙ୍ଗ ହେଉ
ଅଛୁ ମାତ୍ର ସୁଲକ୍ଷଣାୟ ଲେବେ ଯେତେପରିକାର
ପ୍ରଗାଢ଼ତ ହେଉଥିଲୁ ତହିଁର ସୀମା ନାହିଁ ।
ପୁରୁଷ ଅଭ୍ୟାସରୁର ଗୁହାର ସକଳ ହଗରେ
ଶୁଣାଯାଏ । କୌଣସିରୁପେ ଏମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟ-
ଭାବ ଜୀବ କରିବାର ବିଚିତ୍ର ପେରୁ କମଳା
ଏମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଲେ ନ କଲେ ଭାବା ଅବଶ୍ୟ
ଦେବାକୁ ଦେବ ମାତ୍ର ମିଛନ୍ତିପାଲ ଅଭ୍ୟାସ
ଲୁହନ ଅପରିଧ ସେପରି ନୁହଇ । କିଶୋରଙ୍କ
ମିଛନ୍ତିପାଲ ଅଭ୍ୟାସ ଏକପ୍ରାକରେ ବିଧ ଅଛୁ
ଓ ଉମିଶନରମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜଳ ଦିନ ଏପ୍ରକାଶ

କୌଣସି ଅପରାଧର ନାଲଙ୍କ ଦେବ ନାହିଁ ।
ପେବେ କମିଶନରମାନେ ପୁଲିସ୍‌କୁ ସେ ସମୟ
ଅପରାଧ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଥବାର ଦେବେ
ତେବେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରସାର ଆବଶ୍ୟକ
ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରଳୈ ଏମନ୍ତ
ସଠିକା ଦେବ ସେ କମିଶନରମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାପନା-
ରରେ ଆସିଲେ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ମାର୍ଜନା ଦେ-
ମାନେ କର ପାରନ୍ତେ ପୁଲିସ୍ ଆଗଠାରୁ ଅପ-
ରାଧିକୁ ଖୁଲାଇ କରିବାକୁବୁ ସେ ଅବଳାଶ
ରହିବ ନାହିଁ ମୁକଳକଥା ଏହିକି କମିଶନରଙ୍କର
ଏ ବିଷୟରେ ପୁଲିସ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାର
ପ୍ରମୋଜନ ନାହିଁ ନିର୍ଭୟେପାଇଛଠିର ଓଡ଼ିବ-
ସିଧ୍ୟର ଜମାଦାର ପଢ଼ିବ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏହିର
ଅପରାଧ ନବାରଣ ଏବଂ ଅପରାଧିକୁ ବର୍ଣ୍ଣି-
ଧାନରେ ଅଣିବା ନିମିତ୍ତ ସଫେଲ୍ୟ ଅଛି ।
ଏହି ନଗରର ପୁଲିସ୍ମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ଜମାଦା-
ର ଯେତେ ଅନନ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଭାବା ଆ-
ମେସାନେ ଅନେକ ଅର ପାଠିମାନଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇ ଥିଲୁ ଏବଂ ଦର୍ଶମନ ଶୁଣିବାବେଳେ ସେହି
ସମୟ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସୁରଖ ଦେବାରୁ ଅଭିନ୍ଦନ
ଖୁବ ଦେଉଅଛି । ଏହି ଅଗଳ ସମ୍ବର୍ଷରେ
ରଜ୍ଜକ ସଙ୍ଗର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଳ୍ପାୟୁ ଏପରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ।

୧୦୭

ପଶୁ ମିତରାଧିକାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ।

ଏ ସ୍ଥାନର ଟାଇନ ଡେଲିମେଇର କାହାରଦାପ୍ରସାଦସରକାର ସହରପୁ ଏକ ଗୁଡ଼ପୁରେ ଅଶ୍ଵପ ଗୁଡ଼ ଥିବାର ଅନୁଷ୍ଠାନକାରକ କର ଏକଦିନ ତୁଳି ଗୁଡ଼ପୁରେ ଦେଖି ପଢ଼ିଲ କେତେକ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଥାପାଦନ ମମଦ କରି ତୁଳି ଗୁଡ଼ ସବୁ ଏଠା ମିଳିଛନ୍ତି ଆରଟ ଜୀବତତେ ରମ୍ଯାନ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉଲଲିମ୍ବନ ସାହେବଙ୍କୁ ଦଳିରକୁ ପଠାଇବାରୁ ଲସତେପ୍ତିରମ୍ଯାନ ସେ ସବୁ ତାକୁ ରଖାବେଳେ କି ନିବଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ତାକୁ ରଖାବେଳେ ତ ପଥାନାକର ପ୍ରକଳିତ ଅଶ୍ଵପ ହିବାର ସାର୍କିଳଟ ଦେଲାକୁ ଜୀବତତେ ରମ୍ଯାନ ତେଅରାନ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦଳିରକୁ ଏଥରେ ଦିଲା କୋଇବାକାମନ୍ତରୁ ଚଠି ଲେଖିଥିଲୁକେ ତ ଆମୁକକର ସ୍ତରାମୁଖିଷ୍ଠା, ସମ୍ମଦ୍ରିବେଳକ ନୀତିପର ତେମ୍ପରମ୍ଯାନ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଶାଖା ସହେ ମହୋଦୟ ଦଳିଯା କାମରେ କବନ୍ଦି

ଚଳାଇବାର ତେଣେ ଆଜୁ ଟାକନ ହେଉଥିଥେ
ର ଶୁଦ୍ଧୀ ପର ମଧ୍ୟରେ ବଳପଢ଼ିକ ପ୍ରକଟିତ
କର ତାହାର ଶୁଦ୍ଧ ଛଠାଇଅଟି ସବାରୁ ଯ-
ବ୍ୟାୟ ଓ ଅବଶ୍ୟକ ଦୂରୀ ଶୁଦ୍ଧଗୁରୁ ଟାକନ
ହେଉଥିଥର ନାମରେ ଲେଖ ମକଳମା ଚଳା-
ଇବା ନିମନ୍ତେ ଅଦେଖ ଦେଲାରୁ ମୁଦ୍ରା
ଛଦନ୍ୟାରେ ବେରିଷ୍ଟିର ନାମରେ ମକଳମା
କରିଥିଲୁ ଯେ ମକଳମା କର୍ତ୍ତମିଳ ସହେତୁ
ପ୍ରଶାସିତ ଦକ୍ଷିଣରେ ଦାବେର ଅଛି । କଥାରେ
ଦାନ ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଏବେ କାହାର
ଚେପ୍ଯାରମ୍ୟାଳ ବରମଜ ଶୁଦ୍ଧ ଯେଳ ବଡ଼ ବା
ରହିବରେ ଦତ୍ତପାତ୍ର । ଚେପ୍ଯାରମ୍ୟାଳକୁ ହରି
ଶୁଦ୍ଧ ସହ କଥା କପାଳିକ ହୋଇ ସମ୍ମରଣି
ଚେପ୍ଯାରମ୍ୟାଳ ଉସ୍ଥିବ ଜାତମ ଜାବାବ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି, ସେ ବହୁ ଅଜନ୍ତୁ କି ମୁଁ ଶୁଦ୍ଧ ଅଣିବ
ସତାଗେ ହୃଦୟ ଦେଇ ନାହିଁ କି ସେ ବିଷୟ
କୁ ଜାଗେ ନାହିଁ ଶୁଦ୍ଧ କଥା ମୁଁ କିନାରେ
ଏବେ ଜ୍ଞାନଚେପ୍ଯାରମ୍ୟାଳ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ
ଦେଇବ ଦେବେ କି କୋଟରେ ଯ୍ୟାହିଁ କି
ବେ ଏହା ଯେଳ ବିଷୟ ମାନାଗରେ ଅଛିଅଛି ।
ଆପଣ ପ୍ରଧାନ କଣ୍ଠରେତାଙ୍କ ନ ହର ସବୁ
ଦେବଳ ଗରିବ ପ୍ରକାନ୍ଦର ଅନ୍ୟା ଚେପ୍ଯାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହିରେ ବାଧା ଦେଇ
ଥିଲା ।—ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଧରିବା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠା କେବଳାବା ସହ୍ୟରେ ଥିଲା ତମ ଦଶା ଯେଉଁ କେବଳ
କଟିଲେ କଥା ଅନେମାନେ ପରିମୁହେ ଲେଖିଥିଲା
ମାତ୍ରମାତ୍ର ଏହାର କମ୍ବରରେ ପାହା ପରି ଯାଇପାଇବା
କୁବ ବାନିକ ଯଜ୍ଞ ଚାରିକାଳୀ ମହାତ୍ମାଙ୍କର ଏହା
ସମ୍ମୁଦ୍ର ସମ୍ମୋହକାଳ ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ଏହା
ଧୂମାଦୂପ ସେ କରି ବାହିଦିନ ହେଲାବାରାରେ
ପଦ୍ମମାତ୍ରକ ତଥା କଥା କୋଣାର୍କ ପଥରିଛେବା ଯୋଗିବା

ମୁଦନ କଷ୍ଟ ମୋହନମ ରଚ ସୁରକ୍ଷାର ଏଠା ହେଲେ
ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ମୁହଁ ହୋଇଥିବ । ଅଛିଯେ
ମୃତ୍ୟୁମାର ଘର ମାତ୍ରମେହିଳୀ ଜର୍ବୀଧିକାମ ରାଖିବା
ଦାହାକୁ ଉଣ୍ଡି କରେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁମାର ମୁହଁପରି ଦିବିଶିଳେ
ସମ୍ମାନ କରେ ଆହଁ ।

ଏ ବର୍ଷ ଦୋଷାଶାହର ସତ୍ତ୍ଵ କାହିଁ ହୋଇ ଯ ଯାଇ
ସୁଧାର ଦୋଷର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଯା କାହିଁ ? ଯେତେବେଳେ
ଦେଖ କାଗାନ୍ଧାରୀ କଟକର କରିଲ ମନେବ ଦେଖିଲ କାଗାନ୍ଧାରୀ
କୁଳକାର୍ତ୍ତାର ପରିଚ୍ଛା ପରିଚ୍ଛା କାହିଁ କାହାର ପରିଚ୍ଛା
ପାଇଁ ପରିଚ୍ଛା ମନେବର କଟକର ଦେଖିଲୋ ପ୍ରଥମ ଏହାର
ଜୋଧୁର କଟକର କାନ୍ଦିଲ କାନ୍ଦିଲ କାହିଁ କପରାଇ ଏହା କାହିଁ
ଦେଖ ପ୍ରଥମ କଟକର କଟକର କଟକର କଟକର କଟକର
ମେଘର କଟକର କଟକର କଟକର

ପାଞ୍ଚ ରଙ୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ତି ବଳେଟ୍‌କ ମସିଦ୍ଦି

ଇତିହାସପିକା ।

ନାମାବଳୀ ଦେଇଅଛି ଏଣି ତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଗଠିତ ହେଲାମୁଣ୍ଡରେ ସମ୍ପର୍କ ୨୦୦୦ ଜାରି ହେଲା ପାଇଁ ୧୯୫୩ ମେସରେ

ମୁହଁର ଖୋଲ କୁଳକାର ଦିନାବରାଜର ପୁଣ୍ୟ ଜୀବନରେ
ମହାପତ୍ରମ, କେବେ ଚାର ସାଲଙ୍କୁ ଯାଇଥିରେ ଥାହା ଲାଗିବାକୁ
ପାଇଯାଏ—ଏ ଅଶ୍ଵେ କୌତୁଳୀ ଥିଲେ । ଏହି କୋତୁ-
ଳୀ, ମେହିକୁ—ମା, ଆହ କଥର ତତଃକା—ନା, କେବେ
ଏ କୌତୁଳୀ କୌତୁଳୀ ମଧ୍ୟ ମାଦି ! ପଠିବେ ଶୁଣି

ପ୍ରାଚୀନ କୋଣ ଦେଖି ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହାତେ । ସୁଧା
ବୋଲିଯାଇପାଇଲା ମେଳେ କଳାଙ୍ଗ ଏହା ଲମ୍ବ ହାତେ ।
ଯେତେ କିମ୍ବାକମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ଘ ଦୟା ଲମ୍ବକୁ ଉପାଦାନ
ହେବାକୁ

ପୁରୋଧୀ ସାହାତକୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଏହାର ପଳକଙ୍କ ନିର୍ମିତ
ହେଉଥିଲା । କବି କବିର୍ୟ କବା ଏହି ଘରମାସ କବି
ହେବା । ପଲାଞ୍ଚାର ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ୧୯୦୧ ମା ସେ ତାହା
ଦେଇ ଦୂର୍ଦ୍ଵାର ତୁ ସୁନ୍ଦର ଏହି କେହି ସେଥିରେ ଶୋଇଲେ
ଦେଖିବା ପରିଶର ସମୀକାଳାବ୍ଦୀ । ସୁରକ୍ଷାରେ କବି
ଗୋଟିଏ ପରିଦର୍ଶିତ ଜୀବନ କରିବା ମୁଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥି
ଯେ କହିଲୁଛନ୍ତି ଯାତରେ ସର୍ବକୃତ କଲା ବିନିଅକୁ ଏହି
ପରୀକ୍ଷା ଦେଇବା ଦିତା ଧରିଥିଲା । କେବି ଶଟକ
ଦୋଷକେ ଏମାନେ ଦେଖାଇ ଅକ୍ଷୟ ଦରତା । ଶ୍ରାବନ
ତଥା ଅଠ ସୁନ୍ଦରଭବତରେ ଶୈଖାର ଉଭୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଅମେନନେ ଅଶା କରୁ କି ବିଶ୍ଵ
ଦେଇବା କି ପାଇବ ସର୍ବ ସେମନ୍ତ ଲଜାର ଅନନ୍ଦ
ଦେଇଥିଲେ କାହିଁ ସୁନ୍ଦରଭବତ ପରାମାନକୁ ସମ୍ମାନ
ଦେଇବାର ସମ୍ମ ସାମନ୍ଦର ଦେଖିବାର ହେବେ ।

ପରିମାଣରେ ଏକ ସମ୍ମାନପାତ୍ର ଜଣେ କିମ୍ବା
ଦେଖିବାକୁ ଏକ ଉତ୍ସମାନ କାହାର ଦିଲ୍‌
ମହାନୀର ପରାମରଶ କୌଣସି ଅଛି ।—ମୁଁ କେଳେ ଏହି
ବିଷୟ ବିବରଣ କରିବାକୁ ଆପଣ ଥିଲୁ ?

ପ୍ରକାଶର ବିନେବୁକ—ମେଲିଟ୍ରୋ ବିନ୍ଦୁ ଖାତା
ପାତ୍ର ଚକ୍ରବାହିଯମନକର ମାତ୍ର ଧ୍ୟାନମାଳ ବିନ୍ଦୁ
ପ୍ରକାଶର ମନୋହରଣ ବିନ୍ଦୁବାହା ହୃଦୟ
ପାତ୍ର ବିନ୍ଦୁର ଗୁରୁ । ଏ ତତ୍ତ୍ଵ ବିନେବୁର ସାରେ ବିନ୍ଦୁ
ପ୍ରକାଶର ବିନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁ ପୂର୍ବଶି ପ୍ରଥମ ।—
ଦୁଇ ଉମ୍ମାକାନ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ବାରିଲକର ମାଲିଟ୍ରୋ
ପ୍ରକାଶର ବିନ୍ଦୁ ହେଲେ । ବିର୍ମାନ ବିନ୍ଦୁର ଅଭିନ ନ ହେଲେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଥାଏ ।

କାହିଁ କରିବାର ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାୟାପାଇଁ ମାଲକ ଉଚ୍ଚମ
ପାତା ଛାଇବେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଦେବତାଙ୍କ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ପାତା ଦେଇବ ଦେଖ ଯାଇଛୁଥିଲା । ସେ ସେଠିଲେ ଥିଲା
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ଏବଂ କାହିଁଲେ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ଅଧେନର ଦେଖି ଏହିଲା

କୁଳ ପେ ସାହେବ ପରିଚାର ଠକ୍କୁ ନାହିଁ । ୧
କୁଳକ ଏହି ମୋରକଳ ପକଣା ପରିଚାର କଲାଗି ।
କୁଳକତାରେ ଉତ୍ସମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଏହି କାହାର
କାହାରେ ଉତ୍ସମାନଙ୍କର ହୋଇଥାଏ ଯେ, ସମ୍ମାନ ନାହିଁ ।

କୁମର ବ୍ୟାପକ ଦୋଷରେ ବହାତ କରିବା
ଯାଏମାନେ ଦେଖାଇର ଅର ବହାତ ଦେଇ ଗା
ଅର୍ଥାତ୍ ।

କବ୍ସ ଦେବେବେଳେ ଦାଢ଼ା ମୁଁ ଉଠିଲା । ଜାନା କେବେ
ଶୈତାନ ଗାୟୁ ଉପରୁ ସେ ଦାଢ଼ା ଉପି ଦେଲା । ଯୌଧେ
ସମୟରେ ସେତେବେଳେ ସେ କରିବ ହେବେଥୁ ଦିଲାକେ
ପ୍ରବେଶ କଲା କେବେବେଳେ ଦାଢ଼ାର ଦାଢ଼ାର ଦେବେବେଳେ
ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ । ଏହାର ବାର୍ଷି ଧାରା କରିବେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରି ସହଜ ନୁହିଁ ; ଏବେ କୌଣସି କରି ଦାଢ଼ା ଧରି
ତରିଖାର ଶୈତାନ ମୁଁ ଉପରୁ ଦେବେବେଳେ, ସୁତରଂ ଦାଢ଼ା
ପକାଇ ଦେବେବେଳେ ହେଲା । କହିବନ ଉପରୁ ସେ ଅମେରି
କାରେ ଅସି କହଇ : କେବେବେଳେ ଦାଢ଼ାର ଶୁଣୁଥାଇ
ପ୍ରତିପାଦନ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଖୋଜିବ କରିବ କଥା
ଦିନକେତେ ପରେ ଏବାକୁ ଦାଢ଼ା ଶୁଣିବ ଶିକାଗୋର
ଯାହୁର ସାର୍ଵ ୫୦ ଟଙ୍କାରେ କିମ୍ବା ବଲ । ତହିଁ
ଉପରୁ ଏବେଳେ ଅଛି ଦାଢ଼ା କହାର ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତମା
ହୁଏ କାଳର ଦେଖିଲେ ୧୫ ପ୍ରତି । ଏହି ଶୁଣୁଥାଇ ସହି
କର୍ତ୍ତମାର ଦାଢ଼ା ଦେଖାଇ ଏକ ନିକର ହକି ଦକ ଅ
ଭ୍ୟାଙ୍କିତ କରିଲାଗଲା । ଦାଢ଼ାରକ ଗଲ ଦେବେଳେ ଦାଢ଼ା ମୁକ୍ତ
ଅଧାରେ ବୁଝାଇ ଦେଇ ମିଳାଇ ଦ୍ଵେଷ, ଆଜ ସରେ ଏ
ଦେବେଳେ ଦାଢ଼ା ମିଳାଇ ଦେଇ ଥାଏ । ଶିତବାଳରେ ପାଇ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିମନ୍ତୁସେ ଦାଢ଼ାଦାର ତାଙ୍କ ଅଧିନରେ ବା
ଆଏ । ଦାଢ଼ାର ଉପରୁ ହେଉଥାଇ । ମୁହଁ ଉପରୁ ଦା
କେହି କହାଇଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲା । ସୁଲା ପାଇଁ ୫
ଦକ୍ଷମ୍ବୀଳ କେମ୍ବରରିକ କଣା ହେଉଥାଇ । ସୁଅର ବିଶେଷ
୫୦ କର୍ତ୍ତମାର, କିନ୍ତୁ ଅକି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଢ଼ା ମୁଁ ଲାଗି ନାହିଁ
କର୍ତ୍ତମାର ସୁଲାର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ଥାଏ । ଏହୁବେଳେ
ଅଧିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ମନଳ କରିବାର
ହୋଇଥାଏ ।

ଅଟ ଅଳ୍ପଦିନ ତଳେ ହାତଗାୟାରେ ଏକ ଖାଦ୍ୟ
ନିର୍ମିତ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହୁଣ୍ଡିରେ
ଅଟକ ଅବଶ୍ୟକ ହେବୁଁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାହେବଳ ଫର୍ମ
ଦୂରମୟରେ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗନ୍ଧା ଉଠିଅଛ ସବୁର
ଚାହୁଁ । ସଠାରେ ଯେଉଁ ଆଜାହାଲ ହେବାର କଥା
ବନ୍ଦିଶାର ମେଲିବିଲାକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକର ସବୁର
ବନ୍ଦିଶାର କଥା ।

କହୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ଯେ କହିଲୁ ସାହେବ ଲୁଣ୍ଡୋ ଯାଏ
ବନ୍ଦମୁଖେ ଦେତା କାହିଁରେ ହୁନ୍ଦୁହିଲା ହୁଣ୍ଡା ଦୟାବେଳେ
ଜପନ କାହାରେ ଦେଖାଏ କରେ କଥାଗାନ୍ତିର
ଠାର ଯାହାରୁ ଯେ କହିଲୁ ସାହେବଙ୍କୁ ସେମାନେ କାହାରେ
ଅଛି ଦେଖିବାକି ନାହିଁ । ଏକାବାଟେ ଦୂର କାମ କରିବେ
ଏ ଜପାନୀ ମନ୍ଦ ନୁହେ । ଦେବେ ଦେଖିବେ ଦେଖିବେ

କୋତରକୁ ଅନ୍ଧିଷ୍ଠ ହାତ୍, ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୂରକ ଥି
ପ୍ରତ୍ୟନିଧି ଗୌରବାଙ୍ଗ ଭାର୍ତ୍ତାରୁ ମନେଶୀଳଙ୍କ ଏ
ଯେତି ସାଧାରଣ ମନ୍ଦବଜ୍ଞ ମନ୍ତ୍ରକାଳୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେଇତି
ହାତ୍ ଉପରେକୁ ହୋଇ ଲାଗୁ, ରୂପରୁ ପାଇଁପାଇଁ ଏ
ପଢ଼ୁମାନଙ୍କର କହୁଁ ଅଧିକ ଖୋଲ ଦିଲି ବହୁତ ।
କେବଳିମେ କେବଳ ସାଧାରଣ ଏସେ କହ ଦେ

ମାତ୍ରା ପ୍ରଥମ ପଣ୍ଡିତ ଦେବନ୍ଧୁ ସହୃଦୟ ମୋହି ଅକ୍ଷୀୟ
ପଥର । ବିଶ୍ଵାମୀ ଶିଖିତମ ଗଛେଟ କହନ୍ତି ଏ
ସମ୍ବାଦକ ଏଥି ଶୀଘ୍ର ଏ ଉପର ହେବାକ ବଳବଦୀରେ
ପ୍ରବାଦ ଉଠିଥିଲୁ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ସାହେବ ଘରରୁ ଥେବା
ଅଛନ୍ତି । ଏଇ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରାହକ (କି ଯେ ପ୍ରଥମେ ଉଠିଥିଲୁ
ଅନ୍ତରାହକ କୁରୁପଦ ଜେଲ୍ଲାକ ମହୋଦୟରେ ଏ

ଲେଖିଥିଲେ) ସି, ଅର, ଛ ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ଏହିବ ଅଜ
କେତେ କଥା ଶୁଣିଗାରୁ ହେବ ।

ଭୂମବଳ ଲାତଖେରୀଗରେଣିର ସମ୍ମାନକବସନ୍ତ
ଗାର୍ଜା ଦରକାର ଭାବର କାହାର ଘଣ୍ଟିଯୁ କରିବିଲେ
କେ ଅବେଦନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁତ
ମନ୍ଦ କୁହେ ମାତ୍ର ବୋଧିବୁଥିବ ଏ ଦରକାର ଅବସ୍ଥା ରହିଛିମେହନ୍ତ
କଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନରେ ଅଛି ।

କେବଳମୁସ୍ତଳ ଉପରେ କାଳିତଳ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ସେ
ପ୍ରତିବାଦ କଣ୍ଠେ ଧୂମ ଶାନ୍ତିକା କଣ୍ଠରେ ନାନାପ୍ରକାର
ଦେଖ ଦେଖାଯି ଏକ ପାଇବାରେ ଦେଖି କହିଲ ପରିବାର
କର କହିଲ ସବୁ ବିଦ୍ୟାରେ । ଏକ କହିଲ ଏହି ଦେଖିବେ
ଏହିପରି ଲେଖିଲେ ସେ ଚିମ ଗର୍ଭ ଏହି ଚାମ୍ପାଶ
ଜାମ କୁମୀକୁ ଲବନରେ ପୂର୍ବବିଦ୍ୟ କହି ସପରେ ସେ
ଗର୍ଭ ପୂର୍ବ କବ ଚାମ୍ପା କଣ୍ଠ ଆଲାଲେ କହିଲ ଦୃଷ୍ଟିକାଶ
ଲବନ ସହି କହ ଶାବ ସୁଦରମ ଧୂମ ଶାନ୍ତି ପରିବାର
କହିଲେ ଲେଖି ମାତି ଆହ ପଢ଼ୁଣେ ଶାହି । ଏହାକୁ କେହା
ଦିନକ କି ?

ବଳିଦାରୁ ବାହାର ତଳମୟ ଏ ଏ ଶିଖର
ଅନ୍ୟମାନକର ବିତ୍ତର ଦିପନ ମହୋତ୍ସୁ ଅପରା ପଣ୍ଡି ଏ
ସମୀ ଏକ ଧନ୍ୟତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ କୃଷିକରେ ସିନିଲାଠୀକେ
ଅପରାଧ ଖ * ଦୋ ସମୟରେ ପକ୍ଷ ଅଛି ।

ମାତ୍ରକ ନିଷ୍ଠୁରବ୍ୟାଳସ୍ଥ କ, ଏହି ପରିଶାରେ ଅଧିକ
ନିବାସ ବିଠିବ ଓ ଅସାଧ ଉତ୍ସମାଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇ
ଥିବାର ମେତା ଗର୍ଭମାତକ କର୍ତ୍ତୃତତ୍ଵର ନିବାକରେ ଅବେ
ଦିନ ବିବିଧତାକୁ ପାରାଣାକାନେ ଏହିକି ସିଂହ ପ୍ରତି ଏବେ
ବାଲୁର ବାହୀର ହେଉଅଛନ୍ତି?

ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଣାଏବ ସେ ଦିଇଲ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସୁବ୍ରତ
ଛଟ ଶତ୍ରୁ ସଂପ୍ରଦାଯ ୧୯୫୦୦୦ ପାଇଥା । ଏଥରୁ ଜାଗରୁ
ତଥା ୧୯୫୦୦୦ ଦେବାକୁ ପଢିବା । ମାତ୍ର ଏଠା ଏବଂ
ମେହି କେବଳ ୧୯୫୦୦୦ ପାଇସ୍ତ ହେଉଥାବାକୁ ଏବଂ
ପରିମେଣ୍ଟ ମହା ସନ୍ଧରେ ଅବେଳାର ବିଭାଗରେ ।
ବରାକୁ ପରିମେଣ୍ଟ ଏଠା ଜାଗରୁମେଣ୍ଟଙ୍କ ଆବେଦନକୁ

କୁ ସବୁ ତୁଳାର ବିଦୟାର ସମ୍ମାନ ଅପେକ୍ଷା—ସଥା ଲାଗୁ
କିମ୍ବାଲାହିସବ ଗର୍ଭର ଲାଗୁପ୍ରେମ ସାହେବ ବେ
ମୋକଳର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମାନ ବିଲକାରୀ ଜାରି ସବ
ମାତ୍ର ଯୋଗଦେଖାଏ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲା ।

ଏବେଳିକ ଦସ୍ତଖତାରେ ପରିଷକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଉଦୟ
ପରିଷକ୍ଷା ଥିଲେ । ବରାମାତ୍ର ନିନାଳ ହେବେ ପରି । ଏହା
ପ୍ରଦେଶିକା ପରିଷକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ, ତଳେ ଚାକ୍ରାଂଶ୍ଚର ଏବଂ ଚାକ୍ର
ବର୍ଣ୍ଣ ଏହି, ଏ ପରିଷକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ । ପରିଷକ୍ଷାର ପରି
ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିଅଛି । ପ୍ରଦେଶିକା ପରିଷକ୍ଷାର ପ୍ରଦେଶକ ଏହା
ନିମନ୍ତେ କି କଣ କୋଣାର, ପାଞ୍ଚାଂଶ୍ଚର କି କଣ କୋଣାର
ଏହା କ, କ, କ, କ ଏହି, ଏ ପରିଷକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ କି କଣ କୋଣାର
ପରିଷକ୍ଷାର ନିଯନ୍ତ୍ର ହେବେ । ଏହାପରି ହେଲେ ପରିଷକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦର୍ଶକ ପରିଷକ୍ଷାରେ ସୁନ୍ଦରୀ ହେବା । ନୟୁନ ଯେବେ
ପରିଷକ୍ଷାର ଦର୍ଶକ ନିଯନ୍ତ୍ର ଆଛି, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ସୁନ୍ଦରୀ
ନାହିଁ । ଏଥରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଅନେକ ପରିଷକ୍ଷାରୀ
ଏହା ହେବାର କିମ୍ବା

ପାତ୍ର କାହାରୁ ଦୂର ।
ପାତ୍ର କାହାରୁ ଦୂର ।

କରିବାରେ ଅଭାବୀ କର୍ତ୍ତା ଅରସରେ ପେଟ୍ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବାର କଥା ହେଉଥିବାରେ କର୍ତ୍ତାର ବନ୍ଦର ଓ ପଦବୀ ଦେଖିଯି ଅବେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର କାରଣ ଅବେଳାର ହୋଇଥିବା ଏହାର କାରଣ କରିବାରୁ କାହା ରହିଲା ?

କରିବାର ହୁଲରେ ଗୋଟିଏ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଜୀବନ କରିବା କାରଣ ଅରସର ସରବାର ଉପର ପାରୁ କାରଣ ବାରୁ ବ୍ୟାପକ ବାରୁତୀ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ କାରାରେ କରିବାର ହୃଦୟରେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ?

ପ୍ରଦର୍ଶନ ଶୈଳିବାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଭାବ ହୋଇବାର ବିଜ୍ଞାନମେଦ୍ୟରେ କରିବାର କାରଣ ବାରୁତୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କାରାରେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ?

ବିଜ୍ଞାନକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳିକୁଷର ଲେଖିଥିବା ଏ କିମ୍ବାକ ପଦବୀ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର ?

କର୍ତ୍ତା କରିବାର ?

କରିବାର ?

କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ?

କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର ?

କରିବାର କରିବାର କରିବାର ?

କରିବାର କରିବାର ?

ଥିଲେ ପହଞ୍ଚି ବର୍ଷା କାହାରୁ ହେ ଆହାରୁ ମଧ୍ୟ ବିହୁର ହେବେ ପୁଣି ଦୂରଥର ବିଜ୍ଞାନ ଦୀଥିଲାକୁ ଆହୁ କାଳ ବିଜ୍ଞାନ ସହ୍ୟ କର ନ ପାର ଅନେକ ଟକାର ତୁଳି ହେବାର ଅନେକ ପହଞ୍ଚିଲାକୁ କୌରାପୁଣେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ହେବା ଏହି ଜୀବେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କେବଳ ଅଛି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ?

ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବରତ ରମେଶ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ପାଇଲା ?

ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବରତ ରମେଶ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭବରେ ପାଇଲା ପାଇଲା ?

କାହା ମହିନା ଏଠାକୁ କରିବା ପାଇଲା ପାଇଲା ?

କାହା ମହିନା ଏଠାକୁ କରିବା ପାଇଲା ?

ଶୁଦ୍ଧ, ଅଲୋକ ସହା ଓ ପରିଦର୍ଶନାଦରେ ସେ
ଯେପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏଠା ଅଳ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ଲୋକଠାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଅକାତରରେ
ପ୍ରାସ୍ତ ଦେବା ସୁକଟିଳ । କାହିଁ ମହାଶୟକ-
ତାରେ ଅନୁକ୍ରମକାଣ୍ଡ ମେଲ ନିଜାନ୍ତ କୃତକାତା-
ପାତରେ ଅବଶ ହୋଇଥାଇଛି ଏବଂ ଅପଣ ମଧ୍ୟ
ଯତ୍ନ ଓ ସହାନୁଭୂତରେ ସେମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଠ ନେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କୃତାଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ସହାନୁଭୂତି
ଓ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମନୋଦରଶ
କରୁ ସାଧାରଣ ଧନ୍ୟବାଦର ପାଷ ହୋଇଥାଇଛି ।
ନମ୍ରାତିରଚାରୁଥେ ଅବନ୍ୟକାଣ୍ଡ ମେଲ ଅର୍ଥ
ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିବାର କୃତକାତା ସହତରେ ସ୍ତ୍ରୀ
କାର କରୁଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ଥାର ରଖିଥାଇଛି
ଯେ ବିଷ୍ୟକୁ କୃତାଦାତାମାନେ ଓ ଅଳ୍ୟ
ଦେଖିବାରେ ନେବେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି
ପରି ସହାନୁଭୂତି ଓ ଅବଶ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ।
କୋଣ ବାହୁଦ୍ୟ ଥେ ଉପସ୍ଥିତ ପାରି ହେବା
ଯାଏ ନାଟକାନ୍ତରଗୀ ମେଲ ସାଧାରଣ ସମସ୍ତରେ
ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିବେ । ଇତି ।

ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଜନକଶୋଇ ଦାସ	ଟ ୧୦
ଶ୍ରୀ ମବନ୍ ନାୟିଂହ ଦାସ	ଟ ୧୦
ଶ୍ରୀ ତେଜକାଳି ମହାରାଜା	ଟ ୧୦
ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଜଗପ୍ରାଦନ ଶ୍ରୀ	ଟ ୧୦
” ଦୁଇନଙ୍କିତ ଚେଷ୍ଟା	ଟ ୧୦
” ଲୌଷଣକର ଶ୍ରୀ	ଟ ୧୦
” ଅମସନର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ	ଟ ୧୦
” ଜଗଦୋଦନ ଶ୍ରୀଲ	ଟ ୧୦
” ଜାନକାବରିହ ଦୋଷ	ଟ ୧୦
” ବନପ୍ରାଦ ହିଂହ	ଟ ୧୦
” ଗଣେଶପ୍ରାଦ ହିଂହ	ଟ ୧୦
” ଶମ୍ଭୁକେଳ ଶତରଜ	ଟ ୧୦
” ବିରକାମିଳ କାର	ଟ ୧୦
” ଭୁବନେଶ୍ଵର ଦର୍ଶ	ଟ ୧୦
” ଅଯୋଧ୍ୟାମ ଦୋଷ	ଟ ୧୦
” ପାରାଞ୍ଜରଣ ଚନ୍ଦରାର୍ତ୍ତା	ଟ ୧୦
” କର୍ଣ୍ଣମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ	ଟ ୧୦
” ଶୁଣନ୍ତି ମହାରାଜି	ଟ ୧୦

କାନ୍ତକାଳୀ ମେଲର
କଣେ ସହ୍ୟ ।

ମହାଶୟ !

ପୁରୁଷାଳକର ହିନ୍ଦୁମାନେ ସେ କେତେହୁବୁ
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧମନା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଦଶୀ ଥିଲେ ତାହା ସେମା-
ନଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟରୁପେ
ବିର୍ଭବ କଲେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରତ୍ୟାମନକ ହୁଏ ଓ ମନ
ବିସ୍ମୟମୁଣ୍ଡଳ ହୁଏ । ସେତେ ପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ପଦା ପଦ୍ଧତି ଅଛି ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଗୋ-
ଟିଏ ସୁମନ୍ଦର ଉପକାର ଅଛି । କାହିଁରେ
ଶାଶ୍ଵତ କାହିଁରେ ବା ମାନସିକ ଏବଂ କାହିଁରେ
ବା ସାମାଜିକ ଉପକାର ନିହିତ ଅଛି । ଏକା-
ଦଶୀ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକି ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ମାନସିକ
ଉପକାର ଗୌଣପତ୍ରେ ଥିଲେଦେଇ ଶାଶ୍ଵତ
ପ୍ରଥାନ । ସେହିପରି ସାବତ୍ରୀ ଓ ଚତୁରପୂର୍ଣ୍ଣ ବା
ବୈଶରଣ୍ୟ ଧର୍ମରେ ମାନସିକ ଏକ ଦୋଳ
ଦୂର୍ଗୋପ୍ତବ ଓ ରଥଯାଦରେ ସାମାଜିକ
ଉପକାର ହଞ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟାମନକ ହୁଏ । ଜଣକର
ଶାଶ୍ଵତ ବା ମନର ଉଦ୍‌ଦିତ ସାଧନଠାରୁ ସମା-
ଜର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ସେପରି ଶେଷେମୁର ଓ
ଦୂର୍ଗା କର୍ମ୍ୟ, ପୁଣ୍ୟାଙ୍କୁ ଏକାଦଶୀ ଓ ସାବତ୍ରୀ-
ବୁଦ୍ଧଠାରୁ ଦୋଳ ଓ ଦୂର୍ଗୋପ୍ତବ ସେହିପରି
ଛିଖ୍ୟାତ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ । ଦୂର୍ଗୋପ୍ତବ ତତ୍ତ୍ଵା-
ପ୍ରଦୂତ କେତେକ ଜାତିର ନାହିଁ ବହୁଲେ
ଅଗ୍ରକ୍ଷି ହେବ ନାହିଁ । ତାହା ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ସମାଦୃତ । ମାତ୍ର ଦୋଳ ଭାବ-
ର ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରାକରେ ହୁଏ ଓ ତାହାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ସମାଜରେ ଏକଥା ସ୍ଥାପନ ।
“ମେଲଗ” ଏହ ନାମହିଁ ତାହାର ଉପସ୍ଥିତ
ପ୍ରମାଣ । ଅକିର କୁଂକୁମାଦର ପିତାକାଶ
ପରାର ଅନୁଭବ (ବିକ୍ରିବର୍ଣ୍ଣ) ପ୍ରଦାନର ଚିତ୍ର
ବୁଝି । ଠାରୁରଙ୍ଗର ପ୍ରତିମା କେବଳ ଉପରୁର
ମାତ୍ର । ଅଥବା ଶ୍ରୀଶରକ ସାମବେ (ଧର୍ମଦୟ-
ଦେହ) ଲେକଣ ମନରେ ଫିଲ୍ଡର ଦୂରତା
ପ୍ରାଦଳ ତାହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନର
ମେଲଗ ସର୍ବରେ ଉକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୂର୍ଣ୍ଣ ସାମାଜିକ
ହେଲେଦେଇ ଆଂଶିକ ହେବାରୁ । ହୃଦୟର
ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କାଳିମରେ ତାହା ହିନ୍ଦୁ ଶାଶ୍ଵତପ୍ରା
ପ୍ର ହେବାରୁ । ତାହାର ଅନେକ କାରଣ
ଲେହେଇ ଧର୍ମପ୍ରତିବିଧି ଲେବକର ଅନାପ୍ରା ଓ
ଶରୀରରୁରୁହିଁ ପ୍ରଥାନ କାରଣ ଦୋଳ ପ୍ରତିବାଦ
ବା ।

ପ୍ରଦିବର୍ଷ ଦୋଳ ସମୟରେ ସରକାଶ ଗୁ-
ଡ଼ିଆଥମାନେ ଅଲ୍ଲହଟୀ ପାଇବାରୁ ଓ ପ୍ରାୟ
ସରକାଶ ସାଲତମାମୀ କାଗଜପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ସେହି

ସମୟରେ ହେଉଥିବାରୁ ସେମାନେ (ସରକାରୀ ଗୁଚ୍ଛରାଜ୍ୟମାନେ) ଦୋଳନ ପ୍ରକାଶରେ କରାଯାଇଥିଲା କାହିଁ । ଆମ୍ବନାନଙ୍କର ସେହି ଅଭିଭୂତ କରିବା ସକାଶେ ଏଠାରେ କେତେକଙ୍ଗଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଗୁଣା ସମ୍ଭବ କରି ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା ମେଲଣ କରି ଅସ୍ଥାନରୁ । ତାହା ଗତ ସୋମୀ ବାର ରାତ୍ରି ହୁଲଟାଠାରୁ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ସକାଳ ଟାଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସମାଗେହର ସହିତ ସମ୍ମନ ହୋଇଗଲା । ଏଥରେ ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସବାଣୀ ବାରୁ ଶା ପଦ୍ମଚରଣ ମହାତ୍ମା ସବ୍ରଦ୍ଧରସିଅର । ଏ ଜଣେ ନିଶ୍ଚେଳା ହୁନ୍ତୁ ଏବଂ ଏପରି ସହାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁକୁତସ୍ତ । ବିଦ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଅବଗତ ହେଲୁ । ପା । ବାଜାରବାବ । ମୌ । ଅପରିଲେରେ ହେଉଥିବା ମେଲଣର ପ୍ରାଣକାରୀ ଚୌଧୁରୀ ଗବାଧର ପଢ଼ନାୟକଙ୍କର କୁଳ ଲେପ ହେବାରୁ ସେ ପ୍ରମିକ ମେଲଣଟ କରି ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ବାରୁ ମହାଶୟାମ ଅକଳୁ ବାର୍ଷିକ ହେଲା ନିଜେ ସେ ମେଲଣଟ ଚିଲାଇ ଅସ୍ଥାନରୁ । ତାଙ୍କର ଏପରି ସହାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଆମ୍ବେମାନେ ତାଙ୍କଠାରେ କୃତକ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବୁ ସେ ବାରୁ ମହାଶୟାମକୁ ଅଣେଗା ଓ ପାର୍ବତୀଙ୍କ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହିପରି ସହାର୍ଯ୍ୟମାନ ତାଙ୍କବ୍ରାତା ସମ୍ମନ ହେବାର ଦେଖିଥିବୁ । ଇତି

ଶକ୍ତିପଦା } କହିଛ ଉର୍ବନ୍ଧ

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA
SIR,

I am unable to make out, though I have thought much about it, as to why the East Indians and Eurasians, who are already subject to the jurisdiction of the Native Magistrates, have joined in the agitations against the Criminal Procedure Code Amendment Bill. To my mind it must be for one of three things,—either the natural sympathy with their parental stock, or the selfish object of gaining back with the assistance of the Englishmen the rights and privileges they have lost, or a desire to worry Govt. for not reserving for them all the leaves and fishes of the state.

Whatever it be, they have commit-

କାନ୍ତିମାଳା

ପାପୁଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

୪୮

ପ୍ରାନାକୁ ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୋଷଥିବା ଛଂବଳ
କଞ୍ଚାପନ୍ଧରୁ ପାଠକମନେ ଅବଗତ ହେବେ
ଯେ ଜାଲଦଶ୍ଵା ଓ ମାଲୁର୍ମା ନାଳମାଳ ଥାଗମୀ
ମର ମସ ତା ୧ ରଙ୍ଗତାବୁ ତା ୧୧ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ମାସ ବାର୍ଷିକ ମରମଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ
କହ ହେବ ଏହି ପଥରବଳ ମରମଣ ସକାଶେ
ଏହି ସମୟରେ ମଦନିଧାର ଜଳ ଉଗ୍ରା ବରି
ଦର୍ଶିବା । କେନ୍ଦ୍ରମାତ୍ରାକାଳ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟ
ରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ବନ ହେବ ଏବଂ
ସେହି ହେଉ ବିଟକ ଓ ଗୁନବାଲ ମଧ୍ୟରେ
ଜାହାଜ ଯାତ୍ରାୟତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏଠା ଦୁଇପୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମହିଳାମରେ
ଶ୍ରୀଏ ମୋଦୁରବା କର୍ମ ଖାଲିଥିଲା । ବିଧମରେ
କଲ୍ପନା ହିଅନିବାରୁ ଅନେକ ଲେବ ପ୍ରାଣୀ
ହେଲେ ଏବ ଜହାନଖରୁ ମୁକସନ ତ ଗୁଣ
ବାହୁ କେଇ ସେମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚମା କର
ଏବ କଣକୁ ନିଯନ୍ତ୍ର କଲେ । ଏହ ନିଯୋଜନ
ଦିବୁଦ୍ଧରେ ଜଳସାହେବଙ୍କଠାରେ ଦିବଖାୟ
ଦୋହରାତି ତ ଏ କଲର ପ୍ରତିକିରଣ ଛାପ
ଡେବ୍ଯା ଥିବା ସ୍ଵର୍ଗ ମନୁଷ୍ୟ ବଙ୍କ ଭାଗରେ
ପଞ୍ଚମା କରେ ଏବ ଯେଉଁ ବାହିର ନେଖା
ପଡ଼ା ଓ ବନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସରତାରୁ ଉଗ୍ର
ତାହାରୁ ଭାବୁ କର୍ମରେ ନିଯୋଜନ କଲେ ।
ଏପରି କେତେବେଳନଙ୍କ ଦିବଖାୟ ସତରୁଚର

ଦେଖିବାରେ ଥସଇ ଲାହିଁ ପୁରୁଷ ବିଗ୍ରହ
ପଳ ଜାଣିବାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାଏଁ ।

ଗୁରୁବର୍ଷାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ଲଟ
ମହୋଦୟକୁ ସମୀପରେ ସମୟରେ ଲୋକେ
ଯେଉଁ ଆବେଦନଗତିମାଳ ଅଗର କାଳୁଥିଲେ
ତହିଁ ସଙ୍ଗର୍ଭରେ ଏଣିହ ନୂହ ବିଧ ହୋଇ-
ଥାଏ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସନ୍ତ୍ରି ଅବା ଅଇନ ଓ ରକ-
ମାନ ଦେଇ ଯେଉଁ ଆବେଦନଗତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେବ ତାହା ଏକାବେଳକେ ବଡ଼ଲଟ ମହୋ-
ଦୟକୁ ପଢ଼ି ପଠା ଯାଇ ପାଇବ । ମାତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ
ବିଶେଷ ବିଷୟ ଅବା ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକ
ଆଇନ ପେନ ପେଷନ୍ତି ଅଭିନନ୍ଦନଗତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେବ ତାହା ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ହୋଇ ଯିବ
ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଇନ ଦେଇ ଆବେଦନଗତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ ତାହା ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘକୁ ସମୟରେ ଅଗର କଲାବେଳେ
ତହିଁର ଅନୁରୂପି ବଡ଼ଲଟକୁ କିଳଟକୁ ପଠା
ଯିବ । — ଏହି ଗୁଡ଼କ ଚିତ୍ରା ହୋଇଥାଏ ।

ଗର ମାସ ବା ୨୭ ରାତରେ ବଜାଲାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମୀହେବ ମୁରଣ୍ଣିଦାବାଦକୁ ଘୋଟିଏ
ଦରବାର ଦରବାର କରିବା କାରଣ ସାଇଥିଲେ ।
ଦରବାରର ଉଦେଶ୍ୟ ବଜାଦେଶର ନବାବ
ନାହମର ଜେଣ୍ପୁଡ଼ି ଅଳକଦରଙ୍କୁ “ନବାବ
ବାହାଦୁର” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବାନ କରିବା । ସେହି

କାର	<table border="0"> <tr> <td>ମୁଲ୍ୟ</td><td>ଆଗ୍ରମ</td><td>ବିଶ୍ୱାସ</td></tr> <tr> <td>ବାର୍ଷିକ</td><td>ଟ ୫୯</td><td>ଟ ୨୯</td></tr> <tr> <td>ତାଳିମାର୍ଗନ୍ ଟ ୦୦</td><td></td><td>ଟ ୧୯</td></tr> </table>	ମୁଲ୍ୟ	ଆଗ୍ରମ	ବିଶ୍ୱାସ	ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯	ତାଳିମାର୍ଗନ୍ ଟ ୦୦		ଟ ୧୯
ମୁଲ୍ୟ	ଆଗ୍ରମ	ବିଶ୍ୱାସ								
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯								
ତାଳିମାର୍ଗନ୍ ଟ ୦୦		ଟ ୧୯								

ଦିନ ଅପ୍ରକାଶ ଘଟିଥାଏ ସମୟରେ ଦରବାର
କର ଉଚ୍ଚ ପଦ ଏବଂ ଖଲଗ ଦେବାର ହିତ୍ୟା
ବୈଷ କଲେ । ଏହି ଉତ୍ସନ୍ଧରେ ସେ ଦିନ
ସନ୍ଧାତାରୁ ଅନେକ ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୈଷନାର
ଆଜୟବାକ ସାହେବ ଓ ମେମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ଏବଂ ନୃତ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ନବାବ
ବାହାରୁକର ଅନେକ ବିଷୟ ହୋଇଥିବ ।
ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ଦୃଷ୍ଟିବାକୁ ଗଲେ ଏ ଦରବାରଟିକୁ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ବୋଲିପାଇ
ନ ପରେ । କାରଣ ଏହାହାଏ ବଜଳା
ଦେଖଇ ନବାବ ନାହିଁମ ସ୍ଵରୂପ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ସନ୍ଧ
କି ସହିର ଗୋରବ ଇତିହାସ ଓ ଜନପ୍ରକାଶ
ଦରେ ବିଷଦ୍ବୁଧେ ବିଦିନ ଉତ୍ସନ୍ଧ ଭାବା
ଲୋପ ହେଲା । ବାସ୍ତବରେ ବାଜର ବିଦିତ
ଗତି ।

ଏଠା ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତବର ପାର୍ଶ୍ଵ ଭାଗରେ
ଆଗେ କର୍ମଭାବରେ ଦୋହାନ ଦେବାର
ଆଗ୍ରହୀ କରିଥିଲେ । ତାହା ନିଜାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକଟୁ
ଓ ସାଧାରଣଙ୍କର ଅପକାରକ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକଟୁ
ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁ ସେପର ସ୍ଥାନରେ
ଦୋହାନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ ଯାଇ ନ
ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ ଦୂରାଜଳକ
ଅପରିଷ୍ଟ ଦୁରବିଶ ବ୍ୟବହାର ସେପର ପ୍ରାଚୀ
ମାନଙ୍କରେ କଲେ ଯେ ସାଧାରଣଙ୍କର ବିରକ୍ତ
ଜନଙ୍କ ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ନିଜି

ନିସିପାରିଛଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ।
ମାତ୍ର କହିଁ ସଙ୍ଗେ ମଦ ବାତାଳିଶୁଣି ମାନ୍ୟ ପ୍ରଥାନ
ସତ୍ତବ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ କରିବାକୁ ନ ଦେବା ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ
ଦୁଷ୍ଟି ରଖିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଅନେକ ଲେଖକ
ସମୟରେ ମଧ୍ୟବଳ ଓ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧ ଉତ୍ସବରେ
ଗଜରେ ସେ ବରକୁ ହୋଇ ବାଟ ଗୁଲିବାକୁ
ପଞ୍ଚବିର ବୋଧ କରି ତାହା କହିଦେବା
ଅଧିକ । ଗୋଖାଳା ନିକଟରେ ଘେରି ତାତି-
ଖଣ୍ଡିତ୍ୟ ଅଛି ଅପରାଧ ସମୟରେ ତାହା
ବିଶେଷ ଜାଗ ଫୁଲ ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ନାହିଁ
ମୁଖରେ ଲୁଗା ଦେଇ ଅର୍ଜିମୁଠ ଭାବରେ ନ
ଗୁଳିଲେ ରଖା ମିଳେ ନାହିଁ । ସତ୍ତବ ଧାର୍ଯ୍ୟରୁ
ବାହାକୁ କରିଦିର ଦୂହା ନେଇ ଯିବା ତୁରିଛି
ତର୍ତ୍ତପରକର ଅଧିକାର ଦୁଷ୍ଟି ପଢ଼ିବାକୁ କି ?

କଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍�ମେଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ କୁଳ ଅଛନ୍ତି
ବିଦ୍ୱବ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ଆଜନ ଦାରଜଳୁ
ଏବି କୁରିଆଖରେ ବାସ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ-
ଜୟ କୁଳର ପ୍ରଦି ଜାଣ ଦେବ ଏବି ତହିଁରେ
କାର୍ଯ୍ୟହୀନ ଏହି ଧାଳ ଦେବ ଯେ ସେଠା ମେତ୍ର-
କିଷିପାଲିତମାନେ ସେଉଁ ଦର ପ୍ରିର କରିଦେ-
ବେ ସେହି ଦରରେ ମୂଳ ନେଇ ସେହି କୁଳ-
ମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବି ପଢ଼ ଉଚ୍ଛାଦ ଦୂରା
ବୋହ କରିବେ । ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କର
ସ୍ଵାଧୀନତା ରହିବ ନାହିଁ । କାରାର କାର୍ଯ୍ୟ ଜ
କଲେ ଦଶ ଲଭିବେ । ଦାରଜଳୁ ପଦତ
ମୋହିବ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରାଚ ସେଠାରୁ ଅନେକ
ବିଦ୍ୱବ୍ଦଗ୍ରୀୟ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଯାଗ୍ମିତ କରିନ୍ତି
ଏବି ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶାଇ ରହିବା କାରାର
ସଫଦା ମୂଳୟାର ପ୍ରେସ୍‌କଳ ହୁଅଇ । ଉପ-
ସମ୍ବ୍ରଦ ମୂଳ ଦେଲେ ଯେ ମୁଲ୍ଲିଯା ଡିଲର କାହିଁ
ଏପରି ଅନେବି କରିବାର ବିଷ୍ଟର ଦେଇ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଲା ଥିଲେ ହେବେ ଏହି ଆଜନ କାରାର
ଦେଇଅଛି ବଡ଼ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷ୍ଟି । ବଣ୍ଣମା-
ନେ ଏହି ଆଜନଦାର ପ୍ରଧିତି ହେବେ ଏବି
ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନତା ଥର ରହିବ ନାହିଁ
ଏହା ବିଲକ୍ଷଣ କଣା ଯାଉଥାର । ଏହାର
ଏହିପ୍ରକାର ଦେଇ ବୋଲିବାର ପାଇଁ ଏବି
କଙ୍ଗଳାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରେଣୀ ଡାମସନ
ସାହେବ ଏପରି ଆଜନ ଜାଣ କର ଅମ୍ବନାନଙ୍କ
ଦେଇବ କରିଅଛନ୍ତି । ମହାମାନ୍ୟ ଲଞ୍ଜ ରଣନ୍ତି
ଏଥରେ ଦସ୍ତଖେପ କର ଆପଣାର ସାମାଜିକ
ନିରାକାର ଗୌରବ ରଣା କରିବେ କି ?

ଅମୃମାଳିଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ଶୁଦ୍ଧିତରେ ଏକା
ଫର୍ଜିକାବାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧର ଅବଳାରଣା କରି-
ଥିଲେ । ସେହି ସମୟରୁ ଆଜିମାପ ଏକବ୍ରାତ
ରେ କହିର ଥନ୍ଦୋଳନ ଲୁଗି ରହିଥିଲା ।
ଇଂସନ ସମ୍ମରାଧାରୀ ଲେବେ ଉପାଳକରୁଣେ
ଟଣାଟଣି ଲଗାଇଥିଲା, ଏବଂ ସମ୍ବରତଃ ଅପଣା
ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଟଣାଟଣି କରୁଥିଲା ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କଲିକରା ବଣିକ ସମ୍ମରାଧାରୀ ଅଗ୍ରଗାନ୍ଧୀ
ହୋଇ ଏକ ସତ୍ର ସଂସ୍କାରପଳକ କର ମୁନା
ସଂମୂହର କରୁଥିବା ବିଷୟ ପାଠକର ଜଣା
ଥିଲା । ଇହ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ରର ଅଛି
ଏବଂ ଅଧିକେଷନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସତ୍ରର
କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲାରୁ ସେତନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୋଟରେ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଦ୍ୟାଯୁ ହୋଇ
ଥିବାର ସରଗତି କିମ୍ବା କରିଲା । ଇଂସନଙ୍କାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏବେ ଅଥବା ଟଙ୍କା ଅନୁବଳ
ମଧ୍ୟରେ ଉଠିବାରେ କରୁଥିଲୁ ଅର୍ଥର୍ଥରେ କାହିଁ ଚାହାର
ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକସମ୍ମାନକୁ ଧଳ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।
ଏ ସମ୍ବକରେ ଆମ୍ବେଜାନେମନେ କରିଥିଲୁ ଯେ
ବାରିଖୁର ପ୍ରାକ୍ରିଯ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରି ଯାଇଥିଲା ଯେଥିକୁ ଅଛି ସେ କଲିକେ
ଲାହୁ ଦିମା ଅପଣା ନେତ୍ରା ନମିତ୍ର ଜ୍ଞାନପ୍ରା-
ର୍ଥନା କଲା ପରେ ସେବନର କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ସକୁଳତ ହେବେ ମାତ୍ର ଆହୁ
ଆମ୍ବେଜାନକର ଦ୍ରୁମ । ସେହି ଅଧିକେଷନରେ ଯେ
ଭାରତବାହିନୀ ଇଂସନ ମହିଳାମାଳକର ସମ୍ମାନ
କର ଅଣ୍ଟିଏ ଆବେଦନପତ୍ର ଭାରତେ ସାକ
ଗୋତରରୁ ପଠାଯାଇ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ
ଏ ଉପାୟକୁ ମନ ନୁହେ ଧ୍ୟାନକେ ବିଳାରିରେ
ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶ ମହାଭାଗୀ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ
ନ କୁଣିବି ତ ? ବାରମ୍ବାର କି ଦେଲେ ଏପରି
ଉପାୟ କିଏ ଦୁଇବାକି କର ପାରନ୍ତା ?

ମିତ୍ରପିଲ ଅଳ୍ପାଗରେ ।

ଅଜିକୁ ଦୂରତନ ହେଲ ଏ ନଗରରେ
ମନ୍ଦାତନ୍ତ୍ରାନ ଦୋଷରୀ ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ ଏ
ସତକ ପରସ୍ତ କାହିଁ ଦୟମାଳ କେହ ଛୁଟର
ବନ୍ଦୀ ବରିବ ନାହିଁ । ଏ ଅଜ୍ଞା ସେ ମିଳିବି
ଘଲ ବର୍ଣ୍ଣିତନାର ପ୍ରଗରିତ ହୋଇଥିଲୁ ଏ
କଥା ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ । ମୁନ୍ଦାଦିବାଲୁ ଠିକ୍
କି ଅଜ୍ଞା ଲୋକଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁ ଅମେରି
ମନେ କହି କଥାରୁ କାରଣ କିମ୍ବା କେବେ
କିମ୍ବା ସ୍ଵଭାବ କହିଥିଲା । ଅମେରିଯାନ୍ କିମ୍ବା

ନୁହାନରେ ହିଣ୍ଡିଲୁଁ ସେ ଶୁଦ୍ଧମାତୋଳ ଦୟା
କରିବାଗଠାରୁ ଅଗାନକ କରେସ୍ତା ପର୍ବତୀ
ସତକ ହୃଦୟର ଘରପତି ରାଜୁ ଅଜ୍ଞା ଖଟିବ ।
ଏହି ମୁଖର ସବାଲମାନେ ଅପଣା ଦର
ଛିପରବନୀ କରିବାରୁ ଯଜ୍ଞ କରି ମିଛରସି-
ପକ କରିଥିବାକୁ କରିବାରେ ଅନୁମତି ପାଇ-
ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ମଧ୍ୟ କଥାର
ଦ୍ୱାରା ସେ ଅନୁମତିର ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଲେ ପ୍ରା-
ର୍ଥନାବାରକୁ ଦୁଃଖ ଦର୍ଶାଇ ଯିବ ସେ ସେ
ଅପଣା ଦରକୁ ଦୋତା ଅଥବା ଉପରେକୁ
ଦରିବ କିନ୍ତୁ ଛରରେ ହୃଦୟ ପାରିବ ନାହିଁ ।
ମିଛରସିଗାଲିଟାର ନୁହାନ ସର୍ବପତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କେ-
ନୁହାନ ସର୍ବପତି ଅନୁମତରେ ଏହି ଅଜ୍ଞା ପର୍ବତୀର
ହେବାରୁ ଅମେମେମାନେ ଏବାକୁ ପାହାନର
ମିଛରସିପନ୍ଥ ଶାସନ ଦଢ଼ିବ ପ୍ରଥମ କୃଷ୍ଣ ଦେ-
ନିବାରୁ ବ୍ୟାହ ଦେଲୁଁ । କେହିଁ ବୋଲି ପାରିଲି
କି ସେ ପ୍ରତିଲେ ଗରିବର୍ଷରୁ ବମ୍ବିଶ୍ଵରମାନେ ଏହି
ବିଧକୁ ପ୍ରତିକରି କରିଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରତିଲେ ସମ୍ମାନ
ପଦିକର ଏଥରେ କି ଦୋଷ ହୋଇ ପାରେ
କିନ୍ତୁ ଗରିବର୍ଷ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିଲେ ହୋଇଥିଲେବେଳେ
ହାତାରକୁ ଘର ହପରିବନୀଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁମତ
କେବା କାହାର ବାଧ କରୁ ଯାଇ ନ ଥିଲା
ଏବଂ ମେଲମାନେ ଅନୁମାନ୍ୟ ବର୍ଷପତି ଦ୍ଵାରା
କାହାର ଦୁଃଖେପରେ ଆପଣା ଦର କୁଥାର
ଥିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଅଜ୍ଞାଦାର କାହାର କିନ୍ତୁ
ମାତ୍ର କଥା ଅନୁବବ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେ ସମ-
ୟରେ ଶାସନକୁ ପରି ସାବେକ ସାହପତି ଥିଲେ
ସୁଦର୍ଶନ ସେ ଆପଣା ଶୁଭବକ ଦୟାଗୁରରେ
ପ୍ରକାମନକୁ ଦକ୍ଷ ଅଜ୍ଞା ବଢ଼ିବ ଅଭିନ୍ଦନକୁ
ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଅମଳ ନାହାଇଁ

સાધુવાની પત્રિકા

୪୧୯୭ ମାର୍ଗକର୍ତ୍ତର

ଏହି ପାଶୁଲିଖିର ବିଳାର ଛିକିତ୍ତ ବନାଳା
ବିଦ୍ୟୁତୀପକ ସର୍ବର ମାନ୍ୟକର ଚେନାଳକ୍ଷେ
ତାଙ୍ଗୀୟର ଅନେକ ମେହଳ ମହିମାକ ଉଚ୍ଚ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦରଦଶସହାୟ ମେମରିମାନେ ଦି-
ଲେବକ୍ତ ବନିଶ୍ଚ ଶିଥୁର କୋଳଥିଲେ । ବେ-
ମାନେ ପାଶୁଲିଖିର ଅନେକ ବିଦ୍ୟୁତିର୍ବଳ
ଦର ଯେଉଁ ଶୁଣି କରିଅଣୁଣି ସେହି ବିଧମାଳ
ସେମନ୍ଦ୍ର ରିପୋର୍ଟ ସହି ଗଛ କଲାବତା
ବଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । କମିଟିର
ରିପୋର୍ଟ ଆଠ ଦର ଅମ୍ବୁମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା

ଅନୁଭବ ହୋଇ ଅଛି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ସାଧାରଣ ମତ ସହିତ
କାହାର ହୋଇଥାଏ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ଆକାରରେ
ପ୍ରଶ୍ନାପି ପ୍ରଗତି ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ସ୍ଵା-
ମୟ ବକ୍ରମେଷଳ ହସ୍ତରେ ଅପରିଚିତ ଜୀବା
ଦୟା ହୋଇଥିଲା । ଏମନ୍ତ କି ନିଃାଚନ
ପ୍ରଶାଳା ପ୍ରଗତ କରିବା ନ କରିବା ଏବଂ ସର-
ପଳ ନିଯୋଗ କରିଥିଲୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବୁଦ୍ଧି ଭାବାକୁ
ନିଃାଚନ ଥିଲା । ଅମୃତାବନର ମୂଳରୁ ନି-
ବାଚନ ପ୍ରଶାଳା ହେଉଥାଇ ପୁଣି ନିଃାଚନ
ପ୍ରଶାଳା ମତେ କମିଶନରମାନେ ନିଯୋଗ
ହୋଇ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା
କଲେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପେବେ ଜିଲ୍ଲା ମାଳକ୍ଷେତ୍ର ସେମା-
ନଙ୍କ ସର୍ବପତି ହେବେ ତେବେ କମିଶନର-
ମାନେ ସାଧିକ ବାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ସାଧସୀ ହେବେ ନାହିଁ ସୁତ୍ତବାଂ ନିଃାଚନର
ଭବେଶବଳରୁ ହେବ । ଅତିଏବ ନିଃାଚନ
ବିଧିକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବୁଦ୍ଧି ସଫଳ କରିବା ସକାଶେ
ସେହି ନିୟମରେ ମନୋଜୀବ ହୋଇଥିବା କମିଶନରମାନ
କରିବାର ଅଧିକାର ଦେବା ଥିବାକୁ
କିମ୍ବା ନିଃାଚନ ପ୍ରଶାଳା କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ଏକ ମରାଗର ନିଯୋଗ କରିବାର ପର
ବେଳକ ବକ୍ରମେଷଳ ସେବାଧୀନ ହେଲେ
ଅମୃତାବନର ପରିବ ଗୋଟିକ ରମା ହୋଇ
ଆରବ ନାହିଁ ଏହି ବିଷୟକୁ ବିଲେବଟ କମିଶନ
ଭବମରୁବୁ ହୃଦୟକାମ କର ବକ୍ରମେଷଳର
ସେହି ଅବୀସ ଜୀବାକୁ ଆପନ୍ତରେ ଉତ୍ତିବା
ଭବେଶରେ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେକେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମିଛନ୍ତିପାଲିଟି ସଂଗଠନ
ହୋଇଥାଏ ସେ ସମସ୍ତକୁ ଦୁଇକାଗରେ ବନ୍ଦକ
କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କରେ
ନିଃାଚନ ପ୍ରଶାଳା ରହିପାରେ ସେ ସମସ୍ତକର
ଏବଂ ପୁଅକୁ ଲାଇବା ହେବ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ
ଆପାହଣେ ସେ ଅଧିକାର ପାଇବାର ଉପସ୍ଥି
ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ଆର ଗୋଟିଏ ଭା-
ଲିକା ହେବ । ଏହି ଦୂର ଭାଲିବା ବିଶ୍ଵାସ
ବୁଝ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଯେସମସ୍ତ ମିଛନ୍ତି-
ପାଲଟାରେ ନିଃାଚନ ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକର ହେବ
ନାହିଁ ବକ୍ରମେଷଳ କେବଳ ସେହି ସମସ୍ତର
କମିଶନର ନିୟକ୍ତ କରିବେ । ଆର ସମସ୍ତ
ପ୍ରାନ୍ତ କମିଶନରମାନେ ନିଃାଚନ ପ୍ରଶାଳାମତେ
ନିଯୋଗ ହେବେ । ନିଃାଚନ ଅଧିକାର ପାଇ

ନ ଥୁବା ସ୍ତାନକୁ ଗବ୍ରୁମେଘ ଛାତା କମେ ନ-
ବାଚନାୟକାର ପାଇଥିବା ସ୍ତାନମାନଙ୍କର ଜା-
ଲକାରେ ପ୍ରବେଶ କରଇ ପାଇବେ ମାତ୍ର
କମିଶ୍ଵରମାନଙ୍କ କଳା ମଞ୍ଜରରେ ନିଷାଚନା-
ଧକାର ପାଇଥିବା କୌଣସି ସ୍ତାନକୁ ଅନ୍ୟ
ଠାରିକା ଭୁଲୁ କର ପାଇବେ ନାହିଁ । ସର୍ବପତି
ନିଯୋଗ ଉପ୍ରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବିଧ ବୋଲ
ଅଛି । କେବଳ ସିଲେକଟ କମିଶ୍ଵର
ନୟମ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ମନୋମାନ କମିଶ୍ଵର-
ମାନେ ଛାତା କଲେ ଜିଲ୍ଲାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ
ସର୍ବପତି କର ପାଇବେ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ଏହିକ ସ୍ତାନ ଦେବାର
ଉଚ୍ଚତା । ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ସର୍ବପତିର
ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲ ଆଇନରେ ସ୍ଥିର କରି
ଦେଲେ ସବାପେକ୍ଷା ଭଲ ହେବ କାରଣ
ଏମନ୍ତ ଅଶକ୍ତା ହୃଦୟ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
କୌଣସି କୂପେ ମିଛନ୍ତିପଲ କମିଶ୍ଟିରେ ଶ୍ଵାକ
ପାଇଲେ ଯେବେ ସେତୀ ମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ବାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବେ ତେବେ କମିଶ୍ଵରମାନ-
ଙ୍କର ସ୍ଥାନକାପତି ବାଧା ହେବ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସର୍ବ
ଏଥୁବାର୍ତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ ଦୁଇ-
ଯୁଣିଶ ସହ୍ୟ ଗବ୍ରୁମେଘ ନିଯୋଗ କରିବେ
ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସେମନ୍ତ ଜିଲ୍ଲାକି ସବୁତିବି-
ଜନର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅଥବା ଜନଶ୍ଵର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ପରିଗଠନ ହେବେ ଲାହୁଁ ଏକ ଆମ୍ବମାନେ
ଆଶା କରୁଁ କି ବିଦ୍ୟାବ୍ସ୍ଥା ସର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
ଅନୁମୋଦନ କରି ଏମାଜକି ସହ୍ୟ କିମା ସର୍ବ-
ପତି ନିଯୋଗ ହେବା ବିଶ୍ୱପୁରେ ନିଷେଖ
ବିଧାନ କରିବେ ।

ପିଲେକଟ କମିଟୀ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତି
ସେଉଁମାନେ ମାସରେ ଦୂରଥିଶା ବା ଗଢ଼ୁଣ୍ଡ
ଟାକ୍ସ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ନିଷାଚନାଧବାର
ପାଇ ପାଇବେ ଏବଂ ନିଷାଚିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ପାଇବେ କେବଳ ଘୁରୁଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ବିଧି
ଖର୍ବ ଶ୍ଵାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଧିକାର ଦେବାକୁ
ନାହିଁ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏ କଥାଟି ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ମତ ସୁହିତ ବୀରଙ୍କ ହେଲେହେଁ ଅମ୍ବମାନେ
ଏହାକୁ ଅନ୍ତମୋଦିନ କରୁଥିଲୁଁ କାରଣ ଏବା
ବେଳକେ ସବୁ ଉନ୍ନତି ଲେଜିବା ଏକପ୍ରକାର
ଦୂରଶା ଅଛଇ । ପିଲେକଟ କମିଟୀ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତି କେବଳ ସେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର
ନାମ ଟାକ୍ସ ରେଜଞ୍ଚଲରେ ଦର୍ଜ ଥିବ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ଉପର ଲିଖିବ ଅଧିକାର ପାଇବ ଏମନ୍ତ

ନୁହେ । ଭକ୍ତ ରେଜଞ୍ଚାଶ ଭକ୍ତ ଲୋକର
ପରିବାର ଭକ୍ତ କୌଣସି ସୁଶିଳିତ ବା ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ପରିଷ ଭକ୍ତ ଅଥବାର ଚଳାଇ ପାରିବ ।

ଟାକୁସ ବିଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ
ଥିବାର ଅମୂଳକଙ୍କ ଜୀବିଷାରରେ ଅଧିଅଛି
ଏବ ତହିଁର ପ୍ରକାର ନମିତ୍ତ ଭକ୍ତିଲ ସର୍ବ
କେବେ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଇଛନ୍ତି । ଆମୁମା-
ନକ୍ର ଆଶା ହେଉଥିଲି କି ଯଥୀ ସମୟରେ
ସେ ସମସ୍ତର ଭବିତ ବିଗ୍ରହ ହେବ । ଆପା-
ଚିତ୍ତଃ ସିଲେକ୍ଟ କମିଟୀ ସେ ଘନରେ ମଧ୍ୟ ଗୋ-
ଟିଏ ଭବିତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଇଛନ୍ତି । ତାହା ଏହି
କି କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ
ଦର ଅଛି ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ କର-
ବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମିହନ୍ତିପଳ କମ୍ପେନ୍ଯାର-
ମାନେ ଇତ୍ତାମତେ ଏକ ଯୋଗର ଅନୁରତ
ଭନ୍ଦୁ ଘରମାନଙ୍କୁ ଭନ୍ଦୁ ଯୋଗ ଜ୍ଞାନ କର
ତହିଁ ଦୟରେ ପୁଅଥିବୁ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଛନ୍ତି
ଏବ ତନିଷ୍ଠରେ ଏହି ସହର ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାପୁ-
କୁ ମାନିଷୀ ସାହେବ ଜୀବିଷାରମାନଙ୍କ ସୂନ୍ଧ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଟାକ୍କ ଦେବାକୁ ବାଖ ନ ଥିବା
କିମ୍ବା ଟାକ୍କ ଦେବୁଥିଛନ୍ତି ସିଲେକ୍ଟ କମିଟୀଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତାବଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ନିବାରଣ ହେବ
ବଜ୍ଜ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଳ ।

ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠାଲିଟୀ ମଧ୍ୟରେ ବାଜା ଇତ୍ୟାଦି
ଘେବେ ସମାଗେହ ପୂର୍ବକ ଯାତ୍ରାଗୁରୁ ଉପରେ
ମାସ୍ତୁଳ ନେବାର ଏହି ଆଇନରେ ଏକ ବିଧାନ
ହୋଇଥିଲ ବିଲେକୁକୁମିଟୀ ସ୍କ୍ରିବ୍‌ର ପୂର୍ବକ
ଭାବୀ ଉତ୍ସବ କରିବାର ପରମଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି
କଟିଟୀ ସାରାର୍ଥ କହିଥିଲା ବି ଏପରି ସମାଗେହ
ସଙ୍ଗରେ ମିଶ୍ରନିଷ୍ଠାଲିଟୀର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜାହିଁ ଭାବା ପୂର୍ବବର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଅଛେବି
ମୈତ୍ରିଦିପିଲ ଆଇନରୁ ଏ ବିଧ ସାରାଥ ବିବେ-
ଚନା ପୂର୍ବକ ଉଠାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଧଣି
ଏପରିକାର ସମାଗେହ ଉପରେ କର ବିଷିଲେ
କେବଳ ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ ହୁଅନ୍ତା ଏମନ୍ତ ନୁହେ
ବାସ୍ତବରେ ଧରି ଉଚାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ କର
ବସାଇବା ହୁଅନ୍ତା । କାରିଗର୍ଣ୍ଣିକ ଠାକୁ-
ରଣୀ ପୁଜା ଇତ୍ୟାଦି ଉପଲବ୍ଧରେ ସବ୍ୟବା
ଜନତା ବାଦାର ଆଏ ଏକ ଏ ସମସ୍ତ ଉପରେ
ଦସ୍ତଖଣ୍ଡର ସ୍କ୍ରିପ୍ତ ଦେବା ଗେଣିବ
ଆର ଗବ୍ରୀମେଧାକର ବର୍କମାଳ ବିବୁନି
ଦେବ ।

ପରିବେଶେ ସିଲେକ୍ଟ କମିଟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ
ସାରକୁ ଏହି ଆଜନ ଶୀଘ୍ର ଜାଗା ନ କରିବା
ବିଷୟରେ ପରମର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ବିହାରରେ ଏହି ବିଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମୟ ବିଭା-
ଗୀୟ କମିଶନର ଏହି ଅପର ବିଧିକୁ ମର
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ । ଅବଧି ଦେବଳ ଅକ୍ଷୁ
ଲୋକ ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମର ଦେଉଥାଇଛନ୍ତି ଏବଂ
ସେମୁଳେ ଏହି ଆଜନ ଏବଂ ମୋଅସଲରେ
ଆମ୍ବାଦାନ ତଳାଭାବାର ବିଧ ଏହା ଗତିକ-
ର ଅନୁର୍ଗର ଅଟ୍ଟର ଏବଂ ଶେଷଲିଖିତ ବିଧିଟି
ପ୍ରତକଳ ଦେବାର ଆଜନ ବିଧିବିଦୀ ଦେବାକୁ
ବିଲମ୍ବ ଥାବି ପ୍ରେସ୍ ସ୍ଲେକେ ଏହି ଆଜନ କିଳୁଦନ
ବିଲମ୍ବ, ଦେଲେ କଳ ନାହିଁ ବିଶେଷତଃ ଆଜନ
କର ଅନେକ ସ୍ଵଳରେ ଉନ୍ନତ ବିଧମାନ ସହି
ଦେଖିବ କରିବାର ଥବାଶ୍ୟକ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ
ତହିଁ ସବାରେ କିଛି ବିଲମ୍ବ, ଦେଲେ ମଧ୍ୟ କାହିଁ
ନାହିଁ । ଆମୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି ମର ଏବଂ
ଏହାହିଁ ଜାଗାଯାଉଥିଲୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷର କ୍ଷେତ୍ର-
ନିସିଧାଳିଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ପରିବତ୍ତିନ ଦେବ
ନାହିଁ ଏହି ବର୍ଷର କେତେବେଳେ ଆଜନ ଜାଗା
ଦେଲେ ଆଗାମୀ ଅପ୍ରେଲମାସରୁ ଉତ୍ତରାସରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ।

୪୮୭ ।

ସମାଜର ଦ୍ୱାରା ସମୟକୁ ଦଳ ଲାଗେ;
ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିବର୍ତ୍ତନକ
ହେବି' ଶୁଣା କରନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବିପରୀତର୍ଥକରୁ
ଦୟ କର ଦ୍ୱାରାପରି ଅବେଳି ଅଶ୍ଵଦା ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଲାଗୁ ହୁଅଗୁ ଲାଗୁ । ଏପରି ହେବ
ଲେବକି ସଂଖ୍ୟା ଅଛି ନୁହେ । ଏମାନଙ୍କରୁ ଯା
ବିଧେୟ ପୁଲେ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପାର ହୁଏ; ଏହି
ଦେବୁ ଅମେ ଏ ବିଷୟରେ ବେଳେବ କଥା
ପାଠକମନକୁ ବହିବାକୁ ଲାଗୁ ହୁଏ । ଧଳ
ଦୂର ସଙ୍ଗେ ଲେବକିର ସାହିତ୍ୟର ଦ୍ୱାରା
ସାଧକନକୁ ଅମେ ଦ୍ୱାରା ବହୁ, ବରଂ ଏହିର
ବୋଲି ଯାଇ ପାରେ ସେ ଶୌରପ ଦେଶର
ଲେବକର ଶତ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନ ହେଲେ
ସେମାନେ କଦମ୍ବ ଧକ୍କାଲୀ ହୋଇ ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବକଙ୍କ ପୃଷ୍ଠାପରିଷ ଜୀବିତକାରୀ
ମାନେ ଦ୍ୱାରା ଅସାର କାହିଁରୁ ଜଣାଯାଏ ?
ଦୃଶ୍ୟତଃ ଯେମାନଙ୍କର ସେ ସମୟର ଦ୍ୱାରା
ନୀତିଶାଖାକୁ । ତେବେ ଶତ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା
ଦେଲେ ଯେବେ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ନହେ କେବେ

ଲୋକଙ୍କର ସାଥ ନାହିଁରେ କୁଟିଛ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେଖିଲେ ଯେ କେବେଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଗାଣ ଓ
କୁଣ୍ଡଳ ହୃଦୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଏ ତୁମ ଦୂର ଦିଗାଣ
ଦେଖିଲୁ ଦୂରିବ । ଏହା ବୋଲିବ ନାହିଁ ଯେ
ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଉନ୍ନତ କରୁଅଛୁ । ହୃଦୟ
କଥା ଏହି ଯେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉନ୍ନତିର ଅଳ୍ପ
ସଙ୍କଳଣ ଓ ଅନିର୍ବାପନ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ହୃଦୟ
କରିବାର କୌଣସି ହୋଇଲା ନାହିଁ ।

ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନେ ଉତ୍ତମ ଶିଖା ଲାହ ବରଳୁ
ସବୁ ପିଲା ମାତ୍ରାକର ଏହା ଏବାକୁ ଦାଢା ।
ଏ ଦେଶରେ ସେ ବିଦ୍ୟାପ୍ରତି ଅନାଦର ଅଛି
ଅମ୍ବର ଏପରି କହାପି ବିଦ୍ୟା ନାହିଁ ଏ ଦେ-
ଶରେ ସେତେ ଧାର୍ଯ୍ୟାଳ ଅଚେକ ସମ୍ବ
ଦେଶରେ ଏହାର ଚନ୍ଦ୍ରର୍ଥଂଶୁ ଅଛି କି ନାହିଁ
ସନ୍ତୋଷ । ବିଦ୍ୟାକୁ ଅନାଦର ଦୂରେ ଆଉ
ଅଧ୍ୟାନଙ୍କ ପରି ମଧ୍ୟ ଅନାଦର ନାହିଁ । ଅବ୍ୟା-
ନମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରବାସ କି କଲେ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ
ପିଲାମାତା ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଦେଖା
ଯାଏ । ରେବେ ଦୟା ଏହି ସେ କାହେଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନେ
କୌଣ୍ଠକ ପ୍ରଥାରେ ବସି ପଞ୍ଚଥାଳ, ପାଳ
ଲୋକନ, କାଢା କୌଣ୍ଠବ, ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ପ୍ରଚାର
ନ କରନ୍ତୁ । ସେମାନବର ଏପରି ବିଦ୍ୟା ନାହିଁ
ପେ କାଳଗଳିବେ ସନ୍ଦୂର୍ଜର ଅଗ୍ରର ବ୍ୟବହାର
ଏହି ପ୍ରବାସ ରହେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆ-
ପଣାର ଲାବନ୍ତରିତ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥର୍ଗ ବରଳୁ
ନାହିଁ । ତୋତି ଏ ବର୍ଷ ପୁଣେ ଯେଉଁ ବସି
ପଞ୍ଚଥାଳ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀ ଲୋକନ
କରୁଥିଲେ, ଆଜି ତାହା ନାହିଁ । ଧୂବେ ସେ-
ମାନେ ଯେବୁଷ ନୃତ୍ୟ ଗୀତରେ ଫୁଲ ଚାହିଁ
ଥିଲେ ଯେଉଁ ଅକଳାରରେ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଳକଙ୍କ
ମୃତ୍ୟୁ କର ଅଦଳର ଦେଇଥିଲେ ଅଜ ସେ
ଧୂବେ ତୁମ୍ଭି ନାହିଁ ଅଦର ନାହିଁ—ବରଂ
ସୁଖା । ସେମାନଙ୍କ ସମକୟୁଷ ସମଜଙ୍ଗ, ଏବଂ
ମାତ୍ରାକଲମା କେତେ ବ୍ୟକ୍ତି କାଳଚର
ବେଶରେ ଘର ପରିବ୍ୟପ୍ତ ବ୍ୟବହାରକୁ ଶତ,
ପଦାଧାର କର ଅଧ୍ୟନକ ନୂତନ ବ୍ୟବହାରର
ଆସ୍ତି ନେଇ ଆପଣାକୁ କୃଷକାର୍ଯ୍ୟ ମରାପରିଲୁ ।
ବସୁତା ଏପରି ଲୋକ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ
ଯାହାଠାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର କିମ୍ବ ଦେଖା ନ ଯିବ
ସେବେ କେହି ଥାଏ ସେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ମ୍ଭ ମନୁଷ୍ୟ ଶକ
ବାର୍ଯ୍ୟ କିନା ଧର୍ମୟ । ଏପରି ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନ
କଢ଼ମନ ମାତ୍ର । ଅସମ୍ଭ ଅରଣ୍ୟଠାରେ ପୁରୀ
ଏ ତଥ ନ୍ୟନାଥକ ଲାଲିକ ହୁଏ । ମହାନ୍ତିର୍ମାତ୍ରା

ପଶୁ ପଣ୍ଡି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେହର ସେଇ ଲକ୍ଷଣ
ଥିବ କହି ମଧ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଜ୍ଜା । ବାନ୍ଧବ
ଲାକ୍ଷର ଦିମଣଃ ଛନ୍ଦକ ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟାକ୍ତି
ହୋଇ ଅଛିବୋଲ୍ ପ୍ରମାଣ ବନ୍ଦାବୁ କେନ୍ତ୍ରାବନ୍ଦ
ମହାମା ଜାରିରୁଳଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ମୋରି
ସୁର୍ଯ୍ୟ କର ଥିବେ । ଜମଣଃ

ପ୍ରାପ୍ତ ।

ପରୀ ଶୁଦ୍ଧିତାରେ ସାନ୍ତୋଷ

ବୋଲି ମାଟ୍ଟନ୍ତି, ଭୁମେଶଙ୍କ ଏହି ରୂପ-
ପକଦର ପୁଅସୁରୁଷମାଳେ ମୋହର ସ୍ଥାପନ
ଗାହାରେ ଉଠା ଉଠାମନ୍ତ ପ୍ରଭୁତ୍ବର ଅଶ୍ଵେ
ଓ ବୟାକୁ ଲାଭତ ଏବଂ ହନ୍ତ । ଆଜି ଏହି
ଅଜ୍ଞାନୀୟ ରୂପମାଳର ଅଶ୍ଵେ ଓ କୟାମା
ଶରୀରା କରୁଥିଲା, କେହି ଦାନ କରିବାକୁ ବୁଝିଲ
ଦେବ କି ? ମୁଁ ଗୋପିନାଥଙ୍କ ବାବର ଦସ୍ତା
ନିର୍ଧାରିତ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁ ଲାହଁ । ରୂପମାଳଙ୍କ
ଭୂମିନାଳକ ବାରୀପୀଠ ସବୁ କରିବାକୁ ପ୍ରମୁଖ
ପରି କରି ଦେଇଥିଲା, ସେ ଗୋପିନାଥ
କବେ ଦୂରର-ପାଶର ସଂଗ୍ରାମ କରିଥିଲା—
କେବଳ ଏତିବି—(ଆଜି କହି ପାରୁ କାହାର
କଥା ଶୁଣି ଦେଉଥିଲା; ଦେଖି ପାରୁ କାହାର
ଅଶ୍ଵଭାବ ବିମଳିତ ହେଉଥିଲା) କେବେ
ଏତିବି—ସେଇଁ ବାବୀ ଶୀଘ୍ର ବାହୁବଳରେ
ଏବେହଜ ନିକର ଅଶ୍ଵେ ସବୁ ସଂଘ୍ୟ କରି
ଅସେଅଛି, ଆଜି ବାହା ଅମ୍ବମାଳର ଅନସବରେ
ଶୁଭୁମାରେ ଅପରିପ କେବ ସିନା ? ଅତ୍ୟକ
ବାରେ ଦୁଷ୍ଟାହିତ କୃତ, ମନ୍ଦରୁ ଶୁଭୁମା ଦୂର
କର, ସାହସ ସଂଗ୍ରହ କର, ପିନ୍ଧି କୁଳର
ଅମ୍ଲ୍ୟ ସରୋବରେ ମୁରଣ କର, ଲଞ୍ଛାଦେ-
ବିଜୁ ସାହସ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କର; ଦେଖ, କର
ହୁଏ । କହିବାକୁ ଦେବ ଲାହଁ, ସମସ୍ତେ
ଜାଗି—ଦିନେ ମହିମାକୁ ଦେବ, କେହି ତର୍ହାଣ
ଶାଶ୍ଵତ ଦେବେ କାହାର ; ସୁଦରେ ଜୟନ୍ତି
କରିବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ଯେବେ ଦୁରର ଦୟାମାନ କୋଟି
ଆଶି, ଶୁଭୁମା ଯେବେ ଅମ୍ବମାଳର କୃତ-
ମୁରୁ ଅପରାଧର ବୋର ନ ଆଏ, ବାପଟ
ଧ୍ୟାନକରି; ଆଜି, ଗୋପକ ସହାୟ ଅବତାର
ବିମର୍ଶରେ ଜାବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବୁ, ବ୍ୟନ୍ଧିତେ
ଅମ୍ବର ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦେବ, ସର୍ବଲଭ କର
ପର୍ବତ୍ୟରେ ଅମର ହେବୁ । ମାନବ-ଜାତିର

ଏବେଳୁ ଅଧିକ ତର ଲାହ କରିବ ? ହେ ମୋର
ଦୟା ! ତିବ ସନ୍ଧାର ସନ୍ତୁଳିକର୍ଣ୍ଣ ! ଓଡ଼ି
ପାଦପାତ୍ର ! ଯେବେ ଏଥର ପାଖିଫୋଟକା
ତର ମନୀନ ଲାକନହାଷ ଏହାଦୁଷ ମହିଳା
ଏହାଦୁଷ ସନ୍ଧାର ଲାହ ହୋଇ ଥାବେ; ତେବେ
କିମ୍ବା କେଉଁ ହୁବୁକ ସେଥିରେ ଅବୁଦି କରିବ ।
ତାହାର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନରେ
ହୁଅ, ମାନସକୁ ମୁକୁଷ-ସାହସରେ ହୁଅ-
ହୁଏ ହର, ନିଷ୍ଠା ଜୀବି ହେବ, ସଂସାର
ଦୟା ଯଶାଗାନ କରିବ । ମୁଁ ଜଣେ ମା
ହିତେଜ୍ ମାତ୍ର ଅଧିକ କଣ କହିବ । ମୁଁ ଭୟ-
ପାତ୍ରର ଅଗ୍ରଗମିନ ହେଉଅଛି ।

ଏହିର ସେନ୍ୟସମ୍ମବ୍ଲ ଅଶ୍ଵାବେହଣରେ
କାଳର ତ୍ରପ୍ତିକି ଦର୍ଶନ ଓ ଭାବେନାମା
କାଳ ପଦଶବ୍ଦ କରି ଜୟର ଅଶାରେ ଉଦ୍‌
ଘର ହୋଇ ଅଧିଶ୍ୱର ଶରୀର କରି କମଶା
ଅଛନ୍ତି ତେବେକୁ ଲାଗିଲେ । ଫିନ ପ୍ରଦରକ
ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ ପଥର ହେଠ ଦେଲା । ଗୋଟିଏ
ବଳ୍ପିନ୍ୟ ରାଣୀବର ସେନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାର
ଚନ୍ଦ୍ରତାରୁ ଅଥବା ଥିଲା, ତଥାପି ବାଳୀ
ସେନ୍ୟମାନେ ନିଜ ସାହସ ପରିଭ୍ୟାଗ କଲେ
ନାହିଁ । ଶୋର୍ଦ୍ଧ ବଜା ରାଣୀଙ୍କ ସେନ୍ୟ
ଦେଖିଲା ହେବାର ଦେଖି କାନ୍ଦାଧିଧ ପଢ଼ିବାର
କାମକୁ ଲାଗିଲେ, ରାଣୀ ଅକେକ ବେଳ
ତମକୁ ମୋନାରୁବ ଅବଳମ୍ବନ କରିଥିଲେ ପରି-
ପ୍ରେସରେ ଗୋଟିଏ ଅବଳମ୍ବନ କଥାରେ ବଜା-
ଯାଇ ଦ୍ୱାରା କଲ କଲେ । ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ ପଥର ମୁଢି
ଦେଖି, ବାଳୀର ସେନ୍ୟମାନେ ଅକ୍ଷର ଯୋଗୁଁ
ଜାତ୍ୟ ମର ଗବ ଦେଖାଇ ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।
ବାଳୀ ସେନ୍ୟମାନେ ସମ୍ପ୍ରଦା ଲଦିବ ପ୍ରାୟ
ମାତ୍ର ପରିଲେ, ରାଣୀଙ୍କର ପାଇବମାନେ କମଶା
ଅଭିନାସ ଦୋଷପକାୟକ ପରିପୃଷ୍ଠା କଲେ ।

ଭାବେ ଉଚ୍ଚ ରନରେ ଅନେକ ଦ୍ୱୟାବ ପାଇଁ
ଦୁଇଲକେ କରିବାକୁ ଲଗିଲେ, ମାତ୍ର କିଛି
ଯୁଗର ବହିବାର କି ଦେଖି ଅଗଧା ଶେଷକୁ
ଲାଗିଥାଏ ପରିଚାଳନ କରିବାର କି ୧୫ ଜଣ
(କୋଣା କାହିଁ, ନାହାନ୍ତି ଅତି ସଂଖ୍ୟକ) ବିଷୟ
କରୁଥିଲେ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ବଠାଇ ଶବ୍ଦକିଳ
ମଧ୍ୟରେ କୋଇ ସଜ୍ଜାକୁ ଧରିବାର ଉପରିମ
ଭାବେ ସଜ୍ଜିବେଳୀ ବେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ
କାହିଁ କୁଣ୍ଡାଳୀ ବିଧ କରି ଦୃଷ୍ଟାଦୟର
କାହିଁ ପରିପଳ ଦେଇ ଆଜେ ମାତ୍ର ସିଲ୍ବା
କାହିଁ ଏହି ଅକୁଣ୍ଡିକ ଅକୁମଣ ଦର୍ଶନରେ

ଦୂର୍ବି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ବଜାକୁ ଦେଇ ପଳାଶୁନ
କଲେ । ଅନେକ ଷେନ୍ୟ ନିହର ହେଲେ ।
ରଣୀ ଏହି ସ୍ଵପ୍ନୋଗ ଦର୍ଶକ କରି ନିଜ ପାଇକ-
ମାନକୁ ସଙ୍ଗରେ ଦେଇ ଅଶ୍ଵି-ଅନ୍ଧାଦିନରେ
ବିଧ୍ୟୁତ ଦେଲେ । ସୁଦେବ ବଶରୁ ମୃତ ଧନ୍ୟ-
କ୍ଷୟକ୍ଷୟର ପ୍ରାର୍ଥନାନୂଷାରେ ବନ୍ଧମାରୁ ଆସ-
ଥିବା ସେନାମାନେ ଏହିବ ଦେଲେ । ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ପଞ୍ଚକ
ସେନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସମାନ ହେଲା । ଶଣୀ
କାଳ ବିଳମ୍ବ କରି ଜଣେ ସ୍ଵକପଟୁ ଦିଲ-
ଦେବଦେଵକ ସଙ୍ଗରେ କେତେକ ପାଇକ
ଦେଇ ଅଦେଶ କଲେ କି—ସେମାନେ ତାକୁ
ଦେଗରେ ଯାଇ ବଜାକୁ ସମ୍ମରରେ ବାଧା
ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏଥାତ୍ତେ ବଜା ଓ ଶଣୀ-
କର ପେନ୍ୟ ତୁଳସୀପୁର କମା କଳାପଥର-
ଠାରେ ସୁନ୍ଦରିଙ୍କ ହେଲେ, ସୁବ କଳନ୍ତି ।
ଛାତ୍ୟବସରେ ରଣୀଙ୍କର ପୂର୍ବ ପ୍ରେରଣ ସେନ୍ୟ-
ମାନେ ବଜାକୁ ପଶୁଦିଗରୁ ଆହମଣ କଲେ ।
ସମୁଖରେ ପାଇକମାନେ ଧାର ଧାଦସରେ
ସୁକେ ଗଡ଼ । ପଶୁଦିଗରେ ସେନିଦିବର୍ଗ ଗ୍ରାସ
କରିବାରୁ ଉଦ୍‌ପଲ୍ଲେ । ଖୋର୍ଦ୍ଦ ବଜା ଅନନ୍ୟ-
ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଉଙ୍ଗ ଦେଲେ । ଅନେକ ସେନ୍ୟ
ନିହର ହେଲେ, ବଜା ପଳାଇବାର ଅନେକ
ତେଣ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ ହେବ କରି ପା-
ଶିଲେ ନାହିଁ । କେତେକ ଜଣ ଅନୁତର ସହ-
ନରେ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ ।

ଅନ୍ତରୁର ସାନ୍ତୁଶୀ ନିଜ ସୌଜନ୍ୟଶୂନ୍ୟ
କଣ୍ଠରେ ଦେଖାଇ ବଜାଇଁ ଅର୍ଥରୁ ମାନ୍ୟର
ସହିତ ବିଦ୍ୟାୟ ଦେବାକୁ ଉଦ୍‌ସ୍ଥିତ ଦେବାର
ଦେବକୁ ବଜାୟ ସୁନ୍ଦର ତାତଙ୍ଗୟ ବ୍ୟୟାହାର
କେତେକ (ଅଜ୍ଞନ) କାହାଗ କରିପାର ଏ ପ୍ରାୟ
ସମୁଦ୍ରାୟ କୁଣ୍ଡଳା ପ୍ରଶାନ୍ତା ପ୍ରବାନରେ ସ୍ଥିତ
ହେଲେ । ମହାଆନନ୍ଦରେ ଉଦ୍‌ସ୍ଥିତ ପକ୍ଷର ସନ୍ଧି
ଦେଲେ । ଗଜା ବିଦ୍ୟାୟ ନେଇ ନିଜ ବଜନ୍ଧାମାଳୀ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କଲେ । ଛାଇ ଗଜଧାଂଶ ଅନେକ
ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାକୀର ଅଧିକାର ଉଚ୍ଚ ଥିଲା;
ନିଜାନ୍ତ ନିଷ୍ଠାତ ବିଷ୍ଣୁକୁ ସ୍ଥାପିତ ଗଜା ପଶାର
ଜୀବନନଳେ ଅମଳକାରିରେ ବାକୀ ଅପେକ୍ଷାକୃତ
ଶାର୍ଣ୍ଣବାୟ ଦୋଷଥାର ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ କମ୍ପୁଲାଇ ସଙ୍ଗରେ କୁଶପତ୍ର ଲାଭ
କର ବଢ଼ିରେ ସନାଦ ଦିଲ୍ଲୀ ସମାପନ କଲା
ଉତ୍ତର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ମୁଦ୍ରା-ଶାଖ ହୃଦୟକାନନ୍ଦ
ଦର୍ଶନ କଲା; କନନନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରଚେଷ୍ଟା

ହୋଇଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ମୁରୁ କଷ୍ଟପୁ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଦୟାନିଧିର ସବଧାଳ ଯୋଗରୁ ମୋହ
ଅପଦାରିତ ହେଲା । ସଜକର ଶୁକ୍ରାକ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିଷଦ୍ଧ କର ଅବଶେଷ ଜୀବଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟା-
ନିଧିର ପ୍ରତିତ୍ତ ହୋଇ ସଜକାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାଦ
କରିଥିଲେ । ବ୍ୟବର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭାତ ଅମାରିକର୍ଣ୍ଣ
ଓ ବଜିର ପାଇବମାନଙ୍କର ଜୀବୁଣୀର ବିଶାର
ଦେଲେ । ସାଣୀ ଶୁକଦେଶୀ ସାନ୍ତୁଣୀ ଖୁଲ୍ଲାଦ
୨୭୧୫ ଠାରୁ ୨୨୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୯ ବର୍ଷ ବାଳ
ବଜି-ପ୍ରତିତ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଜାବର୍ଗ ଘାଲନ କରି
ଦୟାନିଧିକୁ ସଜ୍ଜିତାର ଦେଇ ରହିଲେବ
ପରିଚ୍ୟାଗ କଲେ । ଏହାଙ୍କ ବଜିର ସମୟରେ
ଆହି ସବାଦ ହେବାର ଶୁଣା ଯାଏ ନାହିଁ ।
ସୁନ୍ଦରେ ବନ୍ଦୁକ ବ୍ୟବଦାର ଦେବାର ଶୁଣା
ନାହିଁ, ଥିଲେ, ପୁରୁଣାବାଲପ୍ରାୟ, ଗୋଜାଦାର
ବନ୍ଦୁକ ବ୍ୟବଦାର ଅନୁମାନ କରୁ ଯାଇ ଥାରେ ।
ଧନୁଃଶର, କର୍ତ୍ତା, ଶତ୍ରୁ ଉତ୍ସାହ ବ୍ୟବତ୍ତତିତ
ଦେବାର ପ୍ରତିର ପ୍ରମାଣ ମିଳଇ ।

କଥୁରଥାତ୍ତ୍ଵ—ଶଶୀ ସମୀକ୍ଷାତା ଥିଲେ । ପ୍ର-
କୃତକଃ ତାହାର ବନ୍ଧୁର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ସମୀକ୍ଷାର
ପରିମୟକ ଅଟେ । ଏହଙ୍କର ଜନ୍ମପ୍ଲାନ ସମ-
କରେ ଦ୍ୱିମତ ଶ୍ରାୟାଏ—କେହି, କହନ୍ତି
ଶଶୀ ବୌଦ୍ଧ ବଜବଜୀଯା, ପୁଣି କେହି,
କହନ୍ତି ନୂଆଗଡ଼ ବଜବଜୀ ଏହାଙ୍କର ପିତୃକଳ ।
ଆଜିଯାଏ ବାଜିର ପ୍ରାଚୀନ କଥ ଏହାଙ୍କର
ବନ୍ଧୁର ସମେତି ଗାନ କରୁଥାଇଲୁ । ଶଶୀ-
କର ନାମ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଏପରି ଲୋକ ବା-
ଜୀରେ ଅଛି ଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଏ ।

ଦେ ଉଛିଲ ! କହି ପାରୁ ନାହିଁ, ସାଗି ତୁ-
ର୍ଗବଳ, ସ୍ମର୍ଷଂକ ଗୁହଣାପଦିଲା, ଖାନ୍ତି ଅଧି-
ଶ୍ଵା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାୟୀ ପ୍ରତିତ ସାହୁଜାନାମଙ୍ଗର
ଅଭ୍ୟାସ ଚରତ ଭୁମି ମାକବରେ ଅଭ୍ୟାସ ସାହୁବ
ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ମନରେ ପ୍ରିଯ ବର—
କିମ୍ପୁ ବାଧୁଜାତିର ଦୂରବସ୍ତ୍ରା ବମୋତଳ
କରିବ । ଅବଶ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକାର୍ଯ୍ୟ ଶୁକବେଶୀ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହିନ୍ଦ ଘାସଜଳାମଳକର ସମସ୍ତାନଯୁ ନୁହନ୍ତି ।
“ସେଡ଼େ ବାର୍ତ୍ତା ରେଡ଼େ ଫେଲ” ଏ ସେ-
ମନ୍ତ୍ର ବଜ୍ୟ ଅଧୀରଜ୍ଞ ତେମନ୍ତବଜାର ସଙ୍ଗରେ
ସୁନ୍ଦ କର ବରଭର ତିହା ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ସେବେ ଏହି ସାମାନ୍ୟ, ସକ୍ଷେପନଳ ସାହ୍ୟ-
କର୍ତ୍ତ୍ବୀ ତେଥେଗୀ ସାଗି ଶୁକବେଶୀ ସାନ୍ତୁଷ୍ଟାନୀଙ୍କର
ପକିତ ଚରତ ଭୁମିନାହୁ ବିହାର ଗୋପିତା-
ନ୍ତିର ବରସ ତେବେ ମୁଁ ମୋହର ଉପହାରକୁ

ଅମ୍ବୁଳ୍ୟ ଜୀବ କରିବ । ସାର୍ଥ ଏକଶତବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ସୁବୀରା ଏପରି ମନ୍ଦିରୀ ମା ସରଭଗଣ
ଥିଲେ, ଆଜି ତେଣାର ଏପରି କପାଳ ॥

ବଳଲେଖିତ ୦ ଖଣ୍ଡ ସୁପ୍ରକ ଅମ୍ବେମାନେ
ଉପହାର ଧାଇଥିବାର ବୃତ୍ତକ୍ଷତାସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନାର
କରୁଥୁଅଛି । ଏ ସୁପ୍ରବମଳ ଦାର ଶୁଣିଗୁରୁ
ମାଳାର ଅର୍ଜନର ହୋଇଅଛି ।

୧୮। ଫୁଲତାର—ଉଛଳୀପୁଣ୍ଡ ଏହି
କୌତୁକପୂର୍ଣ୍ଣ ପସ୍ତୁକର ଦିଷ୍ଟଯୁ ଅବଦର କାହିଁ
ଦୌରୁକ ଏହି ଅଛି କି ଏଥି ଲାଗିଛି କୋଣସି
ଫୁଲର ନାମ ମନେ କଲେ ତାହା ଅନାପ୍ରାସରେ
କିମ୍ବା ଦିପା ଯାଇପାରେ । କବି ଶ୍ରୀ ବାମଦେବ
ପଞ୍ଚକାପୁଣ୍ଡ ଏହାକୁ ରଚନା କରିଥିଲେ ।
ବିରୁଦ୍ଧକ ବାରୁ ସମ୍ମରି ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ବାଲେଖର ଉଛଳ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କରାଇବା ଯହିରେ
ମୁଦ୍ରିତ କରଇଥିଲାନ୍ତି । ଏବେଳନ ଏହାର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ବାରୁ ମହାଶୟ ଜାଣୁ ନ ସୁଲେ ବନ୍ଦ
ଆପ୍ତର ଦିଷ୍ଟଯୁ ।

ୟ କରିମାଳା—ଏବା ଗ୍ରହିଧର୍ମ ସନ୍ଧାନ
ସୁଷ୍ଠୁକ ଅଟେ । ଏଥରେ ଗ୍ରହିମାଳଙ୍କ ମତର
ଉଦ୍‌ଘାସକା ପ୍ରଶାଳୀ ଏହି ଅମୃତ ବିଜନିହାର
ବିଷୟକ କେତୋତେ କିମ୍ବପୁ କରିଥ ଗ୍ରହିନୀ
ଅନୁବାଦକ ଏବା ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୋଷ ସେବକ
ହାସକର୍ତ୍ତାବି ବାଲେଖର ଦେଇ ହରିକ ସନ୍ଧା-
ନମ୍ବୁ ସାହାୟ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିଲା ।
ଅନୁମାଳ କୁଅର କାର କରୁର୍କଳ ପକୁନୀଯକ
ସ୍ଵର୍ଗ ଏ ଗ୍ରହିନ ପ୍ରଶେଷା ଅଟେନ୍ତି କେବଳ
ଧର୍ମସନ୍ଧାନ ଧ୍ୟାନକରେ ସେବକ ଦାସ
ଜୀମ ପ୍ରଦଳ ବରିଥିଲା !

ୟ ସୁ କାଳବନ୍ଧୀ—ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପଞ୍ଚନା-
ୟକଳହାର ପ୍ରଶାର ଏବଂ ବାଲେଶ୍ଵର ଦେଖ
ସାଲମ୍ଭରେ ନୃତ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ
ବାଲକ ବାଲକ ପାଠୋପଥୋଗ୍ରୀ ବେଳେ
ଶୁଣି ଏ ମାତ୍ରଗର୍ତ୍ତ ଏବଂ ନାନା ବସ୍ତୁର ବର୍ଣ୍ଣନା
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରଳ ପଦ୍ୟ ଲେଖା ଥିଲା । ସୁପ୍ରକର
ହଳେବର ମୁଁ ୨୫ ଶା ମଧ୍ୟରେ ଗୋ ୧୫ ଟଙ୍କ
ଅଶ୍ଵଦର ତାଲିବା ଗୁଡ଼କାର ଦେଇଥିଲା ।
ସାବା ଦେଇ ପଦ୍ୟ ଶୁଣିବ କୁହୁ ପିଲଙ୍କ ପାତାବା
ସବାଶେ ଦିଲ ହୋଇଥିଲା କେବଳ ଠାବୀରେ
ଗୋଟିଏ କଠିନ ଶବ୍ଦ ପୋକନାହୁବୁ ହେଲା
କହ ଦୋଷ ଶକ୍ତିଲୁ ବଳ ପାଇଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ସତ ଶୋମବାରଠାରୁ ଏଠା କଲେହିଟିର ଓ ଅଧାରିତ
କରେଇ ଏହା ଦୂରମାନ ସବାହିତ ହେଉଥିଲା । ଦୂରମାନ
ଠିକ ଯ ୧୯ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ଉଠା ହୁଅର ପରୁ ଉଚ୍ଚବଳର
୨୫୫ପ୍ରତିଶର ପ୍ରତି କୁଟେ ଉପରେ କଲେହିଟିରରେତେବେ
ହୁଇଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଏହା ସବାହିତ କରେଇ
ଦୂରମାନ କର ଦିଲା ?

ଶୋଗାଳକ୍ଷେତ୍ର ମଠ ସନ୍ଧାନ ପାଇଛିବାରେ ମନ୍ଦିରମା ବସୁର
ମନ୍ୟକେ ଏଠା କଥାକାରୀଙ୍କୁ ନାହିଁ ଆହେବ ଲଜ୍ଜାମନ୍ଦିର
ଯେତୁ ମିଆ ବୁଦ୍ଧାର ଦେବା ଅପରିବରେ ପାଇଛିବାର
ଅପରିବରେ କଥାକେ ଉମାର ଉତ୍ସବ କେ ମନ୍ଦିରମା ଏହି ବୁଦ୍ଧ-
ବାର ଲଜ୍ଜାର ଦେଖି । କାହିଁ ବରଦାବାର ମନ୍ଦିରମାର
ଅପରିବରେ ବନ୍ଦେବତୀର ବହା ପଢି ଉମାର କାରଦାବାର ଏବଂ
କଥେ କେବା ଅର୍ଥବିଦ୍ରୁଷ୍ଟିକାରୀ କହିଅନ୍ତିରୁ । ସାଥୀରେ ଦେଖିବା
ଏ ମନ୍ଦିରମାରେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ମାର୍ହି । ଅଗୀଲରେ
ଏକ ଦେବ ପରେ ଦେଖାଇବ ।

ଅସମାନକର କମିଶକର ପାହେବ ଏଗାମୀ ତୁଳନାପାଇଁ
ଦିଲମାସର ଅବସର ପ୍ରଥମ କରି ଦିଲା ଯିବାକୁ
ଦୂର ଦିକ୍କର ଦୟତ ଦୂର ।

ମୁଖ୍ୟ କଣସ୍ତା ବଲେହୁର ବାରୁ ଜୀବାଳୁକୁ ମନ୍ଦିରାକୁ
ବୁ ଦେଖିବୁ ଏଠା କେବୁଣୀ ବଲେହୁର ବାରୁ ପ୍ରାଣକୁଟୁମ୍ବ
ସ ଥୋରୁ ବଦଳ ଦୋଷ ଯାଇଅବୁନ୍ଦି ।

ସୁରଖାକୁ ପଢି କାହୁ ଅବରତ ହେଉଁ ଏ ଘୋଟାଙ୍ଗ
ଘୋଟା ସେଇ ବର୍ଣ୍ଣନାକ ପ୍ରତିକ ଦୋଷପଣ୍ଡ । ମୋ
ଜୀବନ ସେଇ ମୂଲ୍ୟରେ ମୋତାର କୁଳ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟି କରେ
ର ପାଶ ଦେଖାଏନ୍ତି ମୂର୍ଖ ଏହି ପୋକୁମାନ୍ତର ମୁହଁ
ମାନ୍ତର କଥ ଦେଖିପାଇବାର ଦୋଷପଣ୍ଡ ।

ପରେ କଣେ ପାତାରେ ଲେଖିଲୁଗୁ ତା
ଜୀବନକ କମୋଦ୍ଦୁ ମହୁମାର କେବେଳ ଘନୀ ଶୁଣୁ
ଯାଏ ପାଶୁ କି ୧୦୦ ଏ ସବୀରଚ ଉତ୍ସବ ବସନ୍ତ
ଥାଲୀଟି ଦେଇ ହୁଏ ବାହୁଦେବ ମହାପଦମ ଦେଇ
କୁଛିବାହରେ ଅଳ୍ପାଳ ଶାର ଗାନ୍ଧା ଓ ଶିର୍କ ଅଳ୍ପାଳ
କୁଣ୍ଡଳାଦିନା ରଜାପଦରେ କରେଲ ମର ହେବାର
ମନକାନ୍ତିମାନରେ ଜାହା ସବୁ କି ପାର ହୋଇଯାଇଁ ଦେଖିଲୁ
କୁଷେ ପ୍ରତାଙ୍କ କରେ । ପ୍ରାମବାର୍ତ୍ତିକ କର ଯଦି ଠେକ୍ ଠେକ୍
ହୋଇଯାଇଲୁ ଯଠି ଯିହା ସବ କର ପରାର କରିଲୁ
ଯେତେ ପ୍ରସର ହେଲୁ ହେଲୁ ।

ଏଥର କମିକତୀ ମେଡ଼ିକ୍ କଲେଜ ବନ୍ଦ ହୁଏବା
ସଥିରେ ଦେବେର ପିଂକ ସେହି ମମମୁଳେ ଗାରୋଟ ଉଲ୍ଲେଖ
କାମ ଓ ଚିକିତ୍ସା ଏବଂ ଶୋଧନ କେଣ୍ଠେଷ୍ଟ ବନ୍ଦମାତ୍ର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଦମାତ୍ର ଅଭିଭାବ ଅଭିଭାବ ହେବେ ।

କିମ୍ବାରେ କହିଲୁ ଏସି ଶାଦମୟରେ ଖେଳିଛନ୍ତି ପ୍ରତି
ଦ୍ୱାରା ଯୋଗିବ ବନଶାର ଅର୍ଥରେ ଶୁଭ୍ର ବନା ପ୍ରକାଶିତ
ହୀନ୍ତର ଏହାର ନାମ କେବଳ କାର୍ତ୍ତରୀର । ଏ ଯୋଗିବ
ନାମର ବୀର । କାର୍ତ୍ତରୀର ଏହି ସମୟରେ ଜୟନ୍ତେ ମୁହଁନ୍ତିମ୍ବେ
ଏ ଲୋକ ପଦମୂର୍ତ୍ତି କାହାର ସହିତରେ ନିତିନାଥଙ୍କୁ
କିମ୍ବା ଏହି ସମୟରେ ୨୨ ମତ୍ତେ ପ୍ରତି ଯୋଗିବ ହୋଇ
ଥାଇ ଥାଇରେ ଦେବତାଙ୍କୁ । ଏ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି
ଦେବ ପଦମୂର୍ତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । କାର୍ତ୍ତରୀର ଦେବିତାଙ୍କୁ
ଏ ବୃଦ୍ଧିତାଙ୍କୁ ଦୁଇତି ଦୁଇ ଆହାରର ହାତୁ, ପ୍ରାଚୀ ଶରୀର
କିମ୍ବା ମାତ୍ରମେଣି ବାଢ଼ିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପାଞ୍ଚାଳରେ ଉପରେ
ହାତମାତ୍ର ଘାସ ଦେଇଲେ ।

ପ୍ରମତ୍ତ ଲିଙ୍ଗଶ୍ରଦ୍ଧରେ କର୍ଷକୁ କର୍ଷ ପାଇ ଏହାର ପୁଣ୍ୟ
କୋଟି କୋର ମନ୍ଦ ଦର୍ଶନ କରୁଥାଏ ଓ ପରାମର୍ଶ କରୁଥାଏ ।

ଏକ ସାହୁବଜ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଗ୍ରାମର ପ୍ରକଳ୍ପନାରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇ ଥାଏ । ୧୯୯୦୦୦୦ ମେ ଦିନ ପାଇଁ

କର୍ମତା ପରିପଦର କର୍ମ ଏହି ମହିନେ ଏହାର
ଅଧିକ ସାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏହି କାଳେ ଯାଏଟା ଦୂରଦୂର
ଏହି କେ କେବେବେବେ ଦେବ ଶମ ମତା ହୋଇ ଥିଲା।

ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗାରେ ସେ ହୃଦୟ ପ୍ରୋତ୍ସହ ଦେବ ଯାଇ ଏହି କମ୍ପିଲେ
ବଳବନ୍ଦରଙ୍ଗର ବନ୍ଦୁଦୀର୍ଘ ପଶାମାଳାରେ ପ୍ରୋତ୍ସହ ତଥ ଯନ୍ତ୍ରିତ
ଦୂଷ୍ଟରୁ ଦେଖାଇବା ନମିତ ବଡ଼ କଣକାଚେତି ଅନୁଭବ
ପଥ ଦେଖି ଆମ୍ବାରୁ ।

ଭାବରୁ କମିଶନର ମେଟିଙ୍ଗର ପ୍ଲଟ୍ଟିକ କାଢାଯାଇଲା
ମର ହାତର ହେଁ ଦର୍ଶକ ମହାକାଳ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଓ ଏହାରେ
କା ବଜାର କେବଳମେ, ମହାକାଳ ବର୍ଣ୍ଣନାକ ପାଇବୁଛିଲା
ହାମରେ ହାତର ବନ୍ଧନରୁ । ଏ ଦେଖଇ କେବେଳ ଦରିଦ୍ର
ଏ ଦୂରବସ ପାଦ ପିତର କାହା କୋର ଏହି କାହାର
ପାରେ ।

ସାମନ୍ତିକ ବାହାର କଲାଟ ଦଶାକ ପଢିବାରେ କମାନ୍ତର
ବାହାର ଠାର କୁରିଛାକ ହତ୍ୟାକ କରିବାରେ

“ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ କୁଳ” ନାମକ ଦୟାତ୍ମକ ସମ୍ପଦ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ହରୁ ଜାହାନ
ଧାରାଧୟ, ମଧ୍ୟ ସହିତ ହେଠାତେ କଥା ମାତ୍ରର ଶୋଭା
ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଗୋଟିଏବା କାର୍ଯ୍ୟକଥା ବା କାମେହେନ୍ଦ୍ର
ପାତ୍ର ହିଁ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବକ୍ତା ଦିକ୍ଷିତାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ନାନାକାଳ
ପ୍ରବାସୀ କରିବାକୁ ସେ ସହି ଏହାର ଅମ୍ବୁ ପ୍ରେସ ଫୋଟାଫଲ୍‌
ଏହିରେ ବକ୍ତା ଦିକ୍ଷିତାରେ ସମ୍ବାଦ ଦେଖି ଦେବ ପରା ।

ଅକ୍ଷୁଦନ ତମର କଳାପେଇଠାରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଉତ୍ସବରେ
ମୃଦ ପଦମୟତର ଦେଖା ପାଦମୟ । ମେଳକ ମେଳ
ମହାଦୂରାଜ ଏ ଜୀବନ ତେ ଦେବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏ ମନ୍ଦିର ଶେଯୋ
ପେବେ ଶୁଣ୍ଡକତ ମନୀ ଅହସ୍ତ ।

ଅହୁରାବ ମନ୍ଦିରାବୀ ତପ୍ତିପ୍ରକାଶ କହିଲୁ ଯାଏନ୍
ଦେଖିବେଳେ ଯେବେଳେ ଗାର୍ଜ ପ୍ରକଟିତ ହେବାରୁ ଆହୁ
ବେ ଉଥିବିଲାକେ କମ୍ପେଟ୍ ପଠି ଦିଲାରୁ ଯାଇବୁଣ୍ଡ ହେବାରୁ

୭୦୯ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପଦମାରି ହେଲାଏ କଥାଟି ହୁଏ ।
ଏଥିକି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପଦମାରିରେ ଶ୍ରୀରାମ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୁଇ
ଦେବଗୀତେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଦି ପାଇଁ ପାଇଁ
ଜୀବଦିତିର ସେ ପାଇଁରେଇ ତିବେ ଯୁଦ୍ଧମ ମୁଖ୍ୟ ଘଟନା
ହେଲାଏ ।

ପାରେସନ ମୁଦ୍ରଣକୁ କହିଲା ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଜି
ଦିନମେହିଳ ସେବା ଦିଲାଯାଇଲେ ଏହି ମନ୍ଦିର ତଥା
ଦିଲାଯାଇ ଦେଖି ତାଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ମନ୍ଦିର
କାହାର ମଧ୍ୟ କହିଲା ପାରେସନଙ୍କାରେ କହିଲା କିମ୍ବା
କହିଲା ଏହି ଦିଲାଯାଇଲାକିମ୍ବା କହିଲା କିମ୍ବା

କରୁଣ ପଦ୍ମନାଭ ପାତ୍ରଙ୍କ ପାହାରେ ତା
ପଶ୍ଚାତ କରୁଣ ପଦ୍ମ ଏହି କରିବାକାରୀଙ୍କ ପାତ୍ରଙ୍କ
ପାରେ ସମ୍ମରି ଉନ୍ନତ୍ୟ ହେବା ।

ବୁଦ୍ଧ ମାତ୍ରାର ଡା. ଶ୍ରୀ ପଦମରେ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତର
ମାତ୍ର ଏ ହାତର ଅର୍ଥବଳେ ପେଣାମ ନାହିଁ କେବଳ
ପ୍ରସ୍ତର ।

ଦେବତା କେବଳ ସମ୍ପର୍କକାରୀ ଏ ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନୀ
ହେଲୁ ଏ ହେଲୁ ହେଲୁ ଯୋଗ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହେଉ
ଥିଲା—ମନ ହିତ !

ନେଇଲୁ ଦେଇ କରନାହିଁ କଣେ ସୁମୋହି ଖାଇବା
ନେଇଲୁ ହେବାର କାହା କରାଯାଇ । ଦେଇଲୁ ଖାଇବା
କିମ୍ବା କାହା

କବିତା ମେଳାକ୍ଷ ପଠା ଶ୍ରଦ୍ଧା ନିରବ ମାନ୍ଦ୍ରଜାତିର
କେତେବୁଦ୍ଧିର ମାଝ ଧ୍ୟାନର ଜାଗ ଏହି ଅନ୍ତର କ୍ରୂଣ
ମୁଣ୍ଡାର ଦେଇଥିଲା ଏ ସବୁ ସେଠାକେ ପରିବ ହେବାର
କରନ୍ତି କିମ୍ବା ପାଇଥିଲା !

ଭାବର ସ୍ଵତ୍ତ ମାଳକେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଵର୍ଗ
ମୁଦ୍ରକ ଦେଇଥିବା ବିଷୟ ଭେଦିନୟ ଲେଖିଥିଲୁ
ସ୍ଵର୍ଗକ ଅଧିକ ଯାତ୍ର ପାଠକରେ ବଦଳିଲେ ଏହି ଜଗତବ୍ୟା
ଲୋକ ହୋଇଥିବାର ପଢାଇବି ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵର୍ଗ କାହାରେ
ନୟବକରେ ପଡ଼ିଲେ ତହିଁରେ ସ୍ଵର୍ଗମୋହନ ଫଳ ପଢିଲେ
ଦେଖା ହୋଇଥିବାର କବା ଯିବା । ଏ ସବୀ ଅବଶ୍ୟକ ନୟ
ମୁକ୍ତାର ଉଚିତା ଅଟେ ମାତ୍ର ସହା ଦେଇଁ ଜ୍ଞାନରେ ଉପରେ
ହୋଇଥିଲା ତାହା କବା ନାହିଁ । ଏହି ର ନାମ "ମୌତି
ଛୁଟ୍" ।

ପ୍ରଥା ତଳା ପ୍ରସର କଟାଇନ୍ତିରେ ଲିମୁକ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ
ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ବାହୀ ମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ମୁହଁ ଶବ୍ଦରେ
ଏହାଠିରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରଣାକାରୀ ହେବାର ପ୍ରମାଦ ଅବଶ୍ୟକ
କରିବାରେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ସାହକାରୀ ତାର ଘନାଶ ଦିଲାଇ
କରି ଅନ୍ୟଦିତ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତିମ୍ବ ସମାଧା କରିଛି । ଏହାର
ପ୍ରଥା ଦେଖନ୍ତିରେ ଅଗ୍ରାହୀ ତାଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କରିବା ବାରାନ୍ଦିରେ
ମୋତେ ଚାର୍କିପଣ୍ଡିତ ମେହନ୍ତ ସମୀକ୍ଷାରେ ଅବେଳା ଅବେଳା
କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମହାଦୂର ନୂତନ ଦେବାକ କଥାର ଜାମକ ଏବଂ ମଧ୍ୟ
ଦେଶାବ୍ୟ ଚାଷ ପଢାଇବା କାରଣ ଓ..... କା ଗୁରୁ
କରୁଅବସା ଏ ଲପନିବାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଗୁହା ଜମା ।

କେବଳମୁଁ ଦେଖିଛନ୍ତି ଏ ଜାଗର ହୋଇଥିଲେ ମେହି
ନାହିଁବ ତାହେଁ ବାହିଦୂର ରାହ୍ତି । ଅପରାଧ ହୁଏ
ନୁହ ପେମାଚ ଦେଇଲ ଏହି ବାବ—ଏହିମା ମେହି
ଦିନକୁ ଯାଏ ନନ୍ଦା କିମ୍ବା ହାତ ଫେରିଆଣିବା
ଅବଦର ହୁଏ । କବାମାନ୍ତି ହେଲେ ସହାୟ ସବାର
ଦୁଇ ।

କରିବା ସୁରକ୍ଷା କରେଇଲେ ଏହି କଣ୍ଠକାଳୀ
ଥାଏ ପାଇନ୍ଦି ହୋଇଥାଇ ଅଛି । ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ଅବଶ୍ୟକ ସହିତର ମୌର୍ଯ୍ୟରେ ଉବେ କରିବାକାଳର ଅବଶ୍ୟକ
ରହ କରୁଥିଲେ କମାଗାର କାଳର ମୌର୍ଯ୍ୟ ଉପାର୍ଥିତ କରିବା କାହାର
ମଧ୍ୟରେ ମାହେଳ ସହିତର କାଳର ଉପାର୍ଥିତ କରି କାହାର
କରୁଥିଲା ତାହା କେବାର କାଳର ମଧ୍ୟରେ କରିବାକାଳର
କାଳ ପାଇଁ କରିଥାଇ ହେବାର ତାହା ଖରିବା କରିବା
କରିବାକାଳ କରିବାକାଳର । ଖରିବାର ଅଧିକାର କରିବା
ସହିତ କେ କିଛି ନ କହ ହାତ ମହାନ୍ଦିରରୁ ଏହି
ଚକ୍ରବାସୀ ହେବା । ଏ ହୃଦୟରେ ବିଜ୍ଞାନର ଦିନ
କାଳିତଥେ ଅଛି ।

ପ୍ରେସ୍‌ରିପୋର୍ଟ ।

ଆଳ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟପାତ୍ରକା ସମ୍ମାନଦିକ
ମହାଶୟୁ ସମୀପେଷ ।

ସବନ୍ଧୁ ନିବେଦନ ଏହି କରିଲା ଲଖିଛି
ବିଷୟକୁ ଆପଣଙ୍କ ପଡ଼ିକାହାରୀ ଜଳଘାଧାର-
ଣରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଅଧିକୁ ସିରି କରିଛନ୍ତି।

ମହାଶୟ ! ଅଳୁଦନ ପୂର୍ବେ ନୂଆଗଢ଼ି
ମାନଧାରାଙ୍କର ମଧୁସୂର କରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା ସେହି ବିଶ୍ଵାସର
ଉପଳକ୍ଷରେ ଦୁଇ ପଥର ସମ୍ମାର ବିଷୟରେ
ଦେଉଣ୍ଣି ତୁଟି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ବିଶେଷ
ଏହି କି ଏତକେଣାଯୁ ରାଜାମାନଙ୍କ ଅଶ୍ରୁବାଚ
ତେଣା ଏକାବେଳକେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ବିଦ୍ୟା ଶୁଣ୍ଡ
ଦେବାର ଉପକମ ହୋଇ ଆସିଲା, ବିନ୍ଦ
ଚର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହିଁ
ସ୍ଵପ୍ନବିଦ୍ୟା ପ୍ରତି ଶ୍ରୀଦା ଜମ୍ବୁଦବାର ଦେଖି
ବୋଧ ଦ୍ରୁଦ ସେ ଦଠାତୁ ଏହାର କ୍ଲେପାପତି
ଘଟ ନ ପାରେ ।

ଭକ୍ତ ବିବାହୋତ୍ସବ ଉପଲମ୍ବନରେ ନୂଆ-
ଗଡ଼ରୁ କେତେକ ପଣ୍ଡିତ ଅସିଥିଲେ ଏବଂ
ମଧ୍ୟପୁର ସତ୍ୟବରସ୍ତ୍ର କେତେକ ପଣ୍ଡିତ ସ୍ଵର୍ଗେ
ବିବାହ ଚାଷିଦିନ ନରେନ୍ଦ୍ର ମହୋଦୟ ପଣ୍ଡିତ
ସବୁ କଲ୍ପନା ଅନେକ ସମୟ ଧର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ବିବାହ
ଲାପାଦିରେ କାଳଯାସନ କଲେ । ସେହି
ସବୁରେ ମଧ୍ୟପୁର ପଣ୍ଡିତ ଶା ଥର୍ତ୍ତାଣ ଶତପଥୀ
ଓ ନୂଆମନ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ଶା ଲଙ୍ଘନଜ ବାଣୀଭୂଷଣ
ଏହି ଦୁଇଛି ମଧ୍ୟରେ କେବେଳକ ତର୍କ ବିବରକ
ଲମ୍ବକର, କିନ୍ତୁ ବାଣୀଭୂଷଣକୁ ସଙ୍ଗେ ଶତ
ପଥ୍ୟକର କରିବାରେ କଷା କେତେବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗର
କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ, ଯେହେତୁ ବାଣୀ-
ଭୂଷଣ କିନ୍ତୁ ଥଳ୍ୟ ଦେଖିବୁ ନୃତ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲା ନ ଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଘୋରାଯତୀ ଏହାଙ୍କ
ଜଣା ନ ଥିବାରୁ ଏଥର ହେଲା । ସେ
ଯାହା ହେଉ ସେହି ପଣ୍ଡିତ ମହାରାଜୁଙ୍କର
ଯେଉଁ ବାଣୀଭୂଷଣ ଉପାୟ ଥିଲା ତାହା ସେହି
ଠାରେ ସଫଳ ହୋଇଅଛି, ଥର୍ତ୍ତାଣ ତାଙ୍କ
କହିବା ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ଶ୍ରୋକାଦ ପଢ଼ିବା ନିୟମ
ମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠବର୍ଗକର ଥାନନ ଜନ୍ମିଥିଲା
ଉଦୟ ପଣ୍ଡିତ ପରାତ୍ମା କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନୀ ଅନ୍ତରେ
ବେହାନ୍ତାକ ଯେତ୍ରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନୀ ଅନ୍ତରେ

ଅଛିବାହିକ ହୋଇ ପରିଶେଷରେ ସବୁ ହିଙ୍ଗ
ଦେଲା । କହିଁ ପର ଦିନ ନରେନ୍ଦ୍ର ମହୋଦୟ
ଯଥୋଧୟକୁ ସମ୍ମାନିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିବାହିତ
ଆଗନ୍ତୁକ ଓ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ଜନ୍ମାଇ
ଥିଲେ । ଏବିଦେଶାୟ ରଜାମାନଙ୍କର ଶୁଭ
ଦୃଷ୍ଟି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷେଧ ହେଉଥିଲେ
ସମ୍ମାନ ବିବଧାର ଅବଶ୍ୟ ଉଚ୍ଚାର ହୋଇପାରିବ ।
ଇତି ।

୧୦କାଟଙ୍କ । ନି । ଭେଦ ଦର୍ଶକ ।

There appears now a third man on the scene, who thinks it is time his part being played. He is neither *Argumentum ad hominem* nor *Argumentum ad ignorantiam*.

2. You may, Mr. Editor, at once guess out from the very introduction the subject with which I am going at present to proceed—it being to observe closely whether our 1st writer was right in laying a complaint of that sort before the public, or the 2nd in contradicting him. I have gone through both the writings, but am sorry to find that 2nd writer has attempted his best, for the most part, to defeat the 1st by laying down a contrary rather than a contradictory proposition, which, he may know if he doesn't know, leaves something in issue and therefore is not all that he should say in order to avoid being dislodged from his position.

3. In the first place, Mr. Editor, I see that your *Argumentum ad ignorantiam* shakes his head and tail with rage, and declares with a loud serious tone that, to his best recollection, no such advertisement was ever published as the tenor of the *Argumentum ad hominem's* correspondence gave him to understand to have been. Yes, he is quite right there. But will he once kindly turn back a little and see how the 1st writer opens his case with an universal proposition that our Commissioner favors high education by way of conferring posts of Rs. 30 and 20 upon graduates and under-graduates?

What is his defence to that point? Can he show any good reason why the 20 Rs. post of a clerk, for which he admits an advertisement was given, required an under-graduate, and why that of the Mourbhanj 2nd clerk did not?

4. Then, as respects hand writing, from the tenor of the critic I understand that the present Mourbhanj second clerk was the only candidate who could write a good and legible hand, which cannot be true considering the number of applications put in for the vacancy. Was there no candidate there, who could write a good and legible hand and at the same time had a good knowledge of English? I don't think the writer will be bold enough to answer in the negative.

5. Besides, Mr. Editor, your *Argumentum ad ignorantiam* must know that there is some risk even in the copying out of letters by men who possess such "meagre" knowledge of English as the butt of the correspondence has been admitted to do. Hakims seldom write or take care to write very legibly and therefore such men are capable of being thrown into the dark. It was once the case with a copyist that he took "therefore" to be "then—e—son" and wrote it accordingly without considering what sense the word conveyed. Do you see the good, Mr. Editor here, of giving preference to a mere good hand!

6. Pursuant to the introductions of *Argumentum ad ignorantiam* I advise his opponent to deservy his chance of getting a Hakimship by passing the examination to be held at the begining of 1885, but till then I ask the critic not to continue misleading the authorities in that way that they may confer posts upon men who will write "Good" "goat" and "therefore" "then—e—son"

Cuttack, } I remain,

20—3—83. } Yours faithfully,
Argumentum ad rem.

ବିଜ୍ଞାପନ।

ମଧୁରମଙ୍ଗଳ ସମେତ ଓ ମୃଦୁତ ହୋଇ
କଟକ ପଣ୍ଡିତ କମ୍ପାନିକ ସହାଯୀରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ହେଉଥିଲା କହିଲା ମୂଲ୍ୟ ଟୁୠ୍ ମେଟାଥାଳ
ପ୍ରାଚକମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟରେ ତାକମାସର ଖର୍ପତ
ଟୁୠ୭ ଲେଖାଏ ପତବ।

* * * * * ଶା ଭାଗୀରଥୀ ପାଠୀରୀ।

NOTICE.

Wanted a qualified Sub-Overseer with experience of works. Pay Rs. 25, Pony allowance Rs. 7-8-0 per mensem.

The appointment to be probationary for 12 months.

Apply by letter only with copies of testimonials before 30th April 1883 to

Louis E. DESGRATOULET
District Engineer
R. Cess Department.

ବିଜ୍ଞାପନ।

କଟକ ସେବକେ ଲାଲକାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ସବ୍ରାନ୍ତେର ଅବଶ୍ୟକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସେ କବଳି
ନିଯମକୁ ହେବ ସେ ଉକ୍ତ କର୍ମରେ ପାରଗ ଓ
ତ୍ୟାକଟକାର ଥିବ ବେଳନ ମୁଦ୍ରିତ ଟୁୠ୫ ଟଙ୍କା
ଓ ଛାତ୍ରରୀ ଟୁୠ୫ ଦିଆଯିବ।

ଉକ୍ତ କବଳି କର୍ମକାର ଥିବାର
ପରିମା ସାହାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵାର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ-
ହଜାର ଟଙ୍କା ରଖାଯିବ।

ଦିଲାଖାପୁର ମୁଦ୍ରିତ ସାହାର ନବଲମାନ
ବୈଭବରେ ଉକ୍ତ କର୍ମକାର ଶ୍ରୀ କବଳି କାନ୍ତି-
କାମ୍ପାର ଲୁହା, ର, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ପାତାକାର
ସମୀକ୍ଷାରେ କଲାକାରୀ ପା ୩୦ ରଖି ପୁଣ୍ୟ
ଦାରୀ କରିବାକୁ ହେବ।

NOTICE.

The power of attorney granted
by the undersigned to Mr. A. J.
BELLIS is cancelled from this date.

Cuttack, } 28th Feby. } J. BULLOCH & Co.
1883.

PUBLIC WORKS DEPARTMENT, IRRIGATION BRANCH, ORISSA CIRCLE

Mahanuddy Irrigation Division.

1. It is hereby notified that the Tildundah and Matchgong Canals in the Division, will be closed for repairs for a period of one month i.e. from the 1st to 31st May 1883 inclusive; the water in the River Mahanuddy in the vicinity of Cuttack and Chowdwar will be lowered at the same time to enable repairs to the Weirs to be executed.

2. It is further notified that in consequence of this closure of the Canals in the Orissa Circle, the Steamer traffic between Cuttack and Chandabali will be stopped during the above mentioned period.

JOHN MACMILLAN C.E.
Executive Engineer
Mahanuddy Irrigation Division.

ମହାନୁଦୀ ସିଲ୍ଲାକା ମେହିରାମାର
ସାହାରରେ ସମ୍ବାଦର ପରିମାଣ କରିବାର
କାମ ହୋଇ କାହାରେ । ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ
ମହାନୁଦୀ ରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମହାନୁଦୀ
ବୈଭବର ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମହାନୁଦୀରେ ଆମ୍ବାର
କାମାରୁ ସହି ଅନୁମତି କରିବାର ପାଇଁ ୧୯୮୩ ମୁଦ୍ରିତ
୧୯୮୩ ମୁଦ୍ରିତ କରିବାକୁ କାହାରେ ଆମ୍ବାର
କାମାରୁ କରିବାକୁ ଆମ୍ବାର କାମାରୁ କରିବାକୁ

ମହାନୁଦୀରେ ମଳପରି ପରିମାଣ କରିବାର
କାମାରୁ କରିବାକୁ ଆମ୍ବାର କାମାରୁ କରିବାକୁ

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

ଅମ୍ବାର କରିବାକୁ ୩-୫

ପ୍ରତି ଏବ ପ୍ରତି ୩-୫

ମାତ୍ର କୌଣସି କରିବାକୁ ପରିମାଣ କରିବାକୁ
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

ଅମ୍ବାର କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

ବୁଲ୍ଲାପାତ୍ର।

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫
କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫ କାମାରୁ କରିବାକୁ ୩-୫

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

549

୧୯୫୫ ମାତ୍ରେ ଅପ୍ରେଲ ସଠି ଧାରା ମୁଦ୍ରଣ କରିଗଲା ଏହାରେ

ମଲ୍ଲି	ଅଗ୍ରିମ	ବିଶ୍ୱାସ
ବାଣିଜ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯
ଭାବମାଧ୍ୟମ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

卷之三

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏଣିକ ତେଲୁ
ଭାଷାର ଦୂରଜ୍ଞଗ ପରୀକ୍ଷକ ନିଯମରେ ହେବେ ।
ତେଲୁପୁର ଏଲ୍ଲକାର ସ୍କୁଲ ତେଲୁପୁର ଇନ୍ଡୋକର୍ପ
କାର୍ପ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରୂପୀର୍ଥା ଏକଜଣ ପରୀକ୍ଷା
କାର୍ପ ଅଟକ୍ରି ଏବଂ ସେ କେବେ ବର୍ଷ ହେଲା ଏହି
ଭାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାକିମ୍ବା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଗତ ହେଲା
ଯେ ଅନ୍ୟ ପରୀକ୍ଷକ ପଦରେ ହଜୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା
କାର୍ପ ଏଠାର ଗବର୍ନ୍ମିମେଖ ଅନୁବାଦକ ବାର
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ପଢ଼ିଲାଯାଇବ ବି, ଏ, କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ନିୟମର
କରିବେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କର୍ତ୍ତାମାନେ
ଏହି ନିଯୋଗବାର ତେଲୁପୁରା ପ୍ରତି ସଥାର୍ଥ
ମଧ୍ୟର ପକାର କରିଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ମାସର ପଥିଷାରେ ଘେର୍ତ୍ତିମାନେ
ଉଦ୍‌ବାହି ହୋଇଥିଲା ଏକମାନଙ୍କର ଛାଲବା
କଲିବଳ ଗଜେଇର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।
ତହଁରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଉତ୍ତର ବଜାଗରେ
ପଥିଷା ଦେଇଥିବା ଜ ୧୯୨୭ ଶକ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ
କେବଳ ତଳଳଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉଦ୍‌ବାହି
ହୋଇଥିଲା । ଯଥା—

ଭାଗିତ୍ତୁ ବସ
ରଖେଥିର ରହାନ୍ତି
ମାଳମଳି ଧୟ
ଗୋବିଷ୍ଣୁମା ପଣ୍ଡି
ରଥାକୁଣ୍ଡ ପଢୁନାଯୁଦ
କରାନା କୁମାର ଘାନ୍ତି

କଳାହାଣ୍ତିର ମହାଶଙ୍କାକ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ସେଠା
କନ୍ଧମାନଙ୍କ ଦୌରାତ୍ୟ ଜନନ ସେଠାରେ ସେ-
ସମସ୍ତ ଗୋଲମାଳ ହୋଇଥିଲା ବହିରେ ସେ-
ଠାର ଦେବାନ ସଦାଶିଵ ନନ୍ଦକର ବିଦୁର
ହାନ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣା ଯାଏ । ଏକ ଜାଲ
ମୋକଦମାରେ ତାହାଙ୍କ ଛପରେ ଏକ ଦଳାର
ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ହୋଇଥିଲା ଏକ ଅଛି କେ-
ତେବେ ମୋକଦମାର ଫଳ ସବୁପିଲାକୁ
ପରିବାରବର୍ଗ ସହିତ କଳାହାଣ୍ତି ଏବଂ ଜୟସ୍ତ୍ରର
ସଜ୍ଜକୁ ଛଟିଯିବାର ଆଜ୍ଞା ହେଲ କର୍ତ୍ତମାନ
ଭକ୍ତ ମହାଶୟ ଅପଣା ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଖଲି-
କୋଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଅପେ ନାଗଷୟର
ପ୍ରଭତ ପ୍ରାନରେ ତ୍ରୁମଗ କରୁଥିଲା । କପାଳ
କଳ କରାଏ ।

ଗତ ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମାସ ଥା ୧୫ ଦିନରେ
ପୁଣ୍ୟ ମିହନ୍ତିପଳ କମିଶନରୀମାନଙ୍କର ଯେଉଁ
ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା ଚହିଁର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ
ଗତମାସ ଥା ୨୫ ଜାନୁଆରୀ ତତ୍ପର ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ନାହିଁରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଚହିଁର
ଥା ୨ ରାତରେ ଲେଖାଅଛି କି ଧୂମ କରାଯାଇବା
ନାହିଁରୁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ “ଦେହଳୀସମ୍ମାନୀୟ ନ ଥାଇ
ସାଧାରଣଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ବୋଲି ମିହନ୍ତିପଳାଳିକ
ବିଷୟ କରିବାକୁ ଦେବାନ ଅବାଳିକ ଯେପଣ-
ଯନ୍ତ୍ର ବେଦାଳର ଦୁକୁମ ଦେଇ ଲାହାନ୍ତି
ମେହିରିକୁ ଥାହା ଡ୍ୟାଗ କରିବାକ ହେବ

କାହିଁ ।’ ଦେବାନ ଅଦ୍ୟାତର ଲ ମଜୁଳାର
ହେବାରୁ ଅନୁମାନ ଦେଉଥିବ ଏହି ସୁଧା-
ପଣୀରୁ ମନ୍ଦର ସ୍ଵପ୍ନଶା ଅପଣାର ସମ୍ଭବ
ବୋଲ ଦାଖି ଲବନ୍ତି ଏବ ଯେବେ ତାହା
ହୋଇଥାଏ ଭେବେ ମିଳନୀୟାଲିଙ୍ଗର ଏ
କିମ୍ବରଟ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ସବରଦସ୍ତି ତୁଳ୍ୟ ଜୀବ
ହେଉଥି ।

ଏହି ଗଙ୍କେଟରେ ପ୍ରତାଣିର ହୋଇଥିବା
ପୁଣୀ ବସାଘର କମିଶାର ବାର୍ଯ୍ୟବଳୀର ଧାରା-
ରେ ଡଳିଲିଖିବାପାଇଁ ଲେଖା ଅଛି ଯଥା ।

“* । ୧୮୮୯ ସାଲ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୧୫
କୁରିଖର ଏହି କମିଟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତ କା-
ପାରେ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ୧୮୮୯-୮୪ ସାଲ ବାବତ
ପୂର୍ବ ବର୍ଷାଦର ତତ୍ତ୍ଵାଳର ବନ୍ଦେଶ ଉତ୍ସ୍ଥିମେହୁ
ମଞ୍ଜୁରକରଣସ୍ଥଳ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୨୭ ତାରି-
ଖର କଲିବାରେ ଲାଗିଥିଲା ମୁଦ୍ରିତ ପାର୍ଟିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବିଭାଗରେ ବଜାନ୍ଦେଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ଫେବୃଆରୀ ତତ୍ତ୍ଵାଳ ୧୮୮୯ ସାଲ ଛାତ୍ର ମାସ ୧୮
କୁରିଖର ଓଡ଼ିଶା କମିଶନର ମାଦେବଙ୍କ *
ନିମ୍ନପଦ ମେଳ ଉପରେ ଉପରେ କଲାଗଳ ।”

ଏ ରତନାଟ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵଦ ବୋଧ
ହେଉଥିଲା । ପାଠକମାନେ ଏଥର ଜୀବ
ସହଜରେ କିମ୍ବା ଧାରା କି ?

ବାଲେସର ସମ୍ବାଦବାହିକା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଗବ୍ରୁମେଘ ବାଲେଶ୍ଵର କିନ୍ତୁ ଗ୍ରାମୀ ପାଠ
ଶାଳାର ବ୍ୟକ୍ତି କିମିତ ସେତେ ଟଙ୍କା ଗରିବ
ଦାକ କରିଥିଲେ ତହିଁ ଉପରେ ଅରୁ ଗୁଣ
ବଜାର ଟଙ୍କା ଦାକ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏବଂ ସେତେ
ଟଙ୍କାହାର ଆଂଶର ଖଣ୍ଡ କରିବିଥୁ ଏବଂ ଆଂଶର
ଖଣ୍ଡ ଅଟଳର କମ୍ପ ହେବାର କାହାତ ହୁଏଇ
ଏହି ଦୂର ଧ୍ୟାନକର ମୂଳ୍ୟ ଦୂରଟବୀ ଲେଖାଏ
ଯାଏଁ ହୋଇ ଥିବାକୁ ବ୍ୟପନେ ଟଙ୍କେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ଝର୍ତ୍ତ ଦେବ । ଏଥିକୁ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୟାନ କମ୍ପ ଅବଧି
ବାଲେଶ୍ଵର ଦେବକ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ଗର୍ଭରେ ରହି
ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କର ପୂଜକୁ ଦର ପରିମ ଦୋଷ
ସିଦାରୁ ମନେ କରୁଥିଲୁ ଯାହାକି ଉପରେ ଏ
ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର ଭାବ ଅଛି ସେମାନେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟକି ଏବଂ ଯେଉଁଗଲେ ମନ୍ଦିର ହୋଇ
ଏହି ଉନିକଂଶତ ଶତାବ୍ଦୀରେ ବଜଦରବା-
ହରେ ଆର ଏହେ ବରଗି ବହାର ପାରନ୍ତି
ସେମାନେ ସାମାନ୍ୟ କୃତମ୍ଭୁତ ଯାହାକର ଅବୀମ
ବିତରଣବାର ପାରିବାକି ନ ହେବା ଥିଲା
ସ୍ଵରୂପ ଅଟଇ । ଅତିଏବ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ସେମାନକୁ ପରିସାର ଦେବାର ଉପର
ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାକୁ ଦେବ ଲାହୁ ଅଥବା ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାଣବର ହାତ୍ୟ ସାଧନ ହେବ ।

১৪১

ବନ୍ଦା କିଣ୍ଟାର ସଦର ମୁହାଜିର ଗଢ଼ାଠାରେ
ଶେଠୀ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀମାଳକୁ ବାର୍ଷିକ ଧରିଯୋ-
ବିବ ପ୍ରଥାକ କିମ୍ବା ଗର୍ଭମାତା ହାତୀ ତାଙ୍କ
ଅଧିକାରୀ ଏହା ସମୟରେ ଉତ୍ସବରେ ବିବରେ
ବୁଝରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ସବରେ
ବିବରେ ବିବରେ ଅଧିକ ଓ ଲାଗୁ ବିବର
ସବବରାର ସମ୍ମାନର ଏବଂ ଜଳାଳାନାଥ କିମ୍ବା
ଲେଖ ଏହାର ଲକ୍ଷନାଲାଟାରେ ବାର କରୁଥିବା
କରିବାକାଳା କିବାରୀ କେତେ କଣ ବିବରେ
କିମ୍ବାର ଥିଲେ । ବାର ଆକାଶ କରିବାରୀ
ବିବରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିକ ପ୍ରତିକ କରି-
ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟର ହେଲ୍ ମାତ୍ରର
ବାର ପ୍ରେସରୀ ମୁଖ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ବିବରର
ଇଂରାଜରେ ପାଠ କଲେ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର
ଅଦେଶ ମତେ ବାର ଶାହିଲାନାଥ ଦ୍ୟୋଷ
ଯେଥାର ଉଚ୍ଚର ମର୍ମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉତ୍ସବ
ଦେଲେ । ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ସବ ମାଲିମାକେ ଇଂରାଜ
କରିଲା ଏବଂ ଏଥିର ପ୍ରାଚୀରେ ମର୍ମ କରୁଥିବା

ପାଠ ପରିଲେ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାଗଜ ଏବଂ
ଟେଲା ଧେମାନଙ୍କ ହତରଳ ହେଲା । ବନକାର
ସଜ୍ଜା ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ ସତ୍ତ୍ଵାର ଦିନ ଘୋଟିଏ ରୌଧିନ
ପଦକ ଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ରାତ୍ରା ଛାଇ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ସମେତାକୁ ବାନକ ଶାଖକ-
ସେନାକୁ ଦିଆ ରାନ୍ତିର । ସଜାନର ଏହି ପାଇ
ଘୋଷିକ ଦାନ ତାହାର ସ୍ଵ ରଜ୍ୟରେ ଦିନା
ଦିନର ଇତ୍ତାର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଅନୁଭବ-
ଶୀଘ୍ର ଅଟଇ ।

ପରିଶେଷରେ ସେଠା ଉତ୍ତରିଲ କରେଇବ
ଦେଖୁ ବସନ୍ତ ଏବଂ ହୃଦୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଯୋଗୀ
ମେମ୍ର ବାହୁ ଦିଦିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରବଳ ଇଂସନରେ
ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣବା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ତହିଁ
ଦିବସରୁ ସବୁ ହଙ୍ଗ ଦେଲ ଅମ୍ବମାନକରର ସମ୍ମାନ-
ଦାତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ସେ ଏପରି ପ୍ରାଚିକର
ସବୁ କେନ୍ତୁପଡ଼ା ସବୁ ପ୍ରକଳନର ମୋଧୁଷଳରେ
ଆଜି ବେବେବ ଦେଖିଲାହାନ୍ତି । ଗଞ୍ଜା ବଦ୍ଧଲୟ
ସନ ୫୮୮° ଘାରରେ ପ୍ରାପିତ ହୋଇ ଆଜ
କାଳରେ ଯେଉଁ ଛବି କରିଅଛି ତହିଁର
ପ୍ରିଧାନ କରିବ ବାହୁ ଜ୍ଞାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ତହିଁ
ବିଲଦାର ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ସେ ଦେବବଳ ଯୋଗିତା
ସହିତ ସୁଲଭ ରତ୍ନାକଥାରଣ ଏବଂ ଭ୍ରମିଷାଧଳ
ଦରୁଅନ୍ତରୁ ଏମନ୍ତ ନାହିଁ । ଅପରା ହାତବୁ
ଅଚେଳକ ଦୂର୍ଲ୍ଲଭୀ ବାଳବଳୀ ସୁଲଭ ଦେଇନ ଓ
ପୁସ୍ତକାଦିନାରୀରାପାଇଁ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ ତହା-
କରୁ ପ୍ରକୃତ କଥାର ଏହିକି ପ୍ରକାମାନେ ହୁଣିଲେଇ
ଦେଲେ ଅବାଶ ଲ ହୋଇ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟର
ସୁରଧା ପଞ୍ଚରେ ଆଦାୟ କରିବେ ।

ମେୟିଲ୍ ପତ୍ରିକା

ଏସପ୍ରାଦରେ ଏକମରର ଗୃହରୋଧ ଅନୁର
ଷଙ୍ଗରିଥତାଗାରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଡିକାଲାଙ୍ଗ
ଦେଖାଇ ସମ୍ମାନ ଆପଣଙ୍କ । କିମ୍ବା କୁଞ୍ଚିତ
ନାଜୋଦୀ ମହାକଳ ଆପଣା ହୁଏମୁଣ୍ଡି ଗୋଦା-
ମକୁ ହୁଏଥି ସମାଚରେ ଟ ୫୦୦୦ଟା
ଲୁହ ସନ୍ଦୂରିଲା ବନ କର ପଠାଇଥିଲେ
ସଙ୍ଗରେ ହୁଏଇବ ଉତ୍ତରନବାହ ଥିଲେ ।
ଯେମାନେ ଏଠାରୁ ହହାୟୁ ହୋଇ ବଢ଼ିରେ
ଯକୁଳପତ୍ରାଗାରେ ମୁକାମ କର ଶୈଳଜାନ୍ତେ
ଶୋଇଥିଲା କାଳରେ ଲୁହାର ଡିକାଲାଙ୍ଗ
ବଡ଼କଳହାରକୁ ଠେକାରେ ଗୁରୁତର ଆସାଇ
କରିବାକୁ ଯେମାନେ ଅତେବଳ ଦୋଷପତ୍ରରେ

ସାମାଜିକ ଶର୍ତ୍ତ ଭରବେ ମୂଳଧନ ଦୟାଲୁବାର
ଉପାୟ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।

ପୁଣି ମିର୍ଜନସିଧ୍ୟ ମୋକଦା ।
ବାରୁ ଗୋଷାଶଙ୍କର ଆୟୁ ଏଠା ମିର୍ଜନିହି-
ମାଳଟ କିନ୍ତୁ ରେ ଯେଉଁ ମୋକଦମା ଉପ-
ତ୍ରିତ କରିଥିଲେ ଏହି ସହିତ ନିଷ୍ଠା ସହିତ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅମେମାନେ ଏଥି ପବେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ସେ ମୋକଦମା ବର୍ତ୍ତିମାନ
ଅଧିକରେ ବା ଏହି ଅଛି ଏହି ସହି ବିଷୟ
ଅଛି ଆହୁ ଗୋଟିଏ ମୋକଦମା ଏଠା
ମୁକୁଷ୍ଟ ଅନାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ।
ପଦ ଧାର୍ଯ୍ୟାଳୀ ସାଲର ପ୍ରଥମ ବିଷ୍ଟ ବାବତ
ଟାକ୍କ ବୋଲି ମିର୍ଜନସିଧ୍ୟାଲଟ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା
ଅନ୍ତାୟ ପୂର୍ବକ ମୁଦେଇଠାରୁ ଅଦାୟ କର-
ଇଲେ ପ୍ରଥମ ନାଲଶ ତହିଁ ସଞ୍ଚରିତରେ ଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତିମାନ ନାଲଶ ସେହି ବର୍ଷର ୨ୟ ଓ ୩ୟ
ଦୟ ବାବର ସେହିପରି ଅନ୍ତାୟ ପୂର୍ବକ ଅଦାୟ
ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚରିତରେ ଅଟଇ । ମୁଦେଇ
କହଇ ସେ ପ୍ରଥମ ମୋକଦମା ଗୁଲୁଥିବା ସମ-
ସୃରେ ୨ୟ ଓ ୩ୟ କିମ୍ବା ବାବର ଟଙ୍କା ଛଲିବ
ହେବାରୁ ରିଲ୍ଲ ମୋକଦମା ନିଷ୍ଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବାବ ସ୍ଵରତ ରଖିବା ସକାଶେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲା ମାନ୍ଦ୍ରାଜୀରସ ଚେଆରମାନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜୀରାହେବ
ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ନ କର ଦୋରଙ୍ଗା ଖୋରାଣ
ତାହାର କଲେ ବଢ଼ି ସେ ବାଧ ହୋଇ
ଅପରି ସହିତ ଟଙ୍କା କାଖିଲ କରା । ଅଭିଏକ
ଏହିପ୍ରକାର ଅନ୍ତାୟ ପୂର୍ବକ ଅଦାୟ ହୋଇ
ଥିବା ଟ ୨୦ ଏବି ମିର୍ଜନସିଧ୍ୟାଲଟର
ଏହି ଅନ୍ତାୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାର ଯେତେ
ଦକବାଜ ସମୟ ନିଷ୍ଠା ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜୀର କ୍ଷେତ୍ର
ରଜାତ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁ ର ନିରପରି
ଟ ୧୦୫ ଟଙ୍କା ଏହର ଟ ୨୨୫ ମିର୍ଜନସିଧ୍ୟାଲଟ
ଠାରୁ ଅଦାୟ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା ।
ଏଥର ମହାଲୁଙ୍କ ପରିବୁ ଏବା ତାରୁ ଦରବନ୍ଦ
ହୋଇ ରିହାଲ ହୋଇ ଜାଗାକ ଦାଖଲ କରି
ଅଛନ୍ତି ଏବି ତାହାଙ୍କର କିମ୍ବା ଟ ୨୫୫ ଟଙ୍କା
ଆୟ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ମିର୍ଜନସିଧ୍ୟ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରତିକିମ୍ବା ବାରାନ୍ଦୁର ହ୍ୟାବିଷାୟ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିକିମ୍ବା ଘର ମୋକଦ
ମାର କିମ୍ବା ଲାଦ କାହାରେ ନ ପାଇଲେ ଆମେ
ମାନେ ଦୂରି ଘର ନାହିଁ । ପର୍ବତ ମୋକଦମାରେ
ସେ ଏହି ଦରବନ୍ଦିରକାରୁ ଦୁହେଁ ଛଳିଲ ଆମ

ଟ ୧୦୯ ଟଙ୍କା ଲଖାଏ ଫିର ପାଇଥିଲେ ଏଥର
କିନ୍ତୁ ନ ପାଇବାଟା ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅନୁଷ୍ଠାନି
ସେହି ଟ ୨୨୯ ଟଙ୍କାରୁ ଦୁଇଁଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣିବବା
ଉଚିତ ଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ଏଥର ମୋକ-
ଦିମାରେ ମୁଦେଇ ମୁଦାଳ ଉଚ୍ଚୟୁ କିଛି ଅଧିକ
ବିଆଶା ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ମୁଦେଇ
ବେଅରକ ପୂର୍ବକ ଦେବାକୁ ବାଧ ହୋଇଥିବା
ଟଙ୍କା ଫେରିପାଇବା ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ ଖେଳାଗତର
ଦାର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ମୁଦାଳ ପ୍ରଥମଥର
ଉକଳ ଫିରରେ ପେଇ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ
ତହିଁର ଚର୍ବିର୍ଦ୍ଦିଶରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାହାନ୍ତି ।
ପ୍ରତ୍ୟେବ ଏକବି ଯେ ମୁଦେଇର ଖର୍ଚ୍ଚଟା
ମୁଦେଇର ଦାତରୁ ପଡ଼ୁଥିଲି ମାତ୍ର ମୁଦାଳଙ୍କ
ଖର୍ଚ୍ଚ ଟାକ୍କାଦାତାଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ଯାଇଥିଲି ।
ମୁଦେଇ ଦାରଲେ ତାହାର କଣ ହେବ ଏବଂ
ଜୀବି ଚେଅରମାନ ମାନିଷୀପାହେବକ କିମ୍ବ
ରହିବ । ମଦାଳ ଦାରଲେ ଧର୍ମରୂ ଟଙ୍କା
ଦିଆଯିବ ତଥାର କୌଣସି ବମିଶ୍ରରର କଣ
ହେବା କେଣିବ ଥର୍ତ୍ତ ବରଂ ଦୂର ଏକଜଣର
ଲଭଥିଲି । ଏହିପର ବମିଶ୍ରମାନେ ଏକବି
ସାଧାରଣ ଧନ ରକ୍ଷା କରିବାର ଯଥର୍ଥ ପାଇଁ
ଅଟକି ।

ପଶୁ ଚିକିତ୍ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।
ରେଣ୍ଡଲ୍‌ଗ୍ରେ ପ୍ରତିକ ସହ୍ୟ ଦେଖମାନଙ୍କରେ
ଗୁରୁ ପାଳିତ ପଶୁଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ନିମ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗ ଚି-
କିତ୍ସା ବ୍ୟବସାୟୀ ବା ଜାନୁର ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନିମ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ
ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସେ ସବଳ ଦେଶରେ ଗୁରୁ ପାଳିତ
ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଡ଼ା ପ୍ରଥାଳ କାରଣ କୃଷିକାଳୀ-
ର୍ଯ୍ୟାତାରୁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ମନ୍ୟ ବହିବା ଗାତ୍ର
ଟାରିବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଡ଼ାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୁଅଛି । ଯୁଗରୁ ଗୋଡ଼ାର ଚିକିତ୍ସା ଉଚ୍ଚ
ଶ୍ରେଣୀର ଜାନୁରମାନଙ୍କ ପ୍ରଥାଳ ବ୍ୟବସାୟୀ
ଭାବରେ ଗୋଡ଼ାର ଶ୍ରାନ୍ତକୁ ଗୋଟିଏ
ଅଧିକାର ଦେଇଅଛି । ମୁହଁ ପାନିର ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ
ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାଳ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁମାନେ
ଅତି ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ଗୋ ଜାତର ବିପକ୍ଷାରତ୍ନ
ବିଶେଷରୂପେ ଅନୁଭବ କରି ଥେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ପାଳନ ବିଷୟରେ ଥର କଟିନ ନିଷ୍ପମାନ
ବିଧବବ କରି ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ କିମ୍ବରେ
ଜାତ ହନ୍ଦମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦେବତା ମଧ୍ୟରେ
ପରିଣମ ହୋଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଣିବ ଧର୍ମରେ

ବନ୍ଦଳ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଶିଥୁଳ ହେବାରୁ
ଗୋରୁଙ୍କ ସରଷଣ ଓ ପ୍ରକଟାଳନ ବିଷୟରେ
ପୃଷ୍ଠ ପ୍ରୟେ ଆସ୍ତା ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଚି-
ଦ୍ରୀର ଗୋ ଜାଇର ସେମନ୍ତ ଲୟ ହେଉଥିବା
ତେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଙ୍କାର ଅମ୍ଭେମାନେ ସେହି
ଉପକାରମାନ ଲୁହ କରୁଥିଲୁଛି ତାହା ହ୍ରାସ
ହେଉଥିବା । ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟକ ଶୋଚନାଯୁ
ଅଟଇ । ଚିକିତ୍ସା ଅଗ୍ରବରୁ ଅନେକ ଗୋରୁ
ରୁଗ୍ନତା ଏବଂ ଅଜାଳ ମୃଗୁ ଲଭୁଅଛନ୍ତି ଏହି
ଚିଦ୍ରୀର କୃତିକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟର ହାଲ
ହେଉଥିବା । ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡ ବଙ୍ଗାଳ ଗୋ ଜାକି-
ର ଏହି ଦୂରବସ୍ଥା ଅନୁଭବ କରି ଗୋଟିଏ
ପଶୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଓ ଉହିଁ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି
କେଉଁ ପ୍ରାଣାଳୋରେ ଏହି ପ୍ରପ୍ରାବ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ
ପାଇବ ତହିଁର ବିନ୍ଦର ନିମ୍ନେ ତିନି କଥ
ପ୍ରଧାନ ଜାଗ୍ରତ୍ବର ଗୋଟିଏ କମ୍ପ୍ଯୁଟ ଗଂକ
କରୁଥିଲେ ଉତ୍ତର କମିଟ ସେହି ରଷେଟ ପରେ-
ଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା କଲିବତା ଗଜେଟରେ ପ୍ରକା-
ଶିତ ହୋଇଥିବା ।

କରିଛ ଯେହି ଉପୋର୍ତ୍ତ ପଠାଇଥିଲୁ
ତହିଁରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ କି ଏହି ବିଦୟ-
ଳୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସରକାରରେ ସ୍ଥାପନ
କରିବା କଥେଯ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ବିଦ୍ୟାଳୟର ସାଥୀ ସମ୍ବୂଧ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ନିର୍ମିଣ
ହେବ କି ସହିଁରେ ଅନ୍ୟଙ୍କ ୧୦୦ ଗୋଟି
ଦେଖାନ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଣ୍ଡ ରହି ଥାଇବେ ।
ଏଥିରେ ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ପଢ଼ିବ ।
ଶର୍ଣ୍ଣକମକ ବେଗମୁଣ୍ଡ ଲାକଗଣ ହବାରେ
ଗୋଟିଏ ପୁଅକ୍ଷ ହାସଧାଳାଳ ଟ ୧୦୦୫ ଟା
ବ୍ୟୁତରେ ନିର୍ମିଣ ହେବ ; ଧୂରି ଗୁରୁ ହଜାର
ଟଙ୍କାରେ ଗୋଟିଏ ଶବଦେବ ମୁହଁ ନିର୍ମିଣ
ହେବ । ଏହା ଛାତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଜୀବଧାଳୟ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସ୍ଵପରିଷେଣ୍ଟ୍ରେଣ୍ଜର ବସାପରିଷ
ଅବଶ୍ୟକ । ଏ ସମସ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର
ଟଙ୍କା ଲାଗିବ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅସ୍ତ୍ରଭର
ଦେବତା ଭାବରେ ରେଣ୍ଟନ୍ତିରୁ ଅଛି
ବିଦ୍ୟା ଓ ସାକ୍ଷାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋ ପାଳନ ଓ
ଗୋ ଚିତ୍ରା ବିଜା ଦୟାପିଲ । ୨୦ ଜଣ ଶତ
ଦେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପିଞ୍ଜାଲବାଳୁ ହେବ ଏବଂ
୨୦ ଜଣ ଶତରୁ ଅଥବା ପରିବେ ନାହିଁ । ପଣ୍ଡ
ଦିକ୍ଷା ଦାତା ଲାକକା ନବାହ କରିବାରୁ ଯେ-

ବେଳନ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ସମର୍ଥ କି ହେବେ ଘେବେ-
କିନ ସେମାନଙ୍କୁ ହତି ଓ ଗୁରୁ ଦେବାର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ବରାକୁ ହେବ । ହତିର ପଞ୍ଚ
ମାସକୁ ଠାଙ୍କ କା ଏବଂ ଉତ୍ତାମୀ ଶୁଦ୍ଧମାନେ
ପ୍ରଥମେ ମାସକୁ ଠାଙ୍କ କା ହେବନର ଗୁରୁ
ପାଇବେ ଏବଂ ପ୍ରତି ଧାତ ବର୍ଷରେ ବେଳନ
ବହି ହୋଇ ଠାଙ୍କ କା ବା ଠାଙ୍କ କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ଧର ଚିତ୍ତବଦୀ କିମ୍ବା ସକା-
ଣେ ଘେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିବ ଭାବା
ଲେଖା ଯାଇଥାରୁ ମାତ୍ରିକଳ ଓ ମୁକୁରମାନଙ୍କ
ଦିବରନ ଶୈଳେ ଜୀବି ଜିଷ୍ଠ ଉତ୍ତାଦରେ
ସବସ୍ଵା ବାହିକ କାଠ ବଜାର ଠକାରୁ ଉତ୍ତା
ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ନାହିଁ । ଏ ଠକା ଗବ୍ରୁମେଲକୁ
ପ୍ରଥମ ହେବେ ଦର୍ଶ ସମସ୍ତ ଦେବାକୁ ହେବ
ଭାବର ଏହ ନୁହନ ପଥକାର ପ୍ରଥମ ବସ୍ତୁ
ରେ କୌଣସି ଲଭ ଦେବାର ଆଖା କାହିଁ
ଏହ କିମ୍ବା ଲୟ ଏବଂ ଚିତ୍ତବଦୀ କଲବନ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିତ ହେବ ।

ବଜ୍ରଲା ଗର୍ଭମେଣ୍ୟ ପେତୁ ମହିଳା ଅନୁ-
ଷ୍ଟାନରେ ପ୍ରକିର୍ତ୍ତ ବୋଲିଆଇଲୁ ସେବେ
ଦ୍ୱାସ୍ତବୁ ଦୟା କର କହୁଲୁ କରିବ ହେବେ
ହେବେ କଢ଼ି ହୃଦୟର କଷ୍ଟଯୁ ହେବ । ଧ୍ୟା-
ଚିନ୍ତାର ଜିମ୍ବା ଦାଳ ଏ ଦେଖିବେ ବିଶେଷ
ପ୍ରଯୋକମୟ ଥିଲା ଏବ ଏମନ୍ତ ସର୍ବା ଆଶା
ଦେଖୁଥିଲ ବି ଗର୍ଭମେଣ୍ୟ ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଥରମ୍ଭ
କଲେ ଦେଖିଯ ଧଳାତ୍ମକ ତ ବିଦାନଦିରମା
ନେ ଅବ୍ୟଳ୍ୟ ସବ୍ଲେଷ୍ଣନ ଫର ଏହିରେ
ଯଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ସାହୀନ ବହିବାକୁ ଲୁହିର ହେ-
ବେ କାହିଁ । ଜମନଃ ଯେତେବେଳେ ଏ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏବ ଚିନ୍ତାକୟର କାର୍ଯ୍ୟବାରିତା
ଦେଖାଯିବ ତେବେବେଳେ ଗର୍ଭମେଣ୍ୟର
ବ୍ୟୟ ଛାଇ ମଥ କରା ପଡ଼ିବ ।

ପୁଣି ମେଘନାର୍ଥିପଲ ସୁଦ ହେବ କି ?

ଏହି କଗରରେ ନେତ୍ରିପାଳିତହାର ସ୍ଥାପିତ
କଂସାଇଜାନା ଦେଇ ଶୁଭେ କେମ୍ବୁମନ୍ଦାନ
ମାନ୍ଦି ସାହେବ ଏହି ପଲଟନର କଣ୍ଠେର
ପାଦେବଙ୍କ ଯଥରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇ ଦୈନିକ ସାଜକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥା ସାଇଧିତ
କାହା ପାଠକମାନକୁ ଡଖାଅଛି । ଅବସ ଦେ
କୁଷ୍ଯୁରେ ପଲଟନ ଓ ମିଳିଲ ଏଇକାବେ
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମ ଯାଇଥୁଳ ହେଉଅଛି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମିଆ
ଓ ଦଙ୍ଗଳା ଗବ୍ରିମେସରେ କର୍ମଚାରୀ ବିମ୍ବିତ

ବେଳାଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଶୂରସ୍ତ ତେପ୍ତିରମେଳ ମାନ୍ଦ୍ରି
ସାଦେବ ସେ ନିଷ୍ଠି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀର ହୋଇ
ରହିବେ ନାହିଁ । ନିରଜିପାଲଙ୍କର ଅୟ ହବି
ନମିତ୍ର ସେ କାହାଙ୍କାହିଁ ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ନିଖୟ ହେଉ ବା ଅନ୍ଧାୟ ହେଉ, ଅଇନ
ସଗର ହେଉ ବା ନହେଉ ଭାବାର ଦୃଶ୍ୟ
ହେଉ ବା ସୁଖ ହେଉ ନେଇନ୍ଦ୍ରିୟାନନ୍ଦର ଅୟ
ଦୂରି ବରବାକୁ ସେ ଅଧିକାରୀମର୍ମଣ ଜଳ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏଣେଇହ ଗୁଡ଼କୁ ପିଣ୍ଡତ ଖାଇପାର
ପରିବେ ବର୍ତ୍ତରେ ଭାବାକୁ ଅଦୋଈ ଆସ୍ତା ନାହିଁ
ବୌଧିରୁଷେ ଲାହ ଦେଖାଇ ପାଇଲେ ହେଲା ।
ବିମିଶ୍ରମାନେ ହୋଇ ଦୂଆର ଭାବାକୁ ଏହି
ପଣ୍ଡରେ ମୋହିତ ହୋଇ ଭାବାକୁ ଶୁଭ ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ଏହ ହେତୁ ବନନ ମାସରେ ମୁନିଖାର
ଭାବାକୁ ଭାବୁତେପ୍ତିରମ୍ଭାନ ନିୟନ୍ତ୍ର କରି
ଅଛନ୍ତି । ନୋହିଲେ ଯେବେ ବିମିଶ୍ରମାନେ
ଭାବାକୁ ଗନଧର୍ମର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ହରି ନିର-
ଧେଶ ଭାବରେ ଦୁର୍ଗୀ ଦିନଥାନ୍ତେ କେବେ
କେବେହେତୁ ଭାବାକୁ ପୁନଃଭାବ ଏହ ଅଧିକାର
ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅଥବା ଏମନ୍ତ ହୋଇ ପରେ
ସେ ଆଉ ବେଳ ବିମିଶ୍ରର ସେ ହୁଏ କରିବା
କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ ନାହିଁ । ପେବେ
ଏହା ଚକ୍ରଧ୍ୟାୟ କେବେ ଦେଖି କିନ୍ତୁ
ମାନକର ବିମିଶ୍ରର ପଦରେ ରହିବାର ବିଚିତ୍ର
ନହିଁ । କେବେଳ ସଙ୍ଗରେ ବରି ଦୂରଟା ଦୁଇ
ନା କହିବା ଅଥବା ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିକାକୁ ସମସ୍ତେ
ପାରନ୍ତୁ ହର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ ସବୁ ଜଣା ପଡ଼ିର
ଆଉ ଯେଇନାହେ ଭାବିମନ୍ତ ମନ୍ଦରଖା କଥା
କହି ଅଧିକାର ପ୍ରଦିତି ଲୋଡ଼ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
କଥା ସବୁ । ସେମାନେ ପ୍ରଭୁହନ୍ତୁ କେବେ
ପ୍ରଦିତିର ହୋଇ ନିର୍ବିଷେଷକାରୀ ହୁଏ କହିଅନ୍ତିରୁ
ଭାବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବ୍ୟବ କହିବ ଏବଂ
ସେ କହି ଲୋକଠାରୁ ବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ଶୁଣି ମାନ୍ଦ୍ରି ସାଦେବ ଏକାବେଳକେ ଭାବୁତ
ତେପ୍ତିରମେଳ ପଦର ଅସୋଗ୍ୟ ଏପରି ଆସ୍ତେ
ମାନେ କହୁ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଭାବାକୁ
କେବେ ଶୁଭ ହଲ ପୁର ଅଛି ସେ ଭାବାକୁ
ଭାତମ ଅନୁଷ୍ଠାନମଙ୍କରେ ଘୋଜନା କରେ
ବଢ଼ ଶୁଦ୍ଧତା ଫଳକ୍ତ୍ର ବକ୍ତ୍ର ଭାବାକୁ ଗା
ବର୍ଷର ଶାସନରେ ଯେପରି ଅଭ୍ୟାସିରମାନ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁଦିତ ଦିନଅଛୁ ଗନ୍ଧିମେ
ଅବସ୍ୟ କହିବୁ ଯେ ଭାବାକୁ ଦୁର୍ଗାରୁଷ
ଅଧିକ ଏକ ସେପରି ପ୍ରକାଦାନ୍ତି କି କିମନ୍ତି

ଗୋରୁଠାରୁ ପଥାଳ ପଡ଼ିଥ ରହିବା ଏହି
ସେହିତର ତାମାରର ଶ୍ଵରସ୍ ଦେଆରମନ
ପଦରେ ଅରୁଣିତ୍ର କହେବା ସାଧାରଣର କାଳୀ
ଶ୍ଵର ଥିଲ । ମାତ୍ର କମିଶ୍ଵରମାନେ ସାଧାରଣ
ଚାର ଅଳଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ । ଯାମା କେବେ
ସେ ଏହି ପଦରେ ଏଗିବିଦୂତ ହେବା ସଫେ
ପୁନଃକାର ପଲଟିଶିଥ୍ବ ସଫେ ଶୁଦ୍ଧ କାଳୀ
କାଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିବ କାଳୀର
ଏହି କହିଲେ ସାହେବ ପଲଟିଶିଥ୍ବ କାଳୀ
ବିଧୀ ସହାଯେ ଆପଣା ଲଙ୍ଘକା କହି ମଧ୍ୟରେ
ମେଣ୍ଡି କଷାରାଜାନା ପ୍ରାପନ ବରଥିଲା ଏହି
ସେଇ ପ୍ରକରେ ତାହା ବସିଥିଲୁ ପଲଟିଶି
କାଳୀର ମନ୍ଦରେ ତଥା ସାଧାରଣ ଖାପୁରିକି
ଅନ୍ତରୀ ଅମୁଖିଆର ଆପଣା କାହିଁ । ଏଥିରୁ
ପଲଟିଶିରେ ମାତ୍ରର ଝର୍ଣ ଅଥବା ଏହି ସେଇ
କଷାରାଜାନେ ପେବେ ମିଛନ୍ତିଥିଲ ବିଶାଖ-
ଶାଲାକୁ ଜାହିବେ ତେବେ ଏଥିର ଅୟ ବ୍ୟକ୍ତି
କାଳୀର ପତି ଯିବା । ଏଥିଗାର ଅନ୍ତରୀ କିମ୍ବା
ଶ୍ଵରସ୍ ଦେଆରମାନ ସାହେବ ପଲଟିଶି
କଷାରାଜାନା ଉଠାଇ ଦେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ କହି
ଅଛି । ଏହି ପୁରୁଷାକୁ ପକଳିଲା ପ୍ରସାଦ
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଉପରେଇ ଦେଇଥିଲା ତାହା
ମୁମ୍ଭମାନର ଏକ ଅଥବେଶନ ହୋଇଥିଲା
କମିଶ୍ଵରମାନେ ଦିଲା ପ୍ରଜାଙ୍କ ଭୂପରେ ଦିଲା
ପଲଟିଶିର କହିଲେ ସାହେବର ବାର୍ଷିକ
ଅନ୍ୟଥା କରିବା ସହଜ ଦିଆ ନାହିଁ । ଅମେରି
କଣ ରାର୍ଥିରବ୍ଦିଜ୍ଞାନୁ ଦେଖିବେ ସେ ଏହା
ଦେଲକେ କହିଲା ଅରୁ କଲେ ମହିନେ
ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ସନ୍ଦର ଦେଖ୍ଯା ବରତା
ତିରଙ୍ଗିର କରି ଏହି ପ୍ରିଯ କରିଥିଲା ଏ କିମ୍ବା
ମାତ୍ରଧେନ୍ଦ୍ର ଓ ଦେଆରମାନ ସାହେବକୁ ପାର୍ଶ୍ଵ
ବେଦ ଦିଆ ଥାରୁ ସେ ସାହେବର ଦେଇଲୁ
କାଳାଟ ଉଠାଇ ଦେବା ସକାରେ କରିଲୁ
ପାହେବକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିଦିବେ । ଏହିରୁ କରି
ଟୀର କରି ଅମ୍ବମନ୍ତର ଦିବେତାରେ କରି
ହୋଇଥିଲା ଏହି ପ୍ରଥମେର କହିଲେ ସାହେବ
ପୁଅକୁ କଷାରାଜାନା ଓ ଏକପିଣ୍ଡାର ମେଲାନିବିନି
କଷାରାଜାନାକୁ ଦିଲା କାରଣ ପଲଟିଶିର ଦେଇଲୁ
ମାତ୍ର କହେବାକୁ ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲେ
ପରେ ଉଦ୍‌ବ୍ରତ କର ବନୋବପ୍ରତି ବନୋବପ୍ରତି
କାରଣ କି ଶ୍ଵରସ୍ ଦେଆରମାନର ଅନ୍ତରୀ
ଅନ୍ୟଥା କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଶ୍ଵେତ ସେ ସାହେବ
କହିଲେ ସାହେବର ସହିତ ମଲାବ କର ଫେରି

ପ୍ରତ୍ୟେ ମନୁଷ୍ୟର ସବିଧା ସକାଗେ କେବେ ମୁଲେ
ଫିରୁ ଯଥା କରି ଦେଇ ମିଳିଯା କରି ଦେଇ
କାହାରେ । ମତ୍ତୁ ସେ ଏ ନଗରଙ୍କୁ ବିଦୟୁ
ଦେବା ମାତ୍ରକେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ରହିଛି
ହୋଇ ଗଲା ବେ ଭାଷେ ତେଆରିମାନ ପଲ
ରେ ରେ ଆପଣା ଅଧି ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଇ
ଏହା କହେବ ଜାତ କଲେ । ପକ୍ଷର ପରିଶରେ
କେତେ ମେଣ୍ଡା କଥାଇଖାଇରେ ମାର ଅଣ୍ଟିବାକୁ
ଦେବ ଅରନାକୁଣ୍ଡରେ ବାଖ ନୁହଇ । ତେବେ
ତଥାର ମିଳନିହିଂଶାଲିଟାର ଏବେ ଜିହେ
କାହିଁକି ? ଏଥରୁ ଘଷ୍ଟ ଦେଖା ଆଉପରି
ହୋଇବି ମତେ ଅୟ ଦୂରି କରିବା ତାହାଙ୍କର
ମନେଷ୍ୟ । ରହିଗାର୍ ଅଳକପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ର କରି
ଲାଗ ହେ ପ୍ରୟୋଜନ ଲାହି ।

9.91

କଣ୍ଠିଶାରୀରେ ହନ୍ତମୁହଳାମାନଙ୍କର
ସ୍ଵାଧୀନିଭା ।

ତୁରିର ଭାବବର୍ଣ୍ଣରେ ଅନେକଙ୍କର ଏପରି
କମ୍ପିଯେ ଭାବମହିଳାମାକେ ସମସ୍ତେ ପିଞ୍ଜର-
ନଦୀ । ୧୩ ଶିଖିତ ଲୋକେ ଓ ଗନ୍ଧବିର୍ତ୍ତାଏ ମଧ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାସର ଅନୁଶାସନ । ସେମାକେ ସମ୍ମାନୀୟ,
ମହିଳାକୁ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରାକଙ୍କରୁ
ଭାବି ଉଚିତ କର ଭାବରେ ନାଶକର
ହୁଏଥାଏମ୍ପୁଁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରଦିପନ କରନ୍ତି ।
ପ୍ରେରିତାକଙ୍କର ଜୀବ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧକରୁ ଭାବୁତ
ଏବଂ ପ୍ରେରିତାକେ ଭୁମିଫ୍ଲାର ସମ୍ମ ଭାବରେ
ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେଷର କରନାହାନ୍ତି, ସେମା-
ନାକରଣରେ ଶାଶ୍ଵାକୁତ ବାଦେ ସ୍ଥି ସ୍ଵାଧୀନତା
ପ୍ରଦିପନ କରକର ଅବଶ୍ୟ ଏକମତ୍ତ ଉତ୍ଥାୟ ।
ମାତ୍ର ପ୍ରେରିତାକେ ଥରେ ବାରିଶାଖରେ
କାହାର କରିଅଛନ୍ତି, ମତ ସମର୍ଥନ ବିଷୟରେ
ଏମଙ୍କର ଶାକ୍ତର ସବାୟତା ଲେଖିବାକୁ
ଦେବ କାହିଁ ପେମାକେ ଶୃଷ୍ଟି ପ୍ରମାଣ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେଖିବେ ।

ପରାରେ ସବୋତ କୁଣ୍ଡିଳ ଜାରିବୁ
ଯାଇଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବକାଳୀମ୍ବୁ ଶ୍ଵାସାନେ
ସ୍ଵାସିକ । କେବଳ କେହି ଶୁଣ ଜାଇ
ଏ ଅମୃତ ବହୁତ । ନାତ କାଣାମ୍ବୁ ଶ୍ଵ-
ରେତେମାନେ ସବୁ ଦେଖରେ ସ୍ଵାସିକ, ଦାଉଦ୍ୟ
ଚାରିଗତର ସ୍ଵାସିନିଗାର ଜାରି । ୧୯୩
ହେଲେ ଶ୍ଵାସାନେ କେବେ ଶ୍ଵାସାନେ
ଏକାକୀକରି ଦେଖିବା କରିଛି ଶ୍ଵାସି

ଶ୍ରୀଶ୍ଵାଧୀନଙ୍କାରୁ ଅବମାନନ୍ଦବୋଲି ବିଶ୍ଵରତ୍ନ ପାଇଲୁ
ଏକ ଜାଗାୟ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଉଦ୍‌ଧରଣ କାରଣରୁ
କେଉଁଠାରେ ଅବା ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନଙ୍କ ଦିଅନ୍ତି,
କେଉଁଠାରେ ଅବା ଉଦ୍‌ଧରଣରେ କର୍ମ୍ୟ
କରନ୍ତି । ମହୀ ବୃଦ୍ଧିଶ ଆର ବୈଶ୍ୟ ଶ୍ରୀମାନେ
(ଜମା ଆର କୋମଟ ଶ୍ରୀମାନେ) ସବୁତେ ସବୁ
ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵାଧୀନଙ୍କ ଭୋଗ କରନ୍ତି । ପଞ୍ଚ
ଦ୍ରାବିଡ଼ ବୃଦ୍ଧିଶମାନେ ନାଶମାନଙ୍କ ଗୁହବକା
ଛରବା ପ୍ରଥାକୁ ମାତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ ଓ ଧର୍ମବରୁଦ୍ଧ
ବିବେଚନା କରନ୍ତି । (ରତ୍ନ ବାଳରେ ଗୁହର
କୌଣସି କର୍ମ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବା ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ
ପଞ୍ଚରେ ନଷ୍ଟିଦି ବୋଲି ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ
ଏବା ଜନ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁହର ବିହାର
ର୍ତ୍ତରେ ଅବସ୍ଥିତ ବରବାକୁ ହୁଏ) । ବାସି
ରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତଃପୁରବସ ଶାତକ
ଏ ଦେଶୀୟ ବୃଦ୍ଧିଶମାନେ ବିଜାଗୀୟ, ଯାବ
ନିକ ଓ ଗୁଣ୍ୟ ମଣନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଥା ସେ ଅର୍ଥାତ୍
ଶୂନ୍ୟ ବରୁଦ୍ଧ, ଏଥରେ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେଶ
ନାହିଁ ।

ମୁସଲମାନମାନେ ରାଜତ ଅଧିକାର କଲେ;
ଏହି ସେମାନଙ୍କ କଠୋର ଶାସନ ସଙ୍ଗେ,
ଯେପରି ହନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ଓ ହନ୍ଦୁ ଲାର୍ଜି ଅନେକଙ୍କ
ଶରେ ଲେଖ ଦେଲା, ସେପରି ପ୍ରାଚୀନ
ହନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରାଧୀନଙ୍କା କୁଳ ନଥ ଅନୁର୍ଭବ ହେଲା ।
ମାତ୍ର ଏହିଶାତ୍ରର ବିଲେପ ରାଜତର ସବୁତୁ ବ୍ୟାପ୍ତ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଦାରୀଶାଳର ଆର୍ଯ୍ୟତଳଙ୍କୁ
ମାନବ ମଧ୍ୟରେ ଏବା ପୂର୍ବବାଳୀଯ ଅବସ୍ଥାରେ
ସମ୍ମର୍ମତୁ ପେଣେ କବିମାନ ରହିଥାଏ । ଉତ୍ତର-
ରାଜତରେ ମୁସଲମନମାନଙ୍କର ଶାସନ ଯେପରି
ପ୍ରବଳ ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ରେ
ସେପରି ହେତୁ ନ ଥିଲା । ସୁତରଂ ଏ ଅକଳର
ରୁଜନାଶମାନେ ପଦକ ଦସ୍ତକୁ ଲାଗ୍ତିବ ହେବା
ଆଶକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ସବୁଟିରେ ସଜନରେ
ଗନ୍ଧାରା କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ଉତ୍ତରରେ ଆର୍ଯ୍ୟନାଶମାନେ ସତ୍ତାରବାଧୀ
ଭୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନବାହିନୀ ହେଲେ । ମୁସଲମାନ
ଶାସନ କାଳର କଳିପୟ ଶକାଢ଼ି କମାଗତ
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଥାର ସେମାନେ ସୁମ୍ଭ ସ୍ଵାଧୀନଙ୍କ
ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଥିଲୁଛି ଏବା ପ୍ରବୃତ୍ତମାନେ ପୁନ୍ଥା
କାଳରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ବାଧୀନଙ୍କ ସବା ବିଷୟରେ
ସନ୍ଦେହ୍ୟକୁ ହୁଅଛି । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବାହାରକା
ଆଶିବା ଲଜ୍ଜା ଦୂର ଏବା ଦୋଷର ବିଷୟ
ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଥରେ ଦିନ

ଶରେ ତୁମଣ କରିବେ, ଏ ଅଛନ୍ତି ନାହିଁ
ମାନଙ୍କର ସଜ୍ଜନ ଗନ୍ଧବିଦ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବେ,
ସେମନେ ଜାଣିବେ ଯେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀରାଜର
ଅନ୍ତରେ ଏକ ତୃପ୍ତିଶରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ବିଦ୍ୟମାନ
ରହିଥାଏ ।

ଆମୁମାନଙ୍କର ଯାଜଣ୍ଠର ସବାଦଦାର
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ସଥା;

ଗତ ମାର୍ଗମାସ ଭା ୨୫ ଇଥି ବାହିରେ
ଏ ଲଗର ମିଛନିଷିପଳ ଅଧିକରେ ବିପର
ଅଗ୍ନି ଲାଗିବାରୁ ସମସ୍ତ କାଗଜପତ୍ର ସହିତ
ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୁରୁ ଦସ୍ତିତୁଳ ହୋଇଯାଇଥିବା
ଆୟୁତ ତେପୁଣି ମାଳିଶ୍ଵେତ ବିଶେଷ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ସହିତ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ବିବନ୍ଦୁ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ମାତ୍ର
ଅବଧି କେଉଣ୍ଠି ନିଶ୍ଚିପ୍ତ କାରଣ ଜଣାଯାଇ
ନାହିଁ ।

ଏବର୍ଷ ବାଚୁଣି ଘୋଗ ସମ୍ମତି ନ ଥିବାରୁ
ଏପ୍ରାକରେ ବିଶେଷ ଯାତ୍ରା ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ଏବର୍ଷ ଦୋକନ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ନାହାନ୍ତି ।
ଉଚ୍ଚ ଯାତ୍ରା ସ୍ଵଳରେ ଏଠା ପରିଜଳଦାତା
ମୋହରର ବାର ଉଦ୍‌ବିଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିକ ପୁନ୍ଦର
ବେବରୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁନାହାର ଛିଣ୍ଡାଇ ନେବା
ସମୟରେ ଲାଙ୍କ ଗୁରୁର ଓ ଲକ୍ଷଣ କଳାପରିବଳ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧରିବାରୁ ସେ ବୃତ୍ତାରୁ ଉଚ୍ଚ
ହାରକୁ ଗିଲଗଲେ ମାତ୍ର ସୁଲବ ରାଜମନ୍ଦିର
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସୀନରେ ଅଛି ଓ କୁଳକ
ଭାଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଲାଦାତାରୁ ଦସ ବିଶ୍ୱାସିତ ହେଲା
ଅବ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହାର କହା ଗର୍ଦିରୁ ବାଦାର
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ବିଶେଖା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ଦେଖାଇ
ପେହିଁ ଅନ୍ତର ଏଥୁ ପୂଜା ଲାଗି ପତଞ୍ଜଳି ତଣେ
ବୈରଗିହାର ଘାସା ସମ୍ମୁଦ୍ରରୁ ପେ ନିରୀଗି ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଚନ୍ଦିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରକ୍ଷାଳଣ ନାମକ
ସୁନ୍ଦରିର ପକ୍ଷୋକ୍ଷାରସ କାଶେ ଏଠା ଦିନ-
ନିର୍ମିତାଲକ୍ଷ କିଛି ଥର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରୁ
ଆଜକୁ ଏକମାସ ହେବ ଉଚ୍ଚ ସୁନ୍ଦରିରାରୁ
ଗୋ ପାଣୀ କେଣ୍ଟାହାରୁ ତଳ ବାହାର ଦେଉ-
ଅଛି ତଥାର ଉଚ୍ଚ ସୁନ୍ଦରିଗୀ ଶୃଷ୍ଟ ହୋଇ ପାର-
ନ ଥିବାର ପକ୍ଷୋକ୍ଷାର ହୋଇ ପାର ନାହିଁ ।

କଳବିମାସ ଶା ଏ ରଖ ସନ୍ଧା ସମୟରେ
ଏ ଉତ୍ସବରେ ବିଶେଷ ଗୋପାଳ ସହିତ ଏକ
ଅଶ୍ରୁ ଦୃଷ୍ଟି ବୋଲିଥାର ଅନ୍ତାର ଅଧିକାଂଶ ଥାଏ,
ହତିଘନ ସାହା ଦେଇ ଏବର୍ଜ ଚିତ୍ର ଥାଏ ପ୍ରାପ୍ତ

ଦେବାର ଅଶା ଦେଉଥିଲୁ ପ୍ରତି ଫଳ ଦିବସ
ଆଠ ବାଜିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଲୁହାତ ହେଉ-
ଅଛି ଉଦ୍‌ଘରେ ସନ୍ଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅସଦ୍ୟ ପ୍ରାଚୀ
ଅନ୍ନବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା । ତଳିକ ମାସ ଶା ଏ ଦିନ
ଠାରୁ ସବାଳକରେଣ୍ଟ ଏଠାରେ ହେବାର
ଅଦେଶ ହୋଇଅଛି ।

ଏ କଟରରେ ହେଉଥି ସେଗର ବିଶେଷ
ପ୍ଲାନ୍ଟର୍ସଙ୍କ ନାହିଁ ମଧ୍ୟସଳରେ ପ୍ଲାନ୍ଟେ ଲୋଡ଼ିଂ
ରେଗ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାଦ ପାଇଁ
ସାଏ ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ବାହୁ ପାନମୋଦର ସେବକ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଅନ୍ଧଗୀ
ଅଛି ଅଦେଶ ପରିଷ୍ଠା ପରିଣାମ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୂର ଦୂର
ଶ୍ଵରକର ବାହୁ କି ରିକାମାନ ଯୋଗ ଦାବେଶର ଜ୍ଞାନୀ
ଦିନକେବଳ ପଦରେ ଏହାଟି ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ବାହୁ
ବାହୀନାମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଦିନକେବଳ ଆପଣା କିମ୍ବା ଯଦୁକାର
ଯମାନୀ ଏହି ପଦରେ ଏହାଟି ଚରିତା ବାଜାର ଯନ୍ତ୍ରମେଧ
ଦିବିଧିରେ ଶାତ୍ର ମାଲେଖର ମାନ୍ଦ୍ରସ୍ତୁତ ଚର୍ଚାରେ ବାଜାର
ହେବଳ ହାହୁ ବାଜାର ସମ୍ବଲାପକାରୀ ଦମ ପୃତିକ ପଢ଼ି
ମହିମାକୁ ବାର୍ତ୍ତା କରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ମନ୍ଦିର ମହିମାକୁ
କେଇତିଥା କଥାକି ବାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର ।

ପୁରୋହିତ ପଦକାରୀ ଅମ୍ବତ ହେଲୁ ଯେ ଉପରି
ଏହି ମୋଦିନା କି ସହିତେ ସୁରକ୍ଷା କରିବାର ବିଧିବାର
କାହିଁ ଲିପି ସହାର କରିବ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର
ନିରାକାର ସ୍ଥଳୀ ମାତ୍ରିକାଙ୍କରେତେ ସଲଜନିକୁ ଦିନକ
କରିଗାନ୍ତି । ଏଥେ ବଳଦିନର ଛଳର ଅନ୍ତରେ ତା
କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁ ମରିଗାନ୍ତି । ଫଳର ପର
ସୁରକ୍ଷା ଆଜିବିଲେ ମନ୍ତ୍ରା ବାଟୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁ
କାହିଁକିମ୍ବା କାହିଁକିମ୍ବା କାହିଁକିମ୍ବା

ଏହି ପରିଯାଳେ ପାଠକର୍ତ୍ତଙ୍କ କି ସେଠା ସୁନ୍ଦର ବିମ୍ବ
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ସୁଅ ଦିନ କମ୍ବର ମେଲିବାରେ ଉପରେ
ହୋଇଥାଏ ଏହି ଗୀତରେ କରାଇଛନ୍ତି କବିକବିଦ୍ୟାଧୀନୀ
ଦ୍ୱାରା ରଖି ଆଜି ଶତ ଶତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଛି।

ବିସ୍ତାର ଏହି ସମ୍ପଦଟି ପାଇବାର୍ ପାଇଥାରୁ କେବୁ ଦେବତାଙ୍କ କଲ୍ୟାଣପଦବୀରେ ଦେଖାଯାଇଥିବାଗାଁ କହଇଛନ୍ତି କେବେଳମାତ୍ରେ ଦେଇବ ଦେଇବାରୁ କଷ୍ଟମୁଦ୍ରିତ ଧରଇ ହୋଇ ଦେଇବ ଅନ୍ତରେ ଦେଇବନ ଶୁଣୁ କହେ କହେ ଧରଇଛନ୍ତି ।—ଏହାର ଧରି କବାତିର ଦେଇବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

କରୁଥିଲେ ମାତ୍ରାକୁ ପ୍ରଦେଶରେ ସଙ୍ଗମରେ କୁନ୍ତିତ
ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ଏହିତ କୁନ୍ତିତ ଜୀବିତରେ
କୁନ୍ତିତ ହେବ।

ତରମାସ ପାଦ ରିଷ ପକ୍ଷଦଶ ପଦ୍ମତର ବନ୍ଦି
ଶାର୍ଣ୍ଣମେଳି ମହାଦେବେ ଅଗର ଓ ମୁଖୀ ହୋଇଥିଲେ
କୁମାର ଅଛିଅବ୍ରା । ୧୦୯ ଜନ୍ମ କରିବେ । ୧୦୦...
ପାଇବୁ ଅଦ୍ଵୀତ ଏକଶିଖ... । ପାଇବୁ ତର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
କହିବ ଦ୍ୱାରା ହିମିତି । ୧୦୧... । ପାଇବୁ କୃଷ୍ଣ
ଏକଶିଖ... । ପାଇବୁ ଶର୍ତ୍ତ ହୋଇବ ତର୍ମାନ ।

ଶାରାହକ : ବୁଦ୍ଧ ନିର୍ମତ ପ୍ରଥମ ଉପରେ ନିଦ୍ୟା ଯାଇଲିବ
ମାସିଳ ଅଛୁ ପରିମାଣରେ ବ୍ୟର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଲାଦା ମଧ୍ୟ
ଶାପ ଦିନ୍ୟ ହେବ । ଏହି ମାସିଳଙ୍କ ଶାପ ଉଠିବାକୁ
ସବୁକୁର୍ବେଳ ପରିଷାଳ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅଧେନ୍ଦ୍ରନ ହୃଦୟର ସତର ଅନ୍ତର ହେଲୁଁ ତ କାହିଁ
କଥାପାଇଁ ବିନ୍ଦୁମୁଖ ଶ୍ରୀମତୀ ବନ୍ଦରାଜ ସ ଢେବ ରେ ଏ
ବୋରେ ଶ୍ରୀ ଦୂରକର୍ତ୍ତା ଏକଟି ଚକ୍ର ହେଲାଯାଇଲେ ପ୍ରକାଶ
ଶବ୍ଦ ଦୁଇବେଳେ ସାର ଖୋରେ ମାନ୍ଦିଲାଙ୍ଗା ଶ୍ରୀ
ଦରି ଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହିତ୍ୟକଳା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଉଚ୍ଚତା ଉପରେ
ଦୋଷଅଛି; ଯେବେ ସବୁ ବଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଦୋଷବିଶ୍ଵାସ
କ୍ଷୟ ହେଉଥାର ସମ୍ଭାବ ଦେଆଯାଇଅଛି, ତେବେ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ
ଦିନିକ ଚାଲିଯାଏ ପୂର୍ଣ୍ଣରେଖାର କ୍ଷୟ ହେଉଅଛି;
କାହିଁ? କେହି ବହୁମାତ୍ର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦିଗ୍ଭୁବନ
କ୍ଷୟ ପାଇଅଛି । ଏହିପରି ସମ୍ଭାବ ଦେଇ ଦସକଷ କାହିଁ
ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରେଖା ବହାବେଳକେ ଦେଖୋଇବା ଦୋଷବିଶ୍ଵାସ
ଦିନକ । କବିଙ୍କ କିମ୍ବା ପୂର୍ଣ୍ଣରେଖା କ୍ଷୟ କାହିଁ? ସେ ନିଜର
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ । ସମ୍ଭାବ ଆମେହାର କାହିଁ ପରିଚିତ କରେଲୁ
ଅନୁଭବାଳ ଜାରାଯି ଏହି ବିଦ୍ୟା କୁଇ ବନ୍ଧୁତବ୍ରତ, ପରିପାଳନ

କରେ ମର୍ମଦେହର ସୟ ଦେଇଅଛ । ତେବେ ପ୍ରତି
ଦେଇ ପଦମାଣରେ ତ୍ୟ ଦେଇଅଛ, ତେହି ପଦମାଣରେ
ଜିନ୍ଦଗିର ମଧ୍ୟ ଦେଇଅଛ । ପୂଜାନ୍ତକ ଏକପୁରାଣ ବଳ
ଦୂର୍ବ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ମିତ । ତେହି ଜୀବର୍ତ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣର୍ଦ୍ଦି
ଭାବୀପାଦ କରିଲାର ସେ ପଦମାଣରେ ବୋଲିବ କୁନ୍ତଳ
ତ୍ରୈ, ପାର୍ବିତାର ପଦାର୍ଥ ଜୀବାକ ବନ୍ଦିର ସେଇ ବୁଦ୍ଧ
ଦେଇଅଛ । ଅର୍ଦ୍ଧକ ମୁଖୀ ଦେବତାଙ୍କ ଦେଖିଯାଇ ବାଜାର
ପଳେଯ ଦେହର ସ୍ଥାନକୁ ଥାଏ ।

କରିବାରେ ପରିମାଣ କରିବାରେ ପରିମାଣ କରିବାରେ
ତଥିଏ କୁର୍ମର ବିଜ୍ଞାନ ସଂବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ
ପରିବହନ କରିବାରେ ଅନେକ ସମେତର ସାମ୍ବଲିପି ବିବୃତିରେ ଏବଂ
ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ ସାମ୍ବଲିପିର ଏକ ପ୍ରକାଶ
କରିବାରେ କରିବାରେ ପରିବହନ କରିବାରେ ଏବଂ ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ ସାମ୍ବଲିପି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କରିବାରେ
ଏହି ବିଦ୍ୟାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ ।

ସୁତ୍ରମାର୍ଗ ଦେଖିଲେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରେ ନିଧିମ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଶାଖା
ଅଳ୍ପକାର ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରେ (୧) ଘର୍ଷିତାରେ ମହାଯା
ଦୋଧ୍ୟାତ୍ମକ ଶିଳ୍ପରେ କିମ୍ବା ଜାଗର ଶାଖାରେ ହେବାରେ
କଂଗାରୁ ପ୍ରାଚୀ ଦେଖିଲେ ବନ୍ଦମା ପାଇଁ ଏହାରେ ପ୍ରକାଶିତ
ପରେ ଏହାରେ ମନେହା କାହିଁଏ ଏହାରେ ବିଶ୍ଵାସ
ନିଶାରେ ଏହାରେ ହୋଇଥାଏ କାହା କାହାରେ କାହା
ପାତା ସରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହାରେ

ମନ୍ଦ ଘୋଷାଇଥା ବିଷ୍ଣୁଠିର ଅତ୍ସ ହେଠାର ନମ୍ବର
ଘୋଷାଇଛି । ଏବେଳେ ୧୯୫୦ ମେଟ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନର
କେବଳ କୋଣ୍ଠାତ୍ସବ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଘୋଷାଇଛି ।
ଏକମନ୍ଦିର ନଳ ଦିନେ ତ ଆଶ୍ରମରେ ପାରେଗାନ୍ତି ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲକ ସ୍ମୃତିକ ପରାମର୍ଶଦେଖରେ ଏହିଦିନ
ସମ୍ମାନ ଦିନରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରୟାତ ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ଦିନରେକେ ଅଛେ ମାତ୍ରରୀରେ ବାହାର ସ୍ମୃତି
୫୧—

୧୦୦୩ ସମ୍ବନ୍ଧେ ୧୯୪୦ ମହିନେ ସ୍କ୍ରାପର୍ଫର୍ମ୍‌ଜେ ତୁଳିତ
ହେବାର ବେବୁ ଉତ୍ସମ୍ଭାବୀ ମହାମହିତ୍ୟ ହେବାର ପରିବାର
ବର୍ଷାମନେ ମହିତ୍ୟ ପଢିବ ହେବାରଙ୍କ ବେବା ଏବଂ
ହେବାର ମହିତ୍ୟ ମାତ୍ର ତୁଳିତ୍ବ ଉପାଦ ପ୍ରକାଶକ
ବାରମାର ହୁଏ ବରାଗାର ପାଇବ ପଢ଼ିବ ଏବଂ
ପଢ଼ି ହୁଏ ବରିଗ ଦାକର କବ୍ର ମହିତ୍ୟରେଣ୍ଟ ହୁଏ
ତାକିମାନ୍ଦିଲ ପ୍ରତି ଅଧେର ପ୍ରକାଶ ହେବାରଙ୍କ । ଗାନ୍ଧି
ଦୁର୍ଲିଖ ନିବାରଣ୍ୟାମେଣ୍ଟରେ ମାନ୍ଦ ଉପାୟ ଉପାଦ
ଦେଖି ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଥାଇ ବରିତହୁତ ।—ପୁର୍ବିକ କମିଶନ୍
ଅଞ୍ଚଳ୍ ପରିଷର ହେବ ମହିତ୍ୟ ମାତ୍ର ବରାଗାର ପାଇବ
ବର୍ଷାମନାର ବିଧି ହେବାରଙ୍କ ବୁଝିବୋବାର ପାଇବ ।

କ ୧୦୭ ପରିଷାକ ସତରେ ପଦ୍ମପା ମହିନାରେ
ତ ବୟାଧିଶାଖା ଜାତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯେତ୍ରବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲା
ଯେତ୍ରବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲା ଏହିଏ ବିଷ ମାତ୍ରମେ।

ବ୍ୟାପରେ କହିବାକୁ ହୀ ଡାକୁର ଅଣାଦିଲା କମି
ମନୀ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ହିରେଥାର ପାଠ୍ୟମାଳକୁ ଛଣ ଆହୁ
ବରିଟାଙ୍କ ଯତ୍ତରେ ସଂଖ୍ୟା ଏ ଗର୍ଭରୁ, ୫ ୧୦୦୦୦୦
ଶାଖରୁତ ଦାରାରୁତ ଏ ଏହି ମୁହଁରୁ ୫୫୦୦୦୦
ସତର ଅବାୟ ହୋଇ ଯେତୋ କେବଳେ ପଢିବି ହୋ
ଅଛି । ଯଥ ବର୍ଷମାସେ କୁହାର ରହିବାରେ ଅବଶ୍ୟକ
ହେବା ହୀ ଡାକୁର ଅଣିବା କାହାର ଏଠି ମାତ୍ରମାତ୍ର କାହାର
ଦିନରେ କୁହାର ଯାଚେତନ ଜୀବନର ମାତ୍ର କରିବେ । କୃତି
ବାରୀମାରେ ଅପରା ଏକାନ୍ତ ଅମବସାହିତ ଯେଉଁଥିରୁ

ବୁଦ୍ଧିମାନ ସମ୍ବଲ ପାଇବାର ପ୍ରତିକଳା ହେଉଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍
ବନ୍ଦିଗାଁ ପାଇବାର ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ବନ୍ଦିଙ୍କ
ପରିମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଦିଗାଁରେ ବନ୍ଦିଙ୍କ
କାଳ ବନ୍ଦିଗାଁ ପାଇବାର ହେଲାମ୍ବା ପାହା ଏବଂ
ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ସମ୍ବଲ ।